

DYREKTYWA RADY 92/36/EWG

z dnia 29 kwietnia 1992 r.

zmieniająca, ze względu na afrykański pomór koni, dyrektywę 90/426/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 90/426/EWG⁴ ustanawia warunki zdrowotne zwierząt regulujące przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich; wspomniana dyrektywa określa granice terytorium zakażonego afrykańskim pomorem koni oraz zasady stosowane w odniesieniu do Państw Członkowskich, w których wystąpiła ta choroba;

dyrektywa 92/35/EWG⁵ ustanowiła zasady kontroli; dyrektywa 90/426/EWG musi zostać odpowiednio zmieniona w celu uwzględnienia tych przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Art. 5 dyrektywy 90/426/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, które nie jest wolne od afrykańskiego pomoru koni w rozumieniu art. 2 lit. f) może wysyłać zwierzęta z rodziny koniowatych z tej części swojego terytorium, która jest uważana za zakażoną w znaczeniu ust. 2 niniejszego artykułu, tylko zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym artykule ust. 3.

2. a) Część terytorium Państwa Członkowskiego jest uznana za zakażoną

¹ Dz.U. nr C 312 z 3.12.1991, str. 17.

² Opinia wydana dnia 10 kwietnia 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana dnia 22 kwietnia 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42.

⁵ Dz.U. nr L 157 z 10.06.1992, str. 19.

afrykańskim pomorem koni, jeżeli:

- kliniczne, serologiczne (u nieszczepionych zwierząt) i/lub epidemiologiczne świadectwo ujawniło występowanie afrykańskiego pomoru koni w ciągu ostatnich dwóch lat
 - w ciągu ostatnich 12 miesięcy przeprowadzono szczepienia przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni.
- b) Część terytorium Państwa Członkowskiego, którą uznaje się za zakażoną afrykańskim pomorem koni, musi obejmować co najmniej:
- okręg zakażony o promieniu co najmniej 100 km wokół każdego centrum zakażenia,
 - okręg zagrożony, rozciągający się co najmniej na 50 kilometrów poza okręg zakażony, w którym przez przynajmniej 12 miesięcy nie wykonano żadnych szczepień.
- c) Zasady kontroli środków zwalczania dotyczące terytoriów i okręgów, określonych w lit. a) i b), oraz odpowiednie odstępstwa określone są w dyrektywie 92/35/EWG*.
- d) Wszystkie zaszczepione zwierzęta z rodziny koniowatych muszą być zarejestrowane i zidentyfikowane zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/35/EWG.

Dokument identyfikacyjny lub/oraz świadectwo zdrowia powinny wyraźnie wykazywać przeprowadzenie takiego szczepienia.

3. Państwo Członkowskie może wysyłać z terytorium określonego w ust. 2 lit. b) tylko te koniowate, które spełniają następujące wymagania:

- a) w związku z aktywnością owadów przenoszących chorobę, zwierzęta mogą być wysyłane tylko w niektórych okresach w ciągu roku; okresy takie zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25;
- b) nie mogą wykazywać klinicznych objawów afrykańskiego pomoru koni w dniu badania określonego w art. 4 ust. 1;
- c) - jeśli zwierzęta nie zostały zaszczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni, muszą wcześniej być dwukrotnie poddane testowi wiązania dopełniacza w odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni określonego w załączniku D oraz wykazać wynik negatywny, testy te muszą zostać przeprowadzone w odstępie od 21 do 30 dni, przy czym drugi z nich musi zostać przeprowadzony w terminie do 10 dni przed wysłaniem,
- jeśli zostały zaszczepione, szczepienie to nie mogło być wykonane w ciągu ostatnich dwóch miesięcy, a zwierzęta musiały zostać poddane testowi wiązania dopełniacza opisanemu w załączniku D z zachowaniem wyżej

wymienionych odstępów czasowych nie wykazując przy tym wzrostu miana przeciwciał. Na mocy procedury ustanowionej w art. 24 Komisja może uznać inne metody monitorowania w oparciu o opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;

- d) muszą przebywać na stacji kwarantanny przez okres przynajmniej 40 dni poprzedzających wysłanie;
- e) podczas kwarantanny oraz podczas transportu ze stacji kwarantanny do miejsca wysłania, muszą być chronione przed owadami przenoszącymi choroby.

* Dz.U. nr L 157 z 10.06.1992, str.19.”

Artykuł 2

Decyzje Komisji 90/552/EWG⁶, 90/553/EWG⁷, 91/93/EWG⁸ i 92/101/EWG⁹ są nadal stosowane do celów niniejszej dyrektywy.

Na mocy procedury ustanowionej w art. 19 dyrektywy 92/35/EWG wyżej wymienione decyzje mogą być zmieniane w celu ich dostosowania zakresu do przepisów niniejszej dyrektywy lub w celu ich przyszłego dostosowania do rozwoju nauki i techniki.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 lipca 1991 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 kwietnia 1992 r.

⁶ Decyzja Komisji 90/552/EWG z dnia 9 listopada 1990 r. określająca granice terytorium zarażonego afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 313 z 13.11.1990, str. 38). Decyzja zmieniona decyzją 91/645/EWG (Dz.U. nr L 313 z 18.12.1991, str. 43).

⁷ Decyzja Komisji 90/553/EWG z dnia 9 listopada 1990 r. ustanawiająca znak identyfikacyjny dla zwierząt z rodziny koniowatych szczepionych przeciw afrykańskiemu pomorowi koni (Dz.U. nr L 39 z 15.02.1992, str. 46).

⁸ Decyzja Komisji 91/93/EWG z dnia 11 lutego 1991 r. określająca okres roku, w czasie którego Portugalia może wysyłać niektóre zwierzęta z rodziny koniowatych z części swojego terytorium uznanego za zarażone afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 50 z 23.02.1991, str. 27).

⁹ Decyzja Komisji 92/101/EWG z dnia 28 stycznia 1992 r. określająca okres roku, w czasie którego Hiszpania może wysyłać niektóre zwierzęta z rodziny koniowatych z części swojego terytorium uznanego za zarażone afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 39 z 15.02.1992, str. 46).

W imieniu Rady

Arlindo MARQUES CUNHA

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 lutego 1992 r.

zmieniająca załączniki B i C do dyrektywy Rady 90/426/EWG

(92/130/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady (EWG) nr 90/426 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich¹, w szczególności jej art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

w świetle zdobytego doświadczenia, niektóre sformułowania w treści świadectw wymienionych w Załączniku do dyrektywy (EWG) nr 90/426 powinny zostać zmienione tak, żeby mogły zawierać gwarancje odnoszące się do niektórych chorób;

w celu uniknięcia niejasności, przepisy załączników B i C do wspomnianej dyrektywy powinny zostać przeredagowane;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z dniem 1 marca 1992 r. załączniki B i C do dyrektywy (EWG) nr 90/426 zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lutego 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

¹ Dz.U. nr L 224, z 18.8.1990, str. 42.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK B

POŚWIADCZENIE ZDROWOTNOŚCI

Paszport nr

Ja, niżej podpisany, zaświadczam^b, że zwierzę z rodziny koniowatych, opisane powyżej, spełnia następujące wymagania:

- a) zostało przebadane w dniu dzisiejszym i nie wykazuje klinicznych objawów choroby,
- b) nie jest przeznaczone do uboju w ramach krajowego programu eliminowania chorób zakaźnych lub zaraźliwych,
- c) – nie pochodzi z terytorium lub części terytorium Państwa Członkowskiego / państwa trzeciego, które były przedmiotem restrykcji z powodu afrykańskiego pomoru koni^c, lub pochodzi z terytorium bądź części terytorium Państwa Członkowskiego, które były przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i przeszło testy przewidziane w art. 5 ust. 3 dyrektywy (EWG) nr 90/426 w stacji kwarantanny^c, z zadowalającymi wynikami;
 - nie jest szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni lub zostało zaszczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni w dniu^{c,d},
- d) nie pochodzi z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt, ani nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt:
 - w okresie sześciu miesięcy w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych podejrzanych o zarażenie zarazą stadniczą koni, licząc od dnia ostatniego faktycznego lub prawdopodobnego kontaktu z chorym zwierzęciem; jednak w przypadku ogiera, ten zakaz stosuje się do czasu wykastrowania zwierzęcia,
 - w okresie sześciu miesięcy w przypadku nosaczyny albo wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni, licząc od dnia, w którym zwierzęta z rodziny koniowatych cierpiące na jedną z wymienionych chorób zostały ubite,
 - w przypadku niedokrwistości zakaźnej, do dnia, w którym po uboju zakażonych zwierząt, pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa wykonane w trzymiesięcznych odstępach,
 - w okresie sześciu miesięcy od wystąpienia ostatniego zachorowania, w przypadku pęcherzykowatego zapalenia jamy ustnej,

^a Ta informacja nie jest wymagana w przypadkach, kiedy istnieje obopólna zgoda, stosownie do art. 6 dyrektywy (EWG) nr 90/426.

^b Ważne przez 10 dni.

^b Ważne przez 10 dni.

^c Niepotrzebne skreślić.

^d Data szczepienia musi być wpisana do paszportu.

- jeden miesiąc od ostatnio notowanego przypadku występowania wścieklizny,
 - 15 dni od ostatnio stwierdzonego przypadku węglika,
 - jeżeli wszystkie zwierzęta należące do gatunków wrażliwych na chorobę stwierdzoną w gospodarstwie zostały ubite, a pomieszczenia zdezynfekowane w ciągu 30 dni, licząc od dnia, w którym zwierzęta zostały zniszczone a pomieszczenia zdezynfekowane; wyjątek stanowi węglik, z wyjątkiem przypadku węglika gdzie okres zakazu wynosi 15 dni,
- e) według posiadanych przeze mnie informacji, zwierzę nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych, które w okresie 15 dni przed wydaniem niniejszego poświadczenia były dotknięte chorobą zakaźną lub zaraźliwą.

Data	Miejsce	Pieczęć i podpis urzędowego lekarza weterynarii ¹

¹ Imię i nazwisko wielkimi literami oraz stanowisko

- a) Ta informacja nie jest wymagana w przypadku gdy istnieje obopólna zgoda zgodnie z art. 6dyrektywy 90/426/EWG.
- b) Ważne przez 10 dni.
- c) Niepotrzebne skreślić.
- d) Data szczepienia musi zostać wpisana do paszportu.

ZAŁĄCZNIK C

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla handlu między Państwami Członkowskimi EWG

ZWIERZĘTA Z RODZINY KONIOWATYCH

Nr:

Wysyłające Państwo Członkowskie:

Odpowiedzialne ministerstwo:

Odpowiedzialny departament terytorialny:

I. Liczba zwierząt z rodziny koniowatych

II. Identyfikacja zwierząt z rodziny koniowatych:

Liczba zwierząt z rodziny koniowatych ¹	Gatunki: koń, osioł, muł, osłomuł	Rasa Wiek Płeć	Metoda identyfikacji oraz identyfikacja ²

¹ Rodzaj specjalnego znaku w przypadku zwierząt do uboju.

² Do świadectwa może zostać dołączony dokument identyfikujący zwierzęta z rodziny koniowatych pod warunkiem, że podany jest w nim jego numer.

III. Pochodzenie i przeznaczenie zwierzęcia / zwierząt:

Zwierzę / zwierzęta / zostanie / zostaną wysłane z:
(miejsce wywozu)

do
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

Nazwisko i adres wysyłającego

Nazwisko i adres odbiorcy

IV. Poświadczenie zdrowotności^a

Ja, niżej podpisany poświadczam, że opisane powyżej zwierzę / zwierzęta spełnia / spełniają następujące wymagania:

^a Ta informacja nie jest wymagana, kiedy istnieje obopólna zgodna, stosownie do art. 6 dyrektywy 90/426/EWG.

1. zostało / zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazuje / wykazują klinicznych objawów choroby,
2. nie jest / są przeznaczone do uboju przeprowadzanego w ramach krajowego programu eliminowania chorób zakaźnych lub zaraźliwych,
3. – nie pochodzi / pochodzą z terytorium albo części terytorium Państwa Członkowskiego / państwa trzeciego, będącego przedmiotem ograniczeń w związku z afrykańskim pomorem koni,
lub
pochodzi / pochodzą z terytorium albo części terytorium Państwa Członkowskiego, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i przeszło / przeszły badania przewidziane w art. 5 ust. 3 dyrektywy 90/426/EWG w stacji kwarantanny od do^{bb}, z zadowalającymi wynikami,
– nie jest / są szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni,
lub
zostało / zostały zaszczerpione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni w dniu^b,
4. nie pochodzi z gospodarstwa, w którym obowiązuje zakaz wynikający z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt ani też nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych z gospodarstwa, w którym obowiązuje zakaz wynikający z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt:
 - w okresie sześciu miesięcy w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych podejrzanych o zarażenie zarazą stadniczą koni, licząc od dnia ostatniego faktycznego lub prawdopodobnego kontaktu z chorym zwierzęciem. Jednak w przypadku ogiera, ten zakaz stosuje się do czasu wykastrowania zwierzęcia,
 - w okresie sześciu miesięcy w przypadku nosacizny albo wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni, licząc od dnia, w którym zwierzęta z rodziny koniowatych cierpiące na jedną z wymienionych chorób zostały ubite,
 - w przypadku niedokrwistości zakaźnej, do dnia, w którym po uboju zakażonych zwierząt, pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa wykonane w trzymiesięcznych odstępach,
 - w okresie sześciu miesięcy od wystąpienia ostatniego zachorowania, w przypadku pęcherzykowatego zapalenia jamy ustnej,
 - jeden miesiąc od ostatnio stwierdzonego przypadku występowania wścieklizny,
 - 15 dni od ostatnio stwierdzonego przypadku wąglika,
 - jeżeli wszystkie zwierzęta należące do gatunków wrażliwych na chorobę stwierdzoną w gospodarstwie zostały ubite, a pomieszczenia zdezynfekowane w ciągu 30 dni, licząc od dnia, w którym zwierzęta zostały zniszczone a pomieszczenia zdezynfekowane; wyjątek stanowi wąglik, z wyjątkiem przypadku wąglika gdzie okres zakazu wynosi 15 dni,

^b Niepotrzebne skreślić.

5. według posiadanych przeze mnie informacji, zwierzę nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych, które w okresie 15 dni przed wydaniem niniejszego oświadczenia były dotknięte chorobą zakaźną lub zaraźliwą.

V. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni.

(Miejsce), (data)

.....

(Podpis)
(Nazwisko dużymi literami oraz
stanowisko podpisującego lekarza weterynarii)^c

^c W Niemczech „Beamteter Tierarzt”; w Belgii „Inspecteur vétérinaire” albo „Inspecteur Dierenarts”; we Francji „Vétérinaire officiel”; we Włoszech „Veterinario ufficiale”; w Luksemburgu „Inspecteur vétérinaire”; w Niderlandach „Officieel Dierenarts”; w Danii „Embeds Dyrlæge”; w Irlandii „Veterinary Inspector”; w Zjednoczonym Królestwie „Veterinary Inspector”; w Grecji „Επίσημος κτηνίατρος”; w Hiszpanii „Inspector Veterinario”; i w Portugalii „Inspector Veterinário”.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 lutego 2002 r.

zmieniająca załącznik D do dyrektywy Rady 90/426/EWG w odniesieniu do badań diagnostycznych dotyczących afrykańskiego pomoru koni.

(decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2002) 556)

(Tekst z mający znaczenie dla EOG)

(2002/160/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich¹, ostatnio zmienioną decyzją 2001/298/WE², w szczególności jej art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Załącznik D do dyrektywy 90/426EWG opisuje badanie na odczyn wiązania dopełniacza, przeprowadzane w celu zdiagnozowania afrykańskiego pomoru koni.
- 2) W listopadzie 2000 r., laboratorium referencyjne Wspólnoty w Algete w Hiszpanii było gospodarzem corocznego spotkania przedstawicieli krajowych laboratoriów referencyjnych ds. afrykańskiego pomoru koni Państw Członkowskich UE. Podczas spotkania przedstawiono naukowe dowody, że odczyn wiązania dopełniacza opisany obecnie w załączniku D do dyrektywy 90/426/EWG charakteryzuje się poważnymi ograniczeniami, w szczególności ze względu na fakt, iż nadaje się jedynie do wykrywania przeciwciał po wystąpieniu infekcji lub po szczepieniu. Ponadto, badania te zostały w praktyce wyparte przez nowoczesne testy ELISA w prawie wszystkich laboratoriach znajdujących się na terytorium Wspólnoty oraz w głównych krajach wywozu.
- 3) Zaakceptowane na szczeblu międzynarodowym badania laboratoryjne mające na celu wykrycie przeciwciał wirusa afrykańskiego pomoru koni, zostały opisane w *Podręczniku norm dla badań diagnostycznych i szczepionek*³ Międzynarodowego Urzędu Epizootii (OIE); niemniej jednak, aktualne wydanie wymienia tylko jeden z dostępnych testów ELISA.
- 4) W związku z powyższym, właściwym wydaje się wprowadzenie zmian do załącznika D

¹ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42.

² Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 63.

³ Rozdział 2.1.11., wydanie czwarte 2000.

do dyrektywy 90/426/EWG, celem uwzględnienia rozwoju technicznego i norm zatwierdzonych na szczeblu międzynarodowym.

- 5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik D do dyrektywy 90/426/EWG zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 lutego 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK D

AFRYKAŃSKI POMÓR KONI

DIAGNOZA

Odczynniki chemiczne niezbędne do wykonania testów immunoabsorpcji enzymozależnej (ELISA) opisanych poniżej można otrzymać z laboratorium referencyjnego Wspólnoty lub z laboratoriów referencyjnych OIE zajmujących się afrykańskim pomorem koni.

1. KOMPETYCYJNY TEST ELISA W CELU WYKRYCIA PRZECIWCIAŁ WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (ASHV) (TEST ZALECANY)

Kompetycyjny test ELISA stosuje się w celu wykrycia szczególnego rodzaju przeciwciał ASHV w surowicy wszystkich gatunków zwierząt z rodziny koniowatych. Surowica odpornościowa świnki morskiej (zwana dalej surowicą odpornościową świnki morskiej) o szerokim zasięgu, poliklonalna, odporna na ASHV, umożliwia wykrycie wszystkich znanych serotypów wirusa AHSV.

Podstawę testu stanowi przerwanie reakcji między antygenem AHSV i surowicą odpornościową świnki morskiej przez próbkę testową surowicy. Przeciwciała AHSV w próbce surowicy będą konkurować z przeciwciałami pochodzącymi z surowicy odpornościowej świnki morskiej w wyniku, czego nastąpi osłabienie oczekiwanego koloru (następujące po dodaniu enzymu oznaczonego jako przeciwciało i substrat surowicy odpornościowej świnki morskiej). Surowica może być testowana w pojedynczym roztworze 1-5 (metodą testu plamkowego) lub za pomocą miareczkowania (metoda miareczkowania surowicy). Wartości wyhamowania procesu powyżej 50% można potraktować jako wynik pozytywny.

Protokół testowy opisany poniżej jest wykorzystywany w regionalnym laboratorium referencyjnym zajmującym się afrykańskim pomorem koni w Pibright w Zjednoczonym Królestwie.

1.1. Procedura testowania

1.1.1. Przygotowanie płytek

1.1.1.1. Pokryć płytki ELISA antygenem AHSV, wyekstrahowanym z zainfekowanych hodowli komórek i rozpuszczonym w węglowym / dwuwęglowym roztworze buforowym o pH równym 9,6. Płytki inkubować przez całą noc w temperaturze 4 °C.

1.1.1.2. Umyć płytki trzykrotnie zanurzając w buforowanym roztworze chlorku sodu, fosforanu sodu i fosforanu potasu (PBS), pH 7,2-7,4, opróżniając jednocześnie baseniki, wysuszyć na materiale adsorpcyjnym.

1.1.2. Baseniki kontrolne

- 1.1.2.1. Miareczkować pozytywną kontrolę surowicy w podwójnych seriach rozcieńczenia 1 do 5 do 1 do 640 w poprzek kolumny 1 w buforze blokującym (PBS zawierającym 0,05% (v/v) Tween-20, 5,0% (w/v) odtłuszczonego mleka w proszku (Cadbury's Marvel™) i 1% (v/v) surowicy dorosłego żywca wołowego), co w rezultacie ma stanowić 50 µl / basenik.
- 1.1.2.2. Dodać 50 µl kontrolnej surowicy (wynik negatywny) w roztworze 1 do 5 (10 µl surowicy + 40 µl buforu blokującego) do baseników A i B drugiej kolumny.
- 1.1.2.3. Dodać 100 µl / basenik buforu blokującego do baseników C i D w kolumnie 2 (obojętne).
- 1.1.2.4. Dodać 50 µl buforu blokującego do baseników E, F, G i H w kolumnie 2 (kontrola świnki morskiej).
- 1.1.3. *Metoda testu plamkowego*
 - 1.1.3.1. Dodać roztwór 1 do 5 każdej z testowych surowic w buforze blokującym w celu zduplikowania baseników z kolumn 3-12 (10 µl surowicy + 40 µl buforu blokującego).

lub
- 1.1.4. *Metoda miareczkowania surowicy*
 - 1.1.4.1. Przygotować podwójne serie roztworów każdej z próbek testowych (1 do 5 do 1 do 640) w roztworze buforowym w 8 basenikach każdej z kolumn 3-12.

następnie
- 1.1.5. Dodać 50 µl surowicy odpornościowej świnki morskiej, rozpuszczonej wcześniej w buforze blokującym do każdego baseniku, poza tymi obojętnymi przypisanymi do testu ELISA (w każdym baseniku powinno się znajdować 100 µl).
 - 1.1.5.1. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 °C we wytrząsarce obrotowej.
 - 1.1.5.2. Umyć płytki trzykrotnie i osuszyć jak poprzednio.
 - 1.1.5.3. Dodać do każdego baseniku 50µl królicze anti-IgG świnek morskich znaczone peroksydazą chrzanową, rozpuszczonej wcześniej w roztworze buforowym.
 - 1.1.5.4. Inkubować przez 1 godzinę w temperaturze 37 °C w wytrząsarce obrotowej.

1.1.5.5. Umyć płytki trzykrotnie i osuszyć jak poprzednio.

1.1.6. *Chromogen*

Przygotować roztwór chromogenu OPD (OPD = ortofenylo-diamina) zgodnie ze wskazówkami producenta (0,4 mg/ml w sterylnej destylowanej wodzie) bezpośrednio przed użyciem. Dodać substraty (wodę utlenioną = H₂O₂), aby otrzymać ostateczne stężenie 0,05% (v/v) (1 do 2000 w 30% roztworze H₂O₂). Dodać 50 µl roztworu OPD do każdego baseniku i pozostawić płytki na 10 minut w umiarkowanej temperaturze. Powstrzymać reakcję dodając 50 µl / basenik 1M kwasu siarkowego (H₂SO₄).

1.1.7. *Odczyt wyniku*

Odczytywać spektrofotometrycznie na 492 nm.

1.2. Sposób prezentowania wyników

1.2.1. Używając pakietu oprogramowania, wydrukować wartości gęstości optycznej (OD) oraz procent zahamowania (PI) dla testowanej i kontrolnej surowicy w odniesieniu do wartości średniej policzonej na podstawie odnotowanych wyników czterech basenikach kontrolnych świnki morskiej. Odnotowane wartości OD i PI pozwolą ustalić, czy wyniki testu mieszczą się w akceptowalnych granicach. Wartość górnej granicy kontrolnej (UCL) i niższej granicy kontrolnej (LCL) gęstości optycznej dla świnki morskiej to odpowiednio 1,4 i 0,4. Graniczne miano roztworu miareczkowanego dla pozytywnych próbek kontrolnych, gdzie bazą jest PI = 50% powinno wynosić 1 do 240 (w zakresie od 1 do 120 do 1 do 480). Każda płytka, która nie spełnia powyższych kryteriów musi zostać odrzucona. Niemniej jednak, gdy miano roztworu surowicy kontrolnej jest wyższe od 1 do 480, a próbki testowe dają w dalszym ciągu wyniki negatywne, mogą one zostać zaakceptowane.

Podwojenie baseników z negatywną surowicą kontrolną i podwojone baseniki obojętne powinny dawać odpowiednio wyniki PI między + 25% i - 25% oraz + 95% i + 105%. Nie spełnienie powyższych kryteriów nie unieważnia wyniku pochodzącego z danej płytki, ale sugeruje, że kolor tła cały czas się zmienia.

1.2.2. Próg diagnozy (wartość zahamowania) dla testu surowicy to 50% (PI 50%). Próbki dające wynik PI powyżej 50% należy uznać za pozytywne. Próbki w przypadku, których PI jest mniejsze od 50% są negatywne.

Próbki w przypadku, których wartości PI są różne w podwojonych basenikach, raz powyżej progu a innym razem poniżej, uznaje się za niewiarygodne. Takie próbki można testować ponownie metodą testu

palmkowego bądź miareczkowania. Próbki pozytywne mogą zostać poddane miareczkowaniu w celu określenia stopnia, w jakim ich wynik jest pozytywny.

Wzór testu metoda plamkową

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ kont.		Badane surowice									
A	1:5	- kont.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	- kont.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	próba ślepa										
D	1:40	próba ślepa										
E	1:80	ŚM kontrola.										
F	1:160	ŚM kontrola.										
G	1:320	ŚM kontrola.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	ŚM kontrola.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

- kont. = kontrola negatywna

+ kont. = kontrola pozytywna

ŚM kontrola = kontrola świnki morskiej

Badane surowice

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ kont.		Badane surowice									
A	1:5	- kont.	1:5									1:5
B	1:10	- kont.	1:10									1:10
C	1:20	próba ślepa	1:20									1:20
D	1:40	próba ślepa	1:40									1:40
E	1:80	ŚM kontrola.	1:80									1:80
F	1:160	ŚM kontrola.	1:160									1:160
G	1:320	ŚM kontrola.	1:320									1:320
H	1:640	ŚM kontrola.	1:640									1:640

- kont. = kontrola negatywna
 + kont. = kontrola pozytywna
 ŚM kontrola = kontrola świnki morskiej

2. TEST POŚREDNI ELISA W CELU WYKRYCIA PRZECIWCIAŁ WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (AHSV) (TEST ZALECANY)

Test opisany poniżej jest zgodny z opisem w rozdziale 2.1.11 *Podręcznika norm dla badań diagnostycznych i szczepionek OIE*, wydanie czwarte, 2000 r.

Zrekombinowane białko VP7 zostało wykorzystane jako antygen dla przeciwciał wirusa AHS ze względu na wysoki współczynnik czułości i specyficzności. Innymi zaletami są jego stabilność i to, że nie jest zaraźliwy.

2.1. Procedura testowania

2.1.1. Faza stała

- 2.1.1.1. Płytki ELISA pokrywa się odczynnikiem AHSV-4 VP7, rozpuszczonym w węglowym / dwuwęglany buforze, pH 9,6. Płytki inkubować przez całą noc w temperaturze 4 °C.
- 2.1.1.2. Umyć płytki pięć razy destylowaną wodą zawierającą 0,01% (v/v) Tween 20 (roztwór do mycia). Delikatnie postukać o materiał absorpcyjny, w celu usunięcia pozostałości po myciu.
- 2.1.1.3. Zblokować płytki buforowanym roztworem chlorku sodu, fosforanu sodu i fosforanu potasu (PBS) + 5% (w/v) odtłuszczonego mleka (Nestlé Dry Skim Milk™), 200 µl / basenik przez 1 godzinę, w temperaturze 37 °C.

2.1.1.4. Usunąć roztwór blokujący delikatnie stukając o materiał adsorpcyjny.

2.1.2. *Próbki testowe*

2.1.2.1 Próbki surowicy przeznaczone do testowania oraz pozytywną i negatywną surowicę kontrolną rozpuszcza się w stosunku 1 do 25 w PBS + 5% (w/v) odtłuszczonego mleka + 0,05% (v/v) Tween 20, 100 µl / basenik. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 °C.

Do miareczkowania przygotować podwójne serie roztworów, począwszy od stosunku 1 do 25 (100 µl / basenik), jedna płytką z surowicą na kolumnę, te same czynności należy wykonać w przypadku kontroli negatywnych i pozytywnych. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 °C.

2.1.2.2. Umyć płytki zgodnie z opisem w pkt. 2.1.1.2.

2.1.3. *Koniugat*

2.1.3.1. Sporządzić 100 µl / basenik perydokazę chrzanową (HRP)- znaczoną anty końską IgG gamma - globuliną rozpuszczoną w PBS +5% mleka + 0,05% Tween 20, pH 7,2. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 °C.

2.1.3.2. Umyć płytki zgodnie z opisem w pkt. 2.1.1.2.

2.1.4. *Chromogen / substrat*

2.1.4.1. Dodać 200 µl na basenik roztworu chromogenu / substratu (10ml z 80,6 mM DMAB (dimetyloaminobenzaldehyd) + 10 ml w 1,56 mM MBTH (chlorowodorek hydrazonu 3-metylo-2-benzo-tiazoliny) + 5 µl H₂O₂).

Rozwój koloru zostanie powstrzymany poprzez dodanie 50 µl 3N H₂SO₄ po około 5-10 minutach (przed momentem, w którym negatywna kontrola zaczyna nabierać koloru).

Można stosować również inne chromogeny, takie jak ABTS (2,2'-Azyno-bis-[3-etylbentotiazolina-6-kwasu sulfonowego]), TMB (tetrametylobeczydyna), lub OPD (orthofenyldiamina).

2.1.4.2. Odczytu płytek dokonywać na 600 nm (lub 620 nm).

2.2. Interpretacja wyników

2.2.1. Ustalić wartość krytyczną dodając 0,6 do wartości negatywnej kontroli (0,6 to odchylenie standardowe policzone na 30 elementowej grupie próbek negatywnej surowicy).

- 2.2.2. Próbkki, których wartości absorpcji są niższe od wartości krytycznej uznawane są za negatywne.
- 2.2.3. Próbkki, których wartości absorpcji są niższe od wartości krytycznej powiększonej o + 0,15 uznawane są za pozytywne.
- 2.2.4. Próbkki, których wartość absorpcji jest umiarkowana są niewiarygodne i należy wtedy zastosować drugą technikę w celu potwierdzenia wyników.

3. TEST BLOKUJĄCY ELISA W CELU WYKRYCIA PRZECIWCIAŁ WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (AHSV) (TEST ZALECANY).

Ten test został zaprojektowany w celu wykrywania określonych przeciwciał AHSV w surowicy dowolnego podejrzanego gatunku. VP7 jest głównym, antygenicznym, białkiem wirusowym AHSV i występuje w dziewięciu typach surowicznych. Przeciwciało monoklonalne (Mab) jest także skierowane przeciwko VP7, badanie charakteryzuje się wysokim poziomem czułości i specyficzności. Ponadto, zrekombinowane przeciwciało VP7 jest całkowicie nieszkodliwe, co gwarantuje wysoki stopień bezpieczeństwa.

Test opiera się na przerwaniu reakcji między rekombinantem VP7, wraz z momentem skierowania antygeny na płytkę przeznaczona na badanie ELISA, a zespolonym przeciwciałem monoklonalnym (Mab) właściwym dla VP7. Przeciwciało w testowej surowicy zablokuje reakcję między antygenem a przeciwciałem monoklonalnym (Mab), co w rezultacie zredukuje intensywność koloru.

Test opisany poniżej jest przeprowadzany w laboratorium referencyjnym Wspólnoty Europejskiej zajmującym się afrykańskim pomorem koni w Algete, w Hiszpanii.

3.1. Procedura testowania

3.1.1. *Płytki ELISA*

- 3.1.1.1. Pokryć płytki substratem AHSV-4 VP7 rozpuszczonym w węglowym / dwuwęglowym buforze, pH 9,6. Inkubować przez całą noc w temperaturze 4 °C.
- 3.1.1.2. Umyć płytki pięciokrotnie w buforowanym roztworze chlorku sodu, fosforanu sodu i fosforanu potasu (PBS) zawierającym 0,05% (v/v) Tween 20 (PBST).
- 3.1.1.3. Ustabilizować płytkę wykorzystując roztwór stabilizujący (w celu umożliwienia długotrwałego przechowywania w temperaturze 4 °C, bez utraty aktywności) i wysuszyć na materiale absorpcyjnym.

3.1.2. *Próbki testowe i kontrole*

- 3.1.2.1. W celu przesiewu: rozpuścić surowicę testową i kontrolną w stosunku 1-10 bezpośrednio na płytce w PBST

tak, aby otrzymać 100 μ l / basenik. Inkubować przez 1 godzinę w temperaturze 37 °C.

- 3.1.2.2. W celu miareczkowania: przygotować podwójne serie roztworów surowicy oraz kontroli pozytywnych (100 μ l / basenik), począwszy od stosunku 1 w 10 do 1 w 280 w ośmiu basenikach. Kontrola negatywna testowana jest w roztworze 1 do 10.

3.1.3. *Koniugat*

Dodać 50 μ l / basenik przed rozcieńczeniem peroksydozy chrzanowej (HRP) znaczonej Mab (monoklonalne przeciwciała właściwe dla VP7) do każdej baseniku i wymieszać delikatnie do uzyskania jednorodności. Inkubować przez 30 min w temperaturze 37 °C.

- 3.1.4. Umyć płytki pięciokrotnie w PBST i osuszyć jak wyżej.

3.1.5. *Chromogen / Substrat*

Dodać 100 μ l / basenik roztwór chromogenu / substratu (1ml ABTS (2,2'-Azyno-bis-[6-kwas sulfonowy 3-ethylbenzotiazoliny]) 5 mg/ml + 9ml buforu substratu (0,1 M buforu cytrynianu fosforanu o pH = 4, zawierającego 0,03% H₂O₂) i inkubować przez 10 min w temperaturze pokojowej. Rozwój koloru zatrzymuje się przez dodanie 100 μ l / basenik 2% (w/v) SDS (dodecylosiarczan sodu).

3.1.6. *Odczyt*

Odczytywać na 405 nm czytnika ELISA.

3.2. Interpretacja wyników

3.2.1. *Sprawdzanie ważności badania*

Test jest ważny, jeżeli optyczna gęstość (OD) kontroli negatywnej (NC) jest większa niż 1,0 a w przypadku pozytywnych (PC), OD jest mniejsze niż 0,2.

3.2.2. *Wskaźniki*

Pozytywny wskaźnik = $NC - ((NC - PC) \times 0,3)$

Negatywny wskaźnik = $NC - ((NC - PC) \times 0,2)$

Gdzie NC to wartość optycznej gęstości dla kontroli negatywnej(OD), a PC stanowi wartość (OD) dla kontroli pozytywnej.

3.2.3. *Interpretacja wyników*

W przypadku próbki z OD niższą od wartości pozytywnego wskaźnika,

wynik należy uznać za pozytywny i przyjąć, że antyciała AHSV są obecne.

Próbki z OD wyższą od wartości negatywnego wskaźnika należy uznać za pozbawione przeciwciał AHSV(wynik negatywny).

Próbki, w przypadku, których wyniki OD mieszczą się między wartościami pozytywnego i negatywnego wskaźnika należy uznać za niewiarygodne i pobrać ponownie próbki od zwierząt po upływie od dwóch do trzech tygodni.

DYREKTYWA 90/429 RADY EWG

z dnia 26 czerwca 1990 r.

ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie nasienia trzody chlewnej

(90/429/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

Postanowienia odnoszące się do problemów sanitarnych bydła i trzody chlewnej będących przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, są zamieszczone w dyrektywie 64/432/EWG⁴ zmieniona ostatnio dyrektywą 89/360/EWG⁵, także dyrektywa 72/462/EWG⁶ zmieniona ostatnio dyrektywą 89/227/EWG⁷ zawiera postanowienia odnoszące się do problemów kontroli weterynaryjnej napotykanym przy imporcie bydła i trzody chlewnej z państw trzecich;

Wyżej wymienione postanowienia zapewniają w handlu w obrębie Wspólnoty Europejskiej i w przywozie do Wspólnoty Europejskiej bydła i trzody chlewnej, że kraj pochodzenia gwarantuje spełnienie kryteriów sanitarnych zwierząt, tak aby skutecznie wyeliminować ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, niemniej jednak pewne ryzyko rozprzestrzenienia się takiej choroby istnieje w przypadku handlu nasieniem;

W związku z polityką Wspólnoty ujednoczenia krajowych przepisów sanitarnych, regulujących handel zwierzętami i produktami zwierzęcymi w obrębie Wspólnoty Europejskiej jest obecnie koniecznym stworzenie jednolitego systemu obrotu nasieniem w ramach Wspólnoty i przywozu do Wspólnoty;

W związku z obrotem nasieniem w obrębie Wspólnoty Państwo Członkowskie, w którym nasienie jest pozyskiwane, ma obowiązek zagwarantowania, aby takie nasienie zostało pozyskane i poddane obróbce w stacjach unasienniania zatwierdzonych i nadzorowanych,

¹ Dz.U. WE nr C 267 z 6.10.1983, str. 5.

² Dz.U. WE nr C 342 z 19.12.1983, str. 11.

³ Dz.U. WE nr C 140 z 28.05.1984, str. 6.

⁴ Dz.U. WE nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

⁵ Dz.U. WE nr L 153 z 6.06.1989, str. 29.

⁶ Dz.U. WE nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

⁷ Dz.U. WE nr L 93 z 6.04.1989, str. 25.

zostało pozyskane od zwierząt, których stan zdrowia eliminuje ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, zostało pozyskane, poddane obróbce, magazynowane i transportowane zgodnie z zasadami, które zabezpieczają jego stan sanitarny, a w czasie transportu do kraju przeznaczenia towarzyszy mu świadectwo sanitarne potwierdzające spełnienie tego obowiązku;

Różnorodna polityka dotycząca szczepień przeciwko pewnym chorobom, stosowana we Wspólnocie, usprawiedliwia utrzymanie ograniczonych w czasie ustępstw, upoważniających Państwa Członkowskie, w zakresie pewnych chorób, do wymagania dodatkowego zabezpieczenia przeciwko tym chorobom;

W związku z importem nasienia do Wspólnoty z państw trzecich należy utworzyć listę państw trzecich, biorąc pod uwagę kryteria sanitarne odnośnie zwierząt, niezależnie od takiej listy państwo członkowskie powinno zezwalać na import nasienia jedynie ze stacji produkcji nasienia, które odpowiadają określonym normom i które są oficjalnie nadzorowane, ponadto w stosunku do państw z takiej listy należy ustalić specyficzne warunki sanitarne zwierząt uwzględniając okoliczności, w celu sprawdzenia zgodności z tymi normami, należy stworzyć możliwość przeprowadzenia kontroli na miejscu;

Należy rozszerzyć zasady i procedury kontroli ustalone w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnej w handlu w obrębie Wspólnoty mające na celu utworzenia rynku wewnętrznego⁸, w takim stopniu, aby obejmowały niniejszą dyrektywę;

Aby zapobiec przenoszeniu pewnych chorób zakaźnych, kontrola przywozowa powinna być dokonywana w momencie przybycia przesyłki z nasieniem na terytorium Wspólnoty, z wyjątkiem przesyłek tranzytowych;

Państwo Członkowskie powinno mieć prawo podjęcia środków awaryjnych w przypadku pojawienia się choroby zakaźnej w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, niebezpieczeństwa związane z takimi chorobami i środki obronne, których wymagają winny być oceniane w ten sam sposób w całej Wspólnocie, należy w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego stworzyć procedurę awaryjną Wspólnoty według, której podejmowane byłyby niezbędne przedsięwzięcia;

Należy powierzyć Komisji podjęcie kroków zmierzających do wprowadzenia w czyn niniejszej dyrektywy, należy ustanowić procedurę do ścisłej i efektywnej współpracy między Komisją i Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

niniejsza dyrektywa nie dotyczy handlu nasieniem uzyskanym przed datą zobowiązującą Państwa Członkowskie do jej stosowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

⁸ Dz.U. WE nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

Niniejsza dyrektywa ustala warunki sanitarne zwierząt mające zastosowanie w obrocie towarowym w obrębie Wspólnoty i w przywozie z państw trzecich nasienia trzody chlewnej.

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy, w razie konieczności mają zastosowanie definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG, 72/462/EWG, 80/407/EWG⁹ i 90/425/EWG¹⁰.

Ponadto, „nasienie” oznacza niezmieniony lub spreparowany lub rozcieńczony ejakulat knura.

ROZDZIAŁ II

Handel wewnątrz Wspólnoty

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby do obrotu przeznaczać jedynie nasienie spełniające następujące warunki ogólne:

- a) nasienie przeznaczone do sztucznego zapłodnienia musi zostać pozyskane i poddane obróbce w stacji produkcji nasienia autoryzowanej pod względem zdrowotności zwierząt przeznaczonych do obrotu towarowego w obrębie Wspólnoty zgodnie z art. 5 ust. 1;
- b) nasienie musi zostać pozyskane od zwierząt trzody chlewnej, których stan sanitarny jest zgodny z załącznikiem B;
- c) nasienie musi zostać pozyskane, poddane obróbce, przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikami A i C.

Artykuł 4

1. Do dnia 31 grudnia 1992 r. Państwa Członkowskie, w których wszystkie stacje produkcji nasienia gromadzą tylko zwierzęta nie szczepione przeciwko chorobie Aujeszkiego, posiadające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujeszkiego, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy:

- mogą odmówić wprowadzenia na ich terytorium nasienia pochodzącego ze stacji produkcji nasienia nie posiadającej tego samego statutu,
- nie mogą zakazać przyjęcia nasienia pochodzącego od knurów szczepionych w stacjach produkcji nasienia szczepionką delecyjną GI, pod warunkiem, że:
 - szczepienie to nie było przeprowadzone na knurach seronegatywnych z punktu widzenia wirusa choroby Aujeszkiego,
 - badania serologiczne przeprowadzone najwcześniej w trzy tygodnie po szczepieniu nie wykazuje obecności przeciwciał wywołanych przez wirus tej choroby.

⁹ Dz.U. WE nr L 194 z 22.07.1988, str. 10.

¹⁰ Dz.U. WE nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

W tym przypadku próbka nasienia z każdego dziennego pozyskiwania przeznaczonego do wymiany może zostać poddana badaniu na obecność wirusa w autoryzowanym laboratorium Państwa Członkowskiego, dla którego przeznaczona jest przesyłka.

Postanowienia niniejszego ustępu wchodzi w życie nie wcześniej, niż gdy, Komisja, działająca według procedury przewidzianej w art. 18, nie później niż dnia 1 lipca 1991 r., ustali protokoły dotyczące testów używanych w tych badaniach, uwzględniając opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności w zakresie częstości przeprowadzania w stacjach, testów na obecność wirusa, jak i skuteczności i pewności szczepionki delecyjnej GI.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, można zdecydować o rozciągnięciu postanowień ust. 1 do części terytorium Państwa Członkowskiego, jeżeli wszystkie stacje produkcji nasienia w tej części terytorium gromadzą wyłącznie zwierzęta dające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujeszkyego.

3. Przed dniem 31. grudnia 1992 r. Rada zrewiduje niniejszy artykuł w oparciu o raport Komisji, uzupełniony o ewentualne propozycje.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego znajduje się stacja produkcji nasienia zapewnia, aby autoryzacja wymieniona w art. 3 lit. a) była udzielona tylko w przypadku spełnienia warunków załącznika A i respektowała inne postanowienia niniejszej dyrektywy.

Państwo Członkowskie zapewnia również, aby urzędowa kontrola weterynaryjna nadzorowała przestrzeganie tych postanowień. Jeżeli jedno lub więcej postanowień nie jest przestrzegane urzędowy lekarz weterynarii wnioskuje odebranie autoryzacji.

2. Wszystkie autoryzowane stacje produkcji nasienia są rejestrowane i każda z nich otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej. Każde Państwo Członkowskie przesyła innym Państwom Członkowskim oraz Komisji listę stacji produkcji nasienia i ich numerów rejestracji weterynaryjnej, a także zawiadania o utracie autoryzacji.

3. Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka z nasieniem posiadała świadectwo weterynaryjne wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego, w którym nasienie pozyskano zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku D.

Świadectwo musi:

- a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym nasienie pozyskano i jednym z urzędowych języków państwa członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone;
- b) w oryginale towarzyszyć przesyłce do jej miejsca przeznaczenia;

- c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;
- d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone może, poza środkami przewidzianymi w art. 8 dyrektywy 90/425/EWG, podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

ROZDZIAŁ III

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na przywóz nasienia pochodzącego tylko z tych państw trzecich, które znajdują się na liście opracowanej według procedury przewidzianej w art. 19. Lista ta może być uzupełniana lub zmieniana zgodnie z procedura przewidzianą w art. 18.
2. Podejmując decyzję, czy jakieś państwo trzecie może być wpisane na listę przedstawioną w ust. 1, należy zwrócić szczególną uwagę na:
 - a) stan zdrowotny trzody, innych zwierząt domowych i pogłowia zwierząt dzikich w tym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem chorób egzotycznych, oraz stan sanitarny środowiska tego kraju, mogące narazić zdrowie całości pogłowia w Państwach Członkowskich;
 - b) regularność i szybkość przekazywania przez ten kraj informacji dotyczących występowania na jego terenie chorób zakaźnych zwierząt przenoszonych przez nasienie, szczególnie chorób wymienionych w listach A i B Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;
 - c) istniejące w tym kraju przepisy dotyczące zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;
 - d) strukturę służb weterynaryjnych tego kraju i środki jakimi one dysponują;
 - e) organizację i stosowanie środków zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;
 - f) gwarancje, jakie może dać ten kraj w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy.
3. Lista wymieniona w ust. 1 i wszystkie zmiany do niej są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 8

1. Stosownie do procedury ustalonej w art. 19, powstaje lista stacji produkcji nasienia, z których Państwa Członkowskie mogą zezwalać na import nasienia pochodzącego z państw trzecich. Lista ta może być zmieniana lub uzupełniana według tej samej procedury.

2. Podejmując decyzję, czy dana stacja produkcji nasienia znajdująca się w państwie trzecim może znaleźć się na liście wymienionej w ust. 1, należy szczególnie wziąć pod uwagę sprawowaną kontrolę weterynaryjną i nadzór, jakiemu podlegają stacje produkcji nasienia w państwie trzecim.

3. Stacja produkcji nasienia może zostać wpisana na listę wymienioną w ust. 1 tylko wtedy, gdy:

- a) znajduje się w jednym z państw znajdujących się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1;
- b) spełnia wymogi rozdziałów I i II załącznika A;
- c) uzyskała urzędowe pozwolenie służb weterynaryjnych danego państwa trzeciego na eksport do Wspólnoty;
- d) znajduje się pod nadzorem lekarza weterynarii danego państwa trzeciego;
- e) jest poddawana kontrolom urzędowego lekarza weterynarii danego państwa trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 9

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które co najmniej przez 3 miesiące bezpośrednio przed pozyskaniem nasienia, przebywały na terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1.

2. Państwa Członkowskie nie mogą, bez naruszenia przepisów art. 7 ust. 1 oraz ust. 1 niniejszego artykułu, zezwolić na przywóz nasienia z państwa trzeciego znajdującego się na liście, dopóki nasienie nie spełnia warunków inspekcji sanitarnej określonej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, dotyczącą przywozu nasienia z tego państwa.

Przyjmując wymagania wymienione w akapicie pierwszym, bierze się pod uwagę:

- a) sytuację zdrowotną w strefie otaczającej stację produkcji nasienia, ze szczególnym uwzględnieniem chorób wymienionych na liście A Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;
- b) stan zdrowotny trzody zgromadzonej w stacji produkcji nasienia oraz wymagania dotyczące badań;
- c) stan zdrowotny dawcy i wymagania dotyczące do badań;
- d) wymagania dotyczące badań nasienia.

3. Podstawą do ustalenia stanu sanitarnego zwierząt są normy określone w rozdziale II i właściwych załącznikach. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, rozpatrując poszczególne przypadki można odstąpić od powyższych warunków, jeżeli zainteresowane

państwo trzecie przedłoży podobne gwarancje sanitarne odnośnie zwierząt, uznane za, co najmniej równoważne;

4. Stosuje się art. 4.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przywóz nasienia tylko za okazaniem świadectwa weterynaryjnego wystawionego i podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego, w którym nasienie zostało pozyskane:

Świadectwo to musi:

- a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone i jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, w którym jest przeprowadzana kontrola przywózowa wymieniona w art. 11;
- b) w oryginale towarzyszyć nasieniu do jego miejsca przeznaczenia;
- c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;
- d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. świadectwo weterynaryjne musi być zgodne z wzorem wystawionym według procedury przewidzianej art. 19.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka nasienia przybywająca na terytorium celne Wspólnoty była poddana kontroli przed wprowadzeniem do wolnego obrotu lub procedurze celnej i muszą uniemożliwić wprowadzenie nasienia na teren Wspólnoty, jeśli kontrola przywozu przy wjeździe wykaże, że:

- nasienie nie pochodzi z terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wystawionej zgodnie z art. 7 ust.1,
- nasienie nie pochodzi ze stacji produkcji nasienia znajdującego się na liście wymienionej w art. 8 ust. 1,
- nasienie pochodzi z terytorium państwa trzeciego, z którego przywóz nasienia jest zabroniony zgodnie z art. 15 ust. 2,
- świadectwo weterynaryjne towarzyszące nasieniu nie odpowiada warunkom przewidzianym i zaleconym dostosowania w art. 10.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do przesyłek z nasieniem wchodzących na terytorium celne Wspólnoty i podległych tranzytowym przepisom celnym dla przesyłek, których miejsce przeznaczenie położone jest poza wymienionym terytorium.

Jednakże stosuje się go w przypadku, gdy tranzyt podczas transportu przez terytorium Wspólnoty zostaje przerwany.

2. Państwo Członkowskie, dla którego przesyłka nasienia jest przeznaczona może podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

3. Jeśli wprowadzenie nasienia zostało zabronione z jednego z powodów wymienionych w ust. 1 i 2 i jeśli wywożące państwo trzecie nie zezwoli na powrotny przywóz w ciągu 30 dni w przypadku nasienie mrożonego, lub natychmiast w przypadku nasienia świeżego, właściwe władze weterynaryjne Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone mogą nakazać jego zniszczenie.

Artykuł 12

Każda przesyłka nasienia, której wprowadzenie na teren Wspólnoty zostało dozwolone przez Państwo Członkowskie na podstawie kontroli wymienionej w art. 11 ust.1 musi posiadać, w przypadku skierowania jej na terytorium innego Państwa Członkowskiego, oryginalne świadectwo lub jego odpis poświadczony w obu przypadkach przez właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę przeprowadzoną zgodnie z art. 11.

Artykuł 13

W przypadku podjęcia decyzji o zniszczeniu przesyłki stosownie do art. 11 ust. 3, wszelkie koszty z tym związane ponosi nadawca, odbiorca lub ich pełnomocnik, bez żadnego odszkodowania ze strony państwa.

ROZDZIAŁ IV

Środki ostrożności i kontroli

Artykuł 14

Zasady przewidziane przez dyrektywę 90/425/EWG mają zastosowanie szczególnie w odniesieniu do kontroli w miejscu pochodzenia, organizację i nadzór kontroli sprawowaną przez Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone.

Artykuł 15

1. Środki ostrożności przewidziane w art. 10 dyrektywy 90/425/EWG mają zastosowanie do obrotu w obrębie Wspólnoty.

2. Jeżeli w państwie trzecim pojawia się lub rozwija choroba zakaźna zwierząt mogąca przenosić się za pośrednictwem nasienia i stwarza niebezpieczeństwo dla żywego inwentarza w Państwie Członkowskim albo istnieje inny usprawiedliwiony powód związany ze zdrowiem zwierząt, Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone, bez naruszenia przepisów art. 8, 9 i 10 zabrania przywozu nasienia bezpośredniego lub za pośrednictwem innego Państwa Członkowskiego, z całego terytorium państwa trzeciego lub jego części.

Państwa Członkowskie muszą natychmiast powiadomić inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach zastosowanych i odwołanych na podstawie przepisów akapitu pierwszego, podając powody takiego działania.

Według procedury przewidzianej w art. 18, można podjąć decyzję, że zastosowane środki muszą zostać zmienione, szczególnie w celu ich koordynacji ze środkami zastosowanymi przez inne Państwa Członkowskie lub, że zastosowane środki muszą zostać odwołane.

Jeżeli występuje sytuacja wymieniona w akapicie pierwszym i jeżeli okaże się koniecznym, aby inne Państwa Członkowskie również zastosowały środki tam wymienione, zmienione, jeżeli to konieczne, zgodnie z akapitem trzecim, podejmuje się właściwe kroki według procedury ustalonej w art. 18.

Zezwolenie na powrotny przywóz z danego państwa trzeciego jest udzielane według procedury ustalonej w art. 18.

Artykuł 16

1. Eksperti weterynaryjni Komisji mogą, we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich i państw trzecich, przeprowadzać na miejscu kontrole tak długo, jak jest to niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

Państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, na terenie, którego dokonywana jest kontrola, służy ekspertom wszelką pomocą w wykonywaniu przez nich ich obowiązków. Komisja informuje dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane o wynikach kontroli.

Dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane podejmuje wszelkie działania, które mogą okazać się niezbędne ze względu na wynik kontroli. Jeżeli państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, nie podejmuje takich działań, Komisja może po zbadaniu sytuacji przez Stały Komitet Weterynaryjny odwołać się do przepisów akapitu trzeciego art. 6 ust.2 i art. 5.

2. Ogólne przepisy wykonawcze do tego artykułu, szczególnie dotyczące częstości i metod przeprowadzania kontroli wymienionych w akapicie pierwszym ust. 1 ustanawia procedura przewidziana w art. 19.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Załączniki do niniejszej dyrektywy są zmieniane zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 celem dostosowania ich do postępu technicznego.

Artykuł 18

1. W przypadku powołania się na procedurę ustaloną w niniejszym artykule, wszelkie sprawy są bezzwłocznie rozpatrywane, z jego własnej inicjatywy lub na żądanie Państwa Członkowskiego, przez przewodniczącego Stałego Komitetu Weterynaryjnego zwanego dalej „Komitetem” powołanego decyzją 68/361/EWG¹¹.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są ważone zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

¹¹ Dz.U. WE nr L 225 z 18.10.1968, str. 23.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być zastosowane. Komitet przekazuje swoją opinię dotyczącą projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić w zależności od pilności sprawy. Opinie są przegłosowane większością 54 głosów.

4. Jeżeli środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje i przystępuje do ich natychmiastowego stosowania. Jeżeli są one niezgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku jakiejkolwiek opinii, Komisja przedkłada bezzwłocznie Radzie propozycję dotyczącą środków, które należy zastosować. Rada przyjmuje te środki większością kwalifikowaną głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy, licząc od daty przedłożenia sprawy Radzie, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i natychmiast je stosuje, chyba, że Rada, zwykłą większością głosów, podejmuje decyzję przeciwko stosowaniu wymienionych środków.

Artykuł 19

1. W przypadku powołania się na procedurę ustaloną w niniejszym artykule, wszelkie sprawy są bezzwłocznie rozpatrywane, z jego własnej inicjatywy lub na żądanie Państwa Członkowskiego, przez przewodniczącego Komitetu.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są wazone zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być zastosowane. Komitet przekazuje swoją opinię dotyczącą tych środków w ciągu dwóch dni. Opinia jest przegłosowana większością 54 głosów.

4. Jeżeli środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje i przystępuje do ich natychmiastowego stosowania. Jeżeli są one niezgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku jakiejkolwiek opinii, Komisja przedkłada bezzwłocznie Radzie propozycję dotyczącą środków, które należy zastosować. Rada przyjmuje te środki większością kwalifikowaną głosów.

Jeżeli po upływie 15 dni, licząc od daty przedłożenia sprawy Radzie, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i natychmiast je stosuje, chyba, że Rada, zwykłą większością głosów, podejmuje decyzję przeciwko stosowaniu wymienionych środków.

Artykuł 20

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nasienia pozyskanego i poddanego obróbce w jednym z Państw Członkowskich przed dniem 31 grudnia 1991 r.

2. Do daty wejścia w życie decyzji przyjętych zgodnie z art. 8, 9 i 10 Państwa Członkowskie nie stosują do importu nasienia pochodzącego z krajów trzecich warunków bardziej korzystnych niż te, które wynikają ze stosowania przepisów rozdziału II.

Artykuł 21

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M.O'KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki autoryzowania stacji produkcji nasienia

Stacje produkcji nasienia muszą:

- a) być pod ciągłym nadzorem lekarza weterynarii stacji;
- b) posiadać co najmniej
 - i) pomieszczenia dla zwierząt z możliwością ich izolacji;
 - ii) możliwość pozyskiwania nasienia włącznie z osobnym pomieszczeniem przeznaczonym do mycia, dezynfekcji lub sterylizacji narzędzi;
 - iii) pomieszczenie do obróbki nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
 - iv) pomieszczenie do przechowywania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
- c) być zbudowane lub odizolowane w taki sposób, aby kontakt ze zwierzętami z zewnątrz był niemożliwy;
- d) być zbudowane w taki sposób, aby pomieszczenia dla zwierząt, do pozyskiwania nasienia, jego obróbki i przechowywania mogły być łatwo sprzątane i dezynfekowane;
- e) posiadać dla odizolowanych zwierząt, osobne instalacje nie połączone bezpośrednio z normalnymi instalacjami;
- f) być tak zaprojektowane, aby pomieszczenia dla zwierząt były fizycznie oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest pozyskiwane, a te były oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest przechowywane.

ROZDZIAŁ II

Warunki dotyczące nadzoru punktu pobierania nasienia

Stacje produkcji nasienia muszą:

- a) być nadzorowane w taki sposób, aby gromadziły wyłącznie męskie osobniki gatunku, którego nasiennie jest pozyskiwane;
- b) być nadzorowane w taki sposób, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie zwierzęta trzody chlewnej w stacji, podając szczegóły odnośnie rasy, daty urodzenia oraz oznakowanie każdego zwierzęcia, a również, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie kontrole związane z chorobami

- i wszystkimi wykonanymi szczepieniami, podając informację z karty zdrowia każdego zwierzęcia;
- c) być regularnie poddawane kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii, co najmniej dwa razy w roku, w czasie której bada się spełnienie warunków autoryzacji i nadzoru;
 - d) być nadzorowane w taki sposób, aby wykluczały wstęp osób nieupoważnionych. Ponadto od osób upoważnionych odwiedzających stację musi być wymagane stosowanie zaleceń wydanych przez lekarza weterynarii stacji;
 - e) zatrudniać kompetentny technicznie personel, odpowiednio przeszkolony w zakresie technik dezynfekcji i higieny ograniczających rozprzestrzeniania się chorób;
 - f) być nadzorowane w sposób gwarantujący, że:
 - i) w stacjach autoryzowanych poddawane jest obróbce i przechowywane jedynie nasienie pozyskane w stacji autoryzowanej, które nie weszło w kontakt z żadną inną partią nasienia,
 - ii) pozyskiwanie, obróbka i przechowywanie nasienia odbywa się wyłącznie w oddzielnych, do tego przeznaczonych, pomieszczeniach z zachowaniem bezwzględnej higieny,
 - iii) wszystkie narzędzia mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą podczas pozyskiwania i obróbki są dokładnie dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem,
 - iv) produkty pochodzenia zwierzęcego używane podczas obróbki nasienia, w tym preparaty lub środki rozcieńczające, pochodzą ze źródeł, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub są poddane takim zabiegom przed użyciem, że takie zagrożenie jest wykluczone,
 - v) pojemniki do przechowywania i pojemniki do transportu są właściwie dezynfekowane lub sterylizowane prze każdorazowym rozpoczęciem napełniania,
 - vi) użyty preparat do zamrażania nie był przedtem używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - vii) każda partia pozyskanego nasienia, podzielona lub nie na indywidualne porcje jest wyraźnie oznakowana w sposób umożliwiający łatwe ustalenie daty pozyskania nasienia, rasy, numeru identyfikacyjnego zwierzęcia dawcy, także nazwa i numer identyfikacyjny stacji, poprzedzony nazwą kraju pochodzenia, ewentualnie w postaci kodu; opis i forma tego oznakowania ustala procedura przewidziana w art. 19.

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

Warunki dotyczące przyjmowania zwierząt do autoryzowanych stacji produkcji nasienia

1. Wszystkie knury przyjęte do stacji produkcji nasienia muszą:
 - a) być poddane kwarantannie przez okres co najmniej 30 dni w pomieszczeniach specjalnie do tego celu zatwierdzonych przez właściwy organ państwa członkowskiego, i w których przebywają się tylko knury w co najmniej jednakowym stanie zdrowotnym,
 - b) być wybrane, przed wprowadzeniem do pomieszczeń kwarantanny opisanych w lit. a) ze stad lub gospodarstw:
 - i) urzędowo wolnych od klasycznego pomoru trzody chlewnej,
 - ii) wolnych od brucelozy,
 - iii) w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie było zwierzęcia szczepionego przeciw pryszczycy,
 - iv) w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie zaobserwowano objawów klinicznych, serologicznych ani wirusologicznych choroby Aujeszkyego,
 - v) których nie obejmuje jakikolwiek zakaz w związku z wymaganiami dyrektywy 64/432/EWG odnośnie afrykańskiego pomoru trzody chlewnej, zapalenia pęcherzykowego trzody chlewnej, choroby cieszyńskiej i pryszczycy.

Zwierzęta nie mogą uprzednio przebywać w stadach o niższym stanie sanitarnym.

- c) przed okresem kwarantanny wymienionej w lit. a) i w okresie wcześniejszych 30 dni być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) próbie wiązania dopełniacza zgodnie z załącznikiem C dyrektywy 64/432/EWG dotyczącego brucelozy,
 - ii) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionej trzody chlewnej,
- testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku trzody chlewnej szczepionej szczepionką delecyjną GI,
 - iii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;

- iv) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru trzody chlewnej.

Właściwe organy mogą zezwolić na przeprowadzenie testów wymienionych w lit. c) w pomieszczeniach kwarantanny, pod warunkiem, że wyniki będą znane przed rozpoczęciem 30- dniowego okresu kwarantanny wymienionej w lit. d).

- d) w okresie co najmniej 30-dniowej kwarantanny wymienionej w lit. a) zostały poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) seroaglutynacji zgodnie z procedurą wymienioną w załączniku C dyrektywy 64/432/EWG i wykazującemu miano na brucelozę niższe niż 30 IU aglutynatu na mililitr i próbie wiązania dopełniacza wykazującej miano na brucelozę niższe niż 20 jednostek EWG na mililitr (20 jednostek ICFT) w przypadku zwierząt pochodzących ze stad wolnych od brucelozy,
 - ii) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionych świń,
- testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną GI,
 - iii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
 - iv) mikroskopowemu testowi aglutynacji na obecność serowarów leptospiroz (wirusy pomona, grippotyphosa, tarassovi, hardjo, bratislava i ballum serum) lub były leczone przeciwko leptospirozie w postaci dwóch iniekcji streptomycyny w odstępie 14- dniowym w dawce 25 mg na kg żywej wagi.

Nie naruszając przepisów mających zastosowanie w przypadku wykrycia pryszczycy i pomoru trzody chlewnej, jeżeli jakikolwiek z powyższych testów daje wynik dodatni, zwierzę musi być bezzwłocznie usunięte z pomieszczeń kwarantanny. W przypadku kwarantanny grupowej właściwy organ musi podjąć wszelkie niezbędne środki, aby pozostałe zwierzęta mogły być przyjęte do stacji produkcji nasienia zgodnie z niniejszym załącznikiem.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzone w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.
3. Zwierzęta mogą być przyjęte do stacji produkcji nasienia tylko za specjalnym zezwoleniem lekarza weterynarii stacji. Wszystkie ruchy zwierząt, zarówno przyjęcia jak i usunięcia muszą być rejestrowane.
4. Żadne ze zwierząt przyjętych do stacji produkcji nasienia nie może wykazywać klinicznych objawów choroby w dniu przyjęcia; wszystkie zwierzęta muszą, nie naruszając ust. 5, przybyć z pomieszczenia kwarantanny wymienionego w ust. 1 lit. a), które w dniu wysyłki, urzędowo spełnia następujące warunki:
 - a) jest położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów, w którym w okresie co najmniej 30 dni nie zanotowano żadnego przypadku pryszczycy lub pomoru trzody chlewnej;

- b) nie zanotowano od co najmniej trzech miesięcy pryszczycy lub brucelozy,
 - c) nie zanotowano od co najmniej 30 dni choroby Aujeszkyego i tych chorób trzody chlewnej, których zgłoszenie jest obowiązkowe zgodnie z załącznikiem E do dyrektywy 64/432/EWG.
5. Jeżeli warunki ustalone w ust. 4 są spełnione i rutynowe testy wymienione w rozdziale II zostały przeprowadzone podczas poprzedzających 12 miesięcy, zwierzęta mogą być przeniesione z jednej autoryzowanej stacji produkcji nasienia do drugiej, o tym samym statusie sanitarnym bez okresu kwarantanny i bez przeprowadzania testów, pod warunkiem, że przeniesienie jest bezpośrednie. Dane zwierzę nie może wejść w kontakt pośredni lub bezpośredni ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie sanitarnym, a użyty środek transportu powinien być uprzednio zdezynfekowany. Jeśli przeniesienie z jednej stacji produkcji nasienia do drugiej odbywa się między Państwami Członkowskimi, stosuje się dyrektywę 64/432/EWG.

ROZDZIAŁ II

Rutynowe testy obowiązkowe dla knurów przebywających w autoryzowanych stacjach produkcji nasienia

1. Wszystkie knury trzymane w autoryzowanej stacji produkcji nasienia opuszczając stację muszą być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionej trzody chlewnej.,
 - testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną GI,
 - ii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
 - iii) próbie wiązania dopełniacza zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 64/432/EWG
 - iv) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru trzody chlewnej.

Dodatkowo, knury trzymane w stacji produkcji nasienia dłużej niż 12 miesięcy muszą być poddane testom wymienionym w pkt i) i pkt iii) nie później niż 18 miesięcy po ich przyjęciu.
2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzane przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.
3. Nie naruszając przepisów mających zastosowanie przypadku wykrycia pryszczycy lub pomoru , jeżeli którykolwiek z powyższych testów da wynik dodatni, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie od niego pozyskane, od czasu ostatniego ujemnego wyniku nie może być przedmiotem handlu w obrębie Wspólnoty.

Nasienie pozyskane w stacji od wszystkich innych zwierząt w stacji od dnia wykonania testu z wynikiem pozytywnym jest przechowywane w osobnym magazynie i nie może być przedmiotem handlu w obrębie Wspólnoty do czasu, gdy zostanie przywrócony stan sanitarny stacji.

ZAŁĄCZNIK C

Warunki jakie musi spełniać nasienie pozyskane w stacji produkcji nasienia przeznaczone do obrotu wewnątrz Wspólnoty

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które:
 - a) nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby w dniu pozyskiwania nasienia,
 - b) nie były szczepione przeciwko pryszczycy,
 - c) spełniają wymagania rozdziału I załącznik B,
 - d) nie zezwala się na krycie naturalne,
 - e) są trzymane w stacjach produkcji nasienia, w których nie wystąpiły przypadki pryszczycy od co najmniej 3 miesięcy przed wysyłką nasienia i są położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów w którym od co najmniej 30 dni nie zanotowano przypadku pryszczycy; co więcej stacje nie mogą być położone w zakazanej strefie określonej przepisami dyrektywy dotyczącej chorób zakaźnych trzody chlewnej;
 - f) były trzymane w stacjach produkcji nasienia, w których nie wystąpiły, w okresie 30 dni bezpośrednio przed pozyskaniem, przypadki chorób świń podlegających obowiązkowemu zgłoszeniu zgodnie z załącznikiem E dyrektywy 64/432/EWG ani choroby Aujeszkyego.
2. Do nasienia, po ostatecznym rozcieńczeniu, musi być dodana mieszanina antybiotyków skutecznych w szczególności przeciwko leptospirozii i mykoplazmie. Mieszanina musi mieć efekt co najmniej równoważny następującym roztworom:

nie mniej niż: 500 IU/ml streptomycyny
500 IU/ml penicyliny
150 IU/ml linkomycyny
300 IU/ml spektynomycyny

Niezwłocznie po dodaniu antybiotyków rozcieńczone nasienie musi być konserwowane w temperaturze przynajmniej +15°C przez okres nie krótszy niż 45 minut.
3. Nasienie przeznaczone do obrotu wewnątrz Wspólnoty musi:
 - i) być przechowywane przed wysyłką jak ustalono w rozdziale I i II załącznika A,
 - ii) być transportowane do Państwa Członkowskiego, dla którego jest przeznaczone w pojemnikach, które zostały umyte i dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem i które zostały zapieczętowane przed wysyłką z autoryzowanych pomieszczeń magazynowych.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 września 1999 r.

zmieniająca załączniki do dyrektywy Rady 90/429/EWG ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie nasienia trzody chlewnej

(notyfikowana jako dokument nr C(1999) 2836)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(1999/608/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie nasienia trzody chlewnej¹, ostatnio zmienioną Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, w szczególności jej art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) dyrektywa 90/429/EWG wymaga stosowania testu na pryszczycę do czasu wprowadzenia wspólnotowej polityki zwalczania pryszczycy; polityka ta została wprowadzona, a szczepienia przeciwko pryszczycy zakończono w 1991 r., zatem test ten nie jest już konieczny;
- 2) dyrektywa 90/429/EWG wymaga przeprowadzania testów na zwierzętach opuszczających punkt pobierania nasienia; testy te można również skutecznie wykonywać na zwierzętach przebywających w kraju w ramach programu zapewniającego regularne badanie reprezentatywnej próby oraz badanie wszystkich zwierząt przynajmniej raz do roku;
- 3) w świetle rozwoju technicznego i doświadczeń z wprowadzenia w życie powyższej dyrektywy należy wprowadzić zmiany do załączników, aby odzwierciedlały one powyższy rozwój, w szczególności w odniesieniu do brucelozy;
- 4) zachodzi konieczność ustanowienia warunków obowiązujących w handlu żywymi knurami przeznaczonymi do pobierania nasienia, włącznie z ustanowieniem gwarancji spełnienia warunków przewidzianych dyrektywą 64/432/EWG² obowiązujących w handlu żywymi zwierzętami trzody chlewnej;
- 5) konieczne jest zapewnienie środków w odniesieniu do handlu nasieniem trzody

¹ Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 62.

² Dz.U. 121 z 29.07.1964, str. 1977.

chlewnej do Państw Członkowskich lub regionów uznanych za wolne od choroby Aujeszkyego u świń, zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG;

- 6) środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załączniki A, B i C do dyrektywy 90/429/EWG zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 października 1999 r. Nie ma ona zastosowania w odniesieniu do nasienia pobranego, przetworzonego i magazynowanego przed dniem 1 października 1999 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 września 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki zatwierdzania stacji produkcji nasienia

Punkty pobierania nasienia muszą:

1. być poddane stałemu nadzorowi lekarza weterynarii punktu pobierania nasienia;
2. posiadać co najmniej:
 - a) pomieszczenia dla zwierząt, w tym pomieszczenia do izolacji zwierząt o dodatniej reakcji na testy opisane w załączniku B rozdział II, lub wykazujących kliniczne objawy choroby,
 - b) pomieszczenia przeznaczone wyłącznie do pobierania nasienia zwierząt, w tym oddzielne pomieszczenie służące do czyszczenia i dezynfekcji bądź sterylizacji sprzętu,
 - c) pomieszczenie do przetwarzania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu,
 - d) pomieszczenie służące do magazynowania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
3. być zbudowane lub odizolowane w taki sposób, aby wykluczyć kontakt z okolicznym żywym inwentarzem;
4. być zbudowane w taki sposób, aby pomieszczenia dla zwierząt, do pobierania nasienia, jego przetwarzania i magazynowania mogły być łatwo sprzątane i dezynfekowane;
5. być tak zaprojektowane, aby pomieszczenia dla zwierząt były fizycznie oddzielone od pomieszczenia gdzie nasienie jest przetwarzane, a te były oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest magazynowane.

ROZDZIAŁ II

Warunki nadzoru nad punktami pobierania nasienia

Punkty pobierania nasienia muszą:

1. być nadzorowane tak, aby znajdowały się w nich tylko zwierzęta gatunku, którego nasienie ma być pobierane;
2. być nadzorowane w taki sposób, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie zwierzęta trzody chlewnej w stacji produkcji nasienia, podając szczegóły odnośnie rasy, daty urodzenia oraz oznakowanie każdego zwierzęcia,

również, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie kontrole związane z chorobami i wszystkimi wykonanymi szczepieniami, podając informację z karty zdrowia każdego zwierzęcia;

3. być regularnie poddawane kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii, co najmniej dwa razy w roku, w czasie której bada się spełnienie warunków zatwierdzenia i nadzoru;
4. być nadzorowane w taki sposób, aby wykluczały wstęp osób nieupoważnionych. Ponadto od osób upoważnionych odwiedzających punkt pobierania nasienia musi być wymagane stosowanie zaleceń ustanawianych przez lekarza weterynarii punktu pobierania nasienia;
5. zatrudniać kompetentny technicznie personel, odpowiednio szkolony w procedurach związanych z dezynfekcją i higieną w zakresie ograniczania szerzenia się chorób;
6. być nadzorowane w taki sposób, że:
 - a) jedynie nasienie pobrane w uznanych punktach pobierania nasienia jest przetwarzane i magazynowane w uznanych punktach, bez wchodzenia w kontakt z jakąkolwiek inną partią nasienia;
 - b) pobranie, przetwarzanie oraz magazynowanie nasienia ma być wykonywane wyłącznie w pomieszczeniach do tego przeznaczonych w warunkach zachowania najściślejszej higieny;
 - c) cały sprzęt, który kontaktuje się bezpośrednio z nasieniem lub dawcą podczas pobrania i przetwarzania nasienia musi być właściwie zdezynfekowany lub poddany sterylizacji przed użyciem;
 - d) produkty pochodzenia zwierzęcego używane podczas przetwarzania nasienia - włączając dodatki lub rozcieńczalnik - muszą pochodzić ze źródeł, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub są poddane odpowiedniej obróbce przed ich użyciem, która wykluczy jakiegokolwiek ryzyko;
 - e) pojemniki do magazynowania nasienia oraz pojemniki do transportu nasienia muszą być odpowiednio zdezynfekowane lub poddane sterylizacji przed rozpoczęciem ich napełniania;
 - f) użyty czynnik zamrażający nie może być przedtem używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
 - g) każda partia pobranego nasienia, podzielona lub nie na indywidualne dawki jest wyraźnie oznakowana w sposób umożliwiający łatwe ustalenie daty pobrania nasienia, rasy, numeru identyfikacyjnego zwierzęcia dawcy, także nazwa i numer identyfikacyjny punktu pobierania, poprzedzony nazwą kraju pochodzenia, ewentualnie w postaci kodu; opis i forma tego oznakowania określa procedura ustanowiona w art. 19.

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

Warunki dotyczące przyjmowaniu zwierząt do zatwierdzonych punktów pobierania nasienia

1. Wszystkie zwierzęta przyjmowane do punktu pobierania nasienia muszą:
 - a) być poddane kwarantannie przez okres co najmniej 30 dni w pomieszczeniach specjalnie do tego celu zatwierdzonych przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, i w których przebywają tylko zwierzęta w co najmniej jednakowym stanie zdrowia;
 - b) być wybrane, przed wprowadzeniem do pomieszczeń kwarantanny opisanych w lit. a) ze stad lub gospodarstw:
 - wolnych od brucelozy, zgodnie z art. 3.5.2.1 Międzynarodowego Kodeksu Zdrowia Zwierząt,
 - w których w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie było zwierzęcia szczepionego przeciwko pryszczycy,
 - w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie zaobserwowano objawów klinicznych, serologicznych ani wirusologicznych choroby Aujeszkyego,
 - które nie znajdują się na obszarze objętym ograniczeniami, wyznaczonym na mocy prawodawstwa wspólnotowego ze względu na pojawienie się choroby domowej trzody chlewnej.

Zwierzęta nie mogą uprzednio przebywać w stadach o niższym stanie zdrowia;

- c) przed okresem kwarantanny wymienionym w lit. a) i w okresie wcześniejszych 30 dni, muszą zostać poddane następującym testom, przeprowadzonym zgodnie z normami określonymi w odpowiednich dyrektywach i dającym wynik ujemny:
 - testowi na brucelozę metodą wiązania dopełniacza lub testowi przy użyciu zbuforowanego antygeny brucelozy (od dnia 1 stycznia 2001 r. test przy zastosowaniu zbuforowanego antygeny brucelozy będzie jedynym dopuszczonym testem),
 - testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA, przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych choroby Aujeszkyego – w przypadku nieszczepionych świń,
 - lub testowi ELISA na antygeny G1 choroby Aujeszkyego, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1,
 - testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru świń.

Jeżeli zwierzęta okażą się nosicielami brucelozy, to zwierzęta z tego samego gospodarstwa o ujemnych wynikach są przyjmowane na kwarantannę, po potwierdzeniu, że w stadach lub gospodarstwach, z których pochodziły zwierzęta o wyniku dodatnim nie występuje brucelozą.

Właściwy organ może zezwolić na przeprowadzenie testów wymienionych w lit. c) w pomieszczeniach kwarantanny, pod warunkiem, że wyniki będą znane przed rozpoczęciem 30-dniowego okresu kwarantanny wymienionej w lit. a).

- d) w okresie ostatnich 15 dni przynajmniej 30-dniowego okresu kwarantanny określonego w lit. a), muszą być poddane następującym testom i uzyskać wynik ujemny:
- w odniesieniu do brucelozy, testowi wiązania dopełniacza lub testowi przy zastosowaniu zbuforowanego antygeny brucelozy (od dnia 1 stycznia 2001 r. test przy użyciu zbuforowanego antygeny brucelozy będzie jedynym dopuszczonym testem),
 - testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych choroby Aujeszkyego – w przypadku świń nieszczepionych, lub testowi ELISA na antygeny G1 choroby Aujeszkyego – w przypadku świń szczepionych szczepionką deletecyjną G1.

Bez uszczerbku dla przepisów mających zastosowanie w przypadku wykrycia pryszczycy lub innej choroby z wykazu A, jeżeli jakkolwiek z powyższych testów daje wynik dodatni, zwierzę musi być bezzwłocznie usunięte z pomieszczeń kwarantanny. W przypadku kwarantanny grupowej właściwy organ musi podjąć wszelkie niezbędne środki, aby pozostałe zwierzęta mogły być przyjęte do punktu pobierania nasienia zgodnie z niniejszym Załącznikiem

Jednakże w przypadku brucelozy i w przypadku, gdy zwierzęta wykazują wynik dodatni, stosuje się następującą procedurę:

- (i) surowice o dodatniej reakcji poddaje się testowi seroaglutynacji oraz testowi wspomnianemu w powyższym tiret pierwszym, który nie został wykonany,
- (ii) przeprowadza się badanie epidemiologiczne w gospodarstwach, z których pochodzą zwierzęta dające dodatnią reakcję,
- (iii) zwierzęta o dodatniej reakcji poddaje się drugiej serii testów (testowi przy zastosowaniu zbuforowanego antygeny brucelozy, testowi seroaglutynacji, testowi na wiązanie dopełniacza), prowadzonych na próbkach pobranych ponad siedem dni po pierwszym pobraniu próbek.

Podjęcie wystąpienia brucelozy zostaje potwierdzone lub wykluczone na podstawie wyników badania przeprowadzonego w gospodarstwie pochodzenia oraz porównania wyników dwóch powyższych serii testów.

W przypadku wykluczenia podejrzenia brucelozy, zwierzęta z wynikiem

ujemnym na pierwszy test w kierunku brucelozy mogą zostać wprowadzone do punktu pobierania nasienia. Zwierzęta z wynikiem dodatnim uzyskanym w jednym z testów mogą zostać przyjęte, jeżeli badania w dwóch seriach testów na brucelozę (zbuforowany test aglutynacji płytowej, test seroaglutynacji, test wiązania dopełniacza), przeprowadzonych w odstępie przynajmniej siedmiu dni, wykażą wyniki ujemne.

2. Wszystkie badania muszą być wykonane w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.
3. Zwierzęta mogą zostać przyjęte do punktów pobierania nasienia tylko za wyraźną zgodą lekarza weterynarii odpowiedzialnego za dany punkt. Wszystkie przemieszczenia zwierząt, zarówno poza stację jak i do niej, muszą być rejestrowane.
4. Żadne ze zwierząt przyjętych do stacji punktu pobierania nasienia nie może wykazywać klinicznych objawów choroby w dniu przyjęcia; bez uszczerbku przepisów ust. 5, wszystkie zwierzęta muszą przybyć bezpośrednio z pomieszczenia kwarantanny wymienionego w ust. 1 lit. a), które w dniu wysyłki urzędowo spełnia następujące warunki:
 - a) nie znajduje się na obszarze objętym ograniczeniami na mocy prawodawstwa wspólnotowego, ze względu na pojawienie się choroby domowej trzody chlewnej;
 - b) w ciągu poprzednich 12 miesięcy, nie odnotowano w nim żadnych klinicznych, patologicznych ani serologicznych dowodów choroby Aujeszkyego.
5. Pod warunkiem, że dopełnione zostały wymogi opisane w ust. 4 i rutynowe badania określone w rozdziale II zostały wykonane w ciągu ostatnich 12 miesięcy, zwierzęta mogą być przeniesione z jednego zatwierdzonego punktu pobierania nasienia do innego punktu pobierania nasienia, o tym samym poziomie zdrowia zwierząt bez potrzeby izolacji lub badań o ile transport jest dokonywany bezpośrednio. Dane zwierzęta nie mogą zetknąć się bezpośrednio lub pośrednio ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie zdrowia, a stosowane środki transportu muszą być zdezynfekowane przed użyciem
6. W przypadku handlu między Państwami Członkowskimi, zwierzętom musi towarzyszyć świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem 2 przedstawionym w załączniku F do dyrektywy 64/432/EWG, z poświadczeniem dezynfekcji środka transportu w sekcji C, pkt 4, a w zależności od statusu zwierząt, przedstawiona jest jedna z następujących gwarancji:
 - zwierzęta przywożone są bezpośrednio z punktu pobierania nasienia spełniającej wymogi dyrektywy 90/429/EWG;
 - zwierzęta przywożone są bezpośrednio z pomieszczenia kwarantanny i spełniają warunki konieczne do przyjęcia do punktu pobierania nasienia przewidziane w załączniku B do dyrektywy 90/429/EWG rozdział 1;
 - zwierzęta przywożone są bezpośrednio z gospodarstwa, w którym przeszły

procedurę przed - kwarantannową i spełniają warunki przyjęcia na kwarantannę przewidziane w załączniku B do dyrektywy 90/429/EWG rozdział 1 pkt 1 lit. b) i c) i pkt 2.

ROZDZIAŁ II

Rutynowe obowiązkowe testy dla zwierząt przebywających w zatwierdzonych stacjach produkcji nasienia

1. Wszystkie zwierzęta trzymane w zatwierdzonym punkcie pobierania nasienia muszą być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - a) testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA, wykorzystującemu wszystkie antygeny wirusowe choroby Aujeszkyego w przypadku świń nieszczepionych, lub testowi ELISA na antygeny G1 choroby Aujeszkyego, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1;
 - b) w odniesieniu do brucelozy, testowi na wiązanie dopełniacza lub testowi przy zastosowaniu zbuforowanego antygeny brucelozy (od dnia 1 stycznia 2001 r. test przy zastosowaniu zbuforowanego antygeny brucelozy będzie jedynym dopuszczonym testem);
 - c) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru świń.

Testy te muszą zostać wykonane:

albo u wszystkich zwierząt w chwili wywozu z punktu, lecz nie później niż 12 miesięcy od dnia przyjęcia, jeżeli przed tym terminem nie opuściły punktu. Próbkę można pobierać w rzeźni;

lub

u 25% zwierząt w punkcie, co trzy miesiące.

W powyższym przypadku, lekarz weterynarii w danym punkcie upewnia się, czy pobrane próbki są reprezentatywne dla wszystkich zwierząt w danej stacji, w szczególności dla grupy wiekowej i zwierząt z pomieszczenia dla knurów. Ponadto, lekarz weterynarii w danym punkcie zobowiązany jest zapewnić, aby wszystkie zwierzęta zostały poddane testowi przynajmniej jeden raz w ciągu pobytu w punkcie i co najmniej raz na 12 miesięcy, jeżeli ich pobyt przekracza rok.

2. Wszystkie badania muszą być wykonane przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.
3. Jeżeli którykolwiek z powyższych testów da wynik dodatni, dane zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie pobrane od niego od czasu ostatniego testu z wynikiem ujemnym nie może być przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego.

Nasienie pobrane od każdego zwierzęcia w punkcie od czasu ostatniego testu tego

zwierzęcia z wynikiem ujemnym musi być magazynowane oddzielnie i nie może być przedmiotem handlu wewnątrzwspólnotowego do czasu ponownego ustalenia statusu sanitarnego danego punktu.

ZAŁĄCZNIK C

Warunki, jakie musi spełniać nasienie pobrane w zatwierdzonych punktach pobierania nasienia w celu dopuszczenia do handlu wewnątrzspółnotowego

1. Nasienie musi być otrzymane od zwierząt, które:
 - a) nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby w dniu pobierania nasienia;
 - b) nie były szczepione przeciwko pryszczycy;
 - c) spełniają wymagania załącznika B rozdział I;
 - d) nie są dopuszczane do krycia naturalnego;
 - e) przebywają w punktach pobierania nasienia, które nie znajdują się na obszarze objętym ograniczeniami na mocy prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego chorób zakaźnych domowej trzody chlewnej;
 - f) były trzymane w punktach pobierania nasienia, w których przez 30 dni bezpośrednio przed pobraniem nasienia nie odnotowano żadnego przypadku choroby Aujeszkiego.

2. Po ostatnim rozcieńczeniu, do nasienia lub do rozcieńczalnika dodaje się skuteczną mieszaninę antybiotyków, w szczególności przeciwko leptospirom i mykoplazmom. W przypadku nasienia mrożonego, antybiotyki dodaje się przed jego zamrożeniem.

Mieszanina ta musi dawać skutek, co najmniej równoważny następującym rozcieńczeniom:

nie mniej niż: 500 µg streptomycyny na 1 ml ostatecznego rozcieńczenia

500 IU penicyliny na 1 ml ostatecznego rozcieńczenia

150 µg linkomycyny na 1 ml ostatecznego rozcieńczenia

300 µg spektynomycyny na 1 ml ostatecznego rozcieńczenia.

Zaraz po dodaniu antybiotyku, rozcieńczone nasienie musi być magazynowane w temperaturze wynoszącej przynajmniej 15 °C, przez okres nie krótszy niż 45 minut.

3. Nasienie do handlu wewnątrzspółnotowego musi:
 - a) być magazynowane przed wysyłką w sposób ustanowiony w załączniku A, rozdziały I i II;
 - b) być przewożone do docelowego Państwa Członkowskiego w pojemnikach umytych i zdezynfekowanych lub wysterylizowanych przed użyciem, które przed wysyłką z zatwierdzonych pomieszczeń magazynowych zostały zaplombowane.

4. Państwa Członkowskie mogą odmówić przyjęcia na swoje terytorium lub do części terytorium, nasienia z punktu pobierania nasienia, do którego przyjmuje się knury szczepione przeciwko chorobie Aujeszkyego, jeżeli zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG dane terytorium lub region zostały uznane za wolne od choroby Aujeszkyego.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 grudnia 1999 r.

zmieniająca załącznik B do dyrektywy Rady 90/429/EWG ustanawiającej wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej

(notyfikowane jako dokument nr C(2000) 4507)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2000/39/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej¹, ostatnio zmienioną decyzją 1999/608/WE², w szczególności jej art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) w przypadku choroby Aujeszkyego, za bezpieczny uważa się 30-dniowy okres po zakończeniu czyszczenia i dezynfekcji gospodarstwa po wyeliminowaniu podejrzanego przesyłki;
- (2) załącznik B rozdział I pkt. 4 lit. b) do dyrektywy 90/429/EWG należy dlatego zmienić;
- (3) środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku B rozdział I pkt 4 dyrektywy 90/429/EWG, lit. b) otrzymuje brzmienie:

„nie zanotowano klinicznego, patologicznego ani serologicznego dowodu obecności choroby Aujeszkyego w czasie ostatnich 30 dni.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

¹ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62.

² Dz.U. L 242 z 14.9.1999, str. 20.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 1999 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

DYREKTYWA RADY

z dnia 15 października 1990 r.

w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

(90/539/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

drób, rozumiany jako żywe zwierzęta oraz jaja wylęgowe będące produktem zwierzęcym, zostały wpisane do wykazu produktów w załączniku II Traktatu;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji drobiu, a w konsekwencji wzrostu wydajności w tym sektorze, niektóre przepisy regulujące handel wewnątrzspółnotowy drobiu i jaj wylęgowych muszą być ustanowione na poziomie wspólnotowym;

hodowla i chów drobiu jest częścią sektora rolnego; stanowi ona źródło dochodów dla części rolników;

różnice wśród Państw Członkowskich w zakresie przepisów dotyczących warunków zdrowotnych zwierząt powinny być wyeliminowane w celu stymulowania handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi, przyczyniając się tym się do wprowadzenia rynku wewnętrznego;

w celu stymulowania harmonijnego rozwoju handlu wewnątrzspółnotowego, powinien być ustanowiony system wspólnotowy regulujący sprawy przywozu z państw trzecich;

przepisy niniejszej dyrektywy w zasadzie nie powinny dotyczyć specjalnych imprez handlowych takich jak wystawy, pokazy i konkursy;

niniejsza dyrektywa powinna uwzględniać handel przepiórkami, gołębiami, kaczkami, bażantami i kuropatwami chowanymi dla hodowli lub konsumpcji;

¹ Dz.U. nr C 89 z 10.04.1989, str. 1.

² Dz.U. nr C 260 z 15.10.1990.

³ Dz.U. nr C 194 z 31.07.1989, str. 11.

uwzględniając istotę nowoczesnej hodowli drobiu, najlepszym sposobem na harmonijny rozwój handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi jest monitorowanie zakładów użytkowych;

należy pozostawić właściwym władzom Państw Członkowskich zatwierdzenie zakładu, który spełnia warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie oraz zapewnienie że te warunki są spełniane;

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3987/87⁵, przewiduje przyznanie osobnego numeru rejestracyjnego każdemu zakładowi użytkowemu i oznakowania jaj wylęgowych; rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1868/77⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1351/87⁷, ustanawia szczegółowe zasady zastosowania wspomnianego rozporządzenia; ze względów praktycznych, do celów niniejszej dyrektywy, takie same kryteria powinny być przyjęte dla identyfikacji zakładów użytkowych jak i dla oznaczenia jaj wylęgowych;

drób i jaja wylęgowe, aby zostać przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego, muszą spełniać niektóre warunki zdrowotne zwierząt dla uniknięcia szerzenia się chorób zakaźnych;

jednakże, właściwe jest odroczenie ustanowienia zasad kontroli mających zastosowanie w zwalczaniu z influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu;

z tego samego powodu należy ustalić warunki transportu;

konieczne jest umożliwienie Komisji zatwierdzenia niektórych dodatkowych wymagań w świetle postępu jaki zrobiły Państwa Członkowskie w wytypowaniu niektórych chorób drobiu, pod warunkiem, że te wymagania nie wykraczałyby w żadnym razie poza te już stosowane w danym Państwie Członkowskim; w tym kontekście mogłoby się okazać pożądane ustalenie statusu Państw Członkowskich lub ich regionów w odniesieniu do niektórych chorób jakie mogłyby zaatakować drób;

choć nieliczne wewnątrzspółnotowe transakcje handlowe, ze względów praktycznych nie mogą podlegać warunkom Wspólnoty, to niektóre podstawowe zasady powinny być z nimi zgodne;

aby zapewnić, że postawione wymogi zostały spełnione, warunkiem powinno być wydanie przez urzędowego lekarza weterynarii świadectwa zdrowia, towarzyszącego drobiu lub jajom wylęgowym, aż do ich miejsca przeznaczenia;

w odniesieniu do organizacji i cyklu kontroli, które przeprowadzi Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia i środków ochronnych, które wprowadzi w życie, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosowanych w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w celu wprowadzenia

⁴ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 100.

⁵ Dz.U. nr L 376 z 31.12.1987, str. 20.

⁶ Dz.U. nr L 209 z 17.08.1997, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 127 z 16.05.1987, str. 18.

rynku wewnętrznego⁸;

konieczne jest przeprowadzenie kontroli przez Komisję przy współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich;

określenie przepisów wspólnotowych stosujących się do przywozu z państw trzecich wymaga sporządzenia wykazu tych państw trzecich lub części tych państw trzecich, skąd drób i jaja wylęgowe mogą być przywożone;

przy wyborze tych krajów należy przyjąć kryteria natury ogólnej takie jak: stan zdrowia drobiu i innego żywego inwentarza, organizację i kompetencje służb weterynaryjnych oraz obowiązujące przepisy o ochronie zdrowia;

ponadto nie powinien być dopuszczony przywóz drobiu i jaj wylęgowych z krajów zainfekowanych zakaźnymi chorobami drobiu stanowiącymi ryzyko dla żywego inwentarza Wspólnoty, czy też z krajów, gdzie minął zbyt krótki okres od zniknięcia tych chorób;

ogólne warunki dotyczące przywozu z państw trzecich powinny być uzupełnione specjalnymi warunkami sporządzanymi w oparciu o sytuację zdrowotną w każdym z tych państw; dzięki technicznemu charakterowi i różnorodności kryteriów, od których zależą te specjalne warunki, powinna istnieć możliwość odwołania się, w celu ich zdefiniowania, do Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

przedstawienie znormalizowanego formularza świadectwa przy dokonywaniu przywozu drobiu i jaj wylęgowych stanowi skuteczny środek sprawdzenia czy przepisy wspólnotowe są stosowane; przepisy takie mogą zawierać specjalne warunki, które będą się różnić w zależności od zainteresowanego państwa trzeciego; musi to być wzięte pod uwagę przy sporządzaniu znormalizowanego formularza świadectwa;

biegłi lekarze weterynarii Komisji muszą być odpowiedzialni za sprawdzenie czy te przepisy są respektowane w państwach trzecich;

kontrole przeprowadzane przy realizacji przywozu muszą obejmować pochodzenie i stan zdrowia drobiu i jaj wylęgowych;

Państwa Członkowskie, w przypadku wwozu drobiu i jaj wylęgowych na terytorium Wspólnoty i w czasie ich przewozu do miejsca przeznaczenia, muszą mieć pozwolenie na podjęcie wszelkich środków, z ubojem i usunięciem włącznie, koniecznych do celów bezpieczeństwa publicznego i zdrowia zwierząt;

przepisy i ogólne zasady regulujące kontrole dotyczące drobiu i jaj wylęgowych zostaną ustalone później jako część środków podejmowanych w celu stworzenia rynku wewnętrznego;

każde Państwo Członkowskie musi mieć prawo wprowadzenia natychmiastowego zakazu przywozu z państwa trzeciego w przypadku jeśli taki przywóz mógłby być niebezpieczny dla zdrowia ludzi lub zwierząt; w takim przypadku należy bezzwłocznie zagwarantować koordynację działań Państw Członkowskich wobec takiego państwa trzeciego, bez uszczerbku dla ewentualnych poprawek do wykazu krajów upoważnionych do wywozu do

⁸ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

Wspólnoty;

stały rozwój technik chowu drobiu oznacza, że należy wprowadzać okresowe zmiany w metodach kontroli chorób drobiu;

przepisy niniejszej dyrektywy powinny być skorygowane w związku z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego;

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowy i przywozu drobiu oraz jaj wylęgowych z państw trzecich.
2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do drobiu przeznaczonego na wystawę, konkurs czy pokaz.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy „urządowy lekarz weterynarii” i „państwo trzecie” oznaczają urzędowego lekarza weterynarii oraz państwo trzecie określone w dyrektywie 72/462/EWG.

Ponadto:

1. „drób” - oznacza ptactwo domowe: indyki, perliczki, kaczki, gęsi, przepiórki, gołębie, bażanty i kuropatwy chowane lub trzymane w zamknięciu w celu hodowli, produkcji mięsa lub jaj do konsumpcji lub w celu odnowienia stada;
2. „jaja wylęgowe” - oznaczają jaja do inkubacji składane przez drób opisany w 1;
3. „pisklęta jednodniowe” - oznacza każdy drób poniżej 72 godzin życia, jeszcze nie karmiony; z wyłączeniem kaczek gatunku Barbary, które mogą być karmione;
4. „drób hodowlany” - oznacza drób do i powyżej 72 godzin życia, przeznaczony do produkowania jaj wylęgowych;
5. „drób użytkowy” - oznacza drób do i powyżej 72 godzin życia hodowany dla produkcji mięsa i/lub jaj do konsumpcji (lub dla odnowy stada);
6. „drób rzeźny” - oznacza drób kierowany bezpośrednio do rzeźni na ubój zaraz po dostawie, w każdym razie w ciągu 72 godzin;

7. „stado” - oznacza cały drób w tym samym stanie zdrowia i odporności, chowany w tych samych pomieszczeniach lub zagrodzie i stanowiący jednolitą jednostkę zootechniczną;
8. „gospodarstwo” - oznacza obiekt, który może obejmować zakład – wykorzystywany w chowie lub przetrzymywaniu drobiu hodowlanego lub użytkowego;
9. „zakład” – oznacza obiekt lub ich część obiektu, zajmujące jedno miejsce i przeznaczone do następujących zadań:
 - a) zakład hodowli zarodowej: zakład, który produkuje jaja wylęgowe do produkcji drobiu hodowlanego;
 - b) zakład hodowlany; zakład, który produkuje jaja wylęgowe do produkcji drobiu użytkowego;
 - c) zakład chowu: zakład zajmujący się chowem drobiu do okresu nieśności;
 - d) wylęgarnia: zakład mający na celu inkubację i wylęg jaj oraz dostarczenie piskląt jednodniowych;
10. „zatwierdzony lekarz weterynarii” – oznacza lekarza weterynarii delegowanego przez właściwe władze weterynaryjne, podległego im w zakresie kompetencji, do przeprowadzenia w poszczególnych gospodarstwach kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
11. „zatwierdzone laboratorium” - oznacza laboratorium na terytorium Państwa Członkowskiego, zatwierdzone przez właściwe władze weterynaryjne i podległe im w zakresie kompetencji, do celów przeprowadzania badań diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
12. „kontrola zdrowia” oznacza wizytę urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierzonego lekarza weterynarii w celu przeprowadzenia kontroli stanu zdrowia drobiu w danym gospodarstwie;
13. „choroby podlegające obowiązkowi zgłoszenia” – choroby wymienione w załączniku V;
14. „miejsce ogniska choroby” (ognisko zakaźne) – oznacza miejsce określone w dyrektywie 82/894/EWG;
15. „zakażony obszar” – w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku V oznacza strefę obejmującą – zależnie od środowiska epizootologicznego miejsca ogniska choroby – wyraźnie określone terytorium lub strefa ochronna w promieniu, co najmniej 3 km od miejsca ogniska choroby, a która włączona jest w strefę nadzorowaną w promieniu co najmniej 10 km;
16. „stacja kwarantanny” oznacza obiekty, gdzie trzymany jest drób w całkowitej izolacji i z dala od bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innym drobiem, tak by umożliwić długotrwałą obserwację i badania w zakresie chorób wymienionych w załączniku V;
17. „ubój sanitarny” – oznacza zniszczenie w miejscu ogniska choroby, pod warunkiem

podjęcia niezbędnych zabezpieczeń zdrowotnych z dezynfekcją włącznie, całego drobiu i produktów drobiowych zakażonych lub podejrzanych o zakażenie.

ROZDZIAŁ II

Przepisy handlu wewnątrzspółnotowego

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji do dnia 1 lipca 1990 r. plan opisujący krajowe środki, jakie zamierzają wprowadzić w życie w celu zapewnienia zgodności z przepisami wymienionymi w załączniku II dla zatwierdzenia gospodarstw ukierunkowanych na handel drobiem i jajami wylęgowymi w ramach Wspólnoty.
2. Komisja zbada te plany. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, jeszcze przed oficjalnym zatwierdzeniem plany mogą zostać zatwierdzone lub przed zatwierdzeniem mogą zostać do nich wprowadzone poprawki i uzupełnienia.
3. Zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 poprawki lub uzupełnienia do planu, który został już zatwierdzony zgodnie ze wspomnianym ustępem, mogą być:
 - zatwierdzone na prośbę zainteresowanego Państwa Członkowskiego, w celu uwzględnienia zmian zachodzących w danym Państwie Członkowskim, lub
 - wymagane, w celu uwzględnienia postępu w metodach zapobiegania i kontroli chorób.

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie wyznaczy krajowe laboratorium referencyjne odpowiedzialne za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie i za ich wykorzystanie przez zatwierdzone laboratoria znajdujące się na jego terytorium. Takie bazowe laboratoria wymienione są w załączniku I.

Artykuł 5

Jako produkt obrotu we Wspólnocie:

- a) jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i drób użytkowy powinien spełniać warunki ustanowione w art. 6, 12, 15 i 17 oraz odpowiednio te wymagania ustanowione na podstawie w art. 13, 14 lub te ustanowione w art. 7, 8 i 9;
- b) drób rzeźny i na zasadzie odstępstwa od lit. a), drób przeznaczony do odnowy stada, do momentu spełnienia warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich świeżego mięsa drobiowego oraz ptactwa do celów chowu, musi spełniać warunki ustalone w art. 10, 12, 15 i 17 i warunki zawarte w art. 13 i 14.

Artykuł 6

Jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i użytkowy powinien pochodzić z:

1. zakładów spełniających następujące wymogi:
 - a) powinny być zatwierdzone i zaopatrzone przez właściwy organ w odróżniający je numer, zgodnie z przepisami podanymi w załączniku II rozdział I;
 - b) nie mogą być w czasie przesyłki przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu;
 - c) nie mogą znajdować się na obszarze zakażonym;
2. stada, które w czasie przesyłki nie może wykazywać objawów klinicznych czy budzić podejrzenia o chorobę.

Artykuł 7

W czasie przesyłki jaja wylęgowe powinny:

1. jeśli pochodzą z Państw Członkowskich, spełniać następujące wymogi:
 - a) pochodzić ze stad, które:
 - przez ponad 6 tygodni były trzymane w jednym lub więcej zakładów Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit. a),
 - jeśli istnieje wymóg szczepień, szczepione były zgodnie z warunkami o szczepieniach w załączniku III;
 - podlegały badaniu zdrowotnemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających wysyłkę, a w trakcie badania nie wzbudziły podejrzenia o chorobę;
 - b) powinny być oznaczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1868/77;
 - c) zostały zdezynfekowane zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii.
2. jeśli pochodzą z państw trzecich, zostały przywiezione zgodnie z warunkami podanymi w rozdziale III.

Artykuł 8

Jednodniowe pisklęta powinny:

- a) wylęgnąć się z jaj wylęgowych spełniających wymogi art. 6 i 7;
- b) spełniać warunki szczepień w załączniku II, jeśli istnieje wymóg szczepień;
- c) w czasie przesyłki nie powinny wzbudzać podejrzeń o chorobę zgodnie z załącznikiem II rozdział II B 2 lit. g) i h).

Artykuł 9

W czasie przesyłki, drób hodowlany i użytkowy powinien:

- a) być trzymany od wylęgu lub przez ponad 6 tygodni w jednym lub więcej zakładzie Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit. a);
- b) jeśli istnieje wymóg szczepienia, powinien spełniać warunki szczepienia z załącznika III;
- c) powinien być poddany badaniu zdrowotnemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających przesyłkę, oraz w momencie badania, nie wykazywać objawów klinicznych czy wzbudzać podejrzeń o chorobę.

Artykuł 10

W czasie przesyłki, drób rzeźny powinien pochodzić z gospodarstwa:

- a) w którym był trzymany od wylęgu lub przez ponad 21 dni;
- b) które nie jest przedmiotem ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu;
- c) w którym badanie zdrowia stada, z którego ma pochodzić drób rzeźny, przeprowadzone przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin poprzedzających przesyłkę, nie ujawni żadnych objawów klinicznych czy podejrzeń o chorobę w tymże stadzie;
- d) które nie leży na terenie zakażonym influencją drobiu czy rzekomym pomorem drobiu, które zostały określone w ramach środków zwalczających choroby przyjętych zgodnie z art. 19.

Artykuł 11

1. Wymogi art. 5-10 i art. 15 nie stosuje się do wewnątrzspółnotowego handlu drobiem i jajami wylęgowymi w odniesieniu do przesyłki zawierającej mniej niż 20 jednostek.

2. Jednakże drób i jaja wylęgowe określone w ust. 1 powinny, w czasie przesyłki, pochodzić ze stad, które:

- przebywały we Wspólnocie od wylęgu lub, przez co najmniej trzy miesiące,
- w czasie przesyłki nie wykazywały objawów klinicznych żadnej zakaźnej choroby drobiu,
- jeżeli był wymóg szczepień, spełniły warunki szczepień z załącznika III,
- nie są przedmiotem żadnych ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu,

- nie znajdują się na obszarze zainfekowanym zakażonym influencją drobiu czy rzekomym pomorem drobiu, które zostały określone w ramach środków zwalczających choroby przyjętych zgodnie z art. 19,
- test serologiczny na przeciwciała *Salmonella pullorum et gallinarum*, zgodnie z załącznikiem II rozdział III, dał negatywne wyniki.

Artykuł 12

1. W przypadku przesyłki drobiu i jaj wylęgowych z Państw Członkowskich lub ich regionów, które szczepią drób określony w art. 1 przeciw rzekomemu pomorowi drobiu do Państw Członkowskich lub ich regionów, których status został ustalony zgodnie z poniższym ust. 2, stosuje się następujące zasady:

- a) jaja wylęgowe powinny pochodzić ze stad, które są:
 - nieszczepione, lub
 - szczepione z zastosowaniem szczepionki inaktywowanej, lub
 - szczepione z zastosowaniem szczepionki żywej, pod warunkiem, że szczepienie miało miejsce, co najmniej 60 dni przed zebraniem jaj wylęgowych;
- b) jednodniowe pisklęta powinny pochodzić:
 - z jaj wylęgowych spełniających warunki lit. a),
 - z wylęgarni, gdzie stosowana praktyka zapewnia inkubację tych jaj w zupełnie innym czasie i w miejscu innym niż jaja nie spełniające warunków lit. a);
- c) drób hodowlany i użytkowy:
 - nie powinien być szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, i
 - powinien być izolowany przez 14 dni przed przesyłką, albo w gospodarstwie rolnym albo stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym, żadne ptactwo domowe w gospodarstwie swego pochodzenia czy stacji kwarantanny, jeśli stosowne, nie może być szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, w ciągu 21 dni poprzedzających wysyłkę i w tym czasie żaden ptak nieprzeznaczony na przesyłkę nie może przedostać się do gospodarstwa lub stacji kwarantanny; ponadto w stacjach kwarantanny nie mogą być przeprowadzane szczepienia, i
 - powinien przejść, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę, reprezentatywne testy serologiczne na wykrycie przeciwciał rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w zastosowaniu procedury przewidzianej w art. 32;
- d) drób rzeźny powinien pochodzić ze stad, które:

- jeśli nie są szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, spełniają wymogi określone przez lit. c) tiret trzecie
- jeśli szczepione, to nie były szczepione żywą szczepionką w ciągu 30 dni poprzedzających przesyłkę i na podstawie reprezentatywnej próbki podlegały - w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę - testowi izolacji wirusa rzekomego pomoru drobiu, stosownie do szczegółowych zasad przyjętych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

2. Status Państw Członkowskich lub ich regionów pod względem zagrożenia rzekomym pomorem drobiu zostanie ustalony przez Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, najpóźniej sześć miesięcy przed terminem, w którym Państwa Członkowskie powinny dostosować się do niniejszej dyrektywy. Elementami, które należy rozpatrzyć przy określaniu tego statusu są dane określone w art. 14 ust. 1 i w szczególności następujące kryteria:

- przynajmniej przez ostatnie 12 miesięcy nie wykryto przypadku rzekomego pomoru drobiu wśród drobiu określonego w art. 1,
 - szczepienie przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w odniesieniu do drobiu określonym w art. 1, nie było przeprowadzane przynajmniej przez poprzednie 12 miesięcy,
 - całe stado hodowlane było monitorowane, co najmniej raz w roku na obecność zarazków rzekomego pomoru drobiu,
 - w gospodarstwie nie ma drobiu szczepionego przeciw rzekomemu pomorowi drobiu.
3. Warunki określone w ust. 1 zostaną rozpatrzone przed dniem 31 grudnia 1992 r.

Artykuł 13

1. Jeśli Państwo Członkowskie stworzy lub stworzyło dobrowolny lub przymusowy program kontroli choroby, na którą podatny jest drób, może przedstawić ten program Komisji, w szczególności przedstawiając:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium,
- genezę programu z uwzględnieniem wagi choroby i ewentualnych korzyści z programu w stosunku do jego kosztów,
- obszar geograficzny, na którym program będzie wprowadzany w życie,
- kategorie statusowe, które mają być stosowane w stosunku do zakładów drobiowych, normy, które powinny zostać osiągnięte w każdej kategorii i zastosowane procedury badań,
- procedury monitorowania programu,
- działania, które zostaną podjęte, jeśli z jakichś powodów zakład traci swój status,

- środki, które zostaną podjęte, jeśli rezultaty badań przeprowadzonych zgodnie z założeniami programu będą pozytywne.

2. Komisja zbada programy zaprezentowane przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzane zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 1, w zgodzie z procedurą przewidzianą w art. 32. Wszelkie dodatkowe gwarancje ogólne lub szczególne, których może wymagać handel wewnątrzspółnotowy mogą zostać określone zgodnie z tą samą procedurą. Tego typu gwarancje nie mogą wykraczać poza gwarancje wymagane przez Państwo Członkowskie na jego własnym terytorium.

W przypadku programów przedstawionych Komisji przed dniem 1 lipca 1991 r., decyzje, co do ich zatwierdzenia i dodatkowe gwarancje handlowe zostaną podjęte przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być zmienione lub uzupełnione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32. Zmiany lub uzupełnienia do wcześniej zatwierdzonych programów lub gwarancji, które zostały określone zgodnie z ust. 2, mogą zostać zatwierdzone na mocy tej samej procedury.

Artykuł 14

1. Jeśli Państwo Członkowskie uznaje, że na jego terytorium lub części jego terytorium nie występuje jedna z chorób, na jaką podatny jest drób, przedstawi ona Komisji odpowiednie dokumenty potwierdzające, w szczególności podkreślając:

- charakter choroby i historię jej występowania w danym Państwie Członkowskim,
- wyniki testu nadzoru oparte na testach serologicznych, mikrobiologicznych lub patologicznych i fakt, że zgodnie z przepisami prawa o chorobie należy powiadomić właściwe władze,
- okres, podczas którego przeprowadzano nadzór,
- w miarę potrzeb, okres w którym szczepionka przeciw chorobie była zakazana i jaki był obszar geograficzny objęty tym zakazem,
- uzgodnienia dotyczące sprawdzenia, że dany obszar nie jest zagrożony chorobą.

2. Komisja bada dokumentację przedłożoną przez Państwa Członkowskie. Dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczególne, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym można określić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32. Takie gwarancje nie mogą wykraczać poza gwarancje wymagane przez Państwo Członkowskie na jego własnym terytorium. Jeśli uzasadnienie przedłożone jest przed dniem 1 lipca 1991 r., decyzje dotyczące dodatkowych gwarancji zostaną podjęte przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o wszelkich zmianach w szczegółach określonych w ust. 1. Gwarancje określone jako ustanowione w ust. 2. mogą, po takim powiadomieniu, zostać zmienione lub wycofane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

Artykuł 15

1. Jednodniowe pisklęta i jaja wylęgowe powinny być transportowane w jednorazowych pudełkach przeznaczonych do tego celu albo w pudełkach, które mogą być ponownie użyte pod warunkiem, że wcześniej zostaną zdezynfekowane. Takie skrzynki powinny być myte i:

- a) zawierać tylko jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe tych samych gatunków, kategorii i rodzaju drobiu pochodzącego z tego samego zakładu;
- b) nosić następujące oznaczenia:
 - nazwa Państwa Członkowskiego przesyłki,
 - gatunek drobiu, do którego należą jaja lub pisklęta,
 - liczbę piskląt lub jaj,
 - kategoria i rodzaj produkcji, do jakiej są przeznaczone,
 - nazwa lub firma, adres i numer identyfikacyjny zakładu użytkowego,
 - numer identyfikacyjny zakładu pochodzenia, jak przewidziano w załączniku II rozdział I (2),
 - Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia;
- c) powinny być zamknięte zgodnie z instrukcją właściwego organu w taki sposób by uniknąć możliwości zamiany zawartości.

2. Pudełka zawierające jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe mogą być pogrupowane do transportu w odpowiednich kontenerach. Na tych kontenerach powinien być widoczny numer tak pogrupowanych skrzyń i oznaczenia określone w ust. 1 lit. b).

3. Drób hodowlany i użytkowy powinien być transportowany w skrzynkach lub klatkach:
- które zawierają wyłącznie drób tego samego gatunku, kategorii i rodzaju, pochodzący z tego samego zakładu,
 - są wyposażone w numer identyfikacyjny zakładu, z którego pochodzą, jak przewidziano w załączniku II rozdział I (2),
 - są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego organu w taki sposób by uniknąć możliwości zamiany zawartości.

4. a) Drób hodowlany i użytkowy oraz jednodniowe pisklęta powinny być bezzwłocznie przekazywane do zakładu miejsca przeznaczenia, bez kontaktowania się z innymi ptakami, z wyjątkiem drobiu hodowlanego i użytkowego lub jednodniowych piskląt spełniających warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.

- b) Drób rzeźny powinien być bezzwłocznie przekazany do rzeźni miejsca przeznaczenia, bez kontaktowania się z innym drobiem, poza drobiem rzeźnym spełniającym warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.
5. Skrzynki, klatki i pojazdy muszą być zaprojektowane tak, aby:
- zapobiec gubieniu ekskrementów i minimalizować straty w upierzeniu w trakcie przejazdu,
 - umożliwić kontrolę wzrokową drobiu,
 - umożliwić czyszczenie i dezynfekcję.
6. Pojazdy i kontenery, klatki oraz skrzynki, jeśli nie są jednorazowego użytku to przed załadunkiem i wyładunkiem powinny być myte i dezynfekowane zgodnie z instrukcjami właściwego organu danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 16

Drób określony w art. 15 ust. 4 nie może być transportowany przez tereny zakażonym influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu; chyba że transport odbywać się będzie jedynie koleją lub główną drogą.

Artykuł 17

W handlu między Państwami Członkowskimi, drób i jaja wylęgowe powinny być wyposażone na czas transportu do miejsca przeznaczenia, w świadectwo zdrowia, które:

- odpowiada właściwemu wzorowi w załączniku IV,
- jest podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii,
- jest sporządzone w dniu załadunku w języku lub językach Państwa Członkowskiego wysyłki i w języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia,
- ważne jest przez pięć dni,
- składa się z pojedynczego arkusza,
- zwykle jest sporządzany dla jednego odbiorcy,
- posiada pieczęć w innym kolorze niż kolor druku w świadectwie zdrowia.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie miejsca przeznaczenia zgodnie z przepisami ogólnymi Traktatu, mogą przyznać jednemu lub więcej Państwu Członkowskiemu wysyłki uprawnienia ogólne lub uprawnienia ograniczone do przypadków szczególnych pozwalające na wjazd na jego terytorium transportu drobiu i jaj wylęgowych bez świadectwa przewidzianego w art. 17.

Artykuł 19

Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmie przed dniem 1 lipca 1991 r. zasady kontroli w celu zwalczania grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.

ROZDZIAŁ III

Przepisy dotyczące przywozu z państw trzecich.

Artykuł 20

Drób i jaja wylęgowe przywożone do Wspólnoty powinny spełniać warunki ustanowione w art. 21-24.

Artykuł 21

1. Drób i jaja wylęgowe powinny pochodzić z państwa trzeciego lub regionu państwa trzeciego umieszczonego w wykazie sporządzonej przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32. Wykaz ten może być uzupełniany lub zmieniany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 33.

2. Przy podejmowaniu decyzji czy państwo trzecie lub jego część mogą być umieszczone w wykazie określonym w ust. 1, szczególna uwaga powinna być zwrócona na:

- a) stan zdrowia drobiu, innych zwierząt domowych i zwierząt dzikich w państwie trzecim, a szczególna uwaga powinna być poświęcona chorobom egzotycznym zwierząt, sytuacji zdrowotnej na obszarach sąsiadujących skąd może przyjść zagrożenie zarówno dla zdrowia publicznego jak i zdrowia zwierząt w Państwach Członkowskich.;
- b) regularność i szybkość dostarczania informacji przez państwo trzecie odnośnie istnienia zakaźnych chorób zwierząt na jego terytorium, w szczególności chorób z wykazu A i B Międzynarodowego Biura ds. Chorób Epizootycznych;
- c) przepisy danego państwa dotyczące zapobiegania i kontroli chorób zwierząt;
- d) strukturę służb weterynaryjnych danego państwa i ich kompetencje;
- e) organizację i wprowadzanie w życie środków zapobiegających i zwalczających choroby zakaźne zwierząt;
- f) gwarancje jakie może dać państwo odnośnie do zgodności z niniejszą dyrektywą;
- g) zgodność z zasadami wspólnotowymi w kwestii hormonów i odpadów.

3. Wykaz określony w ust. 1 oraz wszelkie wprowadzone do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 22

1. Drób i jaja wylęgowe powinny pochodzić z krajów wolnych od grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.
2. Ogólne kryteria dla klasyfikacji państwa trzeciego według zagrożenia chorobami, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.
3. Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, może zdecydować, że przepisy ust. 1 niniejszego artykułu będą dotyczyć tylko części terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 23

1. Drób i jaja wylęgowe mogą być przywożone z terytorium państwa trzeciego lub części terytorium tego państwa umieszczonego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 21 ust. 1 tylko w przypadku, gdy pochodzą ze stad, które:
 - a) przed przesyłką przebywały nieprzerwanie na terytorium lub części terytorium takiego kraju przez czas ustalony w procedurze przewidzianej w art. 32;
 - b) spełniają warunki zdrowotne zwierząt przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32 dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych z danego kraju. Warunki mogą różnić się zależnie od gatunków lub kategorii drobiu.
2. Warunki zdrowotne zwierząt zostaną ustalone na podstawie przepisów ustanowionych w rozdziale II i odpowiadających mu załącznikach. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, odstępstwa mogą być uznane przypadek po przypadku, jeśli dane państwo trzecie oferuje podobne gwarancje zdrowotne zwierząt, a które są, co najmniej równorzędne.

Artykuł 24

1. Drób i jaja wylęgowe powinny być wyposażone w świadectwo zdrowia sporządzone i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego wywozu.

Świadectwo to musi:

- a) zostać wydane w dniu załadunku do przesyłki do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- b) zostać sporządzone w urzędowym języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- c) jego oryginał powinien być dołączony do przesyłki;
- d) świadectwo powinno poświadczать fakt, że drób i jaja wylęgowe spełniają wymogi niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy w doniesieniu do przywozu z państw trzecich;
- e) powinno być ważne przez pięć dni;
- f) składać się z pojedynczego arkusza;

- g) powinno być sporządzone dla jednego odbiorcy;
 - h) powinno być zaopatrzone w pieczęć różniącą się kolorem od koloru druku w świadectwie.
2. Świadectwo określone w ust. 1 powinno być zgodne ze wzorem sporządzonym według procedury przewidzianej w art. 32.

Artykuł 25

Kontrole przeprowadzane na miejscu przez biegłych lekarzy weterynarii Państw Członkowskich i Komisji mają zapewnić, że wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy zostały faktycznie zastosowane.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole zostaną wyznaczeni przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole będą przeprowadzane w imieniu Wspólnoty i na jej koszt.

Częstotliwość kontroli i procedura kontroli zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

Artykuł 26

1. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33, zdecydować że przywóz z państwa trzeciego lub z jego części powinien zostać ograniczony do poszczególnych gatunków, jaj wylęgowych, drobiu hodowlanego lub użytkowego, drobiu rzeźnego lub drobiu przeznaczonego do specjalnych celów.

2. Komisja może zdecydować w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33 o zastosowaniu ograniczeń zdrowotnych zwierząt po dokonaniu przywozu

Artykuł 27

1. Przepisy i zasady ogólne, które mają być stosowane podczas kontroli w państwach trzecich lub podczas kontroli drobiu przywożonego z państw trzecich, zostaną określone zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 89/662/EWG.

Do czasu wprowadzenia w życie powyższych zasad i przepisów, pozostają w mocy przepisy danego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że są zgodne z ogólnymi warunkami Traktatu.

2. Drób i jaja wylęgowe nie powinny być przywożone do Wspólnoty, jeśli:

- przesyłka nie pochodzi z terytorium lub części terytorium państwa trzeciego zamieszczonego w wykazie sporządzonym na podstawie art. 21 ust. 1,
- przesyłka jest lub istnieje takie podejrzenie że jest zakażona lub jest zarażona chorobą zakaźną,

- warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione przez państwo trzecie wywozu,
- świadectwo towarzyszące przesyłce nie zgadza się z warunkami ustanowionymi w art. 24,
- analiza ujawnia, że przepisy Wspólnoty na temat hormonów i odpadów nie zostały uzgodnione.

3. Bez uszczerbku dla specjalnych warunków, które mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, jeśli ze względów zdrowotnych lub z powodu braku pozwolenia na transport powrotny drobiu, któremu odmówiono wjazdu stosownie do zapisu w ust. 1, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może wyznaczyć rzeźnię, która musi przyjąć taki drób.

Artykuł 28

Po przybyciu do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, drób rzeźny powinien zostać zabrany bezpośrednio i bezzwłocznie do rzeźni w celu uboju.

Bez uszczerbku dla specjalnych warunków, które mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może, na podstawie stanu zdrowia zwierząt, wyznaczyć rzeźnię, do której drób powinien być przekazany.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy

Artykuł 29

1. Do celów handlu wewnątrzspółnotowego środki ochronne przewidziane w dyrektywie 89/662/EWG stosuje się do drobiu i jaj wylęgowych.
2. Do celów przywozu z państw trzecich stosuje się następujące środki ochronne:
 - a) Bez uszczerbku dla art. 22, jeśli choroba zakaźna zagrażająca zdrowiu drobiu któregoś z Państw Członkowskich pojawi się w państwie trzecim lub rozprzestrzeni się w państwie trzecim lub jeśli uzasadniają to inne względy zdrowotne zwierząt, zainteresowane Państwo Członkowskie wprowadzi zakaz przywozu zwierząt z gatunku objętego niniejszą dyrektywą, pochodzącego bezpośrednio lub pośrednio z państwa trzeciego lub z części jego terytorium lub z innego Państwa Członkowskiego.
 - b) Środki podjęte przez Państwa Członkowskie na podstawie niniejszego artykułu, jak również ich unieważnienie, zostaną bezzwłocznie przekazane innym Państwom Członkowskim i Komisji, wraz ze wskazaniem przyczyn ich zastosowania.

W następstwie takiej wiadomości Stały Komitet Weterynaryjny zbierze się możliwie szybko i zadecyduje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, czy takie środki

wymagają zmiany, szczególnie w celu skoordynowania ich ze środkami podjętymi przez inne Państwa Członkowskie lub czy powinny zostać zaniechane.

Jeśli wystąpi sytuacja przewidziana w niniejszym artykule i inne Państwa Członkowskie również zastosują środki podjęte jak wyżej, ewentualnie zmienione zgodnie z poprzednim akapitem, zostaną przyjęte odpowiednie przepisy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

- c) Odnowienie przywozu z danego państwa trzeciego zostanie uprawomocnione na podstawie tej samej procedury.

Artykuł 30

1. Zasady kontroli weterynaryjnej przewidziane w dyrektywie 90/425/EWG dotyczą handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi.

2. W dyrektywie 90/425/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) W załączniku A pozycja I dodaje się odniesienie w brzmieniu:

„Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych.

Dz.U. nr L 303, z 31.10.1990, str. 6.”

- b) W załączniku B skreśla się akapity w brzmieniu:

„- drób żywy”,

„- jaja wylęgowe”.

Artykuł 31

Do dnia wejścia w życie decyzji podjętych zgodnie z art. 20, 21 i 22 Państwa Członkowskie zastosują w odniesieniu do przywozu drobiu i jaj wylęgowych z państw trzecich warunki, co najmniej równoważne z tymi, które wynikają z zastosowania zapisu rozdziału II.

Artykuł 32

1. W przypadku, gdy znajduje zastosowanie procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda swoją opinię na temat projektu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia jest wydawana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie wazone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek dotyczący środków, jakie powinny zostać podjęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zadecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 33

1. Jeśli procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma być realizowana, przewodniczący z własnej inicjatywy, albo na prośbę przedstawiciela Państwa Członkowskiego niezwłocznie przekaze sprawę do Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet w terminie dwóch dni wyda opinię na temat projektu. Opinia jest wydawana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie wazone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub, lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek na temat tych środków. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli w ciągu 15 dni od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zadecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 34

O zmianach w załącznikach, w szczególności w celu dostosowania ich do zmian w metodach diagnozowania i zmian w ekonomicznym znaczeniu poszczególnych chorób, Komisja zdecyduje zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

Artykuł 35

Przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności art. 29, zostaną przejrzane przed dniem 31 grudnia 1992 r. w świetle wniosków dotyczących wprowadzenia rynku wewnętrznego.

Artykuł 36

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 37

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 października 1990 r.

W imieniu Rady

V.SACCOMANDI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. Krajowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami drobiu:

Belgia	Institut National de recherches veterinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Dania	Institut for Fjerkraesygdomme, Den Kgl.Veterinaer - og Landbohjskole,DK - Køebenhavn
Francja	Laboratoire de Pathologie Aviaire, CNEVA, F-22440 Ploufragan
Niemcy	Bunderforschunganstalt fuer landwirtschaft Institut fuer Kleintierzucht, Döernbergstraße 25/27, D-3100 Celle
Grecja	Institute of Infectious Parasitic Disease of Thessaloniki, GR - Thessaloniki
Irlandia	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, IRL - County Dublin
Włochy	Instituto Zooprofillático Sperimentale delle Venezie Via G.ORUS 2, I-35100 Padova
Luksemburg	Laboratoire Vétérinaire de l'Etat, 54 avenue Gaston Diderich, L-1420 Luxemburg;
Niderlandy	Centraal Diergeneeskundig Institut, NL - Lelystad
Portugalia	Laboratorio Nacional de Investigacao Veterinaria, PT - Lisboa
Hiszpania	Laboratorio de Sanidad y Produccion Animal, ES - Barcelona
Wielka Brytania	Central Veterinary Laboratory, Weybridge, UK - Surrey

2. Krajowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami drobiu, wymienione w pkt. 1, w każdym Państwie Członkowskim odpowiedzialne są za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie: W tym celu:

- a) mogą zaopatrywać zatwierdzone laboratoria w odczynniki niezbędne do testów diagnostycznych;
- b) monitorują jakość wszystkich odczynników stosowanych przez zatwierdzone laboratoria;
- c) organizują okresowe testy porównawcze.

ZAŁĄCZNIK II

ZATWIERDZANIE ZAKŁADÓW

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

1. W celu zatwierdzenia przez właściwy organ w celu handlu wewnątrzwspólnotowego zakład, powinien:
 - a) spełniać warunki odnoszące się do obiektów i działań wymienionych w rozdziale II;
 - b) stosować i przestrzegać programu nadzoru choroby zatwierdzonego przez właściwy centralny organ weterynaryjny, uwzględniając wymogi rozdziału III;
 - c) zapewnić wszelkie obiekty do celów realizacji zadań wymienionych w lit. d);
 - d) przyjąć nadzór właściwego organu weterynaryjnego w kontekście zorganizowanej formy monitorowania zdrowia zwierząt. Takie monitorowanie obejmuje w szczególności:
 - przynajmniej jedną w roku kontrolę urzędowego lekarza weterynarii uzupełnioną sprawdzeniami weryfikującymi stosowanie środków higieny oraz działalność zakładu zgodnie z warunkami rozdziału II,
 - rolnik - hodowca powinien prowadzić zapis informacji niezbędnej do stałego monitorowania stanu zdrowia w zakładzie przez właściwy organ weterynaryjny;
 - e) zawierać wyłącznie drób określony w art. 2 ust. 1.
2. Każdemu zakładowi, który spełnia warunki ustanowione w pkt. 1 właściwy organ nada oddzielny numer identyfikacyjny, który może być tym samym numerem, nadanym na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2782/75.

ROZDZIAŁ II

Obiekty i działalność

A. Zakłady hodowli rodowodowej, zakład hodowlany i zakład chowu

1. Obiekty

- a) Ustawienie i rozplanowanie obiektów powinno być zgodne z rodzajem produkcji, zapewnić możliwość zapobieżenia wprowadzeniu choroby lub jeśli się pojawi się ognisko chorobowe, pozostaje pod pełną kontrolą. Jeśli zakład mieści kilka gatunków drobiu, muszą one być od siebie ściśle oddzielone.

- b) Obiekty powinny zapewniać dobre warunki higieniczne i umożliwić prowadzenie monitorowania zdrowia.
- c) Sprzęt powinien być dostosowane do rodzaju produkcji, oraz pozwolić na czyszczenie i dezynfekcję obiektów i środków transportu drobiu i jaj w najdogodniejszym miejscu.

2. Chów

- a) Techniki chowu powinny być oparte w jak największym stopniu na zasadzie „chowu chronionego” i na zasadzie „all in/all out” (wszystkie zwierzęta wchodzi do produkcji i wychodzą z produkcji jednocześnie w jednym czasie). Między jedną, a drugą partią jest prowadzone czyszczenie, dezynfekcja oraz opróżnienie obiektu ze zwierząt.
- b) Zakłady hodowli rodowodowej, zakłady hodowlane i zakłady chowu powinny trzymać wyłącznie drób:
 - tylko ze swojego zakładu, i/lub
 - z innych zakładów hodowli rodowodowej, zakładów hodowlanych i zakładów chowu we Wspólnocie zatwierdzonych zgodnie z art. 6 lit. a), i/lub
 - przywożony z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- c) Zasady higieny powinny być ustalone przez zarząd zakładu; personel powinien nosić właściwą odzież roboczą, a goście odzież ochronną.
- d) Budynki, zagrody i wyposażenie powinno być utrzymane w dobrym stanie.
- e) Jaja powinny być zbierane kilka razy dziennie, powinny być czyste i szybko dezynfekowane
- f) Rolnik powinien poinformować zatwierdzonego lekarza weterynarii o każdej zmianie w wynikach produkcyjnych lub każdym innym sygnale wskazującym na obecność choroby zakaźnej wśród drobiu. Gdy tylko zaistnieje podejrzenie choroby, upoważniony lekarz weterynarii powinien wysłać do zatwierdzonego laboratorium próbki niezbędne do potwierdzenia diagnozy.
- g) Historia stada, rejestr lub nośnik danych powinien być zachowany dla każdego stada przez co najmniej dwa lata od likwidacji stada i powinien wykazywać:
 - przybycia i opuszczenia,
 - wydajność produkcji,

- zachorowalność i śmiertelność wraz z przyczynami,
 - badania laboratoryjne i ich wyniki,
 - miejsce pochodzenia drobiu,
 - przeznaczenie jaj.
- h) Jeśli wystąpi choroba zakaźna drobiu, wyniki laboratoryjne powinny być niezwłocznie przekazane zatwierdzonemu lekarzowi weterynarii.

B. *Wylęgarnie*

1. Obiekty

- a) Wylęgarnia powinna być fizycznie i użytkowo oddzielona od obiektów chowu. Jej rozplanowanie powinno pozwalać na to by niżej podane poszczególne jednostki funkcjonalne były od siebie oddzielone:
- składowanie jaj i sortowanie,
 - dezynfekcja,
 - preinkubacja,
 - wylęganie,
 - przygotowywanie i pakowanie towaru do wysyłki.
- b) Budynki powinny być zabezpieczone przeciw ptakom przylatującym z zewnątrz i przeciw gryzoniom; ściany i podłogi powinny być z materiałów trwałych, zmywalnych i nieprzepuszczalnych; powinny posiadać naturalne lub sztuczne oświetlenie, system wentylacyjny i właściwa temperaturę; powinno być zapewnione higieniczne usuwanie odpadków (jaj i piskląt).
- c) Sprzęt musi mieć gładkie, wodoodporne powierzchnie.

2. Funkcjonowanie

- a) Funkcjonowanie musi być oparte na jednokierunkowym obiegu jaj, sprzęcie przenośnym i personelu.
- b) Jaja wylęgowe powinny pochodzić:
- z zakładów hodowli rodowodowej, zakładów hodowlanych, i zakładów chowu, zatwierdzonych zgodnie z art. 6 lit. a),
 - przywożone z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- c) Zasady higieny powinny być ustalone przez zarząd gospodarstwa; personel

powinien nosić odpowiednią odzież roboczą, a goście odzież ochronną.

- d) Budynki i wyposażenie powinny być utrzymywane w dobrym stanie.
- e) Dezynfekcji podlegają:
 - jaja - między momentem ich przybycia, a procesem inkubacji,
 - inkubatory, regularnie,
 - wylęgarnie i ich sprzęt, wylęgu każdej partii.
- f) Dla oceny stanu zdrowia wylęgu, powinien być zastosowany program kontroli jakości mikrobiologicznej.
- g) Rolnik powinien poinformować zatwierdzonego lekarza weterynarii o każdej zmianie w wydajności produkcji lub jakimkolwiek innym sygnale sugerującym obecność choroby zakaźnej drobiu. Gdy tylko zajdzie podejrzenie o chorobę zakaźną, zatwierdzony lekarz weterynarii powinien przesłać próbki niezbędne dla sporządzenia lub potwierdzenia diagnozy, do zatwierdzonego laboratorium, oraz poinformować właściwy organ weterynaryjny, który zadecyduje o podjęciu właściwych środków.
- h) Historia stada, rejestr lub nośnik danych dla wylęgarni powinien być utrzymywany przez co najmniej dwa lata i wykazywać, jeśli to możliwe, dla każdego stada:
 - pochodzenie jaj i data ich przybycia,
 - wyniki wylęgu,
 - wszelkie nieprawidłowości,
 - wszelkie badania laboratoryjne i ich wyniki,
 - szczegóły programów szczepień,
 - liczba i przeznaczenie jaj inkubacyjnych, z których nic się nie wylęgło,
 - miejsce przeznaczenie piskląt jednodniowych.
- i) Jeśli wystąpi choroba zakaźna drobiu, wyniki badań laboratoryjnych powinny być niezwłocznie podane do wiadomości zatwierdzonego lekarza weterynarii.

ROZDZIAŁ III

Program nadzoru choroby

Bez uszczerbku dla środka ochrony zdrowia i art. 13 oraz 14, program nadzoru choroby powinien, jako niezbędne minimum, objąć nadzór nad zakażeniami i gatunkami podanymi niżej,

A. Zakażenia: *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* i *Salmonella arizonae*

1. Gatunki dotknięte chorobą:

- a) *Salmonella pullorum* i *gallinarum*: ptactwo domowe, indyki, perliczki, przepiórki, bażanty, kuropatwy i kaczki.
- b) *Salmonella arizonae*: indyki.

2. Program nadzoru choroby

- a) Testy bakteriologiczne i/lub serologiczne powinny być zastosowane dla określenia czy zakażenie wystąpiło.
- b) Próbki do testów powinny być pobrane z krwi, kurcząt drugiej kategorii, puchu lub pyłu pobranego z wylęgarni, wymazy pobrane ze ścian wylęgarni, ściółka lub woda z poidła.
- c) Kiedy próbki krwi pobierane są ze stada do testów serologicznych na *S. pullorum* lub *S. arizonae*, informacja na temat rozpowszechniania się choroby w danym państwie i jej dotychczasowa częstotliwość występowania w zakładzie powinna być udostępniona dla określenia liczby próbek do pobrania.

Stado powinno być kontrolowane w każdym okresie nieśności, najlepszym czasie do wykrycia choroby.

B. Zakażenia: *Mycoplasma gallisepticum* i *Mycoplasma meleagridis*

1. Gatunki dotknięte zakażeniem:

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: ptaki domowe i indyki.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: indyki.

2. Program nadzoru choroby

- a) Obecność zakażenia sprawdza się testami serologicznymi i/lub bakteriologicznymi i/lub próbami na obecność zmian w worku powietrznym u jednodniowych piskląt i młodych indyków.
- b) Próbki do testowania powinny być pobrane w należyty sposób, z krwi jednodniowych kurcząt i młodych indyków, nasienia lub wymazu pobranego z tchawicy, steku lub worka powietrznego.
- c) Testy na wykrycie *Mycoplasma gallisepticum* albo *Mycoplasma meleagridis*

powinny być przeprowadzone na reprezentatywnej próbce by umożliwić stały nadzór nad zakażeniem w czasie chowu i w okresie nieśności tj. tuż przed rozpoczęciem okresu nieśności i później co trzy miesiące.

C. *Wyniki i podejmowane środki*

Przy braku reaktorów test uważany jest za negatywny. W przeciwnym wypadku istnieje podejrzenie choroby w stadzie i należy zastosować środki określone w rozdziale IV.

D. W przypadku gospodarstw składających się z dwóch lub więcej oddzielnych jednostek użytkowych, właściwy organ weterynaryjny może odstąpić od tych środków w odniesieniu do zdrowej jednostki użytkowej w gospodarstwie, które jest zakażone, pod warunkiem, że zatwierdzony lekarz weterynarii potwierdzi, że struktura i wielkość tych jednostek użytkowych i podjęte w nich działania zapewniają zupełnie oddzielne urządzenia do zakwaterowania i karmienia tak, że choroba, o której mowa, nie może się przenosić z jednej jednostki użytkowej do drugiej.

ROZDZIAŁ IV

Kryteria zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia dla gospodarstwa

1. Zezwolenie przyznane dla zakładu, powinno być zawieszane w przypadku:
 - a) gdy warunki ustanowione w rozdziale II nie są już spełniane;
 - b) gdy nie zostało zakończone dochodzenie właściwe danej chorobie:
 - jeśli istnieje podejrzenie, że w zakładzie wystąpiła influenza drobiu rzekomy pomór drobiu,
 - jeśli zakład otrzymał drób lub jaja wylęgowe z gospodarstwa podejrzanego o zakażenie lub już zakażonego influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu,
 - jeśli kontakt odpowiedzialny za przenoszenie zakażenia ujawnił się między zakładem a ogniskiem influenzy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu;
 - c) do czasu wykonania nowych testów, jeśli wyniki nadzoru przeprowadzonego zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozdziale II i III na zakażenie *S. pullorum*, *S. gallinarum*, *S. arizonae*, *M. gallisepticum* lub *M. meleagridis* dały powód do podejrzenia zakażenia;
 - d) do czasu zakończenia wprowadzania właściwych środków wymaganych przez urzędowego lekarza weterynarii, jeśli stwierdzi się, że zakład nie spełnia wymogów rozdziału I ust. 1 lit. a), b) i c).
- 2) Zezwolenie powinno być cofnięte:
 - a) jeśli w zakładzie wystąpiła influenza drobiu lub rzekomy pomór drobiu;

- b) jeśli drugi właściwego rodzaju test potwierdza obecność zakażenia *S. pullorum*, *S. gallinarum*, *S. arizonae*, *M. gallisepticum* lub *M. meleagridis*;
- c) jeśli po drugim ostrzeżeniu urzędowego lekarza weterynarii nie zostały podjęte działania by doprowadzić zakład do stanu zgodnego z wymogami rozdziału I ust. 1 lit. a), b) i c).

3. Warunki przywrócenia zezwolenia:

- a) Jeśli zezwolenie zostało cofnięte z powodu wystąpienia grypy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu, może być ono przywrócone 21 dni po wyczyszczeniu i zdezynfekowaniu, w przypadku jeśli został przeprowadzony ubój sanitarny;
- b) Jeśli zezwolenie zostało cofnięte w wyniku zakażenia spowodowanego przez:
 - (i) *Salmonella pullorum et gallinarum*, lub *Salmonella arizonae*, może zostać ono przywrócone po otrzymaniu negatywnych wyników zanotowanych podczas dwóch testów wykonanych w gospodarstwie w odstępie, co najmniej 21 dni i po dezynfekcji przeprowadzonej po sanitarnym uboju zakażonego stada;
 - (ii) *Mycoplasma gallisepticum* lub *Mycoplasma meleagridis* – zezwolenie może zostać przywrócone po zanotowaniu negatywnych wyników dwóch testów wykonanych na całym stadzie w odstępie, co najmniej 60 dni.

ZAŁĄCZNIK III

WARUNKI SZCZEPIENIA DROBIU

Szczepionki stosowane do szczepienia drobiu lub stad produkujących jaja wylęgowe powinny:

- spełniać wymogi *Europejskiej Farmakopei*,
- być wyprodukowane, zbadane i rozprowadzone pod urzędowym nadzorem.

Kryteria wykorzystania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w warunkach programu rutynowego szczepienia mogą być określone przez Komisję.

ZAŁĄCZNIK IV

ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO

(Wzory 1-6)

WZÓR 1

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

JAJA WYLĘGOWE

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres):		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
- początkowy:			
- końcowy:		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
UWAGI:			
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jaj wylęgowych.			
b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.			
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu, gdzie jaja zostały zebrane:	
8. Środek transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia		10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
Ostateczne przeznaczenie:			
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczony do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki			
a) Liczba jaj:	b) Zebrane dnia:	c) Szczegóły identyfikacyjne stada rodzicielskiego:	d) Marka:

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane jaja są zgodne z przepisami art. 6, 7, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono, w

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 2

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

JEDNODNIOWE PISKŁĘTA

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
- początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
- końcowy:			
UWAGI:		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jednodniowych piskląt.			
b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.			
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu, gdzie nastąpił wylęg:	
8. Środki transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia		10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
Ostateczne przeznaczenie:			
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
a) Liczba piskląt:	b) Wylęg z dnia:	c) Szczegóły identyfikacyjne zakładu pochodzenia:	d) Rodzaj / kategoria

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane jednodniowe kurczęta są zgodne z przepisami art.6, 8, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono....., w

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 3

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB HODOWLANY I UŻYTKOWY

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU	
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres) - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	4. WŁAŚCIWY ORGAN:
UWAGI: a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu pochodzenia:	
8. Środki transportu:		
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:	10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki		
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Kategoria / rodzaj:
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że: a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 6, 9, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG; b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG)		

Sporządzono....., w

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 4

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB I JAJA WYLĘGOWE W PARTIACH
PONIŻEJ 20

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres) - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	Nr ORYGINAŁU
UWAGI: a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu lub jaj wylęgowych. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu:		
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:	10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:		
a) Liczba sztuk drobiu lub jaj wylęgowych:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Kategoria / rodzaj:

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane ptaki lub jaja lęgowe są zgodne z przepisami art. 11 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono, w

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 5

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB RZEŹNY

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU	
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres): - początkowy - końcowy	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	4. WŁAŚCIWY ORGAN:
UWAGI: a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu:		
9. Ubojnia i Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:		
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Przybliżony wiek ptaków:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że: a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 10 dyrektywy Rady 90/539/EWG; b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).		
Sporządzono, w		

Podpis

Nazwisko drukowanymi literami

Zajmowane stanowisko

WZÓR 6

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB DO ODNOWY STAD

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Numer	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
- początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
- końcowy:		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
UWAGI:			
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.			
b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.			
7. Miejsce załadunku		6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:		10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Przybliżony wiek ptaków:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:			
a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 6, 9 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;			
b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).			

Sporządzono , w

Podpis

Nazwisko drukowanymi literami

Zajmowane stanowisko

ZAŁĄCZNIK V

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA

- influenza drobiu
- rzekomy pomór drobiu

DYREKTYWA RADY

z dnia 26 czerwca 1991 r.

**w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy
oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich**

(91/494/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

mięso drobiowe jest wymienione na liście produktów stanowiących załącznik II do Traktatu; hodowla i chów drobiu wchodzi w zakres sektora rolnego i stanowią źródło dochodów części ludności rolniczej;

różnice między Państwami Członkowskimi powinny zostać usunięte poprzez ustanowienie zasad dotyczących aspektów sanitarnych zwierząt w wewnątrzspółnotowym handlu świeżym mięsem drobiowym, aby zapewnić racjonalny rozwój tego sektora i poprawić produkcje poprzez wspieranie handlu wewnątrzspółnotowego w celu zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego;

w szczególności, aby ulepszyć informację o stanie zdrowia drobiu, od którego pochodzi świeże mięso wysyłane do innego Państwa Członkowskiego, należy wymagać, żeby drób był albo hodowany na terytorium Wspólnoty, albo przywożony z państw trzecich zgodnie z rozdziałem III dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴;

aby nie dopuścić do szerzenia się chorób epizootycznych, z handlu wewnątrzspółnotowego należy wyłączyć świeże mięso pochodzące z gospodarstwa lub obszaru, który, zgodnie z zasadami wspólnotowymi, podlega ograniczeniom sanitarnym lub z obszaru na których występuje skażenie influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu;

¹ Dz.U nr C 327 z 30.12.1989, str. 72.

² Dz.U nr C 183 z 15.07.1991.

³ Dz.U nr C 124 z 21.05.1990, str. 12.

⁴ Dz.U nr L 303 z 31.10.1990, str. 6.

należy zadbać, aby świeże mięso drobiowe, które nie spełnia wymogów zgodnych z zasadami wspólnotowymi, nie miało oznakowania zdrowotności przewidzianego w dyrektywie Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym⁵, ostatnio zmienionej dyrektywą 90/484/EWG⁶; takie mięso może, jednakże, być wykorzystane do innych celów, pod warunkiem że zostanie ono poddane obróbce mającej na celu zniszczenie zarazków chorób i w rezultacie będzie ono specjalnie oznakowane;

w przypadku organizacji kontroli weterynaryjnych oraz następstw tych kontroli, przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia, jak również środków ochronnych, które mają być wprowadzone, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁷;

należy przewidzieć możliwość przeprowadzenia inspekcji przez Komisję;

w interesie harmonijnego rozwoju handlu wewnątrzspółnotowego należy określić przepisy wspólnotowe dotyczące przywozu z państw trzecich;

określenie wymienionych wyżej przepisów wymaga w szczególności sporządzenia wykazu państw trzecich lub części państw trzecich, z których świeże mięso drobiowe może być przywożone oraz wprowadzenia obowiązku okazywania świadectwa;

biegłym lekarzom weterynarii Komisji zostanie zlecone przeprowadzanie kontroli w państwach trzecich w celu sprawdzenia, czy przestrzegane są zasady wspólnotowe;

przepisy i ogólne zasady regulujące kontrolę świeżego mięsa drobiowego zostaną ustalone później, jako część środków, które mają zostać zastosowane w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego;

dyrektywa 90/539/EWG powinna zostać zmieniona w celu uwzględnienia treści niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu zapewnienia zgodności w odniesieniu do daty, z którą to Państwa Członkowskie będą musiały rozpocząć stosowanie nowych przepisów zdrowotnych;

przepisy niniejszej dyrektywy będą musiały być poddane przeglądowi w związku z zakończeniem tworzenia rynku wewnętrznego;

należy przewidzieć procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

zaleca się przewidzenie czasu w celu wprowadzenia ujednoczonych przepisów dotyczących rzekomego pomoru drobiu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

⁵ Dz.U nr L 55 z 8.03.1971, str. 23.

⁶ Dz.U nr L 267 z 29.09.1990, str. 45.

⁷ Dz.U nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi sanitarne regulujące handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem drobiowym oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy mają zastosowanie definicje, w szczególności te dotyczące drobiu, wyszczególnione w art. 2 dyrektywy 90/539/EWG.

Ponadto:

- a) „mięso” oznacza część drobiu, która jest zdatna do spożycia przez ludzi;
- b) „świeże mięso” oznacza mięso, włącznie z mięsem zapakowanym próżniowo lub w kontrolowanej atmosferze, które nie zostało poddane żadnym zabiegom za wyjątkiem chłodzenia w celu konserwacji.

ROZDZIAŁ II

Przepisy regulujące handel wewnątrzspółnotowy

Artykuł 3

A. Świeże mięso będące przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego powinno być uzyskane z drobiu, który:

1. przebywał na terytorium Wspólnoty od momentu wylęgu lub został przywieziony z państw trzecich zgodnie z wymogami rozdziału III dyrektywy 90/539/EWG.

Do dnia 31 grudnia 1992 r. mięso drobiowe przeznaczone dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, którego stan został określony zgodnie z art. 12 ust. 2 niniejszej dyrektywy, musi pochodzić od drobiu, który przez okres 30 dni poprzedzających ubój nie był zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu szczepionką zawierającą atenuowane drobnoustroje.

Przed dniem 1 stycznia 1992 r., Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością na wniosek Komisji, na podstawie sprawozdania dotyczącego ryzyka przeniesienia rzekomego pomoru drobiu, przyjmuje przepisy mające zastosowanie z dniem 1 stycznia 1993 r.

2. pochodzi z gospodarstwa:
 - które nie zostało objęte ograniczeniami zdrowotnymi zwierząt w związku z chorobą drobiu,

- nie znajduje się na obszarze uznanym za obszar, na którym występuje influenza drobiu lub rzekomy pomór drobiu;
3. podczas transportu do rzeźni nie miał kontaktu z drobiem dotkniętym influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu; taki transport przez obszary uznane za skażone influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu jest zakazany, za wyjątkiem przypadków, kiedy używa się dróg głównych lub połączeń kolejowych;
 4. pochodzi z rzeźni, w których podczas uboju nie stwierdzono przypadków influenzy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu.

Świeże mięso, w stosunku, do którego istnieje podejrzenie, że zostało skażone w rzeźni, zakładzie rozbioru lub magazynie, bądź podczas transportu, musi zostać wykluczone z handlu;

5. jest oznakowany zgodnie z art. 4 i 5;
6. jest zaopatrzony w świadectwo zdrowia przewidziane w załączniku IV do dyrektywy 71/118/EWG, zmienionej zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

B. Niniejszy rozdział nie dotyczy krajowych przepisów dotyczących mięsa:

- wchodzącego w skład bagażu osobistego podróżnych, przeznaczonego do własnego spożycia,
- w małych przesyłkach do osób prywatnych, pod warunkiem, że nie są to przesyłki o charakterze handlowym,
- przeznaczonego do spożycia na pokładzie przez załogę i pasażerów międzynarodowych środków transportu.

Artykuł 4

Świeże mięso drobiowe objęte niniejszą dyrektywą otrzymuje znak zdrowotności, określony w art. 3 ust. 1 A lit. e) dyrektywy 71/118/EWG, pod warunkiem że spełni ono wymogi przepisów ustanowionych w art. 3 część A niniejszej dyrektywy, oraz że pochodzi z drobiu, którego ubój został dokonany z zachowaniem wymagań higieny ustanowionymi w dyrektywie 71/118/EWG.

Artykuł 5

1. Bez względu na art. 4, oraz o ile świeże mięso drobiowe nie jest przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego świeżym mięsem, mięso, które nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 3 (A) ust. 2 i 3 oraz art. 3 ust. 4 akapit pierwszy, może posiadać znak, zgodnie z art. 3 ust. 1 A lit. e) dyrektywy 71/118/EWG, pod warunkiem, że znak ten jest niezwłocznie:

- a) ostemplowany w taki sposób, że znak zdrowotności określony w załączniku I

rozdział X pkt 44.1 lit. a) i b) w dyrektywie 71/118/EWG jest przekreślony ukośnym krzyżem składającym się z dwóch linii prostych przecinających się pod kątem prostym, z punktem skrzyżowania się w środku stempla tak, aby informacja na nim umieszczona pozostała czytelna;

- b) lub zastąpiony pojedynczym, specjalnym znakiem, składającym się ze znaku zdrowotności określonego w załączniku I rozdział X pkt 44 lit. a) i b) do dyrektywy 71/118/EWG powtórnie ostemplowanym zgodnie z niniejszym ustępem lit. a).

Przepisy załącznika I rozdział X pkt 43 do dyrektywy 71/118/EWG mają zastosowanie *mutadis mutandis* do posiadania i użytkowania przyrządów do znakowania mięsa.

2. Mięso określone w ust. 1 musi być uzyskane, poddane rozbiorowi, przewożone i przechowywane osobno albo w innym czasie, niż mięso przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego świeżym mięsem, oraz musi być zużytkowane w taki sposób, aby uniknąć włączenia go do produktów mięsnych przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego, chyba że zostały one poddane obróbce wyszczególnionej w art. 4 ust. 1 dyrektywy 80/215/EWG⁸, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/662/EWG.

Artykuł 6

Przepisy ustanowione w dyrektywie 89/662/EWG mają zastosowanie do organizacji oraz następstw kontroli przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie przeznaczenia, jak również środków ochronnych, które należy zastosować.

Artykuł 7

Biegli lekarze weterynarii Komisji mogą, w zakresie niezbędnym do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, w Porozumieniu z właściwymi władzami krajowymi przeprowadzać kontrole na miejscu. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach tych kontroli.

Państwa Członkowskie, na których terytorium przeprowadza się kontrolę, udzielają biegłym wszelkiej pomocy niezbędnej do wykonania ich zadań.

Przepisy ogólne dotyczące stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18. Przepisy, których należy przestrzegać podczas kontroli przewidzianych w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z tą samą procedurą.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do przywozu z państw trzecich

Artykuł 8

1. Świeże mięso drobiowe przywożone do Wspólnoty musi spełniać wymogi ustanowione w art. 9-12.

2. Jednakże niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:

⁸ Dz.U nr L 47 z 21.02.1980, str. 4.

- a) mięsa drobiowego stanowiącego część bagażu osobistego podróżnych, przeznaczonego do własnego spożycia, pod warunkiem że ilość przewożonego mięsa nie przekracza jednego kilograma na osobę i że pochodzi ono z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego, wyszczególnionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 9, z którego przywóz nie jest zabroniony na mocy art. 14;
- b) mięsa drobiowego wysłanego jako mała przesyłka do osób prywatnych, pod warunkiem że mięso to nie jest przywożone w celach handlowych oraz że jego ilość nie przekracza jednego kilograma, oraz że pochodzi z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego wyszczególnionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 9, z którego przywóz nie jest zabroniony na mocy z art. 14;
- c) mięsa przeznaczonego do spożycia na pokładzie przez załogę i pasażerów w międzynarodowych środkach transportu

Takie mięso lub jego odpady kuchenne muszą zostać zniszczone po wyładunku. Jednakże, nie jest konieczne zniszczenie mięsa, które jest przeładowywane na inny środek transportu bezpośrednio lub po tymczasowym zatrzymaniu pod dozorem celnym.

Artykuł 9

1. Świeże mięso drobiowe musi pochodzić z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego wyszczególnionych w wykazie sporządzonym przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18. Wykaz może zostać rozszerzony lub zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.
2. Przy podejmowaniu decyzji, czy państwo trzecie lub jego część może być umieszczone w wykazie określonym w ust. 1, należy w szczególności uwzględnić:
 - a) stan zdrowia drobiu, innych zwierząt domowych i dzikich w państwie trzecim, ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierząt oraz sytuacji zdrowotnej środowiska tego państwa, mogących zagrozić zdrowiu publicznemu i zwierząt w Państwach Członkowskich;
 - b) regularność i szybkość udzielenia informacji przez państwo trzecie dotyczących występowania na jego terytorium chorób zakaźnych zwierząt, w szczególności chorób umieszczonych w wykazie A i B Międzynarodowego Urzędu ds. chorób odzwierzęcych (OIE)
 - c) przepisy tego państwa dotyczące zapobiegania chorobom zwierzęcym i zwalczania tych chorób;
 - d) strukturę służb weterynaryjnych danego państwa oraz ich kompetencje;
 - e) organizację i wdrażanie środków mających na celu zapobieganie chorobom zwierzęcym i zwalczanie tych chorób;
 - f) ustawodawstwo tego państwa dotyczące wykorzystywania niedozwolonych substancji, w szczególności ustawodawstwo dotyczące zakazów lub zezwoleń na substancje, ich

dystrybucję, wprowadzanie do obrotu i przepisy dotyczące zarządzania tymi substancjami oraz ich kontrolowania;

g) gwarancje, które państwo trzecie może udzielić w odniesieniu do przepisów przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

3. Wykaz określony w ust. 1 oraz wszystkie wniesione do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 10

1. Świeże mięso drobiowe musi pochodzić z państw trzecich wolnych od grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.

2. Kryteria ogólne dotyczące klasyfikacji państw trzecich w zależności od chorób określonych w ust. 1 zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Kryteria te w żadnym wypadku nie mogą być bardziej korzystne niż te, które przyjęto w stosunku do Państw Członkowskich zgodnie z dyrektywą 90/539/EWG.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, Komisja może zdecydować, że ust. 1 będzie miał zastosowanie tylko do części terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 11

1. Świeże mięso drobiowe musi:

a) spełniać wymogi sanitarne zwierząt przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Wymogi te mogą różnić się w zależności od gatunków drobiu;

b) pochodzić ze stad, które przed wysyłką znajdowały się bez przerwy na terenie państwa trzeciego lub jego części przez okres, który zostanie określony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

2. Warunki zdrowotne zwierząt ustala się na podstawie przepisów ustanowionych w rozdziale II oraz odpowiednich załączników do dyrektywy 90/530/EWG. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, na zasadzie jednostkowych przypadków można udzielić zezwolenia na odstępstwa, jeżeli zainteresowane państwo trzecie zaoferuje podobne gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt o przynajmniej równoważnym standardzie.

Artykuł 12

1. Świeżemu mięsu drobiowemu musi towarzyszyć świadectwo wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii z państwa trzeciego wywozu

Świadectwo musi:

a) być wystawione w dniu załadunku przesyłki do państwa przeznaczenia;

b) być sporządzone w urzędowym języku lub językach państwa wysyłającego, państwa przeznaczenia oraz w jednym z urzędowych języków państwa w którym

przeprowadzane będą kontrole związane z przywozem towaru;

- c) towarzyszyć przesyłce jako oryginał;
 - d) zaświadczać, że świeże mięso spełnia wymogi niniejszej dyrektywy oraz wymogi przyjęte na mocy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do przywozu z państw trzecich;
 - e) składać się z pojedynczej kartki papieru;
 - f) być wystawione dla jednego odbiorcy.
2. Świadcstwo musi być zgodne ze wzorem ustalonym zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 13

Kontrole na miejscu są przeprowadzane przez biegłych lekarzy weterynarii Państw Członkowskich oraz Komisji w celu zapewnienia, że wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy są skutecznie stosowane.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole są wyznaczani przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nimi koszty.

Częstotliwość oraz procedury kontroli ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 14

1. Komisja może zdecydować, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, że przywóz z państwa trzeciego lub jego części ma zostać ograniczony do świeżego mięsa drobiowego, pochodzącego od określonych gatunków drobiu.

2. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, może podjąć decyzję o wprowadzeniu ograniczeń sanitarnych, które mogą być konieczne, po przywozie towarów.

Artykuł 15

Przepisami i zasadami ogólnymi mającymi zastosowanie podczas kontroli w państwach trzecich lub podczas kontroli przywożonego mięsa drobiowego z państw trzecich, jak również środki ochronne są wszystkie te przepisy, zasady i środki, które zostały określone w dyrektywie 90/675/EWG⁹.

Artykuł 16

1. Do czasu wdrożenia przepisów zdrowotnych Wspólnoty, dotyczących przywozu mięsa drobiowego z państw trzecich, w odniesieniu do tego typu przywozu, Państwa Członkowskie stosują takie przepisy, które nie są bardziej korzystne od przepisów regulujących handel wewnątrzspółnotowy zgodnie z dyrektywą 71/118/EWG, jak również doprowadzą do tego, że handel mięsem drobiowym będzie podlegał wymogom określonym w art. 6 ust. 1 lit. b)

⁹ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

akapit drugi dyrektywy 89/662/EWG.

2. W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszych przepisów, biegli lekarze weterynarii z Państw Członkowskich i Komisji mogą przeprowadzać w państwach trzecich kontrole na miejscu.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole są wyznaczani przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole są przeprowadzone w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nimi koszty.

Jednakże, na mocy przepisów krajowych, Państwa Członkowskie będą upoważnione do kontynuowania kontroli wszelkich zakładów w państwach trzecich, które nie zostały skontrolowane na mocy postępowania Wspólnoty.

Wykaz zakładów spełniających warunki określone w załączniku I do dyrektywy 71/118/EWG zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

3. Świadczenie zdrowia, które towarzyszy przywożonym produktom, jak również kształt i rodzaj znaku zdrowotności, który umieszczany jest na produktach, odpowiadają wzorowi ustalonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy wspólne

Artykuł 17

W przypadku, gdy ma być zastosowana procedura przewidziana w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny (zwany dalej „Komitetem”), ustanowiony decyzją 68/361/EWG¹⁰, rozpatruje sprawę zgodnie z przepisami określonymi w art. 12 dyrektywy 71/118/EWG.

Artykuł 18

W przypadku, gdy ma być zastosowana procedura przewidziana w niniejszym artykule, Komitet rozpatrzy tę sprawę zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 12a dyrektywy 71/118/EWG.

Artykuł 19

1. W załączniku A do dyrektywy 89/662/EWG dodaje się tekst w brzmieniu:

„- dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 35)”

2. W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

¹⁰ Dz.U nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

- a) w art. 12 ust. 2 akapit pierwszy, skreśla się wyrazy „najpóźniej sześć miesięcy przed terminem, od którego Państwa Członkowskie muszą przestrzegać niniejszej dyrektywy”.
- b) W art. 36 datę „1 stycznia 1992 r.” zastępuje się datą „1 maja 1992 r.”.

Artykuł 20

W związku z wnioskami w sprawie zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, dokonuje przeglądu przepisów niniejszej dyrektywy przed dniem 31 grudnia 1992 r.,

Artykuł 21

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 maja 1992 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1991 r.

W imieniu Rady

R. STEICHEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Zmiany, które należy wprowadzić w odniesieniu do świadectwa zdrowia przedstawionego w załączniku IV do dyrektywy 71/118/EWG

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADECTWO SANITARNE I ZDROWIA”

2. Pkt IV otrzymuje brzmienie:

„IV. Zaświadczenie

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

- a) opisane wyżej mięso drobiowe¹ spełnia wymogi dyrektywy Rady 91/494/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich, oraz wymogi art. 3 część A ust. 1 akapit drugi niniejszej dyrektywy, jeżeli mięso to jest przeznaczone dla Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego, które są uznawane za wolne od rzekomego pomoru drobiu.
- b) - opisane wyżej mięso drobiowe⁴,
- opakowanie wyżej wymienionego mięsa⁴,
posiada znak świadczący o tym, że:
 - mięso pochodzi od zwierząt ubitych w zatwierdzonych rzeźniach⁴;
 - rozbiór mięsa odbył się w zatwierdzonym zakładzie rozbioru⁴;
- c) mięso zostało uznane za nadające się do spożycia przez ludzi w wyniku kontroli weterynaryjnej przeprowadzonej zgodnie z dyrektywą Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. dotyczącej problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym;
- d) pojazdy transportowe lub pojemniki oraz warunki załadunku niniejszej przesyłki są zgodne z wymogami w zakresie higieny ustanowionymi w dyrektywie 71/118/EWG.”

3. Przypis 1 otrzymuje brzmienie:

„¹ świeże mięso drobiowe: świeże mięso pochodzące z następujących gatunków: kur, indyków, perliczek, kaczek, gęsi, przepiórek, gołębi, bażantów i kuropatw, które nie zostało poddane zabiegom konserwującym.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 czerwca 1992 r.

zmieniająca załącznik III do dyrektywy Rady 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych, w odniesieniu do warunków szczepień drobiu

(92/369/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 91/496/EWG², w szczególności jej art. 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

załącznik III do dyrektywy 90/539/EWG wymaga obecnie w szczególności, by drób przeznaczony do handlu wewnątrzspółnotowego był szczepiony szczepionkami odpowiadającymi wymaganiom *Farmakopei Europejskiej*;

w przypadku wielu szczepionek stosowanych obecnie w Państwach Członkowskich przeznaczonych dla drobiu monografie *Farmakopei Europejskiej* nie są dostępne;

pożądane jest wprowadzenie zmian we wspomnianym Załączniku, zezwalających na stosowanie szczepionek, które nie są koniecznym przedmiotem monografii *Farmakopei Europejskiej*;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik III do dyrektywy 90/539/EWG zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

¹ Dz.U. nr L 303 z 31.10.1990, str. 6.

² Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 czerwca 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

WARUNKI SZCZEPIENIA DROBIU

1. Szczepionki używane do szczepienia drobiu lub stad produkujących jaja wylęgowe muszą posiadać pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, wydane przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na terytorium, którego szczepionka jest używana.
2. Kryteria stosowania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w kontekście programów szczepień rutynowych mogą być określone przez Komisję.”

DYREKTYWA RADY 93/120/WE

z dnia 22 grudnia 1993 r.

zmieniająca dyrektywę 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w świetle zmian zachodzących w przemyśle drobiowym, w odniesieniu do większych i bardziej intensywnych jednostek pojawia się potrzeba dostosowania niektórych aspektów dyrektywy 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴, w celu wyjaśnienia wymogów oraz uproszczenia ich stosowania przez Państwa Członkowskie;

Rada przyjęła dyrektywę 92/66/EWG wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu⁵ oraz dyrektywę 92/40/EWG wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu⁶, umożliwiając tym samym uproszczenie dyrektywy 90/539/EWG;

uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady w sprawie ryzyka przenoszenia rzekomego pomoru drobiu oraz wymogów, jakie powinny spełniać szczepionki przeciwko tej chorobie, należy wprowadzić rozwiązania umożliwiające uznanie, w uzasadnionych przypadkach, niektórych Państw Członkowskich lub ich regionów za obszary nie objęte obowiązkiem przeprowadzania szczepień przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu; niemniej jednak, należy także uwzględnić możliwości wycofania, w miarę potrzeb, statusu obszaru zwolnionego z obowiązku przeprowadzania szczepień przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu;

konieczna jest zmiana zasad dotyczących handlu, stosowanych w odniesieniu do państw trzecich w celu zagwarantowania, iż będą one równoważne z zasadami stosowanymi wobec Państw Członkowskich, szczególnie w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu i grypy

¹ Dz.U. nr C 89 z 31.03.1993, str. 8.

² Dz.U. nr C 176 z 28.06.1993, str. 26.

³ Dz.U. nr C 201 z 26.07.1993, str. 50.

⁴ Dz.U. nr L 303 z 31.09.1990, str. 6.

⁵ Dz.U. nr L 260 z 5.09.1992, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 167 z 22.06.1992, str. 1.

drobiu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. „pisklęta jednodniowe” oznacza każdy drób poniżej 72 godzin życia, jeszcze i nie karmiony; niemniej jednak, dopuszcza się karmienie kaczek piżmowych (*Cairina moschata*) lub ich krzyżówek;”.

2. W art. 2 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. „stado” oznacza cały drób w tym samym stanie zdrowia, chowany w tych samych pomieszczeniach lub w zagrodzie i stanowiący jednolitą jednostkę epidemiologiczną. W odniesieniu do drobiu chowanego w pomieszczeniach zamkniętych, terminem tym objęte są wszystkie ptaki znajdujące się w tej samej przestrzeni powietrznej;”.

3. W art. 2 ust. 9 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) zakład chowu:

(i) zakład chodu drobiu hodowlanego, będący zakładem chowu drobiu hodowlanego przed osiągnięciem przez niego zdolności do rozmnażania;

lub

(ii) zakład chodu drobiu użytkowego, będący zakładem chodu drobiu użytkowego znoszącego jaja, przed osiągnięciem przez niego etapu rozrodczego”.

4. W art. 2 skreśla się ust. 15.

5. Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

W celu dopuszczenia do obrotu na terytorium Wspólnoty:

a) jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i drób użytkowy powinien spełniać warunki ustanowione w art. 6, 12, 15 i 17. oraz odpowiednio te wymagania ustanowione na podstawie art. 13 i 14.

Ponadto:

– jaja wylęgowe muszą spełniać warunki ustanowione w art. 7,

- jednodniowe pisklęta muszą spełniać warunki ustanowione w art. 8,
 - drób hodowlany oraz drób użytkowy muszą spełniać warunki ustanowione w art. 9;
- b) drób przeznaczony do uboju musi spełniać warunki określone w art. 10, 12, 15 i 17 oraz warunki ustanowione na mocy art. 13 i 14;
- c) drób (w tym pisklęta jednodniowe) przeznaczony do odnowy stada musi spełniać warunki określone w art. 10a, 12, 15 i 17 oraz warunki ustanowione na mocy w art. 13 i 14”.
6. W art. 6 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) nie mogą znajdować się na obszarze, który zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym jest objęty środkami restrykcyjnymi ze względu na stan zdrowia zwierząt, w wyniku wystąpienia choroby, na którą podatny jest drób;”.
7. W art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Stada, które w chwili wysyłki nie wykazuje objawów klinicznych czy budzi podejrzenia co do występowania choroby zakaźnej dla drobiu;”.
8. Art. 7 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 7*
- W czasie przesyłki, jaja wylęgowe powinny:
1. pochodzić ze stad, które:
- przez ponad 6 tygodni były trzymane w jednym lub więcej zakładów Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit a),
 - jeśli istnieje wymóg szczepień, szczepione były zgodnie z warunkami o szczepieniach w załączniku III;
 - podlegały badaniu zdrowotnemu zwierząt przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 72 godzin poprzedzających wysyłkę, a w trakcie badania nie wykazywały klinicznych objawów ani nie wzbudziły podejrzenia o chorobę,
 - lub zostało poddane comiesięcznemu badaniu zdrowotnemu w trakcie wizyty urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, przy czym ostatnia wizyta winna odbyć się w ciągu 31 dni do wysyłki. W przypadku wyboru niniejszej opcji, konieczne jest także zbadanie przez urzędowego lekarza weterynarii lub

zatwierdzonego lekarza weterynarii zapisów dotyczących stanu zdrowia stada i ocena bieżącego stanu zdrowia na podstawie aktualnych informacji, udzielonych przez osobę odpowiadającą za stado, w ciągu 72 godzin poprzedzających wysyłkę. Jeżeli zapis lub inne informacje dają podstawę do podejrzeń o chorobę, konieczne jest przeprowadzenie badania stanu zdrowotnego zwierząt w stadzie przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, mającego wykluczyć możliwość występowania zakaźnej choroby drobiu;

2. powinny być oznaczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1868/77;
3. zostały zdezynfekowane zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii.

Ponadto, jeśli do wystąpienia zakaźnej choroby drobiu, która może być przenoszona przez jaja, doszło w stadzie, z którego dostarczono jaj wylęgowych w okresie ich inkubacji, istnieje obowiązek powiadomienia o tym fakcie zainteresowanej wylęgarni oraz organu lub władz odpowiedzialnych za daną wylęgarnię albo stado pochodzenia.”.

9. W art. 8 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) spełniać warunki szczepienia z załącznika III, jeśli zostały zaszczepione;”.

10. W art. 9 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) spełnić warunki szczepienia z załącznika II, jeśli zostały zaszczepione;”.

11. W art. 9 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) powinien być poddany badaniu zdrowotnemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin poprzedzających przesyłkę, oraz w momencie badania, nie wykazywać objawów klinicznych czy wzbudzać podejrzeń o chorobę;”.

12. W art. 10 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w którym badanie zdrowia stada, z którego ma pochodzić drób rzeźny, przeprowadzone przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 5 dni poprzedzających przesyłkę, nie ujawni żadnych objawów klinicznych czy podejrzeń o chorobę w tymże stadzie;”.

13. W art. 10 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) które nie znajduje się na obszarze, który zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym jest objęty środkami restrykcyjnymi ze względu na stan zdrowia zwierząt, w wyniku wystąpienia choroby, na którą podatny jest drób;”.

14. Dodaje się następujący artykuł:

„*Artykuł 10a*

1. W chwili przesyłki, drób powyżej 72 godzin życia, przeznaczony do odnowy stada musi pochodzić z gospodarstwa:
 - a) w którym przebywał od wylęgu lub przez okres ponad 21 dni, i w którym nie miał styczności ze świeżo przybyłym drobiem w ciągu dwóch tygodni poprzedzających przesyłkę;
 - b) które nie jest przedmiotem ograniczeń zdrowotnych, mającym zastosowanie do drobiu;
 - c) w którym badanie stanu zdrowia stada, z którego wybrana ma zostać partia do wysyłki, przeprowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierzonego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin poprzedzających wysyłkę nie ujawniło objawów klinicznych ani nie wzbudziło podejrzeń o występowaniu zakaźnej choroby drobiu;
 - d) które nie znajduje się na obszarze, który zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym jest objęty zakazem ze względu na stan zdrowia zwierząt, w wyniku wystąpienia choroby, na którą podatny jest drób.
2. Art. 6 i art. 9a nie mają zastosowania do drobiu określonego w ust. 1.”.
15. Art. 11 ust. 2 tiret trzecie otrzymuje brzmienie:
 - jeżeli zostały zaszczepione, spełniły warunki szczepień z załącznika III;”.
16. Art. 11 ust. 2 tiret piąte otrzymuje brzmienie:
 - „- nie znajdują się na obszarze, który zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym jest objęty środkami ograniczającymi ze względu na stan zdrowia zwierząt, w wyniku wystąpienia choroby, na którą podatny jest drób;”.
17. W art. 11 ust. 2 tiret ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Wszystkie ptaki z danej przesyłki powinny wykazać się w miesiącu poprzedzającym wysyłkę wynikiem negatywnym w teście serologicznym na przeciwciała *Salmonella pullorum* oraz *Salmonella gallinarum*, zgodnie z załącznikiem II rozdział III. W przypadku jaj wylęgowych lub piskląt jednodniowych, stado, z którego pochodzą musi zostać poddane w ciągu trzech miesięcy poprzedzających przesyłkę testowi serologicznemu na *Salmonella pullorum* oraz *Salmonella gallinarum*, na poziomie gwarantującym 95% wiarygodności wykrycia infekcji z 5% przewagą.”.
18. W art. 12 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Państwo Członkowskie, region lub regiony Państwa Członkowskiego, zainteresowane uznaniem ich za obszar zwolniony ze szczepień przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, mogą przedstawić program ustanowiony w art. 13 ust. 1.

Komisja zbada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy te mogą zostać zatwierdzone, stosownie do kryteriów określonych w art. 13 ust. 1, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32. Zgodnie z tą samą procedurą można określić wszelkie dodatkowe gwarancje o charakterze ogólnym lub szczególnym, jakie mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym.

Jeśli Państwo Członkowskie lub region Państwa Członkowskiego uzna, iż osiągnął status obszaru zwolnionego ze szczepień przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, może wystąpić do Komisji o przyznanie statusu państwa lub regionu zwolnionego ze szczepień przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

Przy ustalaniu statusu Państwa Członkowskiego lub regionu zwolnionego ze szczepień przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu uwzględnia się dane określone w art. 14 ust. 1, w szczególności następujące kryteria:

- w ciągu poprzednich 12 miesięcy nie wydano zezwolenia na szczepienie określone w art. 1 przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, z wyjątkiem obowiązkowego szczepienia gołębi pocztowych określonego w dyrektywie 92/66/EWG, art. 17 ust. 3,
- stada hodowlane poddawane były przynajmniej raz w ciągu roku kontroli serologicznej na obecność rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi na mocy procedury przewidzianej w art. 32,
- w ciągu ostatnich 12 miesięcy, w gospodarstwach nie znajdował się drób zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, z wyjątkiem gołębi pocztowych zaszczepionych na mocy dyrektywy 92/66/EWG, art. 17 ust. 3.

3. Komisja może zawiesić status państwa lub regionu zwolnionego ze szczepień przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32 w przypadku:

- (i) poważnej epizooocji rzekomego pomoru drobiu, której nie udaje się opanować;
- (ii) zniesienia ograniczeń ustawodawczych zakazujących systematycznego uciekania się do rutynowych szczepień przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zweryfikuje warunki określone w ust. 1, przed wejściem w życie ustawodawstwa harmonizującego kwestie stosowania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, lecz nie później niż do dnia 31 grudnia 1994 r.”.

19. W art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. „jednodniowe piskłeta” i jaja wylęgowe muszą być transportowane:

- w nieużywanych, zaprojektowanych specjalnie do tego celu, kontenerach jednorazowego użytku, które po zastosowaniu zostaną zniszczone,

- lub w kontenerach, które mogą zostać wykorzystane ponownie pod warunkiem uprzedniego ich wyczyszczenia i dezynfekcji.

Każdorazowo kontenery takie muszą:

- a) zawierać jedynie jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe tych samych gatunków, kategorii i rodzaju drobiu, pochodzącego z tego samego zakładu;
- b) zostać opatrzone etykietą wskazującą:
 - nazwę Państwa Członkowskiego oraz regionu pochodzenia,
 - numer identyfikacyjny zakładu pochodzenia, przewidziany w załączniku II, rozdział I 2,
 - liczbę piskląt oraz jaj w każdym pudełku,
 - gatunek drobiu, do jakiego należą jaja lub pisklęta,.”.

20. W art. 15 ust. 3 skreśla się tiret ostatnie.

21. W art. 15 ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

- „c) drób przeznaczony do odnowy stada musi zostać niezwłocznie dostarczony do miejsca przeznaczenia, bez wchodzenia w kontakt z innym drobiem, z wyjątkiem drobiu przeznaczonego do odnowy stada spełniającego warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.”.

22. W art. 17 tiret ostatnie otrzymuje brzmienie:

- „- posiada pieczęć i podpis w innym kolorze niż na świadectwie.”.

23. Skreśla się art. 19.

24. Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Drób i jaja wylęgowe powinny pochodzić z państw trzecich:

- a) w których influeniza drobiu oraz rzekomy pomór drobiu, określone w dyrektywach Rady 92/40/EWG i 92/66/EWG, są chorobami podlegającymi z mocy prawa obowiązkowi zgłoszenia;
 - b) wolnych od influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu,
- lub

takich, które pomimo iż nie są wolne od tych chorób, stosują do ich zwalczania

środki, które są co najmniej równoważne środkom ustanowionym w dyrektywach 92/40/EWG oraz 92/66/EWG.

2. Dodatkowe kryteria dotyczące klasyfikacji państw trzecich w odniesieniu do ust. 1 lit. b), szczególnie w zakresie rodzaju stosowanych szczepionek, zostaną przyjęte przed dniem 1 stycznia 1995 r. zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.
 3. Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, może podjąć decyzję, na jakich warunkach przepisy ust. 1 będą stosowane jedynie w odniesieniu do części terytorium państw trzecich.”.
25. W art. 24 lit. h) otrzymuje brzmienie:
- „h) powinno być zaopatrzone w pieczęć i podpis w innym kolorze niż na świadectwie.”.
26. Skreśla się art. 35.
27. W załączniku I zmienia się krajowe laboratorium referencyjne dla Danii:
- „Krajowe Laboratorium Weterynarii, Wydział Chorób Drobiu, Hangøvej 2, DK-8200 Aarhus N”.
28. W załączniku IV wzór 5 pkt 14 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 10 i 15 dyrektywy 90/539/EWG;”.
29. W załączniku IV wzór 6 pkt 14 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 10a i 15 dyrektywy 90/539/EWG;”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1995 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 22 grudnia 1993 r.

W imieniu Rady

J. - M. DEHOUSSE

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 1999/90/WE

z dnia 15 listopada 1999 r.

zmieniająca dyrektywę 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 listopada 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴ określa zasady stosowane w przypadku drobiu i jaj wylęgowych przeznaczonych dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, których status został ustalony zgodnie z art. 12 ust. 2 wymienionej dyrektywy;
- 2) decyzja Komisji 93/152/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiająca kryteria dla szczepionek używanych przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w związku z programami szczepień rutynowych⁵ stosuje się od dnia 1 stycznia 1995 r.;
- 3) w wyniku tego właściwym jest zmodyfikowanie dyrektywy Rady 90/539/EWG, w szczególności jej art. 12;
- 4) art. 11 dyrektywy określa, ze względów praktycznych, specjalną procedurę dla wewnątrzspółnotowego handlu drobiem w bardzo małych przesyłkach drobiu; jednakże handel ptactwem bezgrzebieniowym powinien zostać objęty ogólnymi przepisami tej dyrektywy;
- 5) właściwe jest, aby zmienić zasady handlowe stosowane wobec państw trzecich przez wprowadzenie możliwości sporządzania dodatkowych zasad przy przywozie drobiu i jaj wylęgowych, które oferują gwarancje zdrowotne zwierząt równoważne co najmniej tym, które ustanowione są w rozdziale II dyrektywy 90/539/EWG, a ponadto zawierają

¹ Dz.U. C 15 z 20.01.1996, str. 13.

² Dz.U. C 261 z 9.09.1996, str. 187.

³ Dz.U. C 153 z 28.05.1996, str. 46.

⁴ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁵ Dz.U. L 59 z 12.03.1993, str. 35.

przepisy ustanawiające środki kwarantanny;

- 6) ponadto właściwym jest, w świetle decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁶, wprowadzenie zmian w dyrektywie 90/539/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przesyłek zawierających ptactwo bezgrzebieniowe lub jaja wylęgowe ptactwa bezgrzebieniowego.”;

2. Art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przesyłek drobiu i jaj wylęgowych z Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, które szczepią drób określony w art. 1, przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, do Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego, którego status został ustalony zgodnie z poniższym ust. 2, stosuje się następujące zasady:

- a) jaja wylęgowe muszą pochodzić ze stad, które są:

- nieszczepione, lub
- szczepione z zastosowaniem szczepionki inaktywowanej, lub
- szczepione z zastosowaniem szczepionki żywej, pod warunkiem, że szczepienie miało miejsce, co najmniej 30 dni przed zebraniem jaj wylęgowych;

- b) jednodniowe pisklęta (włączając pisklęta przeznaczone do odnowy stada) nie mogą być zaszczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, oraz muszą pochodzić z:

- jaj wylęgowych, które spełniają warunki lit. a), oraz
- wylęgarni, gdzie stosowana praktyka zapewnia inkubację tych jaj w zupełnie innym czasie i w miejscu innym niż jaja niespełniające warunków lit. a);

- c) drób hodowlany i użytkowy:

- nie może być szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, i

⁶ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

- był izolowany przez 14 dni przed przesyłką, albo w gospodarstwie rolnym albo stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym żadne ptactwo domowe w gospodarstwie swego pochodzenia czy stacji kwarantanny, jeśli stosowne, nie może być szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, w ciągu 21 dni poprzedzających przesyłkę i w tym czasie żaden ptak nieprzeznaczony na przesyłkę nie może przedostać się do gospodarstwa lub stacji kwarantanny; ponadto w stacjach kwarantanny nie mogą być przeprowadzane szczepienia, i
 - przeszedł z wynikiem negatywnym, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę, reprezentatywne testy serologiczne na wykrycie przeciwciał rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w zastosowaniu procedury ustanowionej w art. 32;
- d) drób rzeźny musi pochodzić ze stad, które:
- jeżeli nie były szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, spełniają wymogi lit. c) tiret trzecie,
 - jeżeli szczepienie miało miejsce, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę oraz na podstawie próby reprezentatywnej, przeszły test na wyizolowanie wirusa rzekomego pomoru drobiu zgodnie ze szczegółowymi zasadami zastosowanymi według procedury ustanowionej w art. 32.”;

3. Skreśla się art. 12ust. 4;

4. Art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, ustalić, że przywożony drób, jaja wylęgowe lub drób wykluty z przywożonych jaj podlega kwarantannie lub izolacji na okres, który nie może przekroczyć dwóch miesięcy.”;

5. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Nie naruszając art. 20, 22, 23 oraz 24, Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, zezwolić, na podstawie każdego przypadku, na przywóz drobiu i jaj wylęgowych z państw trzecich, z których taki przywóz nie odpowiada przepisom art. 20, 22, 23, oraz 24. Szczegółowe zasady takiego przywozu opracuje się równoległe z samą procedurą. Zasady te oferują gwarancje zdrowotne zwierząt równoważne co najmniej gwarancjom zdrowotnym zwierząt oferowanym przez rozdział II niniejszej dyrektywy, włączając obowiązkową kwarantannę i badanie na influencję drobiu, rzekomy pomór drobiu i inne odnośne choroby.”;

6. art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

1. Komisję wspiera Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony decyzją 68/361/EWG*, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy powziąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością ustanowioną w art. 205 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne ze opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, rozpatruje wniosek w ciągu trzech miesięcy od daty przedstawienia.

Jeżeli w ciągu tego okresu Rada stanowiąc większością kwalifikowaną, sprzeciwi się wnioskowi, Komisja bada ją ponownie. Może ona zaprezentować Radzie zmieniony wniosek, przedstawić ponownie ten sam wniosek lub zaprezentować wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeżeli Rada nie przyjmie wnioskowanych środków wykonawczych lub nie zgłosi swojego sprzeciwu wobec wnioskowanych środków wykonawczych przed upływem terminu, środki te przyjmuje Komisja.

* Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.”;

7. art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

1. Komisję wspiera Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony decyzją 68/361/EWG, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością ustanowioną w art. 205 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, stanowi w sprawie wniosku w ciągu 15 dni od daty przedstawienia.

Jeżeli w ciągu tego okresu Rada stanowiąc większością kwalifikowaną, sprzeciwi się wnioskowi, Komisja bada ją ponownie. Może ona przedłożyć Radzie zmieniony wniosek, przedstawić ponownie ten sam wniosek lub zaprezentować wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeżeli Rada nie przyjmie wnioskowanych środków wykonawczych lub nie zgłosi swojego sprzeciwu wobec wnioskowanych środków wykonawczych przed upływem terminu, środki te przyjmuje Komisja.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody takiego odniesienia ustanawiane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lipca 2000 r.

zmieniająca załącznik IV do dyrektywy Rady 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych oraz zmieniająca decyzję 96/482/WE, ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt i świadectwa weterynaryjne dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych innych gatunków niż ptaki bezgrzebieniowe i ich jaj pochodzących z państw trzecich z uwzględnieniem środków zdrowotnych stosowanych przy ich przywozie

(notyfikowana jako dokument nr C(2000) 2261)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2000/505/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 1999/90/WE², w szczególności jej art. 23 ust.1, art. 24, 26 ust. 2, art. 27a i art. 34,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r., ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG³, ostatnio zmienioną dyrektywą 96/43/WE⁴, w szczególności jej art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Decyzja Komisji 96/482/WE⁵, ostatnio zmieniona decyzją 1999/549/WE⁶, ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i świadectwa weterynaryjne dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych innych gatunków niż ptaki bezgrzebieniowe i ich jaj pochodzących z państw trzecich z uwzględnieniem środków zdrowotnych stosowanych przy ich przywozie.
- 2) W świetle doświadczeń zdobytych w okresie stosowania wprowadzonych środków, konieczne jest zmodyfikowanie warunków, na jakich odbywa się handel w ramach

¹ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.

² Dz.U. L 300 z 23.11.1999, str. 19.

³ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 56.

⁴ Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1.

⁵ Dz.U. L 196 z 7.08.1996, str. 13.

⁶ Dz.U. L 209 z 7.08.1999, str. 36.

Wspólnoty pisklętami jednodniowymi pochodzącymi z jaj wylęgowych przywożonych z państw trzecich. Modyfikacja ta powinna umożliwić Państwom Członkowskim wysyłkę piskląt jednodniowych do gospodarstw znajdujących się w innym Państwie Członkowskim, gwarantując jednocześnie, że w takich wypadkach będzie stosowana izolacja po przywozowa.

- 3) Dlatego konieczna jest zmiana wzoru świadectwa, ustanowionego w załączniku IV do dyrektywy 90/539/EWG oraz w decyzji 96/482/WE odpowiednio.
- 4) Konieczne jest, aby właściwy organ Państwa Członkowskiego wysyłki, informował właściwy organ państwa ostatecznego miejsca przeznaczenia piskląt jednodniowych, za pośrednictwem systemu Animo o wymogach zdrowotnych zwierząt, dotyczących niezbędnego okresu izolacji, jaki należy zastosować w danym wypadku.
- 5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik IV wzór 2 dyrektywy 90/539/EWG zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W art. 3 ust. 1 decyzji 96/486/WE dodaje się tekst w brzmieniu:

„Jeżeli pisklęta jednodniowe nie są chowane w tym samym Państwie Członkowskim, które przywoziło jaja wylęgowe, zostają one bezpośrednio przewiezione do gospodarstwa przeznaczenia określonego w ppkt. 9.2 świadectwa zdrowia w załączniku IV wzór 2 do dyrektywy Rady 90/539/EWG, i pozostają tam w przez okres co najmniej trzech tygodni, licząc od dnia wylęgu.”

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się do przesyłek piskląt jednodniowych, zatwierdzonych od dnia 1 października 2000 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WZÓR 2

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dotyczące handlu wewnątrzspółnotowego jednodniowymi piskletami

1. Wysyłający (pełna nazwa i adres):	<p style="text-align: center;">ŚWIADECTWO ZDROWIA</p> <p style="text-align: center;">nr Oryginał</p>
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres): - początkowy: - końcowy:	3. Państwo Członkowskie wysyłki 4. Jeżeli pochodzą z przywozowych jaj wylęgowych: ^{1 4} 4.1. Państwo pochodzenia: 4.2. Numer towarzyszącego świadectwa zdrowia:
5. Miejsce załadunku:	6.1. WŁAŚCIWY ORGAN (Ministerstwo): 6.2. WŁAŚCIWY ORGAN (na szczeblu lokalnym):
7. Środek transportu: ²	8.1. Adres zakładu, w którym nastąpił wylęg: 8.2. Numer zatwierdzenia tego zakładu:
9.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: 9.2. Ostateczne przeznaczenie (pełna nazwa i adres gospodarstwa miejsca przeznaczenia):	10.1. Gatunek drobiu: 10.2. Kategoria: w prostej linii / dziadkowie / rodzice / kury nioski / inne: ¹ 10.3 Data wylęgu:
11. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (włącznie z wszelkimi numerami pieczęci na pojemniku):	12. Ilość (liczbą i słownie): 12.1. Liczba zwierząt: 12.2. Liczba skrzyń lub klatek:

<i>Uwagi:</i>	
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jednodniowych piskląt.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia etapach aż do miejsca przeznaczenia.
<p>13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam niniejszym, że opisane powyżej jednodniowe pisklęta są zgodne:</p> <p>a) z przepisami art. 6, 8 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;¹ lub</p> <p>b) jeżeli pochodzą z jaj wylęgowych przywiezionych zgodnie z wymogami wzoru B decyzji Komisji 96/482/WE, z przepisami art. 6 ust. 1 i art. 8 lit. b) i c) dyrektywy Rady 90/539/EWG;^{1 4}</p> <p>c) (dodatkowe świadectwa odnoszące się do art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).</p> <p>Sporządzone w, data</p> <p></p> <p>(podpis urzędowego lekarza weterynarii)³</p> <p>.....</p> <p>(imię i nazwisko drukowanymi literami, stanowisko i stopień)</p>	
<p>¹ Niepotrzebne skreślić.</p> <p>² Podać środek transportu i numer rejestracyjny lub, w odpowiednich wypadkach, nazwę rejestracyjną.</p> <p>³ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.</p> <p>⁴ W wypadkach, gdy jednodniowe pisklęta pochodzą z jaj przywożonych z państwa trzeciego, okres izolacji w gospodarstwie przeznaczenia musi być przestrzegany jak przewidziano w art. 3 decyzji Komisji 96/482/WE. Właściwy organ państwa końcowego przeznaczenia jednodniowych piskląt musi zostać zawiadomiony o tym wymogu za pośrednictwem systemu ANIMO.</p>	

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 stycznia 1991 r.

dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury

(91/67/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zwierzęta i produkty upraw wodnych znajdują się w wykazie w załączniku II do Traktatu;

hodowla i chów zwierząt w uprawach wodnych oraz wprowadzanie do obrotu zwierząt i produktów akwakultury stanowią źródło dochodów osób pracujących w sektorze rybołówstwa;

w celu zapewnienia warunków dla racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia jego produktywności, należy określić na szczeblu Wspólnoty warunki zdrowotne dla tego sektora;

w tym kontekście konieczne jest wspomaganie kształtowania się rynku wewnętrznego poprzez zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych;

sytuacja w zakresie zdrowotności zwierząt akwakultury nie jest jednakowa na całym terytorium Wspólnoty; w działaniach na obszarze poszczególnych części tego terytorium należy zatem uwzględnić koncepcję określenia odpowiednich stref;

należy określić też kryteria dla przyznawania, utrzymywania, zawieszania, przywracania i wycofywania zatwierdzeń dla takich obszarów;

należy też uwzględnić koncepcję gospodarstw korzystających ze szczególnego statusu, gdy chodzi o poziom zdrowotności zwierząt;

¹ Dz.U. nr C 84 z 2.04.1990, str. 42.

² Dz.U. nr C 19 z 28.01.1991.

³ Dz.U. nr C 33 z 31.12.1990.

należy określić kryteria i procedury dla przyznawania, utrzymywania, zawieszania, przywracania i wycofywania zatwierdzeń dla takich gospodarstw;

konieczne jest określenie wymagań Wspólnoty dotyczących przywozu zwierząt i produktów akwakultury z państw trzecich; wymagania te muszą zapewniać stosowanie odpowiednich środków ochronnych;

należy ustanowić system inspekcyjny Wspólnoty w celu weryfikowania zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy;

należy podjąć badania naukowe tak, by móc w przyszłości uzupełnić przepisy ustanowione w niniejszej dyrektywie;

należy ustanowić przepisy odnośnie procedury wprowadzającej ścisłą i efektywną współpracę między Komisją i Państwami Członkowskimi w Stałym Komitecie Weterynaryjnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa warunki zdrowotne dla zwierząt obowiązujące przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury.

Stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy nie narusza przepisów Wspólnoty i przepisów krajowych dotyczących ochrony poszczególnych gatunków zwierząt.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1) „zwierzęta akwakultury” oznaczają żywe ryby, skorupiaki lub małże pochodzące z gospodarstw, w tym również te, które zostały pozyskane dla potrzeb gospodarstwa z ich naturalnego środowiska;
- 2) „produkt akwakultury” oznacza produkt wytworzony ze zwierząt akwakultury, przeznaczony zarówno do celów gospodarstwa, takich jak jaja i gamety, jak i do spożywania przez ludzi;
- 3) „ryby, skorupiaki lub małże” oznaczają każdą rybę, skorupiaka lub małża w każdym stadium jego rozwoju;
- 4) „gospodarstwo” oznacza każdy zakład lub, ogólnie, urządzenie o określonych geograficznie parametrach, w którym prowadzony jest chów zwierząt akwakultury lub, w którym są one trzymane z zamiarem wprowadzenia ich na rynek;
- 5) „zatwierdzone gospodarstwo” oznacza gospodarstwo spełniające, w konkretnych

warunkach, wymagania określone w załączniku C I, II lub III i zatwierdzone zgodnie z art. 6;

- 6) „zatwierdzona strefa” oznacza strefę spełniającą, w konkretnych warunkach, wymagania określone w załączniku II lub III załączniku B i zatwierdzoną zgodnie z art. 5;
- 7) „zatwierdzone laboratorium” oznacza laboratorium zlokalizowane na terytorium Państwa Członkowskiego, wyznaczone przez właściwe władze, na ich odpowiedzialność, do przeprowadzania testów diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
- 8) „służby urzędowe” oznaczają służby weterynaryjne lub każde inne służby lub instancję odpowiedniego szczebla, wyznaczone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego i odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
- 9) „inspekcja zdrowotna” oznacza wizytę ze strony służby lub służb urzędowych w celu przeprowadzenia kontroli zdrowotnej w gospodarstwie lub strefie;
- 10) „wprowadzanie do obrotu” oznacza przechowywanie lub wystawianie w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedawanie, dostarczanie, przekazywanie lub każda inną formę wprowadzania do obrotu na obszarze Wspólnoty, za wyjątkiem sprzedaży detalicznej.

ROZDZIAŁ 2

Wprowadzanie do obrotu Wspólnoty zwierząt i produktów akwakultury

Artykuł 3

1. Wprowadzanie do obrotu zwierząt akwakultury podlega następującym wymaganiom ogólnym:
 - a) w dniu ich załadowania nie mogą one wykazywać żadnych klinicznych oznak choroby;
 - b) nie mogą być one przeznaczone do zniszczenia lub uboju w ramach programu eliminowania chorób wymienionych w załączniku A;
 - c) nie mogą one pochodzić z gospodarstwa objętego zakazem z powodu choroby zwierzęcej i nie mogą pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z takich gospodarstw.
2. Produkty akwakultury wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem na cele hodowlane (jaja i gamety) muszą pochodzić od zwierząt spełniających wymagania określone w ust. 1.
3. Produkty akwakultury wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do spożywania przez ludzi muszą pochodzić od zwierząt spełniających wymagania określone w ust. 1 lit. a).

Artykuł 4

Zwierzęta akwakultury muszą być wysyłane do miejsca przeznaczenia w najkrótszym możliwym terminie, przy zastosowaniu środków transportu, które zostały uprzednio oczyszczone i, jeżeli jest to konieczne, uprzednio zdezynfekowane środkiem dezynfekującym urzędowo dozwolonym Państwie Członkowskim, z którego następuje wysyłka.

Jeżeli do transportu na lądzie używana jest woda, pojazdy są skonstruowane w taki sposób, by z pojazdów tych podczas transportu woda nie mogła się wydobywać. Transport jest dokonywany w taki sposób, by w sposób skuteczny chronić zdrowie zwierząt, zwłaszcza poprzez wymianę wody. Wymiana wody musi przebiegać w miejscach spełniających wymagania załącznika D. Wykazy takich miejsc i zmiany w tym wykazie muszą być przez każde z Państw Członkowskich notyfikowane Komisji, która przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 5

1. W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A kolumna I, objętych wykazem I i II, statusu strefy zatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:

- wszelkie stosowne potwierdzenia dotyczące warunków określonych, dla odpowiednich przypadków, w załącznik B w II B lub III B,
- krajowe przepisy zapewniające zgodność z warunkami określonymi, dla odpowiednich przypadków, w załączniku B w I C, II C lub III C.

2. Komisja analizuje informacje, określone w ust. 1. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, na podstawie tych informacji zatwierdzać lub wznawiać zatwierdzenie stref.

Jeżeli, zgodnie z przepisami załącznika B zawartymi w I D 5, II D lub III D 5, zatwierdzenie strefy zostało wycofane przez służbę urzędową, Komisja unieważni swoją decyzję dotyczącą zatwierdzenia.

3. Komisja sporządzi wykaz stref zatwierdzonych. Będzie ona dokonywała zmian w tym wykazie, tak, by uwzględniać nowe zatwierdzenia lub ich wycofanie. Komisja przekazuje Państwom Członkowskim ten wykaz oraz informacje o wszelkich zmianach w nim dokonywanych.

Artykuł 6

1. W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób, określone w załączniku A kolumna I, objętych wykazem I i II, statusu gospodarstwa zatwierdzonego zlokalizowanego w strefie niezatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:

- wszelkie stosowne potwierdzenia dotyczące warunków określonych, dla odpowiednich przypadków, w załącznik C w I A, II A lub III A,
- krajowe przepisy zapewniające zgodność z warunkami określonymi, dla odpowiednich przypadków, w załącznik C w I B, II B lub III B.

2. Po otrzymaniu dokumentacji dotyczącej wniosku o zatwierdzenie gospodarstwa w strefie niezatwierdzonej, Komisji przysługuje miesiąc czasu na jej zbadanie. Badanie to jest prowadzone przy uwzględnieniu informacji wymienionych w ust. 1 i, tam, gdzie jest to właściwe, uzyskanych w wyniku inspekcji przeprowadzonych na miejscu zgodnie z przepisami określonymi w art. 17.

Jeżeli badanie to doprowadzi do wniosków pozytywnych, Komisja prześle stosowną informację Państwom Członkowskim. Państwom Członkowskim przysługuje dwutygodniowy termin na zgłoszenie swoich uwag.

Po upływie tego okresu, jeżeli Państwa Członkowskie nie zgłosiły żadnych uwag lub, jeżeli uwagi Państw Członkowskich nie sprzeciwiają się wnioskowi Komisji, Komisja udzieli zatwierdzenia gospodarstwu i lub wznowi jego zatwierdzenie.

Jeżeli istnieją istotne różnice między wnioskami Komisji i uwagami Państw Członkowskich lub, jeżeli Komisja, po zbadaniu dokumentacji, uważa, że zatwierdzenie lub wznowienie zatwierdzenia nie może mieć miejsca, to Komisji przysługują dwa miesiące czasu na przekazanie sprawy Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu i uzyskanie jego opinii. W takim przypadku zatwierdzenie, lub wznowienie zatwierdzenia, nastąpi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Jeżeli, zgodnie z przepisami zawartymi w załączniku C w I C, II C lub III C, zatwierdzenie przyznane gospodarstwu ulega wycofaniu przez służby urzędowe, Komisja wycofa przyznane przez siebie zatwierdzenie.

3. Komisja sporządzi wykaz zatwierdzonych gospodarstw. Będzie ona dokonywała zmian w tym wykazie, tak, by uwzględniać nowe zatwierdzenia lub ich wycofanie. Komisja przekazuje Państwom Członkowskim ten wykaz oraz informacje o wszelkich zmianach w nim dokonywanych.

Artykuł 7

1. Wprowadzanie do obrotu żywych ryb należących do gatunków podatnych, określone w kolumnie 2 wykazów I i II zawartych w załączniku A, lub ich jaj lub gamet, ma miejsce przy zapewnieniu następujących dodatkowych gwarancji:

- a) jeżeli mają one być wprowadzone do strefy zatwierdzonej, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określonemu w załączniku E rozdział 1 lub 2, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy lub zatwierdzonego gospodarstwa. Do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, dodatkowe gwarancje, jakie należy zapewnić dla wprowadzenia do strefy zatwierdzonej ryb pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa położonego poza strefą zatwierdzoną, zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Do czasu tej decyzji, będą miały zastosowanie przepisy krajowe, pod warunkiem ich zgodności z ogólnymi przepisami Traktatu.
- b) jeżeli mają one być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo, że nie zlokalizowane w zatwierdzonej strefie, spełnia warunki określone w załącznik C I, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający

wzorowi określone w załączniku E rozdział 1 lub 2, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej lub z gospodarstwa o takim statusie zdrowotności, jaki posiada gospodarstwo ich przeznaczenia.

2. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, przyjąć lub wykreślić dodatkowe gwarancje, określone w ust. 1, w zależności od rozwoju sytuacji zdrowotnej panującej we Wspólnocie, w szczególności w celu uwzględnienia wyników stosowania środków dla zwalczania chorób, określone w kolumnie 1 wykazu I załącznik A.

Artykuł 8

1. Wprowadzanie do obrotu żywych małży, określone w kolumnie 2 wykazów I i II zawartych w załącznik A, ma miejsce przy spełnieniu następujących dodatkowych gwarancji:

- a) jeżeli mają być one przekazane do zatwierdzonej strefy przybrzeżnej, to musi im towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określone w załączniku E rozdział 3 lub 4, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy przybrzeżnej lub z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie przybrzeżnej, w zależności od konkretnego przypadku;
- b) jeżeli mają one być przekazane do gospodarstwa, które, mimo, że położone poza zatwierdzoną strefą przybrzeżną, spełnia warunki określone w C II załącznika C, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określone w załączniku E rozdział 3 lub 4, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy przybrzeżnej lub z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotności, jaki posiada gospodarstwo ich przeznaczenia.

2. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, przyjąć lub wykreślić dodatkowe gwarancje, określone w ust. 1, w zależności od rozwoju sytuacji zdrowotnej panującej we Wspólnocie.

Artykuł 9

Wprowadzanie do obrotu w zatwierdzonej strefie zwierząt i produktów akwakultury przeznaczonych do spożywania przez ludzi, pochodzących ze strefy niezatwierdzonej, może mieć miejsce pod warunkiem spełnienia następujących wymagań:

1. Ryby podatne na choroby, określone w kolumnie 1 wykazów I i II zawartych w załącznik A, muszą być przed wysyłką poddane ubojowi i wypatroszone.

Jednakże, do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, spełnienie obowiązku patroszenia nie będzie wymagane, jeżeli ryby pochodzą z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie. Wyjątki od tej zasady mogą być stosowane przy zachowaniu procedury przewidzianej w art. 26.

Do czasu podjęcia tej decyzji, będą nadal stosowane przepisy krajowe, pod warunkiem ich zgodności z ogólnymi przepisami Traktatu.

2. Żywe małże podatne na choroby, określone w kolumnie 1 wykazów I i II zawartych w załącznik A, muszą być dostarczane albo bezpośrednio do spożycia przez ludzi, albo

przemysłu produkcji konserw i nie są zwalniane do obrotu, jeżeli nie:

- pochodzą z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie przybrzeżnej, lub
 - są czasowo zanurzone w stawie składowym lub w centrum oczyszczania specjalnie wyposażonym i zatwierdzonym dla tych celów przez właściwe władze oraz dysponującym specjalnym systemem oczyszczania i dezynfekcji pozostającej wody. Warunki dla takiego zatwierdzenia zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.
3. Komisja podejmie, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16, i jeżeli jest to konieczne, stosowne środki dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 10

1. Jeżeli Państwo Członkowskie przygotowuje, lub przygotowało, program mający w swoim wyniku umożliwić mu zapoczątkowanie procedury przewidzianej w art. 5 ust. 1 i w art. 6 ust. 1, przedłoży ono ten program Komisji podając szczegóły dotyczące zwłaszcza:

- strefy geograficznej i zainteresowanego gospodarstwa lub gospodarstw,
- działań, jakie zamierzają podjąć służby publiczne dla zapewnienia właściwego sposobu realizacji programu,
- procedury działania zatwierdzonych laboratoriów, ich liczby i lokalizacji,
- stopnia rozpowszechnienia choroby lub chorób wymienionych w kolumnie 1 wykazów I i II załącznik A,
- środków podejmowanych w celu zwalczania tych chorób, w przypadku ich wykrycia.

2. Komisja przeanalizuje programy przedkładane przez Państwa Członkowskie. Programy są zatwierdzane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26. Po przyjęciu tych programów, wprowadzanie zwierząt i produktów akwakultury do stref lub gospodarstw objętych programami będzie podlegało przepisom zawartym w art. 7 i 8.

3. Programy przedkładane przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16. Zgodnie z tą samą procedurą Komisja może zatwierdzić zmianę lub uzupełnienia w programie już zatwierdzonym lub w odniesieniu do gwarancji przewidzianych w przepisach, określone w ust. 2.

Artykuł 11

1. Dokumenty transportowe, określone w art. 7 i 8, muszą być wystawiane przez służby urzędowe w miejscu pochodzenia, w ciągu 48 godzin poprzedzających załadunek, w języku lub językach urzędowych miejsca przeznaczenia. Muszą być one sporządzone na pojedynczym arkuszu papieru i być wystawione na pojedynczego odbiorcę. Są one ważne przez 10 dni.

2. Każda partia towaru obejmująca zwierzęta lub Produkty akwakultury musi być jasno zidentyfikowana w celu umożliwienia ustalenia gospodarstwa, z którego ona pochodzi, i dla zweryfikowania, tam gdzie jest to wskazane, związku między zwierzętami lub produktami z informacjami zawartymi w dokumencie transportowym. Informacja taka może figurować bezpośrednio na pojemniku, lub na etykiecie do niego potwierdzonej, albo w dokumencie transportowym

Artykuł 12

1. Jeżeli Państwo Członkowskie przygotowuje, lub przygotowało, dobrowolny lub obowiązkowy program kontroli dla jednej z chorób, określone w załączniku A wykaz III kolumna 1, przedłoży ono ten program Komisji, przedstawiając w nim zwłaszcza:

- stopień rozpowszechnienia choroby w Państwach Członkowskich,
- uzasadnienie dla programu, przy uwzględnieniu stopnia ważności choroby i korzyści wynikających z programu w stosunku do kosztów jego realizacji,
- obszar geograficzny, na którym program będzie realizowany,
- status, jaki ma być nadany gospodarstwom, i standardy, jakie muszą osiągnąć gospodarstwa w każdej kategorii, włącznie z procedurami testowania,
- przepisy regulujące wprowadzanie do gospodarstwa zwierząt o niższym statusie zdrowotnym,
- działania, jakie będą podejmowane, jeżeli gospodarstwo z jakiegokolwiek powodu utraci swój status,
- procedury monitorowania realizacji programu.

2. Komisja analizuje programy przedkładane przez Państwa Członkowskie. Programy te mogą być zatwierdzane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Dodatkowe gwarancje, o charakterze ogólnym lub szczegółowym, które mogą być wymagane dla wprowadzania zwierząt i produktów akwakultury do oficjalnie kontrolowanych stref lub gospodarstw, są określane zgodnie z tą samą procedurą.

3. Programy przedkładane przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Zgodnie z tą samą procedurą Komisja może zatwierdzać zmiany lub uzupełnienia w programach już zatwierdzonych lub w stosunku do gwarancji, które określono zgodnie z przepisami ust. 2.

Artykuł 13

1. Jeżeli Państwo Członkowskie uznaje, że jego terytorium, lub część jego terytorium jest wolna od chorób wymienionych w załączniku A wykaz III kolumna, przedkłada ono Komisji odpowiednie uzasadnienie w tym względzie, wskazując zwłaszcza na:

- nazwę choroby i historię jej wcześniejszego występowania w tym Państwie Członkowskim,
- wyniki testów sprawdzających, mające za podstawę ustalenia z przeprowadzonych, tam gdzie jest to właściwe, badań serologicznych, wirusologicznych, mikrobiologicznych lub patologicznych oraz fakt, że przypadki występowania tej choroby są obowiązkowo zgłaszane właściwym władzom,
- okres czasu, przez który prowadzone były czynności sprawdzające,
- rozwiązania w zakresie kontroli przyjęte dla weryfikacji, czy dany obszar nadal pozostaje wolny od choroby.

2. Komisja bada takie uzasadnienia. Dodatkowe gwarancje, o charakterze ogólnym lub szczegółowym, które mogą być wymagane dla wprowadzania zwierząt i produktów akwakultury na określone obszary lub do określonych gospodarstw, są ustalane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o wszelkich zmianach związanych ze szczegółami wymienionymi w ust. 1 i dotyczącymi choroby. Ustalone wymagania co do gwarancji, określone w ust. 2, mogą, w związku z treścią takiej informacji, mogą być zmieniane lub wycofane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27.

Artykuł 14

1. Bez wpływu na wymagania dotyczące chorób, określone załączniku A wykaz III kolumna 1, ustanowionych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żywych ryb hodowlanych (małży lub skorupiaków) nie należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, jak również ich jaj i gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

- a) jeżeli mają być one wprowadzane na obszar strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy o takim samym statusie zdrowotności, z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb, małży, ani skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w kolumnie 2 wykazów I i II załącznik A, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo ujściami rzek.

Jednakże, do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, Państwa Członkowskie mogą, przy zachowaniu procedury określonej w art. 26, zwrócić się o dopuszczenie wyjątków od przepisów poprzedniego akapitu, w szczególności w odniesieniu do zakazu wprowadzania na obszar strefy zatwierdzonej ryb, małży i skorupiaków, określone w niniejszym ustępie, pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb, małży i skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi

lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek. W celu zapewnienia jednolitego stosowania się do tych przepisów, zgodnie z tą samą procedurą zostaną określone stosowne warunki i środki. Do czasu podjęcia tej decyzji nadal będą miały zastosowanie przepisy krajowe, pod warunkiem, że są one zgodne z ogólnymi przepisami Traktatu.

- b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo że zlokalizowane w strefie niezatwierdzonej, spełnia warunki załącznika C, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej, z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotności lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że gospodarstwo takie nie obejmuje ryb, małży i skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi, lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek.

2. Bez wpływu na warunki odnośnie chorób, określone w kolumnie 1 wykazu III załącznik A, ustanowionych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żyjących na swobodzie ryb, małży i skorupiaków, ich jaj lub gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

- a) jeżeli mają być one wprowadzone do strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy o tym samym statusie zdrowotności;
- b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo że położone w strefie niezatwierdzonej, spełnia warunki załącznik C, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy, odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej.

Artykuł 15

Plany pobierania próbek i metody diagnostyczne stosowane do wykrywania i potwierdzania obecności chorób, określone załączniku A kolumna 1, są opracowywane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Takie plany pobierania próbek muszą uwzględniać obecność ryb, małży i skorupiaków żyjących na swobodzie.

Artykuł 16

1. Przepisy zawarte w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r., dotyczące kontroli weterynaryjnej w handlu wewnątrz wspólnotowym w perspektywie realizacji rynku wewnętrznego⁴ w odniesieniu do produktów akwakultury przeznaczonych do spożycia przez ludzi i w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r., dotyczące kontroli weterynaryjnej i zootechnicznej prowadzonej w wewnątrz wspólnotowym handlu niektórymi

⁴ Dz.U. nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie realizacji rynku wewnętrznego⁵ w stosunku do zwierząt i produktów akwakultury wprowadzanych na rynek, będą miały zastosowanie zwłaszcza w odniesieniu do organizacji działań i samych działań podejmowanych w następstwie inspekcji przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie będące krajem przeznaczenia towaru oraz do wprowadzanych środków zapobiegawczych.

2. W dyrektywie 89/662/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w załączniku A dodaje się tiret w brzmieniu:

„- dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1)”;

b) w załącznik B dodaje się tiret w brzmieniu:

„- produkty akwakultury przeznaczone do spożywania przez ludzi.”

3. W załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG dodaje się, co następuje:

„dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1)”.

Artykuł 17

1. Eksperti weterynaryjni z ramienia Komisji mogą, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, dokonywać inspekcji na miejscu wspólnie z właściwymi władzami. Państwo Członkowskie, na którego terytorium przeprowadzana jest inspekcja, zapewnia ekspertom wszelką pomoc niezbędną dla wykonania przez nich swoich obowiązków. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wynikach takich inspekcji.

2. Ogólne przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Zasady, jakich należy przestrzegać podczas inspekcji przewidzianych w niniejszym artykule zostaną określone zgodnie z tą samą procedurą.

ROZDZIAŁ 3

Przepisy regulujące przywóz z państw trzecich

Artykuł 18

Zwierzęta i produktu uprawy wodnej przywożone na obszar Wspólnoty muszą spełniać warunki określone w art. 19, 20 i 21.

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/539/EWG (Dz.U. nr L 303 z 31.10.1980, str. 6).

Artykuł 19

1. Zwierzęta i produkty akwakultury muszą pochodzić z państw trzecich lub ich części znajdujących się w wykazie opracowanym przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Wykaz ten może być uzupełniany lub zmieniany zgodnie z tą samą procedurą.

2. Przy podejmowaniu decyzji, czy dany państwo trzecie lub jego część może być umieszczony w wykazie, o którym mowa w ust. 1, szczególną uwagę zwraca się na:

- a) stan zdrowotności zwierząt akwakultury, ze zwróceniem szczególnej uwagi na choroby egzotyczne i sytuację zdrowotną środowiska w państwach trzecich, które mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia dla zwierząt hodowlanych w Państwach Członkowskich;
- b) regularność i szybkość dostarczania informacji przez dane państwo, dotyczących obecności chorób zakaźnych u zwierząt akwakultury na jego terytorium, w szczególności chorób wymienionych w wykazie B Międzynarodowego Biura Epizootii;
- c) zasady obowiązujące w państwie trzecim w zakresie zapobiegania i kontroli chorób zwierząt akwakultury;
- d) strukturą służb urzędowych w państwach trzecich i zakres ich uprawnień;
- e) organizację i stosowanie działań dla zapobiegania chorobom zakaźnym zwierząt akwakultury oraz ich kontrolowania;
- f) gwarancje, jakie państwo trzecie może zapewnić, gdy chodzi o stosowanie przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie.

3. Wykaz, określony w ust. 1 i wszelkie wprowadzane do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 20

1. W przypadku każdego z państw trzecich, zwierzęta i Produkty akwakultury spełniają warunki zdrowotne ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

2. W zależności od sytuacji w zakresie zdrowotności zwierząt w danym kraju trzecim, warunki, określone w ust. 1, mogą obejmować w szczególności:

- ograniczenia przywozowe w stosunku do części państwa trzeciego,
- ograniczenia w stosunku do niektórych gatunków zwierząt, na każdym etapie ich rozwoju.
- żądanie zastosowania określonych zabiegów w stosunku do produktu, takich jak dezynfekcja jaj,
- określenie sposobu wykorzystania tych zwierząt lub produktów,

- środki, jakie należy stosować po dokonaniu przywozu, takie jak kwarantanna lub dezynfekcja jaj.

Artykuł 21

1. Zwierzętom i produktom uprawy wodnej towarzyszy świadectwo wystawione przez służby urzędowe państwa trzeciego dokonującego wywozu. Świadectwo to musi:

- a) być wystawione w dniu załadunku partii towaru do wysyłki do Państwa Członkowskiego będącego krajem jego przeznaczenia;
- b) jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce;
- c) potwierdzać, że zwierzęta akwakultury i niektóre produkty rybołówstwa spełniają wymogi niniejszej dyrektywy oraz te, które zostały określone zgodnie z jej przepisami w stosunku do przywozu z danego państwa trzeciego;
- d) być ważny przez 10 dni;
- e) zawierać się na jednym arkuszu papieru;
- f) być wystawiony na pojedynczego odbiorcę.

2. Świadectwo, określone w ust. 1, musi odpowiadać wzorowi wprowadzonemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 22

Dla sprawdzenia, czy przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności jej art. 19 i 20, są stosowane w praktyce, eksperci Państw Członkowskich i Komisji przeprowadzają inspekcje na miejscu.

Eksperti z Państw Członkowskich, którym powierza się zadanie przeprowadzania takich inspekcji, są wyznaczani przez Komisję działającą w tym zakresie na wniosek ze strony Państw Członkowskich.

Inspekcje te są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi powstałe w związku z nimi koszty.

Częstotliwość i procedura przeprowadzania takich inspekcji zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 23

1. W kwestii ogólnych przepisów i zasad mających zastosowanie podczas przeprowadzania inspekcji produktów akwakultury przywożonych z państw trzecich mają zastosowanie przepisy dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r., określające zasady organizacyjne dotyczące organizacji kontroli weterynaryjnej produktów przybywających na obszar Wspólnoty z państw trzecich⁶.

⁶ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

2. W kwestii ogólnych przepisów i zasad stosowanych podczas inspekcji żywych zwierząt akwakultury przywożonych z państw trzecich mają zastosowanie przepisy art. 7 dyrektywy 90/425/EWG.

Artykuł 24

Jeżeli jest to uzasadnione pojawieniem lub szerzeniem się w kraju trzecim wśród zwierząt akwakultury choroby zakaźnej mogącej zagrozić zdrowiu zwierząt hodowanych w Państwie Członkowskim lub jakimkolwiek innymi względami zdrowotnymi, mają zastosowanie przepisy, procedury i środki określone w art. 17 dyrektywy 90/425/EWG.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy końcowe

Artykuł 25

Zmiany w załącznikach C i E mogą być wprowadzane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Zmiany w załącznikach A, B i C mogą być wprowadzane tylko na wniosek Komisji przez Radę uchwalającą kwalifikowaną większością głosów, w szczególności ze względu na potrzebę przystosowania ich przepisów do osiągnięć postępu technologicznego

Artykuł 26

1. Jeżeli zachodzi konieczność zastosowania procedury określonej w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przekazuje sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu utworzonemu na mocy decyzji 68/361/EWG⁷, zwanego dalej „Komitetem”, z inicjatywy własnej lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. a) Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt działań proponowanych do podjęcia. Komitet dostarcza swoją opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może określić stosownie do stopnia pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

Komisja przyjmuje przewidziane działania, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidziane działania nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli nie została dostarczona żadna opinia, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący działań, jakie należy podjąć. Rada uchwała kwalifikowaną większością głosów.

⁷ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

Jeżeli, po upływie okresu trzech miesięcy od daty przekazania sprawy Radzie, nie podjęła ona żadnej rezolucji, Komisja przyjmuje proponowane działania, chyba, że Rada zdecydowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 27

1. Jeżeli zachodzi konieczność zastosowania procedury określonej w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przekazuje sprawę Komitetowi, z inicjatywy własnej, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego

2. a) Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt działań proponowanych do podjęcia. Komitet dostarcza swoją opinię w sprawie projektu w ciągu dwóch dni. Opinia jest przyjmowana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

Komisja przyjmie przewidywane działania, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidziane działania nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli nie została dostarczona żadna opinia, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący działań, jakie należy podjąć. Rada uchwała kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli, po upływie okresu 15 dni od daty przekazania sprawy Radzie, nie podjęła ona żadnej uchwały, Komisja przyjmuje proponowane działania, chyba, że Rada zdecydowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 28

Do dnia 1 lipca 1992 r. w stosunku do wykazu chorób, zawartym w załączniku A, i do dnia 1 stycznia 1997 r., w stosunku do kwestii statusu zdrowotnego gospodarstw położonych w strefach nie zatwierdzonych, Rada, na podstawie raportu Komisji na temat zdobytych doświadczeń, przygotowanego w ślad za opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego, i wszelkich towarzyszących temu raportowi wniosków co, do których będzie ona decydowała kwalifikowaną większością głosów, dokona przeglądu przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności tych spośród nich, które dotyczą handlu żywymi rybami pochodzącymi z zatwierdzonych gospodarstw położonych w nie zatwierdzonych strefach.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1993 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję

2. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 1991 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ CHORÓB I GATUNKÓW PODATNYCH NA TE CHOROBY

1 Choroba	2 Gatunek wrażliwy
<p>WYKAZ I</p> <p>Ryby</p> <p>IHN (zakaźna martwica systemu wytwarzania krwi)</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Orcorhynchus nerka</i> <i>Orcorhynchus tshawytscha</i> <i>Oncorhynchus rhodurus</i> <i>Salmo salar</i></p>
<p>WYKAZ II</p> <p>Ryby</p> <p>VHS (wirusowa posocznica krwotoczna)</p> <p>Malże</p> <p><i>Bonomia ostreae</i> <i>Marteilia</i> sp.</p> <p><i>Haplosporidium</i> sp.</p> <p><i>Perkinsus</i> sp.</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salmo salar</i> <i>Thymallus thymallus</i> <i>Coregonus</i> spp. <i>Esox lucius</i> (fry)</p> <p><i>Ostrea edulis</i> <i>Ostrea edulis</i></p> <p><i>Ostrea edulis</i></p> <p><i>Ruditapes decussatu</i></p>
<p>WYKAZ III</p> <p>Ryby</p> <p>IPN (zakaźna martwica trzustki)</p> <p>SVC (wiosenne wirusowe zapalenie krwi karpia)</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salvelinus fontinalis</i> <i>Oncorhynchus</i> (dwa gatunki)</p> <p><i>Cyprinus carpio</i> <i>Ctenopharyngodon idella</i> <i>Hypophthalmichthys</i> sp.</p>

1	2
Choroba	Gatunek wrażliwy
BKD (zakaźne zapalenie nerek)	Wszystkie łososiowate, a zwłaszcza <i>Oncorhynchus</i>
Wrzodujące zapalenie skóry łososia atlantyckiego	<i>Salmo salar</i> i wszystkie inne łososiowate
ERM (schorzenie jelit z zaczerwienieniem pyska)	Łososiowate, <i>Anguilla anguilla</i> , <i>Psetta maxima</i> (turbot) <i>Notropis atherinoides</i> (strzebla na przynętę)
Girodaktyloza	<i>Salmo salar</i>
Myksobolia	<i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salmo salar</i> <i>Salvelinus fintinalis</i>
Skorupiaki	
Aftanomykoza <i>Astacus</i> sp. (plaga raków)	<i>Astacus</i> sp. <i>Austropotamobius pallipes</i> <i>Procambarus clarkii</i>

ZAŁĄCZNIK B

STREFY ZATWIERDZONE

I. Kontynentalne strefy dla ryb (załącznik A wykaz I i II kolumna 2)

A. Definicja stref kontynentalnych

Strefa kontynentalna składa się z:

- części terytorium obejmującego całą powierzchnię spływu od źródła cieków wodnych do ujścia, lub więcej niż jedną powierzchnię spływu, na której ryby są hodowane, przetrzymywane lub poławiane, lub
- części powierzchni spływu od źródeł cieków wodnych do naturalnej lub sztucznie utworzonej przegrody, zapobiegającej migracji ryb od ujścia do tej przegrody.

Wielkość i geograficzna lokalizacja strefy kontynentalnej musi być taka, aby można było zminimalizować możliwości rekontaminacji np. poprzez migrację ryb. Może to oznaczać potrzebę ustanowienia strefy buforowej, w której działa program monitoringu bez nadania tej strefie statusu strefy zatwierdzonej.

B. Udzielanie zatwierdzenia

W celu uzyskania statusu strefy zatwierdzonej, strefa kontynentalna musi spełniać następujące wymagania:

1. Wszystkie ryby są wolne przez okres co najmniej czterech lat od jakichkolwiek klinicznych lub innych objawów jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumnie 1;
2. Wszystkie gospodarstwa położone w strefie kontynentalnej są poddawane nadzorowi ze strony służb urzędowych. Co najmniej dwa razy do roku muszą być przeprowadzane inspekcje.

Inspekcja zdrowotna musi być dokonywana w porze roku, gdy temperatura sprzyja rozwojowi tych chorób.

Inspekcja zdrowotna musi obejmować, co najmniej:

- inspekcję ryb wykazujących odchylenia od stanu normalnego,
- pobieranie próbek, które są jak najszybciej przesyłane do zatwierdzonego laboratorium w celu przeprowadzenia testów na obecność przedmiotowych patogenów.

Jednakże, strefy dysponujące wieloletnim rejestrem potwierdzających nieobecność chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1 mogą uzyskać status strefy zatwierdzonej, jeżeli:

- a) ich usytuowanie geograficzne nie pozwalana na łatwe wprowadzenie tam chorób;
- b) przez dłuższy czas, wynoszący co najmniej 10 lat, funkcjonował w nich urzędowy system kontroli chorób i w okresie tym:
 - miało miejsce systematyczne monitorowanie gospodarstw,
 - stosowany był system powiadamiania o chorobach,
 - nie zgłaszano przypadków zachorowań,
 - nie trafiła do nich żadna ryba ze stref dotkniętych chorobami;
3. Jeżeli na obszarze strefy kontynentalnej nie znajdują się żadne gospodarstwa, służba urzędowa musi objąć dokonywaną dwukrotnie w ciągu roku inspekcją zdrowotną ryby z dolnej części powierzchni spływu, zgodnie z ust. 2;
4. Wyniki badania laboratoryjnego ryb pobranych podczas inspekcji zdrowotnej muszą być w odniesieniu do przedmiotowych patogenów negatywne.

C. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnienie następujących wymagań:

1. Wprowadzane do strefy ryby muszą pochodzić z innej zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa;
2. Każde gospodarstwo musi być poddawane dwa razy do roku inspekcjom zdrowotnym zgodnie z pkt. B2; jednakże próbki są pobierane przy zastosowaniu 50% rotacji gospodarstw rybnych położonych w strefie kontynentalnej;
3. Wyniki badań laboratoryjnych na próbkach ryb pobranych podczas inspekcji zdrowotnych muszą być negatywne w odniesieniu do czynników chorobotwórczych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1;
4. Gospodarz albo osoba odpowiedzialna za wprowadzanie ryb, musi prowadzić rejestr, zawierający wszelkie informacje konieczne dla umożliwienia stałego monitorowania stanu zdrowotnego ryb.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

1. Każdy przypadek nienormalnej śmierci lub inny symptom, mogący stwarzać powody dla podejrzewania wystąpienia wśród ryb choroby, określonej w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, musi być jak najszybciej zgłaszany

służbom urzędowym. Te ostatnie dokonają niezwłocznie zawieszenia zatwierdzenia dla strefy.

2. Próbkę składającą się, z co najmniej 10 chorych ryb należy przesłać do zatwierdzonego laboratorium w celu przeprowadzenia testów na obecność przedmiotowych patogenów. O wynikach tych testów należy niezwłocznie powiadomić służby urzędowe.
3. Jeżeli wyniki są negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów, zaś pozytywne w odniesieniu do innego przypadku, służba urzędowa przywraca zatwierdzenie.
4. Jednakże, jeżeli nie można postawić diagnozy, w ciągu 15 dni musi zostać przeprowadzona następna inspekcja zdrowotna, podczas której należy pobrać dostatecznie dużą próbkę chorych ryb i przekazać ją do zatwierdzonego laboratorium w celu jej przebadania w odniesieniu do przedmiotowych patogenów.

Jeżeli wyniki są ponownie negatywne, służba urzędowa przywraca zatwierdzenie.

5. Jeżeli wyniki testów są pozytywne, służba urzędowa musi wycofać zatwierdzenie.
6. Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia dla strefy jest spełnienie następujących wymagań:
 - a) jeżeli, dochodzi do wystąpienia choroby:
 - wszystkie ryby w zakażonym gospodarstwie muszą zostać poddane ubojowi, a zarażone lub skażone ryby muszą zostać zniszczone.
 - urządzenia i sprzęt muszą zostać zdezynfekowane zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez służby urzędowe.
 - b) po zlikwidowaniu wybuchu choroby, muszą zostać ponownie spełnione wymagania określone w pkt. B.
7. Właściwe władze centralne informują Komisję i Państwa Członkowskie o faktach zawieszenia, przywrócenia i wycofania zatwierdzenia w stosunku do poszczególnych stref.

II. Strefy przybrzeżne dla ryb (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

- A. Strefa przybrzeżna składa się z części wybrzeża lub wód morskich lub ujścia rzeki o dokładnie określonych granicach geograficznych stanowiących jednorodny system hydrologiczny
- B. *Przyznawania zatwierdzenia.*

W celu uzyskania statusu strefy zatwierdzonej, przybrzeżna musi spełniać wymagania określone dla stref kontynentalnych, określonych w pkt. I B.

C. *Utrzymanie statusu*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia dla strefy przybrzeżnej jest spełnianie wymagań określonych w pkt. I C.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia.*

Zasady w tym zakresie są identyczne jak określone pkt. I D.

III. **Strefa przybrzeżna dla małży** (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. Strefa przybrzeżna musi spełniać warunki definicji określonej w pkt. II A.

B. *Przyznanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia strefa przybrzeżna musi spełniać następujące wymagania:

1. Żadne z małży nie mogą przez okres co najmniej ostatnich dwóch lat wykazywać objawów klinicznych lub innego rodzaju jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna I;
2. Wszystkie gospodarstwa położone w obrębie strefy przybrzeżnej muszą podlegać nadzorowi służb urzędowych. W okresach dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów przeprowadzane są inspekcje zdrowotne.

Podczas tych inspekcji pobierane są próbki i są one niezwłocznie przesyłane do zatwierdzonego laboratorium dla przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów.

3. Jeżeli na obszarze strefy przybrzeżnej nie ma gospodarstw, służby urzędowe muszą poddawać małże inspekcji zdrowotnej zgodnie z pkt. 2, w okresach czasu dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów. Jednakże, jeżeli szczegółowe dochodzenia przeprowadzone w odniesieniu do fauny wykazują, że w strefie nie ma małży należących do gatunków podatnych, albo będących nosicielami lub nośnikami chorób, urzędowe służby mogą zatwierdzić strefę zanim zostaną do niej wprowadzone małże.
4. Badanie laboratoryjne próbek małży pobranych podczas inspekcji zdrowotnych przeprowadzanych przez służby urzędowe muszą dawać wyniki negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów.

Dla stref dysponujących historycznymi zapisami co do braku występowania chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, informacja ta może zostać uwzględniona przy przyznawaniu zatwierdzenia.

C. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnianie następujących wymagań:

1. Małże wprowadzane do strefy przybrzeżnej muszą pochodzić z innych zatwierdzonych stref przybrzeżnych lub z zatwierdzonych gospodarstw położonych w strefach nie zatwierdzonych;
2. Każda z farm musi być poddawana inspekcjom zdrowotnym zgodnie z pkt. B 2 w okresach czasowych dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów.
3. Wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzanych na próbkach małży pobranych podczas inspekcji zdrowotnych muszą być negatywne w odniesieniu do nośników chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1;
4. Gospodarze lub osoby odpowiedzialne za wprowadzanie małży muszą prowadzić rejestr zawierający wszelkie informacje niezbędne dla umożliwienia stałego monitorowania stanu zdrowotnego małży.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

1. Każdy przypadek nienormalnej śmierci lub wystąpienia objawów, które mogłyby stanowić podstawę dla podejrzenia wybuchu wśród małży choroby, określonej w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, musi być jak najszybciej zgłaszany służbie urzędowej. Ta ostatnia niezwłocznie zawiesza zatwierdzenia dla strefy.
2. Próbkę chorych małży muszą zostać przesłane do zatwierzonego laboratorium w celu przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów.

O wynikach testów należy niezwłocznie poinformować urzędowe służby.

3. Jeżeli wyniki testów są negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów, ale pozytywne w odniesieniu do innych przyczyn, zatwierdzenie zostanie przywrócone.
4. Jednakże, jeżeli diagnozy nie można postawić, musi zostać przeprowadzona następna inspekcja zdrowotna w okresie 15 dni od pierwszego pobrania próbek i musi zostać pobrana wystarczająca liczba małży, a następnie wysłana do zatwierzonego laboratorium w celu przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów. Jeżeli wyniki są ponownie negatywne lub, jeżeli nadal nie ma wśród nich chorych małży, urzędowa służba przywróci zatwierdzenie.
5. Jeżeli wyniki są pozytywne, służby urzędowe muszą wycofać zatwierdzenie.

6. Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia dla strefy jest spełnianie następujących wymagań:
 - a) w przypadku nastąpienia wybuchu choroby:
 - zainfekowane lub skażone małe muszą zostać zniszczone,
 - urządzenia i sprzęt musza zostać zdezynfekowane zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez służbę urzędową;
 - b) po zlikwidowaniu wybuchu choroby, muszą być nadal spełniane wymagania określone w pkt. B.
7. Właściwe władze centralne informują Komisję i inne Państwa Członkowskie o faktach zawieszenia, przywrócenia i wycofania strefom zatwierdzenia.

ZAŁĄCZNIK C

ZATWIERDZONE GOSPODARSTWA POŁOŻONE NA OBSZARZE NIE ZATWIERDZONYCH STREF

I. Kontynentalne gospodarstwa rybne (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. *Przyznawanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Woda musi być dostarczana ze źródła lub ze studni wierconej,
2. Musi istnieć naturalna lub sztucznie wykonana przegroda dla wędrownych ryb przebywających w dolnej części cieku wodnego.
3. Musi ono spełniać odpowiednie wymagania określone w załączniku B I B.

B. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnianie wymogów określonych w załącznik B pkt. I C. Pobieranie próbek musi jednak mieć miejsce raz do roku.

C. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

Mają zastosowanie wymagania określone w załączniku B ID.

II. Przybrzeżne gospodarstwa rybne (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. *Przyznawanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Musi być ono zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, pozwalającego na niszczenie nośników chorobowych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1.
2. Musi ono spełniać, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B II B.

B. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest, *mutatis mutandis*, zagwarantowanie spełniania wymagań określonych w załącznik B pkt. II C.

C. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

Mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załącznik B IID.

III. Przybrzeżne gospodarstwa mały (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. Przyznawanie zatwierdzenia

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Musi być ono zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, pozwalającego na niszczenie nośników chorobowych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1.
2. Musi ono spełniać, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B II B pkt 1, 2 i 4.

B. Utrzymanie zatwierdzenia

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest, *mutatis mutandis*, zagwarantowanie spełniania wymagań określonych w załącznik B III C pkt 1-4.

C. Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia

Mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B III D.

ZAŁĄCZNIK D

WYMIANA WODY

Wymiana wody podczas transportu zwierząt akwakultury jest przeprowadzana w urządzeniach zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie i musi spełniać następujące wymagania:

1. Właściwości higieniczne wody używanej do wymiany muszą być takie, by nie zmieniały sytuacji zdrowotnej transportowanych gatunków, gdy chodzi o nośniki chorób, określone w załącznik A wykazy I i II kolumna 1.
2. Urządzenia te zawierają wyposażenie pozwalające zapobiec jakimkolwiek skażeniu środowiska docelowego:
 - albo poprzez ułatwienia dla przeprowadzania dezynfekcji wody, albo
 - zapewniając, że wypuszczenie tej wody w żadnych okolicznościach nie pociąga za sobą bezpośredniego wpływu do otwartego morza lub wolno płynących cieków wodnych.

ZAŁĄCZNIK E

Wzory dokumentów transportowych

ROZDZIAŁ 1

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA RYB ŻYWYCH, JAJ I GAMET ZE STREFY ZATWIERDZONEJ

I. Kraj pochodzenia:.....

Strefa zatwierdzona:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta lub produkty:.....

	Ryby żywe	Jaja	Gamety
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)			
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna			

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

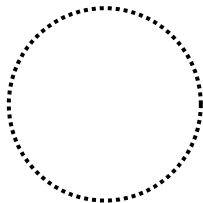
VI. Świadcstwo zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczczę urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 2

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA RYB ŻYWYCH, JAJ I GAMET Z GOSPODARSTWA ZATWIERDZONEGO

I. Kraj pochodzenia:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta lub produkty:.....

	Ryby żywe	Jaja	Gamety
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)			
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna			

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

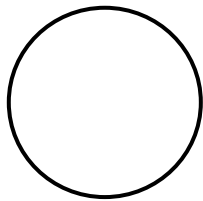
VI. Świadczenie zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z gospodarstwa zatwierdzonego, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczęć urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 3

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA MAŁŻY Z ZATWIERDZONEJ STREFY PRZYBRZEŻNEJ

I. Kraj pochodzenia:.....

Strefa zatwierdzona:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta:.....

	Małże
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)	
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna	

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

VI. Świadectwo zdrowia

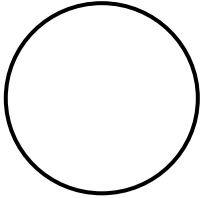
Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

.....
Nazwa (wielkimi literami)

Pieczęć urzędowa

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 4

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA MAŁŻY Z GOSPODARSTWA ZATWIERDZONEGO

I. Kraj pochodzenia:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta:.....

	Małże
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)	
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna	

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

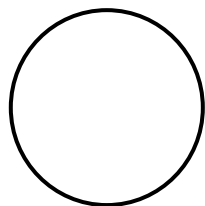
VI. Świadectwo zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 91/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczęć urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

DYREKTYWA RADY 93/54/EWG

z dnia 24 czerwca 1993 r.

zmieniająca dyrektywę 91/67/EWG dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 28 dyrektywy Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącej warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury⁴, należy dokonać przeglądu wykazu chorób wymienionych w załączniku A do tej dyrektywy; należy przy tym uwzględnić raport Komisji o zebranych doświadczeniach oraz opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;

na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego należy zmienić wykaz chorób, w celu uwzględnienia ostatnich odkryć epidemiologicznych oraz zdobytego doświadczenia;

należy dokonać oceny sytuacji w odniesieniu do chorób, które nie są pochodzenia wspólnotowego; w obliczu najnowszych danych epidemiologicznych należy rozpatrzyć na nowo podatność niektórych gatunków na pewne choroby endemiczne dla Wspólnoty, oraz klasyfikację tych chorób zawartą w wykazie II lub III załącznika A do dyrektywy 91/67/EWG;

konieczne jest uściślenie niektórych wymagań ustanowionych w dyrektywie 91/67/EWG, w szczególności dotyczących procedury zatwierdzania stref i procedury dotyczącej warunków regulujących wprowadzanie do obrotu zwierząt akwakultury, które nie należą do gatunków podatnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/67/EWG wprowadza się następujące zmiany:

¹ Dz.U. nr C 324 z 10.12.1992, str. 16.

² Dz.U. nr C 150 z 31.05.1993.

³ Dz.U. nr C 129 z 10.05.1993, str. 6.

⁴ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1.

1. w art. 3

a) ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) nie mogą one pochodzić z gospodarstwa objętego zakazem z powodu choroby zwierzęcej i nie mogą pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z takich gospodarstw, w szczególności z gospodarstw, które podlegają środkom kontrolnym ustalonym w dyrektywie Rady 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzającej minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb*;

* Dz.U. nr L 175 z 19.07.1993, str. 23”.

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 93/53/EWG w odniesieniu do kontrolowania niektórych chorób ryb, w szczególności chorób wymienionych w wykazie I”;

2. w art. 5 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób określonych w załączniku A wykaz II kolumna I, statusu strefy zatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:”;

3. art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja analizuje informacje określone w ust. 1. Komisja zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, na podstawie tych informacji dokonuje zatwierdzenia stref. Jeżeli zgodnie z przepisami załącznika B zawartymi w I.D.5, II.D lub III.D.5, zatwierdzenie strefy zostało wycofane przez służbę urzędową, Komisja unieważni swoją decyzję dotyczącą zatwierdzenia. Wznowienia zatwierdzenia strefy dokonuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26.”;

4. w art. 6 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

1. „W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób określonych w załączniku A wykaz II kolumna 1, statusu gospodarstwa zatwierdzonego zlokalizowanego w strefie niezatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:”;

5. w art. 7 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzanie do obrotu żywych ryb należących do gatunków podatnych, określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, ich jaj lub gamet, ma miejsce przy zapewnieniu następujących dodatkowych gwarancji:”;

6. w art. 8 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzanie do obrotu żywych małży określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, ma miejsce przy spełnieniu następujących dodatkowych gwarancji:”;

7. w art. 9 pkt 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Ryby podatne na choroby, określone w załączniku A wykaz II kolumna 1, muszą być przed wysyłką poddane ubojowi i wypatroszone.”;

8. w art. 9 pkt 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Żywe małże podatne na choroby określone w załączniku A wykaz II kolumna 1, muszą być dostarczane albo bezpośrednio do spożycia przez ludzi, albo przemysłu produkcji konserw; nie są one przekazywane do obrotu, jeżeli nie:”;

9. art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Bez uszczerbku dla wymagań dotyczących chorób, określonych w załączniku A wykaz III kolumna 1, ustanowionych zgodnie z art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żywych ryb hodowlanych nienależących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, jak również ich jaj i gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

a) jeżeli mają być one wprowadzane na obszar strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi jaki zostanie sporządzony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, potwierdzający że pochodzą one ze strefy o takim samym statusie zdrowotności, z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej, lub z gospodarstwa które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb należących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, oraz nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo ujściami rzek.

Jednakże, do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, Państwa Członkowskie na mocy procedury ustanowionej w art. 26, mogą zwrócić się o udzielenie odstępstwa od przepisów poprzedniego akapitu, w szczególności w odniesieniu do zakazu wprowadzania na obszar strefy zatwierdzonej ryb określonych w niniejszym ustępie, pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb należących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, oraz nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek. W celu zapewnienia jednolitego stosowania tych przepisów, zgodnie z tą samą procedurą zostaną określone odpowiednie warunki i środki. Do czasu podjęcia tej decyzji zastosowanie mają nadal przepisy krajowe, z zastrzeżeniem zgodności z przepisami ogólnymi Traktatu;

b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które pomimo iż jest zlokalizowane w strefie niezatwierdzonej spełnia warunki z załącznika C, to musi

im towarzyszyć zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej, z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotności lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem że gospodarstwo takie nie obejmuje ryb należących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, oraz nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek.

2. Wymagania ustanowione w ust. 1 stosuje się do wprowadzania do obrotu małż hodowlanych, nienależących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2.

3. Bez uszczerbku dla wymagań dotyczących chorób określonych załączniku A wykaz III kolumna 1, ustanowionych zgodnie z art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żyjących na swobodzie ryb, małży i skorupiaków, ich jaj lub gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

- a) jeżeli mają być one wprowadzone do strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający że pochodzą one ze strefy o tym samym statusie zdrowotności;
- b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które pomimo iż położone jest w strefie niezatwierdzonej spełnia warunki z załącznik C, to musi im towarzyszyć zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej;
- c) jeśli takie zwierzęta są poławiane podczas połowów dalekomorskich, oraz przeznaczone są do hodowli w zatwierdzonych strefach i gospodarstwach, muszą być poddane kwarantannie pod nadzorem służb urzędowych, w odpowiednich urządzeniach i we właściwych warunkach zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26.

4. Wymagań ustanowionych w ust. 1, 2 i 3 nie stosuje się, jeśli na podstawie doświadczenia praktycznego i/lub dowodów naukowych wykazano, że dana choroba nie może być przenoszona pasywnie poprzez przesiedlenie zwierząt akwakultury, ich jaj czy gamet, nienależących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, ze strefy niezatwierdzonej do strefy zatwierdzonej.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, Komisja sporządza wykaz zwierząt akwakultury, w odniesieniu do których ma zastosowanie odstępstwo określone w akapicie pierwszym, oraz w miarę potrzeby zmienia ten wykaz uwzględniając postęp naukowo-techniczny. Warunki szczególne dotyczące wprowadzania tych zwierząt do obrotu, łącznie ze wzorem wymaganego dokumentu towarzyszącego, są ustalane i zmieniane według tej samej procedury.

5. Niniejszego artykułu nie stosuje się do tropikalnych ryb ozdobnych hodowanych w akwariach.”;

10. w art. 19 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Jeśli przed dniem 1 stycznia 1994 r. nie zostanie podjęta decyzja dotycząca sporządzenia wykazu określonego w ust. 1, można przyjąć niezbędne środki na okres 3 lat zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26.”;

11. w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Do czasu ustalenia warunków przywozu przewidzianych w niniejszej dyrektywie, Państwa Członkowskie zapewnią, że przywóz zwierząt i produktów akwakultury z państw trzecich podlega warunkom, które są przynajmniej równoważne z warunkami stosowanymi w odniesieniu do produkcji i wprowadzania do obrotu produktów wspólnotowych.”;

12. art. 24 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 24*

„Jeżeli jest to uzasadnione pojawieniem lub szerzeniem się w państwie trzecim wśród zwierząt akwakultury choroby zakaźnej, mogącej zagrozić zdrowiu inwentarza żywego w Państwie Członkowskim, lub jakimkolwiek innymi względami zdrowotnymi, mają zastosowanie w odniesieniu do produktów akwakultury przepisy, procedury i środki określone w art. 19 dyrektywy 90/675/EWG oraz te ustanowione w art. 18 dyrektywy 91/496/EWG.”;

13. Załącznik A otrzymuje brzmienie:

„*ZAŁĄCZNIK A*

WYKAZ CHORÓB I GATUNKÓW PODATNYCH NA TE CHOROBY

1	2
Choroba	Gatunki podatne
WYKAZ I	
Ryby	
Zakaźna anemia łososia (ISA)	Łosoś atlantycki (<i>Salmo salar</i>)
WYKAZ II	
Ryby	
Wirusowa posocznica krwotoczna ryb łososiowatych (VHS)	Ryby łososiowate, Lipień (<i>Thymallus thymallus</i>); Sieja (<i>Coregonus spp.</i>); Szczupak (<i>Esox lucius</i>); Turbot (<i>Scophthalmus maximus</i>);

1	2
Choroba	Gatunki podatne
Zakaźna martwica układu krwiotwórczego (IHN) Małże Bonomia ostreae Marteilia refringens.	Ryby łososiowate szczupak (<i>Esox lucius</i>) Ostryga płaska (<i>Ostrea edulis</i>) Ostryga płaska (<i>Ostrea edulis</i>)
WYKAZ III Ryby Zakaźna martwica trzustki (IPN) Wiosenna wiremia karpia (SVC) Bakteryjna choroba nerek (BKD) (<i>Renibacterium salmonidarum</i>) Wrzodzenica łososiowatych (<i>Aeromonas salmonicida</i>) (Jersinioza) (ERM) (<i>Yersinia ruckeri</i>) Gyrodactylus salaris Myxobolosis Skorupiaki Dżuma u raków (<i>Aphanomyces astaci</i>)”	Określony w programie, określonym w art. 12 i 13”

14. W załączniku B, C i D O skreśla się odniesienia do „wykazu I” w załączniku A.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 czerwca 1993 r.

W imieniu Rady

B. WESTH

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 95/22/WE

z dnia 22 czerwca 1995 r.

zmieniająca dyrektywę 91/67/EWG dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury¹, w szczególności jej art. 25 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

przy zatwierdzaniu stref w odniesieniu do zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego (IHN) i wirusowej posocznicy krwotocznej ryb łososiowatych (VHS) należy uwzględnić niektóre rozwiązania naukowe i techniczne;

w związku z tym, należy dostosować kryteria przyznawania tym strefom statusu zatwierdzonych;

w świetle doświadczeń, należy także przeprowadzić dostosowanie procedur administracyjnych w odniesieniu do przyznawania strefom lub ich częściom statusu zatwierdzonych oraz zawieszania, wznawiania i wycofania tego statusu;

pomimo usytuowania w strefach niezatwierdzonych w zakresie IHN i VHS, gospodarstwa mogą uzyskać status zatwierdzonych w odniesieniu do wspomnianych chorób, zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku CIA do dyrektywy Rady 91/67/EWG;

w celu zapewnienia lepszej ochrony przed wprowadzaniem IHN i VHS, wydaje się, że konieczne jest bardziej precyzyjne określenie kryteriów, które należy stosować w odniesieniu do przyznawania gospodarstwom rybackim statusu zatwierdzonych;

kryteria te muszą uwzględniać szczegóły dotyczące zaopatrzenia gospodarstw w wodę, w odniesieniu do badań przeprowadzanych przed zatwierdzeniem tych gospodarstw, oraz dotyczące środków ochronnych na wypadek ewentualnego pojawienia się choroby,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/54/EWG (Dz.U. nr L 175 z 19.07.1993, str. 34).

W dyrektywie 91/67/EWG wprowadza się następujące zmiany:

A. W załączniku B:

a) punkt I.B.2. otrzymuje brzmienie:

„2) Wszystkie gospodarstwa położone w strefie kontynentalnej podlegają nadzorowi służb urzędowych. Inspekcje sanitarne przeprowadza się dwa razy do roku, przez okres czterech lat.

Inspekcje sanitarne muszą być przeprowadzane w porze roku, gdy temperatura wody sprzyja rozwojowi wspomnianych chorób. Inspekcja sanitarna musi obejmować przynajmniej:

- inspekcję ryb wykazujących nieprawidłowości,
- pobranie próbek, zgodnie z programem ustanowionym według procedury przewidzianej w art. 15, które przesyła się jak najszybciej do zatwierdzonego laboratorium, w celu poddania ich badaniom na obecność wspomnianych czynników chorobotwórczych.

Jednakże strefy, których wieloletni rejestr wskazuje na nieobecność chorób określonych w załączniku A kolumna 1 wykaz II, mogą otrzymać status zatwierdzonych, jeżeli:

- a) ich położenie geograficzne uniemożliwia łatwe wprowadzenie choroby;
- b) urzędowy system zwalczania chorób funkcjonował przez dłuższy okres, liczący przynajmniej dziesięć lat, w którym:
 - miało miejsce systematyczne monitorowanie wszystkich gospodarstw,
 - stosowany był system powiadamiania o chorobach,
 - nie zgłaszano przypadków zachorowań,
 - na mocy obowiązujących przepisów do danej strefy można było wprowadzać wyłącznie ikrę lub gamety z niezakażonych stref lub gospodarstw, poddanych kontrolom urzędowym i zapewniającym równoważne gwarancje zdrowotne.

Dziesięcioletni okres określony w akapicie pierwszym można skrócić do pięciu lat, w wyniku badań przeprowadzonych przez służby urzędowe Państwa Członkowskiego wnioskującego, z zastrzeżeniem, że poza wymaganiami określonymi w akapicie pierwszym, system regularnego monitorowania wszystkich gospodarstw, określonych powyżej, obejmował przynajmniej dwie inspekcje sanitarne na rok, na które złożyły się co najmniej:

- inspekcja ryb wykazujących nieprawidłowości,
- pobranie próbek przynajmniej 30 ryb przy każdej inspekcji.

Państwa Członkowskie, które chciałyby skorzystać z przepisów odnoszących się do rejestrów wieloletnich zobowiązane są przedłożyć swój wniosek najpóźniej do dnia 31 grudnia 1996 r.”;

b) w załączniku I. B dodaje się punkt w brzmieniu:

„5) W przypadku, gdy Państwo Członkowskie występuje o zatwierdzenie obszaru zlewni wodnej lub jego części mającej początek w sąsiednim Państwie Członkowskim, lub wspólnego obszaru zlewni wodnej należącego do dwóch Państw Członkowskich, stosuje się następujące przepisy:

- oba zainteresowane Państwa Członkowskie powinny jednocześnie przedłożyć wniosek o zatwierdzenie, zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 5 lub 10,
- Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, po przeanalizowaniu i sprawdzeniu wniosków oraz po ocenie sytuacji zdrowotnej, ustanawia, w razie potrzeby, inne przepisy, niezbędne do udzielenia takiego zatwierdzenia.

Państwa Członkowskie, zgodnie z dyrektywą 89/608/EWG¹, udzielają sobie nawzajem pomocy przy stosowaniu przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności przepisów niniejszego ustępu.”;

¹Dz.U. nr L 351 z 2.12.1989, str. 34.”;

c) w punkcie I.D.1., ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Te ostatnie dokonają niezwłocznie zawieszenia zatwierdzenia dla strefy lub jej części, z zastrzeżeniem, że część strefy zachowująca status zatwierdzonej nadal spełnia wymagania zawarte w definicji podanej w punkcie A.”;

d) punkt I.D.5. otrzymuje brzmienie:

„5) Jeżeli wyniki testów są pozytywne, służby urzędowe wycofują zatwierdzenie strefy lub jej części określonej w punkcie 1.”;

e) punkt I.D.6. zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„6) Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia dla strefy lub jej części określonej w pkt. 1 jest spełnienie następujących wymagań.”;

f) punkt I.D.7. otrzymuje brzmienie:

- „7) Właściwy organ centralny powiadamia Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o zawieszeniu, przywróceniu lub wycofaniu zatwierdzenia stref lub ich części określonych w pkt. 1.”;
- g) punkt II.A otrzymuje brzmienie:
- „A. Strefa przybrzeżna składa się z części wybrzeża, wód morskich lub ujścia rzeki o dokładnie określonych granicach geograficznych stanowiących jednorodny system hydrologiczny bądź szereg takich systemów. W razie konieczności, strefa przybrzeżna może składać się z części wybrzeża, wód morskich lub ujścia rzeki usytuowanych między ujściami dwóch cieków wodnych lub z części wybrzeża, wód morskich lub ujścia rzeki, gdzie znajduje się jedno lub więcej gospodarstw, z zastrzeżeniem, że po obu stronach gospodarstwa lub gospodarstw zostanie ustanowiona strefa buforowa, której zasięg wyznacza Komisja dla każdego przypadku oddzielnie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26.”;
- h) punkt II.D otrzymuje brzmienie:
- „D. *Zawieszanie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia.*
- Zasady w tym zakresie są identyczne jak określone pkt. I D; jednakże, gdy strefa składa się z szeregu systemów hydrologicznych, zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia może odnosić się tylko do części tego szeregu o dokładnie określonych granicach geograficznych stanowiących jednorodny system hydrologiczny, z zastrzeżeniem, że dana część nadal posiada status zatwierdzonej i spełnia wymagania zawarte w definicji podanej w punkcie A.”;
- i) punkt III.D.1, ostatnie zdanie, otrzymuje brzmienie:
- „Ta ostatnia niezwłocznie zawiesza zatwierdzenie dla strefy lub, jeżeli strefa składa się z szeregu systemów hydrologicznych, a część tego szeregu posiada dokładne granice geograficzne i stanowi jednorodny system hydrologiczny, z zastrzeżeniem, że dana część nadal posiada status zatwierdzonej i spełnia wymagania zawarte w definicji podanej w punkcie A.”;
- j) punkt III.D.5. otrzymuje brzmienie:
- „5) Jeżeli wyniki są pozytywne, służby urzędowe wycofują zatwierdzenie strefy lub jej części określonej w pkt. 1.”;
- k) punkt III.D.6, zdanie wprowadzające, otrzymuje brzmienie:
- „6) Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia strefy lub jej części określonej w pkt. 1 jest spełnianie następujących wymagań:”;
- l) punkt III.D.7. otrzymuje brzmienie:
- „7) Właściwy organ centralny powiadamia Komisję i pozostałe Państwa

Członkowskie o zawieszeniu, przywróceniu lub wycofaniu zatwierdzenia stref lub ich części określonych w pkt. 1.”;

B. W załączniku C:

a) punkt I.A. otrzymuje brzmienie:

„A. *Przyznawanie zatwierdzenia*

W celu uzyskania zatwierdzenia gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

- 1) woda musi być dostarczana ze studni, otworu wiertniczego lub źródła. Gdy takie źródło wody usytuowane jest w znacznej odległości od gospodarstwa, woda musi być dostarczana bezpośrednio do gospodarstwa za pomocą instalacji wodociągowej lub, za zgodą służb urzędowych, przez otwarty lub naturalny kanał, z zastrzeżeniem, że nie stanowi to źródła zakażenia dla gospodarstwa i nie powoduje wprowadzania do gospodarstwa ryb dziko żyjących. Woda z kanału musi pozostawać pod kontrolą gospodarstwa lub, w przypadku braku takiej możliwości, pod kontrolą służb urzędowych;
- 2) w dole strumienia musi istnieć naturalna lub sztuczna bariera, zapobiegająca przedostawaniu się ryb na teren wymienionego gospodarstwa;
- 3) w razie potrzeby, gospodarstwo powinno być chronione przed powodzią i infiltracją wody;
- 4) musi spełniać, *mutatis mutandis*, wymagania wymienione w załączniku B.I.B. Ponadto, gdy złożenie wniosku o zatwierdzenie oparte jest o rejestry wieloletnie w publicznym systemie kontroli w okresie dziesięciu lat, muszą zostać spełnione następujące dodatkowe wymagania:
 - przynajmniej raz w roku musi zostać złożony wniosek do inspekcji klinicznej, a pobrane próbki należy poddać badaniom na obecność czynników chorobotwórczych w zatwierdzonym laboratorium;
- 5) może stanowić przedmiot dodatkowych środków narzuconych przez służby urzędowe, jeżeli zostanie to uznane za konieczne dla zapobieżenia wprowadzaniu chorób. Środki takie mogą obejmować ustanowienie strefy buforowej wokół gospodarstwa, w którym realizowany jest program monitorowania oraz ustanowienie ochrony zapobiegającej pojawieniu się ewentualnych nosicieli czynników chorobotwórczych lub wektorów;
- 6) Jednakże:

- a) nowe gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt. 1, 2, 3 i 5, ale które rozpoczyna działalność związaną z rybami, ikrą lub gametami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez konieczności pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia;
 - b) gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt. 1, 2, 3 i 5, ale wznawia, po przerwie, działalność związaną z rybami, ikrą lub gametami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez konieczności pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia, z zastrzeżeniem, że:
 - warunki sanitarne w gospodarstwie w okresie ostatnich czterech lat jego działalności są znane służbom urzędowym; jednakże, jeżeli dane gospodarstwo prowadzi działalność krócej niż cztery lata, pod uwagę brany jest faktyczny okres jego działalności,
 - gospodarstwo nie było objęte środkami związanymi ze zdrowiem zwierząt w odniesieniu do chorób wymienionych w wykazie II załącznika A, oraz w gospodarstwie nie wystąpiły uprzednio żadne przypadki tych chorób,
 - przed wprowadzeniem ryb, ikry lub gamet, gospodarstwo poddawane jest dezynfekcji i czyszczeniu, a następnie jest opuszczane na minimum 15 dni, pod nadzorem urzędowym.”;
- b) punkt II.A.1. otrzymuje brzmienie:
- „1. musi być zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, na który składa się wyposażenie do niszczenia czynników chorobotwórczych określonych w załączniku A kolumna 1 wykaz II; wymagane kryteria jednolitego stosowania tych przepisów, w szczególności odnoszące się do sprawnego funkcjonowania systemu, ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26;”;
- c) w punkcie II.A dodaje się punkt w brzmieniu:
- „3. Jednakże:
 - a) nowe gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt 1 i 2, ale rozpoczyna działalność związaną z rybami, ikrą lub gametami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia;

- b) gospodarstwo, które spełnia wymagania, określone w pkt. 1 i 2, które po przerwie wznowia działalność związaną z rybami, ikrą lub gametami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez pobierania próbek wymaganego dla przydzielenia zatwierdzenia, z zastrzeżeniem, że:
- warunki sanitarne w gospodarstwie w okresie ostatnich czterech lat jego działalności są znane służbom urzędowym; jednakże, jeżeli dane gospodarstwo prowadzi działalność krócej niż cztery lata, pod uwagę brany jest faktyczny okres jego działalności,
 - gospodarstwo nie było objęte środkami związanymi ze zdrowiem zwierząt w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku A wykaz II, oraz w gospodarstwie nie wystąpiły uprzednio żadne przypadki tych chorób,
 - przed wprowadzeniem ryb, ikry lub gamet, gospodarstwo poddawane jest dezynfekcji i czyszczeniu, a następnie jest opuszczane na minimum 15 dni, pod nadzorem urzędowym.”;

d) punkt III.A.1. otrzymuje brzmienie:

- „1) musi być zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, na który składa się wyposażenie do niszczenia czynników chorobotwórczych określonych w załączniku A kolumna 1 wykaz II; wymagane kryteria jednolitego stosowania tych przepisów, w szczególności odnoszące się do sprawnego funkcjonowania systemu, ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.”;

e) w punkcie III.A dodaje się punkt w brzmieniu:

„3) Jednakże:

- a) nowe gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt. 1 i 2, ale rozpoczyna działalność związaną z mięczakami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia.;
- b) gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt. 1 i 2, które po przerwie wznowia działalność związaną z mięczakami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia, z zastrzeżeniem, że:
- warunki sanitarne w gospodarstwie w okresie ostatnich dwóch lat jego działalności są znane służbom urzędowym,

- gospodarstwo nie było objęte środkami związanymi ze zdrowiem zwierząt w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku A wykaz II, oraz w gospodarstwie nie wystąpiły uprzednio żadne przypadki tych chorób,
- przed wprowadzeniem mięczaków, gospodarstwo poddawane jest dezynfekcji i czyszczeniu, a następnie jest opuszczane na minimum 15 dni, pod nadzorem urzędowym.”,

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1996 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 czerwca 1995 r.

W imieniu Rady

Ph. VASSEUR

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 95/70/WE

z dnia 22 grudnia 1995 r.

wprowadzająca minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małż

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

mięczaki są wymienione w załączniku II do Traktatu; obrót mięczakami stanowi ważne źródło dochodu w sektorze akwakultury;

choroby małży, wymienione w załączniku A wykaz II do dyrektywy Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącej warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury³, mają bardzo poważne skutki dla przemysłu mięczaków i skorupiaków. W państwach trzecich występują inne choroby mające podobny skutek; należy, zatem sporządzić wykaz takich chorób, a Komisja powinna mieć możliwość jej dostosowywania w świetle rozwoju w dziedzinie zdrowia zwierząt;

ogniska chorób mogą szybko przybrać rozmiary epizootii, powodując śmiertelność i zaburzenia na skalę powodującą znaczne obniżenie rentowności hodowli mięczaków i skorupiaków;

niezbędne jest zatem ustanowienie środków na poziomie wspólnotowym, które należy podjąć w przypadku wybuchu choroby, w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju hodowli mięczaków i skorupiaków oraz przyczynienia się do ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie;

Państwa Członkowskie powinny zgłaszać Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim wszystkie przypadki zwiększonej śmiertelności zaobserwowanej u małży dwuskorupowych;

w takim przypadku, należy podjąć środki zmierzające do zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby, w szczególności w zakresie usuwania żywych małży z gospodarstw lub stref, na których występuje choroba;

niezbędne są dogłębne badania epidemiologiczne w celu ustalenia źródeł pochodzenia choroby i zapobiegania jej dalszemu rozprzestrzenianiu się;

¹ Dz.U. nr C 285 z 13.10.1994, str. 9.

² Dz.U. nr C 109 z 1.05.1995, str. 2.

³ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/22/WE (Dz.U. nr L 243 z 11.10.1995, str. 1).

w celu zapewnienia skutecznego systemu zwalczania, rozpoznawanie chorób musi być zharmonizowane i prowadzone pod nadzorem wyznaczonych laboratoriów, wspieranych przez laboratorium referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę;

w celu zapewnienia jednolitego wykonania niniejszej dyrektywy, powinna zostać ustanowiona wspólnotowa procedura inspekcji;

wspólne środki zwalczania chorób stanowią minimalne podstawy utrzymania jednolitego standardu zdrowia zwierząt;

Komisji należy powierzyć zadanie przyjęcia niezbędnych środków wykonawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne środki wspólnotowe zwalczania chorób małży dwuskorupowych określonych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy, w zależności od potrzeby, stosuje się definicje określone w art. 2 dyrektywy 91/67/EWG i art. 2 dyrektywy 91/492/EWG⁴.

2. Ponadto, „zaobserwowana zwiększona śmiertelność” oznacza nagły wzrost śmiertelności obejmującej około 15% populacji, który miał miejsce w krótkim czasie między dwoma inspekcjami (potwierdzonymi w przeciągu 15 dni). W wylęgarni śmiertelność uznaje się za zwiększoną, gdy hodowca nie może uzyskać wylęgu larw z ikry złożonej kolejno z różnych wylęgów. W hodowli wstępnej śmiertelność jest uznawana za zwiększoną, gdy w wielu rurach wystąpi nagła śmiertelność o znacznych rozmiarach w krótkim okresie czasu.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewnią, że wszystkie gospodarstwa zajmujące się hodowlą małży:

1. są zarejestrowane przez odpowiednie służby urzędowe; rejestracja musi być stale uaktualniana;
2. prowadzą rejestr:
 - a) żywych małży dwuskorupowych wprowadzanych do gospodarstwa, wraz z całą informacją dotyczącą ich dostawy, liczby lub masy, rozmiaru i pochodzenia;
 - b) małży dwuskorupowych opuszczających gospodarstwo w celu ich przeniesienia, wraz z całą informacją w odniesieniu do wysyłki, liczby lub masy, rozmiaru i przeznaczenia,

⁴ Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 1). Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

c) zaobserwowanej zwiększonej śmiertelności.

Zapisy, zawsze dostępne na żądanie dla odpowiednich służb urzędowych do celów kontroli, są regularnie uaktualniane i przechowywane przez cztery lata.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że jest stosowany program monitorowania i pobierania próbek w hodowlach małży, obszarach produkcyjnych i naturalnych obszarach odłowu, w celu stwierdzenia, czy występuje tam zwiększona śmiertelność i śledzenia sytuacji zdrowotnej zasobów.

Ponadto, odpowiednie służby urzędowe mogą stosować powyższy program w stosunku do ośrodków oczyszczania i zbiorników do przechowywania małż, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza.

Jeżeli podczas stosowania tego programu stwierdza się zwiększoną śmiertelność lub, jeżeli urzędowe służby posiadają informacje, które stanowią podstawy do podejrzeń wystąpienia choroby, podejmuje się następujące kroki:

- sporządza się wykaz miejsc występowania chorób znajdujących się w wykazie II załącznika A do dyrektywy 91/67/EWG, pod warunkiem, że choroby te nie są objęte programem przyjętym na mocy wspomnianej dyrektywy,
- sporządza się wykaz miejsc, w których zaobserwowano zwiększoną śmiertelność w wyniku obecności chorób wymienionych w załączniku D, lub miejsc, o których służby urzędowe posiadają informacje dające uzasadnione podstawy do podejrzeń dotyczących wystąpienia choroby,
- prowadzi się monitorowanie rozwoju i geograficznego rozprzestrzeniania się chorób wspomnianych w tirecie pierwszym i drugim.

2. Szczegółowe zasady wykonania niniejszego artykułu, między innymi przepisów stosowanych w celu ustanowienia programu określonego w ust. 1, w szczególności w odniesieniu do częstotliwości i harmonogramu monitorowania, procedury pobierania próbek (ilość statystycznie reprezentatywna) i metod diagnozowania, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że odpowiednie urzędowe służby zostaną powiadomione możliwie jak najszybciej przez hodowców mięczaków i skorupiaków lub każdą inną osobę, która stwierdziła zwiększoną śmiertelność małży o podejrzeniu wystąpienia chorób określonych w art. 4 i każdej zwiększonej śmiertelności małży zaobserwowanej w hodowlach, obszarach produkcyjnych lub w naturalnych obszarach odłowu lub w ośrodkach oczyszczania lub zbiornikach służących do przechowywania, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza.

2. W przypadku, określonym ust. 1, odpowiednie służby urzędowe w Państwach

Członkowskich zapewnią, że:

- a) próbki do badań są pobierane w zatwierdzonych laboratoriach;
- b) w oczekiwaniu na wynik badania określonego w lit. a), żadne mięczaki nie opuszczą zarażonej hodowli, obszaru produkcyjnego lub naturalnego obszaru odłowu lub ośrodków oczyszczania lub zbiorników do przechowywania, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza, w celu przeniesienia do innej hodowli lub środowiska wodnego, o ile nie zezwolą na to służby urzędowe.

3. W przypadku, gdy badanie określone w ust. 2 lit. a) nie wykaże obecności czynnika chorobotwórczego, ograniczenia wspomniane w ust. 2 lit. b) zostaną zniesione.

4. Jeżeli badanie określone w ust. 2 wykaże obecność czynnika chorobotwórczego będącego przyczyną zwiększonej śmiertelności, czynnika chorobotwórczego, który mógłby taką śmiertelność wywołać lub czynnika chorobotwórczego jednej z chorób wspomnianych w art. 4, odpowiednie służby urzędowe przeprowadzą dochodzenie epizootyczne w celu określenia możliwych dróg zarażenia oraz stwierdzenia, czy mięczaki opuściły hodowlę, obszar produkcyjny lub naturalny obszar odłowu w celu przeniesienia w inne miejsce w okresie poprzedzającym stwierdzenie zwiększonej śmiertelności.

Przepisy ust. 2 stosuje się w przypadku, gdy dochodzenie epizootyczne wykaże, że choroba została wprowadzona do jednej lub wielu hodowli, obszarów produkcyjnych lub naturalnych obszarów odłowu, między innymi w wyniku przemieszczenia mięczaków.

Jednakże, w drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/67/EWG, urzędowe służby mogą zezwolić na przemieszczenie żywych małży dwuskorupowych w obrębie ich terytorium do innych hodowli, obszarów produkcyjnych lub naturalnych obszarów odłowu, które są zarażone tą samą chorobą.

W razie potrzeby, decyzja w sprawie dalszych stosownych środków może zostać podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

5. Odpowiednie służby urzędowe zapewnią, aby Komisja i pozostałe Państwa Członkowskie były niezwłocznie powiadamiane o wszystkich przypadkach zaobserwowanej zwiększonej śmiertelności wywołanej przez czynnik chorobotwórczy, o wszystkich środkach podjętych w celu dokonania analizy i kontrolowania sytuacji oraz przyczynach śmiertelności zgodnie z obowiązującymi procedurami wspólnotowymi.

Artykuł 6

1. Pobieranie próbek i przeprowadzanie badań laboratoryjnych w celu wykrycia przyczyn zwiększonej śmiertelności małży odbywa się z zastosowaniem metod ustanowionych zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

2. Państwa Członkowskie zapewnią, że w każdym Państwie Członkowskim zostanie wyznaczone krajowe laboratorium referencyjne, z wyposażeniem i wyspecjalizowanym personelem, umożliwiającym mu przeprowadzenie badań określonych w ust. 1.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2, Państwa Członkowskie, które nie mają krajowego

laboratorium wyspecjalizowanego w tej dziedzinie, mogą korzystać z usług właściwego krajowego laboratorium innego Państwa Członkowskiego.

4. Wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie chorób małży dwuskorupowych znajduje się w załączniku C.

5. Krajowe laboratoria referencyjne współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty określonym w art. 7.

Artykuł 7

1. Wspólnotowe laboratorium referencyjne w zakresie chorób małży dwuskorupowych jest wymienione w załączniku A.

2. Bez uszczerbku dla decyzji 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r.⁵ w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii, w szczególności jej art. 28, funkcje i obowiązki laboratoriów, o których mowa w ust. 1, są określone w załączniku B.

Artykuł 8

1. Eksperti Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w zakresie niezbędnym do zapewnienia jednolitego stosowna niniejszej dyrektywy. W ramach tych kontroli, mogą przeprowadzić wyrywkowe, niedyskryminujące kontrole, w celu zapewnienia, że właściwy organ nadzoruje zgodność z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wyniku kontroli.

2. Kontrole wspomniane w ust. 1 są przeprowadzane we współpracy z właściwą władzą.

3. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego przeprowadzane są kontrole udziela bieglej wszelkiej pomocy, niezbędnej do wykonania ich zadań.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10.

Artykuł 9

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, wprowadza konieczne zmiany w załączniku A.

Do załączników B, C i D niezbędne zmiany wprowadza się zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

Artykuł 10

1. W przypadkach, gdy ma być stosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia sprawę na forum Stałego Komitetu

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 94/370/WE (Dz.U. nr L 168 z 2.07.1994, str. 31).

Weterynaryjnego (zwanego dalej „Komitetem”), ustanowionego decyzją 68/361/EWG⁶, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię o projekcie w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. W przypadku decyzji, które Rada musi podjąć na wniosek Komisji, opinia zostaje wydana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmie przewidziane środki jeżeli są zgodne z opinią Komitetu.
- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków jakie powinny zostać podjęte. Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów

Jeżeli, po upływie trzech miesięcy od daty odwołania do Rady, Rada nie podjęła decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję, o ile Rada nie zagłosuje przeciwko przyjęciu tych środków, stanowiąc zwykłą większością głosów.

Artykuł 11

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 1999 r. Komisja złoży Radzie sprawozdanie, w miarę potrzeby po konsultacji z Komitetem Naukowym i Weterynaryjnym, sporządzone z uwzględnieniem doświadczenia nabytego w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy i rozwojem technicznym i naukowym, w razie potrzeby wraz z propozycjami zmian.

W przypadku takich wniosków Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 12 lipca 2003 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Jednakże, od dnia określonego w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą, na mocy ogólnych zasad Traktatu, utrzymać lub stosować w odniesieniu do ich produkcji przepisy bardziej rygorystyczne niż przewidziane w niniejszej dyrektywie. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią Komisję o takich przepisach.

3. Państwa Członkowskie prześlą Komisji podstawowe przepisy prawa krajowego, przyjęte w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

⁶ Dz.U. nr L 225 z 18.10.1968, str. 23.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1995 r.

W imieniu Rady

L. ATIENZA SERNA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

**LABORATORIUM REFERENCYJNE WSPÓLNOTY W ZAKRESIE CHORÓB
MAŁŻY DWUSKORUPOWYCH**

IFREMER
Boîte Postale 133
17390 La Tremblade
Francja

ZAŁĄCZNIK B

FUNKCJE I OBOWIĄZKI WSPÓLNOTOWEGO LABORATORIUM REFERENCYJNEGO W ZAKRESIE CHORÓB MAŁŻY DWUSKORUPOWYCH

Do funkcji i obowiązków laboratorium referencyjnego Wspólnoty należy:

1. koordynowanie, w porozumieniu z Komisją, metod stosowanych w Państwach Członkowskich w celu diagnozowania chorób małży dwuskorupowych, w szczególności poprzez:
 - a) stworzenie i utrzymywanie zbioru preparatów histologicznych, szczepów lub izolatów odpowiednich czynników chorobotwórczych i udostępnianie ich zatwierdzonym laboratoriom Państw Członkowskich;
 - b) organizowanie okresowych badań porównawczych procedur diagnostycznych na poziomie wspólnotowym;
 - c) gromadzenie i porównywanie danych i informacji dotyczących metod diagnostycznych i wyników badań przeprowadzonych we Wspólnocie;
 - d) charakterystyka izolatów czynników chorobotwórczych przy pomocy najbardziej nowoczesnych i odpowiednich metod, w celu lepszego zrozumienia epizootologii choroby;
 - e) aktualizacja wiedzy w zakresie rozwoju nadzoru, epizootologii i zapobiegania określonym chorobom na całym świecie;
 - f) wydawanie ekspertyz dotyczących określonych czynników chorobotwórczych, aby umożliwić szybkie rozpoznanie różnicowe;
2. aktywny udział w diagnozowaniu ognisk choroby w Państwach Członkowskich poprzez przyjmowanie izolatów czynników chorobotwórczych do celów potwierdzenia rozpoznania, charakterystyki i badań epizootycznych;
3. ułatwianie szkolenia lub dokształcania specjalistów w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej, przy uwzględnieniu harmonizacji technik diagnostycznych w całej Wspólnocie;
4. współpraca w zakresie metod i diagnostyki chorób egzotycznych z właściwymi laboratoriami w państwach trzecich, w których choroby te są często spotykane.

ZALĄCZNIK C

**KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE W ZAKRESIE CHOROÓB MAŁŻY
DWUSKORUPOWYCH**

Niemcy:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems D-0-2201 Insel Riems Niemcy
Hiszpania:	Instituto de investigaciones marinas del C.S.I.C. C/Eduardo Cabello, nr 6 36208 Vigo (Pontevedra) Hiszpania
Francja:	IFREMER Boîte postale 133 17390 La Tremblade Francja
Grecja:	Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Θεσσαλονίκης Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παραστικών Νοσημάτων Τμήμα Παθολογίας Υδροβίων Οργανισμών 26 ^{ης} Οκτωβρίου 80 54627 Θεσσαλονίκη Grecja
Irlandia:	Fisheries Research Centre Abbotstown Castleknock Dublin 15 Irlandia
Włochy:	Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie Sezione diagnostica di Basaldella di Campofornido Laboratorio di Ittiopatologia Via della Roggia, 92 33030 Basaldella di Campofornido (UD) Włochy
Niderlandy:	Rijksinstituut voor visserijonderzoek (RIVO-DLO) Haringkade 1 Postbus 68 1970 AB IJmuiden Niderlandy
Zjednoczone Królestwo:	Fish Diseases Laboratory The Nothe Weymouth Dorset DT4 8UB Zjednoczone Królestwo The Marine Laboratory PO box 101 Victoria Road Aberdeen AB9 8DB Zjednoczone Królestwo

ZAŁĄCZNIK D

Choroby	Czynniki chorobotwórcze	Gatunki wrażliwe
Haplosporidioza	<i>Haplosporidium nelsoni</i> <i>Haplosporidium costale</i>	<i>Crassostrea virginica</i> <i>Crassostrea virginica</i>
Perkinoza	<i>Perkinsus marinus</i> <i>Perkinsus olseni</i>	<i>Crassostrea virginica</i> <i>Haliotis rubra</i> <i>H. laevigata</i>
Mikrokytoza	<i>Mikrokytos mackini</i>	<i>Crassostrea gigas</i> <i>O. eduli</i> <i>O. puelchelana</i> <i>O. denselomellosa</i> <i>Tiostrea chilensis</i>
	<i>Mikrokytos roughleyi</i>	<i>Saccostrea commercialis</i>
Indowiroza	<i>Oyster velar virus</i>	<i>Crassostrea gigas</i>
Marteilioza	<i>Marteilia sidneyi</i>	<i>Saccostrea commercialis</i>

DYREKTYWA RADY 98/45/WE

z dnia 24 czerwca 1998 r.

zmieniająca dyrektywę 91/67/EWG dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt i produktów akwakultury

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 91/67/EWG⁴ ustala reguły wspólnotowe obowiązujące przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt akwakultury, w szczególności po to, aby powstrzymać rozprzestrzenianie niektórych ciężkich chorób;

choroby zamieszczone w załączniku A wykaz III do wspomnianej dyrektywy, włącznie z gyrodaktylozą, mogą spowodować poważne skutki ekonomiczne, jeśli wystąpią na obszarach wolnych od chorób;

z tego względu należy ograniczyć rozprzestrzenianie się tych chorób poprzez zaostrzenie dotychczas obowiązujących przepisów;

należy zapewnić, aby wprowadzanie do obrotu ryb z niezatwierdzonych stref pozostawało bez uszczerbku dla stanu zdrowia gospodarstw wolnych od chorób, usytuowanych w niezatwierdzonych strefach; można to osiągnąć poprzez certyfikację przesyłek przeznaczonych do handlu wewnątrzwspólnotowego;

niektóre przepisy w odniesieniu do wymagań dotyczących częstotliwości kontroli, pobierania próbek i badań w zakresie chorób ryb muszą zostać dopasowane do standardów międzynarodowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

¹ Dz.U. C 242 z 21.08.1996, str. 9.

² Dz.U. C 362 z 2.12.1996, str. 314.

³ Dz.U. C 56 z 24.02.1997, str. 28.

⁴ Dz.U. L 46 z 19.02.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. 24 z 30.01.1998, str. 31).

W dyrektywie 91/67/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 13 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1 Jeżeli Państwo Członkowskie uzna, że jego terytorium lub część jego terytorium jest wolna od jednej z chorób wymienionych w załączniku A wykaz III kolumna 1, przedkłada ono Komisji odpowiednie uzasadnienie w tym względzie, wymieniając w szczególności:

- nazwę choroby i historię jej wcześniejszego występowania w tym Państwie Członkowskim,
- wyniki testów sprawdzających, mające za podstawę ustalenia z przeprowadzonych badań serologicznych, wirusologicznych, mikrobiologicznych lub patologicznych lub identyfikację pasożytów, w miarę potrzeby, oraz fakt, że przypadki występowania choroby są obowiązkowo zgłaszane właściwym władzom,
- okres czasu, przez który prowadzone były czynności sprawdzające,
- uzgodnienia w zakresie kontroli przyjęte w celu weryfikacji, czy dany obszar nadal pozostaje wolny od choroby.

Komisja określa zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26 ogólne kryteria w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego ustępu.

2. Komisja bada uzasadnienia przedstawione przez Państwo Członkowskie oraz, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, określa strefy uznane za wolne od danych chorób i gatunki podatne na tę chorobę, a także jakich dodatkowych ogólnych lub szczególnych gwarancji można wymagać w odniesieniu do wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów akwakultury na tych obszarach. Żywe ryby, mięczaki lub skorupiaki, oraz stosownie, ich jaja i gamety wprowadzane do takich stref, muszą posiadać dokument transportowy sporządzony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, zaświadczający, że zapewniają one takie dodatkowe gwarancje.”.

2 w art. 16 ust. 1 dodaje się następujące zdanie:

„Ponadto, Komisja sporządza zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 wzór świadectwa, które musi towarzyszyć zwierzętom akwakultury, ich jajom i gametom w ramach handlu wewnątrzspółnotowego między obszarami niezatwierdzonymi w odniesieniu do chorób w załączniku A wykaz II, oraz ustala ona warunki rozszerzenia skomputeryzowanego systemu (ANIMO) łączącego organy właściwe do spraw handlu powyższymi zwierzętami i produktami.”

3. w załączniku B:

a) w pkt. I B pkt 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Wszystkie gospodarstwa położone w strefie kontynentalnej są poddawane nadzorowi ze strony służb urzędowych. Dwa razy do roku co dwa lata

muszą być przeprowadzane inspekcje.”;

b) w pkt. I C pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każde gospodarstwo musi być poddawane dwa razy do roku inspekcjom zdrowotnym zgodnie z pkt. B.2, z wyjątkiem gospodarstw, które nie prowadzą wylęgu narybku, w przypadku których wystarcza jedna kontrola w ciągu roku. Jednakże próbki będą pobierane co roku rotacyjnie w 50% gospodarstw rybackich położonych w strefie kontynentalnej;”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 1999 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 czerwca 1998 r.

W imieniu Rady

J. CUNNINGHAM

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 stycznia 1991 r.

**w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy
owcami i kozami**

(91/68/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

harmonijne funkcjonowanie wspólnej organizacji rynku owiec i kóz nie przyniesie oczekiwanych rezultatów, dopóki handel wewnątrzspółnotowy ograniczają różnice między Państwami Członkowskimi, odnoszące się do warunków zdrowotnych;

w celu stworzenia zachęt dla takiego handlu zalecane jest usunięcie tych różnic i wprowadzenie, obowiązujących na obszarze całej Wspólnoty, zasad dotyczących wprowadzania do obrotu owiec i kóz w takim handlu; realizacja takiego celu przyczyni się także do urzeczywistnienia jednolitego rynku;

by kwalifikować się do wewnątrz wspólnotowego handlu, owce i kozy powinny spełniać określone warunki zdrowotne zwierząt, których celem jest uniknięcie rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych;

stosowane warunki zdrowotne zwierząt powinny być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia sprzedawanych zwierząt;

sytuacja zdrowotna owiec i kóz nie jest jednakowa na całym terytorium Wspólnoty; dlatego też, zajmując się poszczególnymi częściami tego terytorium, należy odnosić się do „regionów” w rozumieniu dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 90/425/EWG⁵;

¹ Dz.U. nr C 48 z 27.02.1989, str. 21.

² Dz.U. nr C 96 z 17.04.1989, str. 187.

³ Dz.U. nr 194 z 31.07.1989, str. 9.

⁴ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

nie mogą istnieć żadne bariery dla handlu między regionami, w których warunki zdrowotne zwierząt są równoważne;

należy wprowadzić przepisy zezwalające Komisji na zatwierdzanie pewnych dodatkowych wymagań uwzględniających postęp poczyniony przez Państwo Członkowskie w eliminowaniu niektórych chorób, pod warunkiem, że wymagania te w żadnym wypadku nie są surowsze od wymagań stosowanych na szczeblu krajowym przez dane Państwo Członkowskie;

w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych, powinny zostać ustanowione warunki dotyczące transportowania zwierząt do ich miejsca przeznaczenia;

w celu zapewnienia, że stosowne wymagania są przestrzegane, powinien zostać ustanowiony przepis wprowadzający świadectwo zdrowia, które byłoby wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii, i które towarzyszyłoby owcom i kozom do chwili ich przybycia na miejsce przeznaczenia;

w stosunku do organizacji i następstw kontroli, przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie oraz w stosunku do środków ochronnych, jakie mają być wprowadzone, należy poczynić odniesienie do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego;

należy ustanowić przepis umożliwiający Komisji przeprowadzanie kontroli;

należy wprowadzić procedurę przewidującą ścisłą i skuteczną współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy, stosuje się definicje ustanowione w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG, a ponadto:

1. owce lub kozy rzeźne oznaczają zwierzęta z gatunków owiec lub kóz, które mają być dostarczone, bezpośrednio lub za pośrednictwem zatwierdzonego rynku albo punktu skupu do ubojni, w celu dokonania ich uboju, na warunkach określonych w art. 6 dyrektywy 64/432/EWG;
2. owce lub kozy do hodowli i tuczenia: owce i kozy inne, niż te wymienione w pkt 1, przeznaczone do transportu do miejsca przeznaczenia, bezpośrednio lub za pośrednictwem zatwierdzonego rynku albo punktu skupu;

3. gospodarstwo: gospodarstwo w rozumieniu art. 2 ust. 4 dyrektywy 90/425/EWG;
4. gospodarstwo hodowli owiec lub kóz uznane urzędowo za wolne od brucelozy oznacza gospodarstwo spełniające warunki określone w załączniku A rozdział 1 nagłówek I;
5. gospodarstwo hodowli owiec lub kóz wolne od brucelozy oznacza gospodarstwo spełniające warunki ustanowione w załączniku A rozdział 2;
6. handel oznacza handel między Państwami Członkowskimi w rozumieniu art. 9 ust. 2 Traktatu;
7. choroba podlegająca obowiązkowi zgłoszenia oznacza chorobę wymienioną w wykazach załącznika B sekcja I i II, w przypadku której każde podejrzenie jej wystąpienia musi być zgłoszone właściwym władzom Państwa Członkowskiego;
8. urzędowy lekarz weterynarii oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego;
9. zatwierdzony rynek lub punkt skupu oznacza każde miejsce, inne, niż gospodarstwo, w którym owce lub kozy są sprzedawane, kupowane lub gromadzone albo ładowane, i które spełnia wymagania art. 3 ust. 7 dyrektywy 64/432/EWG i art. 5 ust. 1 lit. b) pkt (i) dyrektywy 90/425/EWG wobec zatwierdzonych rynków i punktów skupu;
10. region oznacza część terytorium Wspólnoty w rozumieniu art. 2 lit. o) dyrektywy 64/432/EWG.

Artykuł 3

1. Owce i kozy rzeźne mogą stanowić przedmiot handlu tylko, jeśli spełniają warunki określone w art. 4.
2. Owce i kozy przeznaczone do hodowli i tuczu mogą stanowić przedmiot handlu tylko, jeśli spełniają warunki określone w art. 4, 5 i 6, bez uszczerbku dla wszelkich dodatkowych gwarancji, jakie mogą być wymagane na podstawie art. 7 i 8.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą jednak przyznawać ogólne lub ograniczone odstępstwa w stosunku do przemieszczania owiec i kóz przeznaczonych do hodowli i tuczenia, wyłącznie w celu ich tymczasowego wypasu na pastwiskach w pobliżu granic wewnętrznych Wspólnoty. Państwa Członkowskie przyznające takie odstępstwo powiadamiają Komisję o przedmiocie przyznanych odstępstw.

Artykuł 4

1. Owce i kozy:
 - a) muszą być zidentyfikowane i zarejestrowane zgodnie z wymaganiami art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG; termin do notyfikacji krajowych systemów znakowania i rejestrowania owiec i kóz, zaczyna się od dnia przyjęcia niniejszej dyrektywy;
 - b) nie mogą wykazywać żadnych klinicznych objawów choroby podczas inspekcji

przeprowadzanej przez urzędowego lekarza weterynarii, która musi mieć miejsce w ciągu 48 godzin przed załadowaniem owiec i kóz;

c) nie mogą pochodzić z gospodarstwa objętego zakazem wydanym z przyczyn zdrowotnych, i nie mogły mieć kontaktu ze zwierzętami pochodzącymi z takiego gospodarstwa, przez co należy rozumieć, że:

(i) zakaz taki ma związek i wybuchem którejkolwiek z następujących chorób, na które są podatne te zwierzęta:

- bruceloza,
- wścieklizna,
- wąglik,

(ii) po dokonaniu uboju ostatniego ze zwierząt, które zapadły lub, które są podatne na jedną z powyższych chorób, okres obowiązywania zakazu musi wynosić, co najmniej:

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku wąglika,

i nie mogą one pochodzić z gospodarstwa lub mieć kontaktu ze zwierzętami z gospodarstw zlokalizowanych w ustanowionych strefach ochronnych i w stosunku do których obowiązuje zakaz opuszczania ich przez zwierzęta na podstawie art. 3 ust. 2 lit b) pkt (ii) dyrektywy 64/432/EWG;

d) nie mogą być objęte ograniczeniami dotyczącymi zdrowia zwierząt, zastosowanymi zgodnie z dyrektywą Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy⁶, zmieniona dyrektywą 90/423/EWG⁷;

Ponadto, stosuje się przepisy art. 4a dyrektywy 64/432/EWG.

2. Państwa Członkowskie zapewniają także, żeby przedmiotem handlu nie były:

- owce i kozy, które mogły zostać ubite w ramach krajowego programu eliminowania chorób niewymienionych w załączniku C do dyrektywy 90/425/EWG lub w załączniku B rozdział I do niniejszej dyrektywy,
- owce i kozy, których nie mogą być wprowadzane do obrotu na ich własnym terytorium z uwagi na zdrowie ludzi lub zwierząt, o czym stanowi art. 36 Traktatu.

3. Owce i kozy muszą także:

⁶ Dz.U. nr L 315 z 26.11.1985, str. 11.

⁷ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 13.

- albo być urodzone i chowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty,
- albo, jeżeli zostały przywiezione z państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa⁸, ostatnio zmienionej dyrektywą 90/425/EWG, i
 - (i) albo spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG,
 - (ii) albo, w razie braku takich warunków, odpowiadać warunkom ustanowionym w art. 7 ust. 2 akapit drugi, trzeci, czwarty dyrektywy 90/425/EWG.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla dodatkowych gwarancji, które mogą być wymagane zgodnie z art. 7 i 8, owce i kozy przeznaczone do hodowli i tuczu muszą, w uzupełnieniu do warunków ustanowionych w art. 4, spełniać – w celu wprowadzenia ich do gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy lub gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucelozy – odpowiednio wymagania załącznika A rozdział I.D lub rozdział 2.D.

Artykuł 6

Bez uszczerbku dla dodatkowych gwarancji, które mogą być wymagane zgodnie z art. 7 i 8, zwierzęta przeznaczone do hodowli muszą ponadto spełniać następujące wymagania:

- a) Mogą one być pozyskane z gospodarstwa i mogły mieć kontakt tylko ze zwierzętami z takiego gospodarstwa:
 - (i) w którym nie zdiagnozowano klinicznie następujących chorób:
 - w okresie poprzedzających sześciu miesięcy: zakaźnej bezmleczności owiec (*Mycoplasma agalactiae*) lub zakaźnej bezmleczności kóz (*Mycoplasma agalactiae*, *M. capricolum*, *M. Mycoïdes* var. *mycoïdes* „duża kolonia”),
 - w okresie poprzedzających 12 miesięcy: paratuberkulozy lub serowaciejącego zapalenia węzłów chłonnych,
 - w okresie poprzedzających trzech lat, gruczolakowatości płuc owiec, choroby Maedi Visna lub wirusowego zapalenia stawów i mózgu kóz. Jednakże okres ten skraca się do 12 miesięcy, jeśli zwierzęta zarażone chorobą Maedi Visna lub wirusowym zapaleniem stawów i mózgu zostały poddane ubojowi, a pozostałe zwierzęta reagowały negatywnie na dwukrotnie przeprowadzone testy, uznane zgodnie z procedurą określoną w art. 15,

lub które, bez uszczerbku dla zgodności z wymaganiami dotyczącymi innych chorób, zapewnia, w stosunku do jednej lub większej ilości wspomnianych wyżej

⁸ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

chorób, w ramach programu zatwierdzonego zgodnie z art. 7 i 8, gwarancje zdrowotne równoważne z tymi, które dotyczą wymienionej wyżej choroby lub chorób;

- (ii) w którym uwagi urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za wystawianie świadectw zdrowotności nie zwrócił żaden stan faktyczny sugerujący, że nie zostały spełnione wymagania pkt (i);
 - (iii) których właściciel oświadcza, że nie jest mu znany żaden taki stan faktyczny i, co więcej, oświadcza na piśmie, że zwierzę, lub zwierzęta przeznaczone do wewnątrz wspólnotowego handlu spełniają kryteria ustanowione w pkt (i);
- b) ponadto w odniesieniu do trzęsawki owiec, muszą one:
- (i) pochodzić z gospodarstwa spełniającego następujące wymagania:
 - gospodarstwo jest objęte urzędowymi kontrolami zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 90/425/EWG,
 - zwierzę musi być zidentyfikowane,
 - żaden przypadek trzęsawki owiec nie został stwierdzony w okresie, co najmniej ostatnich dwóch lat,
 - przy uboju starych maciorek owczych pochodzących z tego gospodarstwa, musi być przeprowadzana wrywkowa kontrola próbek, za wyjątkiem gospodarstw położonych w regionie lub Państwie Członkowskim korzystającym z warunków przyjętych zgodnie z art. 8,
 - zwierzęta płci żeńskiej mogą być wprowadzane do tego gospodarstwa tylko, jeśli pochodzą z gospodarstw spełniających te same wymagania;
 - (ii) są nieprzerwanie, od chwili urodzenia lub, przez co najmniej ostatnie dwa lata, trzymane w gospodarstwie lub gospodarstwach spełniających wymagania ustanowione w pkt (i);
 - (iii) jeżeli są one przeznaczone do Państwa Członkowskiego, które korzysta, dla całego swojego terytorium lub dla jego części, z przepisów określonych w art. 7 lub 8, to spełniają one gwarancje dostarczane zgodnie z tymi artykułami;
- c) w odniesieniu do zakaźnej brucelozy (*B. ovis*), nie kastrowane tryki przeznaczone do hodowli, muszą:
- pochodzić z gospodarstw, w których w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie zdiagnozowano żadnego przypadku zakaźnej brucelozy (*B. ovis*),
 - być nieprzerwanie trzymane w tym gospodarstwie przez 60 dni przed ich wysyłką,
 - w ciągu 30 dni poprzedzających wysyłkę być poddane, z wynikiem negatywnym,

testowi serologicznemu przeprowadzonemu zgodnie z załącznikiem D, lub spełniać równoważne gwarancje zdrowotne, które muszą być uznane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15;

- d) świadectwo odpowiadające wzorowi III załącznika E musi stwierdzać, że wymagania te zostały spełnione.

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie dysponujące obowiązkowym lub dobrowolnym krajowym programem kontroli lub krajowym programem monitorowania jednej z zakaźnych chorób, określonych w załączniku B sekcja II i III, w odniesieniu do całości lub części swego terytorium, może przedłożyć ten program Komisji, prezentując w szczególności:

- rozprzestrzenienie choroby w Państwie Członkowskim,
- powody zainicjowania programu, przy uwzględnieniu znaczenia choroby w Państwie Członkowskim i przewidywane korzyści z programu w porównaniu z kosztami jego realizacji,
- obszar geograficzny, na którym program będzie wprowadzony,
- różne kategorie, stosujące się do poszczególnych gospodarstw, standardy przypisane każdej z kategorii i stosowane procedury testowania,
- procedury monitorowania programu,
- działania, jakie zostaną podjęte, jeżeli gospodarstwo z jakiegokolwiek powodu utraci swój status,
- środki, jakie zostaną podjęte, jeżeli testy przeprowadzone zgodnie z założeniami programu dadzą wynik pozytywny.

2. Komisja bada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy, określone w ust. 1, mogą być zatwierdzone po spełnieniu kryteriów ustanowionych w ust. 1, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15. Zgodnie z tą samą procedurą określone są, równocześnie lub najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po zatwierdzeniu programu, dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, jakie mogą być wymagane wewnątrz wspólnotowym handlu. Warunki tych gwarancji nie mogą być surowsze, niż te, które Państwo Członkowskie stosuje w swoim kraju.

3. Programy przedkładane przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą określoną w art. 15. Zmiany lub uzupełnienia w programach już zatwierdzonych, lub w odniesieniu do gwarancji określonych zgodnie z ust. 2, mogą być zatwierdzane zgodnie z tą samą procedurą.

4. Programy zatwierdzone zgodnie z niniejszym artykułem korzystają z finansowania Wspólnoty przewidzianego w art. 24 decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁹ na zwalczanie chorób i na określonych w niej

⁹ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19.

warunkach.

Artykuł 8

1. Jeżeli Państwo Członkowskie uważa, że jego terytorium lub część jego terytorium, jest wolna od jednej z chorób wymienionych w załączniku B sekcja II i III, na którą są podatne owce i kozy, przedstawia Komisji właściwe dokumenty, określające w szczególności:

- rodzaj choroby i historię jej występowania na jego terytorium,
- wyniki testów kontrolnych przeprowadzonych w oparciu o badania serologiczne, mikrobiologiczne, anatomopatologiczne lub epidemiologiczne oraz uwzględniających fakt, że dana choroba musi być z mocy prawa zgłaszana właściwym władzom,
- okres, w ciągu, którego przeprowadzano kontrolę,
- tam, gdzie ma to zastosowanie, okres w ciągu, którego, na obszarze, którego to dotyczyło, było zabronione dokonywanie szczepień przeciwko tej chorobie,
- rozwiązania przyjęte w celu sprawdzania nieobecności choroby.

2. Komisja bada dokumenty potwierdzające przedłożone przez Państwa Członkowskie. Dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, jakie mogą być wymagane w wewnątrz wspólnotowym handlu, są określane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15. Warunki tych gwarancji nie mogą być surowsze, niż te, które Państwo Członkowskie wprowadza w swoim kraju. Jeżeli dokumentacja potwierdzająca zostanie przedłożona do dnia 1 stycznia 1992 r., decyzje w sprawie dodatkowych gwarancji zostaje podjęta do dnia 1 lipca 1992 r.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o każdej zmianie w dokumentacji potwierdzającej, określonej w ust. 1, która dotyczy choroby. Gwarancje określone zgodnie z ust. 2 mogą, na podstawie takiego powiadomienia, zostać zmienione lub wycofane, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

Artykuł 9

W handlu między Państwami Członkowskimi, owcom i kozom musi podczas transportu do miejsca przeznaczenia towarzyszyć świadectwo zdrowia podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii, które odpowiada załącznikowi E (wzory I, II i III), i które muszą być sporządzone w dniu inspekcji przewidzianej, w art. 4 ust. 1 lit. b), w co najmniej jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia oraz być ważne przez 10 dni. Świadectwo składa się z jednego arkusza papieru.

Artykuł 10

1. Zasady ustanowione w dyrektywie 90/425/EWG stosują się w szczególności do kontroli pochodzenia, organizacji i następstw kontroli przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia oraz do stosowanych środków ochronnych.

2. W załączniku A pozycja I dyrektywy 90/425/EWG dodaje się następujące odniesienie:

„Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami,

Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 19.”

3. W załączniku B pkt A do dyrektywy 90/425/EWG skreśla się tiret pierwsze.

Artykuł 11

1. Eksperti weterynaryjni Komisji mogą, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy i we współpracy z właściwymi władzami krajowymi, przeprowadzać inspekcje na miejscu. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego przeprowadzane są kontrole udzieli wszelkiej niezbędnej pomocy ekspertom w wykonywaniu ich zadania. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach takich inspekcji.

2. Ogólne rozwiązania, dotyczące stosowania niniejszego artykułu, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15.

Zasady stosowane w odniesieniu do inspekcji, określone w niniejszym artykule, są ustanawiane zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie wprowadzające alternatywne systemy kontroli przewidujące gwarancje równoważne z tymi, jakie ustanowiono w art. 5 i art. 6 lit. a) i c) w związku z przemieszczaniem w obrębie ich terytoriów owiec i kóz, mogą wzajemnie udzielać sobie zgody na odstępstwa od kontroli przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. b) i obowiązku okazywania świadectw przewidzianych w art. 9, na zasadzie wzajemności. Powiadamiają one o tym Komisję.

Artykuł 13

Przepisy niniejszej dyrektywy zostaną ponownie zbadane do dnia 1 stycznia 1993 r. w ramach propozycji odnoszących się do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, o których Rada zdecyduje kwalifikowaną większością.

Artykuł 14

Załącznik A zostaje zmieniony przez Radę stanowiącą kwalifikowaną większością na wniosek Komisji.

W załącznikach B, C i D wprowadza się zmiany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

Artykuł 15

1. Jeżeli ma zostać zastosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego niezwłocznie przedstawia sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu

powołanemu na mocy decyzji 68/361/EWG¹⁰, zwanemu dalej „Komitetem”.

2. a) Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może ustanowić w zależności od stopnia pilności sprawy. W przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji, opinia Komitetu jest wydawana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu, albo jeżeli opinia nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków, które należy podjąć. Rada stanowi kwalifikowaną większością.

Jeżeli, po upływie trzech miesięcy od daty odwołania się do Rady, Rada nie podjęła żadnych działań, proponowane środki przyjmuje Komisja, chyba, że Rada wypowie się przeciwko tym środkom zwykłą większością.

Artykuł 16

Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15, przyjąć – na okres trzech lat – rozwiązania przejściowe niezbędne dla ułatwienia dostosowania się do nowych regulacji przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania:

- (i) art. 7 i 8 niniejszej dyrektywy, w ciągu dwóch miesięcy od daty jej notyfikacji, przez co należy rozumieć, że stosowne przepisy krajowe są nadal stosowane aż do zatwierdzenia programów, a w przypadku braku takich programów, do daty określonej w pkt (ii);
- (ii) innych przepisów niniejszej dyrektywy, nie później niż do dnia 31 grudnia 1992 r.

2. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 1991 r.

¹⁰ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ 1

1. Gospodarstwo hodowli owiec lub kóz urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)

A. Przyznawanie statusu

Gospodarstwo hodowli owiec lub kóz urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*) oznacza:

1. gospodarstwo:
 - a) w którym wszystkie zwierzęta podatne na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych lub wszelkich innych objawów brucelozy (*B. melitensis*) przez co najmniej 12 miesięcy;
 - b) w którym nie ma owiec lub kóz zaszczepionych przeciwko brucelozie (*B. melitensis*), za wyjątkiem tych, które zaszczepiono przed co najmniej dwoma laty szczepionką Rev. 1 lub każdą inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 niniejszej dyrektywy;
 - c) w którym przeprowadzono dwa testy, oddzielone przerwą wynoszącą co najmniej sześć miesięcy, z wynikami negatywnymi, zgodnie z załącznikiem C, u wszystkich owiec i kóz w gospodarstwie, w wieku powyżej sześciu miesięcy w chwili przeprowadzania testów; i
 - d) w którym, w następstwie testów, określonych w lit. c), przebywają tylko owce i kozy urodzone w gospodarstwie, lub które przybyły z gospodarstw urzędowo wolnych lub wolnych od brucelozy przy zachowaniu warunków określonych w pkt D,

i które, po zakwalifikowaniu do odpowiedniej kategorii, nadal spełniają wymagania określone w pkt. B;
2. gospodarstwo zlokalizowane w Państwie Członkowskim lub regionie urzędowo uznanym za wolny od brucelozy, zgodnie z częścią II.

B. Utrzymanie statusu

1. W przypadku gospodarstw hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanych za wolne od brucelozy (*B. melitensis*), które nie są położone na części terytorium, która jest urzędowo uznana za wolną od brucelozy, i w których, po zakwalifikowaniu do odpowiedniej kategorii, wprowadzanie zwierząt jest dokonywane zgodnie z wymaganiami zawartymi w pkt. D, corocznie musi być kontrolowana reprezentatywna liczba sztuk owiec lub kóz w wieku powyżej sześciu miesięcy. Gospodarstwo może zachować swój status urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*), jeżeli wyniki

testów są negatywne.

Reprezentatywna liczba zwierząt do poddania testom musi, dla każdego gospodarstwa, obejmować:

- wszystkie niekastrowane zwierzęta płci męskiej w wieku powyżej sześciu miesięcy,
 - wszystkie zwierzęta sprowadzone do gospodarstwa od czasu ostatniego testu,
 - 25% samic, które osiągnęły wiek rozrodczy (tj. które są dojrzałe płciowo) lub są młeczne, przy minimalnej ilości 50 sztuk na gospodarstwo - z wyjątkiem gospodarstw liczących poniżej 50 sztuk samic, w którym to przypadku muszą być poddane testom wszystkie samice.
2. Dla regionu, który nie jest urzędowo uznany za wolny od brucelozy, gdzie ponad 99% gospodarstw hodowli owiec lub kóz deklaruje się jako urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*), częstotliwość kontroli gospodarstw hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanych za wolne od brucelozy można zmniejszyć do trzech lat, po warunkiem, że gospodarstwa, które nie są urzędowo uznane za wolne od brucelozy, są objęte kontrolą urzędową lub programem eliminowania tej choroby.

C. *Podejrzenie lub rzeczywiste przypadki brucelozy*

1. Jeżeli, w gospodarstwie hodowli owiec lub kóz, urzędowo uznanym za wolne od brucelozy,
- a) jedna lub więcej sztuk owiec lub kóz jest podejrzewanych o zachorowanie na brucelozę (*B. melitensis*), to gospodarstwu urzędowo uznanemu za wolne od brucelozy właściwe władze muszą cofnąć jego status. Jednakże, status ten może być tymczasowo zawieszony, jeżeli zwierzę lub zwierzęta zostaną niezwłocznie zniszczone lub odizolowane do czasu urzędowego potwierdzenia choroby lub urzędowego zwolnienia z podejrzenia o wystąpienie tej choroby;
 - b) wystąpienie brucelozy (*B. melitensis*) jest potwierdzone, tymczasowe zawieszenie może zostać uchylone przez właściwe władze tylko wówczas, gdy wszystkie zarażone zwierzęta lub wszystkie zwierzęta gatunków podatnych na chorobę zostaną ubite, a dwa testy, przeprowadzone w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą co najmniej trzy miesiące i w sposób zgodny z załącznikiem C, na wszystkich zwierzętach w gospodarstwie w wieku powyżej sześciu miesięcy, przyniosą wynik negatywny.
2. Jeżeli gospodarstwo, określone w ust. 1 położone jest w regionie, który jest uznany za urzędowo uznany za wolny od brucelozy (*B. melitensis*), zainteresowane Państwo Członkowskie musi niezwłocznie powiadomić o

tym Komisję i inne Państwa Członkowskie.

Właściwe władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego muszą:

- a) dokonać uboju wszystkich zarażonych zwierząt i wszystkich zwierząt z gatunków podatnych na zarażenie znajdujących się w danym gospodarstwie. Zainteresowane Państwo Członkowskie musi na bieżąco informować Komisję i Państwa Członkowskie o rozwoju sytuacji;
 - b) przeprowadzić dochodzenie epidemiologiczne, a stada epidemiologiczne powiązane ze stadem zarażonym muszą zostać poddane testom ustanowionym w pkt. 1 lit. b).
3. Jeżeli wybuch brucelozy zostanie potwierdzony zgodnie z pkt. 2, Komisja, po dokonaniu oceny okoliczności wystąpienia ponownego wybuchu brucelozy (*B. melitensis*) przyjmuje, jeżeli jest to uzasadnione dokonaną oceną, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15, decyzję o zawieszenia lub wycofaniu statusu przyznanemu temu regionowi. Jeżeli następuje wycofanie statusu, warunki dla ponownego zakwalifikowania zostaną określone zgodnie z tą samą procedurą.

D. *Wprowadzanie zwierząt do gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (B. melitensis)*

Owce lub kozy wolno wprowadzać do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanego za wolne od brucelozy, tylko wówczas, jeżeli:

1. - pochodzą one z gospodarstwa hodowli owiec i kóz urzędowo uznanego za wolne od brucelozy;
2. albo:
 - pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy, i
 - zostały indywidualnie zidentyfikowane zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy,
 - nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie lub, jeżeli były szczepione, to zostały zaszczepione wcześniej niż w okresie ostatnich dwóch lat. Jednakże samice w wieku powyżej dwóch lat, szczepione przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy mogą być również wprowadzane do gospodarstwa, i
 - zostały w gospodarstwie, z którego pochodzą, odizolowane w ramach nadzoru urzędowego i w okresie tej izolacji zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą, co najmniej sześć tygodni, zgodnie z załącznikiem C.

II. Państwo Członkowskie lub region urzędowo uznany za wolny od brucelozy

Za urzędowo uznane za wolne od brucelozy może zostać uznane, zgodnie z procedurą określoną w art. 15, każde Państwo Członkowskie lub region w rozumieniu art. 2 ust. 10 niniejszej dyrektywy:

1. a) w którym 99,8% gospodarstw hodowli owiec lub kóz jest urzędowo uznane za wolne od brucelozy;

lub
 - b) które spełnia następujące warunki:
 - (i) od co najmniej pięciu lat brucelozą owiec i kóz jest chorobą obowiązkowo zgłaszaną;
 - (ii) przez, co najmniej pięć lat nie miał miejsca urzędowo potwierdzony przypadek brucelozy owiec lub kóz;
 - (iii) w okresie, co najmniej trzech lat szczepienia były w nim zakazane; i
 - c) w którym doprowadzono do zgodności z tymi warunkami zgodnie z procedurą określoną w art. 15 niniejszej dyrektywy;
2. w którym zostały spełnione warunki wymienione w pkt. 1; i
 - (i) każdego roku kontrole wyrywkowe przeprowadzane na poziomie gospodarstwa lub rzeźni wykazują przy obszarze zaufania wynoszącym 99%, że mniej niż 0,2% gospodarstw było zainfekowanych, lub, że co najmniej 10% owiec i kóz w wieku powyżej sześciu miesięcy zostało poddanych testom, przeprowadzonym zgodnie z załącznikiem C, z wynikiem negatywnym;
 - (ii) nadal spełniane są warunki wymagane do zakwalifikowania do tego statusu.

ROZDZIAŁ 2

Gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolne od brucelozy (*B. melitensis*)

A. *Przyznawanie statusu*

A. Za wolne od brucelozy (*B. melitensis*) uznaje się gospodarstwo hodowli owiec lub kóz:

1. w którym:

- a) wszystkie zwierzęta podatne na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych bądź innych objawów brucelozy przez co najmniej 12 miesięcy;
- b) wszystkie lub niektóre owce lub kozy zostały zaszczepione szczepionką Rev. 1 lub inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 niniejszej dyrektywy. Zaszczepione zwierzęta musiały być poddane szczepieniom przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy;
- c) zostały przeprowadzone dwa oddzielne testy, w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą co najmniej sześć miesięcy, z wynikiem negatywnym, zgodnie z załącznikiem C, na wszystkich szczepionych owcach i kozach w gospodarstwie, będących w chwili przeprowadzania testu w wieku powyżej 18 miesięcy;
- d) zostały przeprowadzone dwa oddzielne testy, w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą co najmniej sześć miesięcy, z wynikiem negatywnym, zgodnie z załącznikiem C, w stosunku do wszystkich nie szczepionych owiec i kóz w gospodarstwie, będących w chwili przeprowadzania testu w wieku powyżej sześciu miesięcy; i
- e) po przeprowadzeniu testów, określonych w lit. c) lub d), wszystkie owce i kozy w gospodarstwie urodziły się w nim lub przybyły z gospodarstw wolnych od brucelozy, na warunkach określonych w sekcji D; i

2. w których, po zakwalifikowaniu ich jako wolnych od brucelozy, nadal spełniane są wymagania ustanowione w dziale B.

B. *Utrzymanie statusu*

W każdym gospodarstwie muszą być przeprowadzane coroczne testy na reprezentatywnej liczbie owiec i kóz. Gospodarstwo może utrzymać swój status tylko wówczas, gdy wyniki testów są negatywne.

Reprezentatywna liczba badanych zwierząt musi, w przypadku każdego z gospodarstw, obejmować:

- wszystkie niekastrowane zwierzęta płci męskiej w wieku powyżej sześciu miesięcy, które nie zostały poddane szczepieniu,

- wszystkie niekastrowane zwierzęta płci męskiej w wieku powyżej 18 miesięcy, które zostały poddane szczepieniu,
- wszystkie zwierzęta sprowadzone do gospodarstwa od czasu ostatniego testu,
- 25% samic, które osiągnęły wiek rozrodczy (dojrzałe płciowo) lub są mleczone, przy minimalnej ilości 50 sztuk na gospodarstwo - z wyjątkiem gospodarstw liczących poniżej 50 sztuk samic, w którym to przypadku wszystkie samice muszą być poddane testom.

C. *Podważenie lub rzeczywiste wystąpienie przypadków brucelozy*

1. Status gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucelozy musi zostać wycofany, jeżeli w gospodarstwie jest jedno lub więcej zwierząt podejrzewanych o zachorowanie na brucelozę (*B. melitensis*). Status ten może jednakże zostać tymczasowo zawieszony, jeżeli zwierzę lub zwierzęta zostaną natychmiast zniszczone lub odizolowane do czasu urzędowego potwierdzenia choroby lub urzędowego zwolnienia z podejrzeń o wystąpienie tej choroby.
2. Jeżeli przypadek brucelozy (*B. melitensis*) został potwierdzony, zawieszenie może zostać cofnięte tylko wówczas, gdy wszystkie zarażone zwierzęta, lub wszystkie zwierzęta należące do gatunku podatnego na infekcję, zostaną ubite, a dwa testy, przeprowadzone w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą, co najmniej trzy miesiące, zgodnie z załącznikiem C, na,
 - wszystkich szczepionych zwierzętach w wieku powyżej 18 miesięcy,
 - wszystkich nieszczepionych zwierzętach w wieku powyżej sześciu miesięcy,

dadzą wynik negatywny.

D. *Wprowadzanie zwierząt do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)*

Do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucelozy mogą być wprowadzane tylko następujące zwierzęta:

1. owce lub kozy, które przybywają z gospodarstw hodowli owiec lub kóz wolnych lub urzędowo uznanych za wolne od brucelozy (*B. melitensis*);
2. do terminu ustanowionego dla gospodarstw dla zakwalifikowania jako wolne od brucelozy, zgodnie z planami likwidowania choroby przyjętymi zgodnie z decyzją 90/242/EWG¹¹, owce lub kozy z gospodarstw innych, niż określone w pkt. 1, pod warunkiem, że spełniają one następujące wymagania:
 - a) muszą być indywidualnie zidentyfikowane zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy;

¹¹ Dz.U. nr L 140 z 1.06.1990, str. 123.

- b) muszą pochodzić z gospodarstwa, w którym żadne ze zwierząt należących do gatunków podatnych na brucelozę (*B. melitensis*) nie wykazywało klinicznych ani innych objawów brucelozy (*B. melitensis*) przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- c) (i) - nie były szczepione przez okres poprzednich dwóch lat;
 - były trzymane w izolacji pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie, z którego pochodzą i, w ciągu tego okresu, były poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą, co najmniej sześć tygodni, zgodnie z załącznikiem C; lub
- (ii) były szczepione przy szczepionką Rev. 1 lub jakąkolwiek inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z art. 15 niniejszej dyrektywy przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy i nie później niż 15 dni przed wprowadzeniem ich do gospodarstwa przeznaczenia.

E. *Zmiana statusu*

A. Gospodarstwo hodowli owiec lub kóz może kwalifikować się jako stado urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*) po upływie, co najmniej dwóch lat, jeżeli:

- a) nie ma w nim żadnych zwierząt szczepionych przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) w okresie co najmniej dwóch ostatnich lat;
- b) w okresie tym spełnione były warunki ustanowione w ppkt. D.2.;
- c) test przeprowadzony na koniec drugiego roku, zgodnie z załącznikiem A, na wszystkich zwierzętach w wieku powyżej sześciu miesięcy, dał w każdym przypadku negatywny wynik.

ZAŁĄCZNIK B

I¹²

- Pryszczycza
- Bruceloza (*B. melitensis*)
- Bruceloza (*B. ovis*)
- Wąglík
- Wścieklizna

II¹²

- Trzęsawka owiec

III

- Zakaźna bezmleczność owiec
- Paratuberkuloza
- Serowacujące zapalenie węzłów chłonnych
- Gruczolakowatość płuc
- Choroba Maedi Visna
- Wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz (*Caprine viral arthritis / encephalitis*)

¹² Choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania.

ZAŁĄCZNIK C

Test na brucelozę (*B. melitensis*)

Do zakwalifikowania gospodarstwa jako wolnego od brucelozy, stosowany jest test w kierunku brucelozy (*B. melitensis*) różem bengalskim lub odczynem wiązania dopełniacza, które to środki opisane są w Załączniku do decyzji 90/242/EWG, bądź jakąkolwiek inną metodą uznaną zgodnie z procedurą określoną w art. 15 niniejszej dyrektywy. Metoda odczynu wiązania dopełniacza jest używana do testów na indywidualnych zwierzętach.

W przypadku, gdy wynik testu różem bengalskim wypada pozytywnie u więcej, niż 5% zwierząt w gospodarstwie, następne testy są przeprowadzane na każdym zwierzęciu w gospodarstwie przy użyciu odczynu wiązania dopełniacza.

W przypadku testu odczynem wiązania dopełniacza surowica zawierająca 20 lub więcej jednostek ICFT jednostek / ml musi być uważana za pozytywną.

Stosowane antygeny muszą być zatwierdzone przez laboratorium krajowe i muszą być standaryzowane w odniesieniu do drugiej międzynarodowej normy surowicy *anti - brucella abortus*.

ZAŁĄCZNIK D

Urzędowy test na brucelozę (*Brucella ovis*)

Test odczynem wiązania dopełniacza:

Stosowany do przeprowadzania testu antygen musi być zatwierdzony przez krajowe laboratorium i musi być standaryzowany w odniesieniu do międzynarodowej normy surowicy przeciwko *brucella - ovis*.

Surowica robocza musi być standaryzowana w odniesieniu do zgodnej z międzynarodową normą surowicy *anti - brucella ovis*, przygotowaną przez Centralne Laboratorium Weterynaryjne w Weybridge, Surrey, Zjednoczone Królestwo.

Surowica zawierająca 50 lub więcej Jednostek Międzynarodowych w 1 ml musi być uznana za pozytywną.

ZAŁĄCZNIK E

WZÓR I

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

do celów handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty Europejskiej owcami i kozami rzeźnymi

Państwo Członkowskie wysyłające:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy departament:

I. **Liczba zwierząt:**

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Liczba zwierząt	Samce / samice owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać nr i lokalizację)

III. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i są chowane od chwili urodzenia na terytorium Wspólnoty; lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego figurującego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG, i
 - spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustalone zgodnie z art. 8 tej dyrektywy²,
 - spełniają warunki art. 7 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG².

IV. **Miejsce przeznaczenia zwierząt**

Zwierzęta zostaną wysłane

Z
(miejsce)

do
(miejsce przeznaczenia)

środkiem transportu: wagon kolejowy, ciężarówka, samolot, statek:².....

3

Nazwa i adres wysyłającego:

Nazwa i adres odbiorcy:

V. Informacja o stanie zdrowia

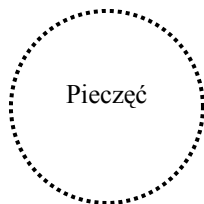
Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- a) zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) nie są zwierzętami, które mają być zniszczone w ramach programu likwidacji chorób zakaźnych;
- c) nie zostały pozyskane z gospodarstwa objętego zakazem ze względu na zdrowie zwierząt zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/68/EWG, ani nie pozostawały w kontakcie ze zwierzętami z takiego gospodarstwa;
- d) nie są objęte działaniami dotyczącymi zdrowia zwierząt podejmowanymi zgodnie z dyrektywą 91/68/EWG i spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 91/68/EWG;
- e) zostały pozyskane z:
 - gospodarstwa²:⁴;
 - zatwierdzonego rynku²:⁴;
 - państwa trzeciego²:⁴;
- f) zostały przetransportowane bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc² przez punkt skupu², punkt załadunkowy² pomieszczenia pośrednika², zatwierdzony posterunek graniczny²:

- z gospodarstwa², z gospodarstwa na rynek, a stamtąd²
- do miejsca rzeczywistego załadunku, przy użyciu środków transportu i zagród, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy użyciu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w sposób zapewniający skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty inspekcji.

Sporządzono w, dnia
(Data badania)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł wielkimi literami)

¹ Świadectwo zdrowia można wystawiać tylko dla zwierząt przeznaczonych do transportu tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem lub statkiem, które są wysyłane do odbiorcy.

² Nie właściwe skreślić.

³ Podać numer rejestracyjny w przypadku wagonu kolejowego, ciężarówki, numer lotu w przypadku samolotu i nazwę w przypadku statku.

⁴ Tam, gdzie jest to właściwe, podać miejsce przeznaczenia.

WZÓR II

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

do celów handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty Europejskiej owcami i kozami przeznaczonymi do tuczu

Państwo Członkowskie wysyłające:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy departament:

I. **Liczba zwierząt:**

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Liczba zwierząt	Samce / samice owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i były chowane od chwili urodzenia na terytorium Wspólnoty;
lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego figurującego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG, i:
 - spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustalone zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
 - muszą spełniać warunki art. 7 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG².

IV. **Miejsce przeznaczenia zwierząt**

Zwierzęta zostaną wysłane

Z
(miejsce)

do
(miejsce przeznaczenia)

środkiem transportu²: wagon kolejowy, ciężarówka, samolot, statek²:
.....³

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:
.....

V. Informacja dotycząca stanu zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

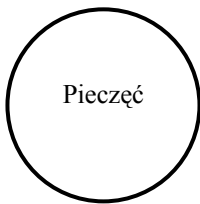
- a) zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) nie są zwierzętami, które mają być zniszczone w ramach programu likwidacji chorób zakaźnych;
- c) nie zostały pozyskane z gospodarstwa objętego zakazem ze względu na zdrowie zwierząt na podstawie art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/68/EWG, ani nie pozostawały w kontakcie ze zwierzętami z takiego gospodarstwa;
- d) nie są objęte działaniami dotyczącymi zdrowia zwierząt podejmowanymi zgodnie z dyrektywą 85/511/EWG i spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 91/68/EWG;
- e) kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa hodowli bydła lub owiec urzędowo uznanego za wolny od brucellozy lub wolnego od brucellozy², zgodnie z pkt. D rozdział 1 lub 2 załącznika A do dyrektywy 91/68/EWG;
- f) zostały pozyskane z:
 - gospodarstwa²:⁴;
 - zatwierdzonego rynku²:⁴;
 - państwa trzeciego²:⁴;
- g) zostały one przetransportowane bezpośrednio, bez przechodzenia /

przechodząc² przez punkt skupu², punkt załadunkowy², pomieszczenia pośrednika², zatwierdzony posterunek graniczny²:

- z gospodarstwa², z gospodarstwa na rynek, a stamtąd²
- do miejsca rzeczywistego załadunku, przy użyciu środków transportu i zagród, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy zastosowaniu urzędowo zatwierzonego środka dezynfekującego i w sposób zapewniający skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty inspekcji.

Sporządzono w, dnia
(Data badania)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł wielkimi literami)

¹ Świadectwo zdrowia można wystawiać tylko dla zwierząt przeznaczonych do transportu tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem lub statkiem, które są wysyłane do odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

³ Podać numer rejestracyjny w przypadku wagonu kolejowego, ciężarówki, numer lotu w przypadku samolotu i nazwę w przypadku statku.

⁴ Tam, gdzie jest to właściwe, podać miejsce przeznaczenia.

WZÓR III

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

do celów handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty Europejskiej owcami i kozami przeznaczonymi do hodowli

Państwo Członkowskie wysyłające:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy departament:

I. **Liczba zwierząt:**

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Liczba zwierząt	Samce / samice owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i były chowane od chwili urodzenia na terytorium Wspólnoty;
lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego figurującego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG, i:
 - spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustalone zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
 - spełniają warunki art. 7 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG²,

IV. **Miejsce przeznaczenia zwierząt**

Zwierzęta zostaną wysłane

Z
(miejsce)

do.....
(miejsce przeznaczenia)

środkiem transportu: wagon kolejowy, ciężarówka, samolot, statek²:

..... 3

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

V. Informacja dotycząca stanu zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- a) zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) nie są zwierzętami, które mają być zniszczone w ramach programu likwidacji chorób zakaźnych;
- c) nie zostały pozyskane z gospodarstwa objętego zakazem ze względu na zdrowie zwierząt na podstawie art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/68/EWG, ani nie pozostawały w kontakcie ze zwierzętami z takiego gospodarstwa;
- d) nie są objęte działaniami dotyczącymi zdrowotności zwierząt podejmowanymi zgodnie z dyrektywą 85/511/EWG i spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 91/68/EWG;
- e) spełniają wymagania ustanowione w art. 6 lit. b) dyrektywy 91/68/EWG w odniesieniu do trzęsawki owiec;
- f) kwalifikują się one do wprowadzenia do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanego za wolne od brucelozy lub wolnego od brucelozy², zgodnie z pkt. D rozdziału 1 lub 2 załącznika A do dyrektywy 91/68/EWG;
- g) w przypadku niekastrowanych tryków, spełniają one / nie spełniają² wymagania(-ń) art. 6 lit. c) dyrektywy 91/68/EWG;
- h) według mojej najlepszej wiedzy i zgodnie z pisemnym oświadczeniem właściciela, nie zostały one pozyskane z gospodarstwa, w którym stwierdzono u zwierząt objawy chorób wymienionych w art. 6 lit. a)

dyrektywy 91/68/EWG w okresach wymienionych w tym artykule, ani też nie pozostawały w kontakcie ze zwierzętami z takiego gospodarstwa;

i) zostały pozyskane z:

- gospodarstwa²:⁴;
- zatwierdzonego rynku²:⁴;
- państwa trzeciego²:⁴;

j) zostały one przetransportowane bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc² przez punkt skupu², punkt załadunkowy^{2,3}, pomieszczenia pośrednika², zatwierdzony posterunek graniczny²:

- z gospodarstwa²
- z gospodarstwa na rynek, a stamtąd²
- do miejsca rzeczywistego załadunku, przy użyciu środków transportu i zagrody, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy zastosowaniu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w sposób zapewniający skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty inspekcji.

Sporządzono w....., dnia
(Data badania)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł wielkimi literami)

¹ Świadectwo zdrowia można wystawiać tylko dla zwierząt przeznaczonych do transportu wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem lub statkiem, które są wysyłane do odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

³ Podać numer rejestracyjny w przypadku wagonu kolejowego, ciężarówki, numer lotu w przypadku samolotu i nazwę w przypadku statku.

⁴ Tam, gdzie jest to właściwe, podać miejsce przeznaczenia.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 lutego 1994 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/68/EWG w odniesieniu do sporządzania świadectw
zdrowia

(94/164/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami¹, w szczególności art. 14 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

słownictwo stosowane w świadectwach przewidzianych w załączniku E do dyrektywy 91/68/EWG powinno zostać uszczegółowione i powinno zawierać gwarancje odnoszące się do określonych chorób;

w celu uniknięcia niezgodności, przepisy załącznika E do wyżej wymienionej dyrektywy powinny zostać zmienione;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik E do dyrektywy 91/68/EWG zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od sześćdziesiątego dnia od daty notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 1994 r.

¹ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 19.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK E

WZÓR I

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

dla handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich owcami i kozami przeznaczonymi do uboju

Nr:

Państwo Członkowskie wysyłki:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy wydział:

I Liczba zwierząt:

II. Identyfikacja zwierząt

Liczba zwierząt	Samiec / samica owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. Pochodzenie zwierząt

Zwierzęta były wcześniej:

a) urodzone lub hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty²;

lub

b) przywiezione z państwa trzeciego znajdującego się na wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG i spełniają²:

- warunki zdrowotne zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,

¹ Świadczenie zdrowia może być wystawione tylko dla zwierząt, które będą przewożone tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

albo

- warunki ustanowione w art. 8 (A) (2) dyrektywy 91/496/EWG i spędziły, co najmniej 30 dni w Państwie Członkowskim przesyłki².

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta będą wysłane:

Z:
(Miejsce)

do:
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem²:³

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:
.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymogi:

- A. zostały dzisiaj zbadane (w ciągu 48 godzin przed załadunkiem) i nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby;
- B. nie są zwierzętami, które są przeznaczone do uboju sanitarnego w ramach programu zwalczania chorób zakaźnych;
- C. nie zostały pozyskane z gospodarstwa podlegającego zakazowi związanemu ze zdrowiem zwierząt ani nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, co należy rozumieć następująco:
 - 1. zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:
 - bruceloza,
 - wścieklizna,

² Niepotrzebne skreślić.

³ W przypadku wagonu kolejowego lub ciężarówki należy podać numer rejestracyjny, numer lotu w przypadku samolotu a nazwę w przypadku statku.

- węglik;
2. po uboju ostatniego zwierzęcia chorego lub podejrzanego o zakażenie, okres obowiązywania zakazu musi wynosić co najmniej:
- 42 dni w przypadku brucelozy,
 - 30 dni w przypadku wścieklizny,
 - 15 dni w przypadku węglika;

nie pochodzą one z gospodarstwa lub nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa z strefy ochronnej, która została wprowadzona ustawodawstwem wspólnotowym i z której wywóz zwierząt jest zabroniony;

D. nie podlegają środkom zdrowia zwierząt w zastosowaniu ustawodawstwa wspólnotowego w sprawie pryszczycy i nie były one szczepione przeciwko pryszczycy;

E. zostały pozyskane z:

- gospodarstwa¹:²;
- zatwierdzonego rynku¹:²;

F. były przewożone bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc¹; miejsce gromadzenia¹ / punkt załadunku¹ / punkt załadunku¹ / pomieszczenia sprzedawcy¹:

- z gospodarstwa¹ / z gospodarstwa do punktu skupu i stamtąd¹,
- do właściwego punktu załadunku, używając środka transportu, który został wcześniej umyty i zdezynfekowany przy użyciu zatwierdzonych środków dezynfekcyjnych i w taki sposób by zapewnić skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty kontroli.

Sporządzono w, dnia
(data kontroli)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)
.....
(Nazwisko i tytuł drukowanymi literami)

¹ Niepotrzebne skreślić.

² W odpowiednim przypadku podać nazwę.

WZÓR II

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

dla handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich owcami i kozami przeznaczonymi do tuczenia

Nr:

Państwo Członkowskie wysyłki:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy wydział:

I Liczba zwierząt:

II. Identyfikacja zwierząt

Liczba zwierząt	Samiec / samica owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. Pochodzenie zwierząt

Zwierzęta były wcześniej:

- a) urodzone lub hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty²; lub
- b) przywiezione z państwa trzeciego znajdującego się na wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG i spełniają²:
 - warunki zdrowotne zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
 - lub
 - warunki ustanowione w art. 8 (A) (2) dyrektywy 91/496/EWG i spędziły co najmniej 30 dni w Państwie Członkowskim przesyłki².

¹ Świadczenie zdrowia może być wystawione tylko dla zwierząt, które będą przewożone tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta będą wysłane:

Z:
(Miejsce)

do:
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem²:³

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:
.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymogi:

- A. zostały dzisiaj zbadane (w ciągu 48 godzin przed załadunkiem) i nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby;
- B. nie są zwierzętami, które są przeznaczone do uboju sanitarnego w ramach programu zwalczania chorób zakaźnych;
- C. nie zostały pozyskane z gospodarstwa podlegającego zakazowi związanemu ze zdrowiem zwierząt ani nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, co należy rozumieć następująco:
 1. zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:
 - brucelloza,
 - wścieklizna,
 - węglik;
 2. po uboju ostatniego zwierzęcia chorego lub podejrzanego o zakażenie, okres obowiązywania zakazu musi wynosić co najmniej:

² Niepotrzebne skreślić.

³ W przypadku wagonu kolejowego lub ciężarówki należy podać numer rejestracyjny, numer lotu w przypadku samolotu a nazwę w przypadku statku.

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku węglika;

nie pochodzą one z gospodarstwa lub nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa z strefy ochronnej, która została wprowadzona ustawodawstwem wspólnotowym i z której wywóz zwierząt jest zabroniony;

- D. nie podlegają środkom zdrowia zwierząt w zastosowaniu ustawodawstwa wspólnotowego w sprawie pryszczycy i nie były one szczepione przeciwko pryszczycy;
- E. 1. kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa owiec lub kóz, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹, np.:
- a) pochodzą z gospodarstwa, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹; lub
 - b) pochodzą z gospodarstwa, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*) i:
 - są oznakowane indywidualnie,
 - nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie lub jeżeli były szczepione to ponad dwa lata wcześniej. Jednakże samice powyżej drugiego roku życia, które zostały zaszczepione przed ukończeniem siedmiu miesięcy mogą także być wprowadzane do gospodarstwa, i
 - były odizolowane pod urzędowym nadzorem w gospodarstwie pochodzenia i, podczas tej izolacji, zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom na brucelozę w odstępach minimum sześciu tygodni, zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG¹;
2. lub kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa owiec lub kóz, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)¹, np.:
- a) pochodzą z gospodarstwa, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
 - lub
 - b) pochodzą z gospodarstwa, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
 - lub
 - c) do dnia zakwalifikowania w ramach planów zwalczania chorób

¹ Niepotrzebne skreślić.

zostaną zatwierdzone, zgodnie z decyzją 90/242/EWG, z gospodarstwa innego niż te określone w lit. a) i b) i spełniają następujące warunki:

(i) są oznakowane indywidualnie;

oraz

(ii) pochodzą z gospodarstwa, gdzie wszystkie zwierzęta, u których możliwe jest wystąpienie brucelozy (*B. melitensis*) nie wykazywały objawów klinicznych lub innych brucelozy przez co najmniej 12 miesięcy;

oraz

(iii) wcześniej: - nie były szczepione przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) w ciągu ostatnich dwóch lat,

oraz

- były odizolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i, podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom na brucelozę w odstępach minimum sześciu tygodni, zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG,

lub

- były szczepione szczepionką Rev I w wieku do siedmiu miesięcy, lecz nie później niż 15 dni przed ich wprowadzeniem do gospodarstwa przeznaczenia¹;

F. zostały pozyskane z:

- gospodarstwa¹:²,
- zatwierdzonego rynku¹:²,
- państwa trzeciego¹:²;

G. były przewożone bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc¹, miejsce gromadzenia¹, punkt załadunku¹, pomieszczenia sprzedawcy¹:

- z gospodarstwa¹, z gospodarstwa do punktu skupu i stamtąd¹,
- do właściwego punktu załadunku, używając środka transportu, który został

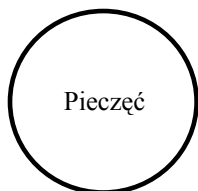
¹ Niepotrzebne skreślić.

² W odpowiednim przypadku podać nazwę.

wcześniej umyty i zdezynfekowany przy użyciu zatwierdzonych środków dezynfekcyjnych i w taki sposób by zapewnić skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty kontroli.

Sporządzono w, dnia
(Data kontroli)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł drukowanymi literami)

WZÓR III

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

dla handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich owcami i kozami przeznaczonymi do hodowli

Nr:

Państwo Członkowskie wysyłki:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy wydział:

I Liczba zwierząt:

II. Identyfikacja zwierząt

Liczba zwierząt	Samiec / samica owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. Pochodzenie zwierząt

Zwierzęta były wcześniej:

- a) urodzone lub hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty²;
lub
- b) przywiezione z państwa trzeciego znajdującego się na wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG i spełniają²:
 - warunki zdrowotne zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
lub
 - warunki ustanowione w art. 8 (A) (2) dyrektywy 91/496/EWG i spędziły co

¹ Świadczenie zdrowia może być wystawione tylko dla zwierząt, które będą przewożone tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

najmniej 30 dni w Państwie Członkowskim przesyłki².

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta będą wysłane:

Z:
(Miejsce)

do:
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem²:³

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymogi:

- A. zostały dzisiaj zbadane (w ciągu 48 godzin przed załadunkiem) i nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby;
- B. nie są zwierzętami, które są przeznaczone do uboju sanitarnego w ramach programu zwalczania chorób zakaźnych;
- C. nie zostały pozyskane z gospodarstwa podlegającego zakazowi związanemu ze zdrowiem zwierząt ani nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, co należy rozumieć następująco:
 - 1. zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:
 - bruceloza,
 - wścieklizna,
 - wąglik;
 - 2. po uboju ostatniego zwierzęcia chorego lub podejrzanego o zakażenie, okres

² Niepotrzebne skreślić.

³ W przypadku wagonu kolejowego lub ciężarówki należy podać numer rejestracyjny, numer lotu w przypadku samolotu a nazwę w przypadku statku.

obowiązywania zakazu musi wynosić co najmniej:

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku węglika;

ani nie pochodzą one z gospodarstwa lub nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa z strefy ochronnej, która została wprowadzona ustawodawstwem wspólnotowym i z której wywóz zwierząt jest zabroniony;

- D. nie podlegają środkom zdrowia zwierząt w zastosowaniu ustawodawstwa wspólnotowego w sprawie pryszczycy i nie były one szczepione przeciwko pryszczycy;
- E. w odniesieniu do trzęsawki owiec, pochodzą z gospodarstwa spełniającego następujące wymogi:
- gospodarstwo jest pod urzędowym nadzorem,
 - zwierzęta muszą być oznakowane,
 - nie odnotowano żadnego przypadku trzęsawki co najmniej od dwóch lat,
 - muszą być w gospodarstwach przeprowadzane wrywkowe kontrole starszych owiec maciorek przeznaczonych do uboju, chyba że gospodarstwo jest położone w regionie lub Państwie Członkowskim, kwalifikującym się dla warunków przyjętych na podstawie art. 8 dyrektywy 91/68/EWG,
 - samice nie mogą być wprowadzane do gospodarstwa chyba że pochodzą z gospodarstwa spełniającego takie same wymogi.

Zwierzęta muszą być utrzymywane nieprzerwanie w danym gospodarstwie lub gospodarstwie spełniającym takie same wymogi od dnia ich urodzin lub w ciągu ostatnich dwóch lat;

- F. 1. kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa owiec lub kóz, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹, np.:
- c) pochodzą z gospodarstwa, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
- lub
- d) pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. Melitensis*)¹ i:
 - są oznakowane indywidualnie,

¹ Niepotrzebne skreślić.

- nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie lub jeżeli były szczepione to ponad dwa lata wcześniej. Jednakże samice powyżej drugiego roku życia, które zostały zaszczepione przed ukończeniem siedmiu miesięcy mogą także być wprowadzane do gospodarstwa, i
 - były odizolowane pod urzędowym nadzorem w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom na brucelozę w odstępach minimum sześciu tygodni, zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG¹;
2. lub kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa owiec lub kóz, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)¹, np.:
- a) pochodzą z gospodarstwa, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
 - lub
 - b) pochodzą z gospodarstwa, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
 - lub
 - c) do dnia zakwalifikowania w ramach planów zwalczania chorób zostaną zatwierdzone, zgodnie z decyzją 90/242/EWG, z gospodarstwa innego niż te określone w lit. a) i b) i spełniają następujące warunki:
 - (i) są oznakowane indywidualnie;
 - oraz
 - (ii) pochodzą z gospodarstwa, gdzie wszystkie zwierzęta, u których możliwe jest wystąpienie brucelozy (*B. melitensis*) nie wykazywały objawów klinicznych lub innych brucelozy przez co najmniej 12 miesięcy;
 - oraz
 - (iii) wcześniej: - nie były szczepione przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) w ciągu ostatnich dwóch lat,
 - oraz
 - były odizolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom na

¹ Niepotrzebne skreślić.

brucelozę w odstępach minimum sześciu tygodni, zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG,

lub

- były szczepione szczepionką Rev 1 w wieku do siedmiu miesięcy, lecz nie później niż 15 dni przed ich wprowadzeniem do gospodarstwa przeznaczenia¹;

G. w odniesieniu do zakaźnego zapalenia najądrza baranów (*B. ovis*) niewykastrowane barany muszą:

- pochodzić z gospodarstwa w którym nie stwierdzono żadnego przypadku zakaźnego zapalenia najądrza baranów (*B. ovis*) w ciągu ostatnich 12 miesięcy,
- być przetrzymywane w sposób ciągły w gospodarstwie przez 60 dni poprzedzających wysyłkę,
- zostać poddane w ciągu 30 dni poprzedzających wysyłkę, z wynikiem negatywnym, testowi wiązania dopełniacza w celu wykrycia zakaźnego zapalenia najądrza baranów (*B. ovis*);

H. zgodnie z wiedzą niżej podpisanego oraz zgodnie z pisemnym zgłoszeniem poczynionym przez właściciela, nie zostały one pozyskane z gospodarstwa lub nie weszły w kontakt ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa w którym stwierdzono klinicznie występowanie następujących chorób:

- w ciągu ostatnich sześciu miesięcy, zakaźnej bezmleczności owiec (*Mycoplasma agalactiae*) oraz zakaźnej bezmleczności kóz (*Mycoplasma agalactiae*, *M. capricolum*, *M. mycoides* podgat. *mycoides* okrężnica duża),
- w ciągu ostatnich 12 miesięcy, paratuberkulozy lub zapalenia serowaciejącego węzłów chłonnych,
- w ciągu ostatnich trzech lat, gruczolakowatości owiec, choroby Maedi / Visna lub zakaźnego zapalenia naczyń kóz. Jednakże, termin jest ograniczony do 12 miesięcy, jeżeli zwierzęta dotknięte chorobą Maedi / Visna lub zakaźnym zapaleniem naczyń kóz zostały poddane ubojowi i pozostałe zwierzęta wykazały reakcje negatywne na oba testy.

I. zostały pozyskane z:

- gospodarstwa¹:²,

¹ Niepotrzebne skreślić.

² W odpowiednim przypadku podać nazwę.

- zatwierdzonego rynku¹:²;
- państwa trzeciego¹:²;

J. były przewożone bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc¹, miejsce gromadzenia¹ / punkt załadunku¹ / pomieszczenia sprzedawcy¹ / zatwierdzone przejście graniczne¹:

- z gospodarstwa¹ / z gospodarstwa do punktu skupu i stamtąd¹,
- do właściwego punktu załadunku, używając środka transportu, który został wcześniej umyty i zdezynfekowany przy użyciu zatwierdzonych środków dezynfekcyjnych i w taki sposób by zapewnić skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty kontroli.

Sporządzono w, dnia
(Data kontroli)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł drukowanymi literami)

¹ Niepotrzebne skreślić.

¹ W odpowiednim przypadku podać nazwę.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 1994 r.

zmieniająca po raz trzeci dyrektywę Rady 91/68/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami

(94/953/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami¹, zmienioną Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji i dostosowaniami w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, w szczególności jej załącznik A rozdział I (II) 2 (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

załącznik A rozdział I (II) (2) (i) dyrektywy 91/68/EWG ustanawia, że w gospodarstwach w każdym Państwie Członkowskim lub regionie urzędowo uznanym za wolny od brucelozy, muszą być przeprowadzane kontrole wyrywkowe w celu wykazania, że Państwo Członkowskie lub region pozostają wolne od tej choroby;

jako wynik oceny tego przepisu, która musiała zostać przeprowadzona przed wejściem w życie Traktatu o Przystąpieniu, powinny zostać przewidziane alternatywne kontrole wyrywkowe, począwszy od drugiego roku po uznaniu Państwa Członkowskiego lub regionu za wolny od brucelozy;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku A rozdział I (II) (2) (i) dyrektywy 91/68/EWG otrzymuje brzmienie:

- „(i) w pierwszym roku po uznaniu Państwa Członkowskiego lub regionu za wolny od brucelozy (*Br. melitensis*), kontrole wyrywkowe przeprowadzone na poziomie gospodarstw albo rzeźni wykazały, że współczynnikiem ufności 99%, że zakażonych było mniej niż 0,2% gospodarstw, lub że przynajmniej 10% owiec i kóz w wieku powyżej sześciu miesięcy przeszło test przeprowadzony zgodnie z

¹ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 19.

załącznikiem C z wynikiem negatywnym;

- każdego roku, od drugiego roku po uznaniu Państwa Członkowskiego lub regionu za wolny od brucelozy (*Br. melitensis*), kontrole wrywkowe przeprowadzane na poziomie gospodarstw albo rzeźni, wykazują, ze współczynnikiem ufności 95%, że mniej niż 0,2% gospodarstw było zakażonych, lub że przynajmniej 5% owiec i kóz w wieku powyżej sześciu miesięcy przeszło test przeprowadzony zgodnie z załącznikiem C z wynikiem negatywnym;
- przepisy ustanowione w powyższych dwóch tiret, mogą być zmienione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

DYREKTYWA 2001/10/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 22 maja 2001 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/68/EWG w odniesieniu do trzęsawki owiec

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Warunki zdrowotne zwierząt odnośnie trzęsawki owiec dotyczące wprowadzania do obrotu zwierząt są ustanowione w dyrektywie Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami⁴.
- (2) Komisja uzyskała opinie naukowe, w szczególności od Naukowego Komitetu Sterującego, dotyczące kilku aspektów zakaźnych encefalopatii gąbczastych (TSE). Przepisy ustanowione w dyrektywie 91/68/EWG powinny zostać zrewidowane w świetle tych opinii.
- (3) Powinny zostać ustanowione przepisy dotyczące wszystkich spraw dotyczących TSE, do stosowania przede wszystkim do produkcji i wprowadzania do obrotu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych⁵.
- (4) Niniejsza dyrektywa dotyczy bezpośrednio zdrowia publicznego i odnosi się do funkcjonowania rynku wewnętrznego. Dlatego właściwe jest przyjęcie art. 152 ust. 4 lit. b) Traktatu jako podstawy prawnej dla przyjęcia przepisów odnośnie zapobiegania i zwalczania określonych zakaźnych encefalopatii gąbczastych.

¹ Dz.U. C 45 z 19.2.1999, str. 33.

² Dz.U. C 45 z 10.9.1999, str. 19.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2000 r. (Dz.U. C 339 z 29.11.2000, str. 128) oraz decyzja Rady z dnia 12 lutego 2001 r.

⁴ Dz.U. 46 z 19.2.1991, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 94/953/WE (Dz.U. L 371 z 31.12.1994, str. 14.).

⁵ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.

(5) Dlatego dyrektywa 91/68/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/68/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 ust. 7 wyrażenie „wymienioną w wykazach załącznika B sekcja I i II” zastępuje się wyrażeniem „wymienioną w wykazach załącznika B sekcja I”.
2. Skreśla się art. 6 lit. b).
3. W art. 7 ust. 1 wyrażenie „określonych w załączniku B sekcja II i III” zastępuje się wyrażeniem „określonych w załączniku B sekcja III”.
4. W art. 8 ust. 1 wyrażenie „wymienionych w załączniku B sekcja II i III” zastępuje się wyrażeniem „wymienionych w załączniku B sekcja III”.
5. Skreśla się sekcję II załącznika B.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do 30 czerwca 2001 r. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy z dniem 1 lipca 2001 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą. Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 maja 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. WINBERG

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 marca 2002 r.

zmieniająca decyzję 93/198/EWG ustanawiającą wzorcowe warunki zdrowotne zwierząt i wzory świadectw weterynaryjnych przy przywozie domowych owiec i kóz z państw trzecich oraz zmieniająca załącznik E do dyrektywy Rady 91/68/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami

(decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2002) 1178)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2002/261/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 72/462/EWG¹ z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1452/2000², w szczególności jej art. 8 i 11,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/68/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami³, ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2001/10/WE⁴, w szczególności jej art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Decyzja Komisji 93/198/EWG⁵, ostatnio zmieniona decyzją 97/231/WE⁶, ustanawia warunki zdrowotne zwierząt oraz świadectwa weterynaryjne obowiązujące przy przywozie owiec i kóz domowych.
- 2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1326/2001⁸, wymaga, aby owce i kozy przeznaczone do hodowli, przywożone z państw trzecich spełniały podobne warunki do tych, które są wymagane wewnątrz

¹ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.

² Dz.U. L 198 z 21.07.2001, str. 11.

³ Dz.U. L 46 z 19.02.1991, str. 19.

⁴ Dz.U. L 147 z 31.05.2001, str. 41.

⁵ Dz.U. L 86 z 6.04.1993, str. 34.

⁶ Dz.U. L 93 z 8.04.1997, str. 22.

⁷ Dz.U. L 147 z 31.05.2001, str. 1.

⁸ Dz.U. L 177 z 29.06.2001, str. 60.

Wspólnoty.

- 3) Dlatego też, warunki ustanowione w świadectwach zdrowia obowiązujących w handlu wewnątrz wspólnotowym i przywozie z państw trzecich owiec i kóz przeznaczonych do hodowli muszą być zmienione, aby odzwierciedlały te nowe wymagania Wspólnoty.
- 4) Jest to dobra okazja do uaktualnienia i harmonizacji świadectw obowiązujących przy przywozie wszystkich kategorii owiec i kóz z wymaganiami określonymi dla innych gatunków.
- 5) Załączniki do dyrektywy Rady 91/68/EWG i decyzji 93/198/EWG muszą zostać odpowiednio zmienione.
- 6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I część 1a i 1b oraz załącznik II, część 1a i 1b do decyzji 93/198/EWG zastępuje się odpowiednimi częściami załącznika I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wzór III w załączniku E do dyrektywy 91/68/EWG zastępuje się załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie 30 dni po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 marca 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ 1a

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT

dla domowych owiec i kóz do natychmiastowego uboju, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: Niniejsze świadectwo przewidziane jest jedynie do celów weterynaryjnych i jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce aż do punktu kontroli granicznej. Obejmuje ono tylko zwierzęta transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na tym samym statku, wysyłane do tego samego miejsca przeznaczenia i przeznaczone do zabrania bezpośrednio do rzeźni, niezwłocznie po przybyciu do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, których ubój ma być dokonany nie później niż pięć dni roboczych po ich wjeździe zgodnie z art. 13 dyrektywy 72/462/EWG. Musi ono być wypełnione w dniu załadunku, a wszystkie przewidziane terminy upływają w tym dniu.

Kod nr ¹

Kraj wywozu:

Ministerstwo:

Właściwy organ wystawiający świadectwo:

Kraj przeznaczenia:

I. **Liczba zwierząt:**
(słownie)

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Zwierzęta, które mają być wywiezione, muszą posiadać indywidualny numer, który pozwoli na określenie ich miejsc pochodzenia oraz nieusuwalny czerwony znak na głowach, identyfikujący je jako zwierzęta rzeźne.

Liczba zwierząt	Urzędowy numer identyfikacyjny	Gatunki (owce / kozy)	Rasa	Wiek	Płeć

III. Pochodzenie zwierząt

Nazwa(y) i adres(y) miejsc pochodzenia:

.....

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane z:
 (miejsce załadunku)

do:
 (państwo i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym / samochodem ciężarowym / samolotem / statkiem:

.....
 (należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii z:

.....

(kraj wywozu)

zaświadczam niniejszym, że:

1.²
 (kraj wywozu) (region)

był wolny od pryszczycy przez dwa lata bezpośrednio przed wywozem zwierząt, nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających wywóz, nie zezwala na przywóz na swoje

terytorium zwierząt szczepionych mniej niż rok wcześniej oraz że zwierzęta, które mają być wywiezione, nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od następujących chorób:

- pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, zarazy płucnej kóz, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej choroby krwotocznej, ospy owiec, ospy kóz, gorączki Doliny Rift przez 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem zwierząt, oraz że w tym czasie nie przeprowadzono szczepień przeciw żadnej z tych chorób,
- pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej przez sześć miesięcy bezpośrednio przed wywozem zwierząt.

3. Zwierzęta, które mają być wywiezione:

a) urodziły się na terytorium

.....²
(kraj wywozu) (region)

i pozostawały tam od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej trzech miesięcy

lub

pozostawały nieprzerwanie na terytorium

.....²
(kraj wywozu)

przez co najmniej trzy miesiące przed załadunkiem

lub

zostały przywiezione do:

.....²
(kraj wywozu) (region)

nie mniej niż trzy miesiące temu z Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej lub z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji Rady 79/542/EWG, zgodnie z warunkami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak stosowne wymagania dyrektywy 72/462/EWG, łącznie z określonymi we wszelkich dodatkowych decyzjach;
(zbędne odniesienie należy skreślić)

b) pozostawały przez ostatnie 30 dni lub od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, w gospodarstwie zlokalizowanym w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w ciągu poprzednich 30

dni nie było przypadku zachorowania na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;

c) pochodzą z gospodarstwa, które nie było objęte jakimikolwiek urzędowymi zakazami ze względów zdrowotnych:

- przez ostatnie 42 dni w przypadku brucelozy,
- przez ostatnie 30 dni w przypadku wścieklizny,
- przez ostatnie 15 dni w przypadku wąglika,

i nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstw, które nie spełniają tych warunków;

d) były zbadane przez urzędowego lekarza weterynarii z

.....
(nazwa kraju wywozu)

w ciągu 24 godzin przed załadunkiem i nie wykazały oznak klinicznych choroby;

e) nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach krajowego programu zwalczania chorób;

f) nie otrzymywały do celów tuczenia substancji tyrostatycznych, estrogenowych, androgenowych lub gestagenowych;

g) zostały pozyskane:

- z gospodarstwa

lub

- z rynku

.....
(nazwa rynku)

który jest urzędowo upoważniony, stosownie do warunków przynajmniej równie rygorystycznych jak określone w załączniku II do decyzji Komisji 91/189/EWG, do wywozu do Wspólnoty Europejskiej bydła przeznaczonego do natychmiastowego uboju

i zostały zgromadzone w:

.....
(nazwa punktu gromadzenia zwierząt)

oraz do chwili wysłania na terytorium Wspólnoty Europejskiej nie miały kontaktu z żadnymi zwierzętami parzystokopytnymi poza spełniającymi wymagania określone w niniejszym świadectwie i nie przebywały w żadnym innym miejscu niż miejsce położone w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, stosownie do urzędowych ustaleń władz weterynaryjnych

.....
(nazwa kraju wywozu)

w czasie poprzednich 30 dni nie stwierdzono przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;

(należy skreślić, stosownie do przypadku, odniesienie dotyczące gospodarstwa, rynku lub punktu gromadzenia zwierząt)

4. Każdy pojazd transportowy lub kontener, do którego zwierzęta były załadowane, był wcześniej wyczyszczony i zdezynfekowany urzędowo zatwierdzonym środkiem dezynfekującym oraz tak skonstruowany, że odchody, mocz, ściółka lub pasza nie mogą wypływać lub wypadać z pojazdu w czasie transportowania.
- VI. Protokoły dotyczące zatwierdzenia wszystkich rynków, przez które zwierzęta, których dotyczy niniejsze świadectwie, mogą być przewożone były zgodne z załącznikiem II do decyzji 91/189/EWG.
- VII. Świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty załadunku zwierząt. W przypadku transportu statkiem okres ten jest przedłużony o czas rejsu.

Sporządzono w, dnia
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)³

.....
(Imię i nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje oraz tytuł)

- VII. **Oświadczenie kapitana samolotu lub statku** (należy wypełnić tylko, gdy transport choćby w części odbywa się samolotem lub statkiem)

Ja, niżej podpisany kapitan samolotu (lot nr) / kapitan statku (nazwa), oświadczam niniejszym, że zwierzęta, określone w powyższym pkt. IV pozostawały na pokładzie samolotu / statku w trakcie lotu / rejsu
Z
w (kraj wywozu) do we Wspólnocie Europejskiej oraz że samolot / statek w drodze do Wspólnoty Europejskiej nie lądował / zawijał do żadnego portu poza
(porty lub lotniska na trasie).

Sporządzono w ,dnia
(Port lub lotnisko docelowe) (Data przybycia)

.....
(Podpis kapitana samolotu lub statku)³

.....
(nazwisko drukowanymi literami oraz tytuł)

¹ Wydane przez właściwy organ centralny.

² Wypełnić tylko wtedy, jeśli zezwolenie na wywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych obszarów danego państwa trzeciego.

³ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.

CZĘŚĆ 1b

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT

dla domowych owiec i kóz do natychmiastowego uboju, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: Niniejsze świadectwo przewidziane jest jedynie do celów weterynaryjnych i jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce aż do punktu kontroli granicznej. Obejmuje ono tylko zwierzęta transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na tym samym statku, wysyłane do tego samego miejsca przeznaczenia i przeznaczone do zabrania bezpośrednio do rzeźni, niezwłocznie po przybyciu do Państwa Członkowskiego będącego miejscem przeznaczenia, których ubój ma być dokonany nie później niż pięć dni roboczych po ich wjeździe zgodnie z art. 13 dyrektywy 72/462/EWG. Musi ono być wypełnione w dniu załadunku, a wszystkie przewidziane terminy, o których w nim mowa, upływają w tym dniu.

Kod nr ¹

Kraj wywozu:

Ministerstwo:

Właściwy organ wystawiający świadectwo:

Kraj przeznaczenia:

I. **Liczba zwierząt:**
(słownie)

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Zwierzęta, które mają być wywiezione, muszą posiadać indywidualny numer, który pozwoli na określenie ich miejsc pochodzenia oraz nieusuwalny czerwony znak na głowach, identyfikujący je jako zwierzęta rzeźne.

Liczba zwierząt	Urzędowy numer identyfikacyjny	Gatunki (owce / kozy)	Rasa	Wiek	Płeć

III. **Pochodzenie zwierząt**

Nazwa(y) i adres(y) miejsc pochodzenia:

.....
.....
.....

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane z:
(miejsce załadunku)

do:
(państwo i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym / samochodem ciężarowym / samolotem / statkiem:

.....
(należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii z:
(kraj wywozu)

zaświadczam niniejszym, że:

1.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od pryszczycy przez dwa lata bezpośrednio przed wywozem zwierząt, nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających wywóz, nie zezwala na przywóz na swoje terytorium zwierząt szczepionych mniej niż rok wcześniej oraz że zwierzęta, które mają być wywiezione, nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od następujących chorób:

- pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, zarazy płucnej kóz, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej choroby krwotocznej, ospy owiec, ospy kóz, gorączki doliny Rift przez 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem zwierząt, oraz że w tym czasie nie przeprowadzono szczepień przeciw

żadnej z tych chorób,

- pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej przez sześć miesięcy bezpośrednio przed wywozem zwierząt.

3. Zwierzęta, które mają być wywiezione:

- a) urodziły się na terytorium

.....²
(kraj wywozu) (region)

i pozostawały tam od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej trzech miesięcy

lub

pozostawały nieprzerwanie na terytorium

.....²
(kraj wywozu) (region)

przez co najmniej trzy miesiące przed załadunkiem

lub

zostały przywiezione do

.....²
(kraj wywozu) (region)

nie mniej niż trzy miesiące temu z Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej lub z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji Rady 79/542/EWG zgodnie z warunkami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak stosowne wymagania dyrektywy 72/462/EWG, łącznie z określonymi we wszelkich decyzjach wykonawczych;

(zbędne odniesienie należy skreślić)

- b) pozostawały przez ostatnie 30 dni lub od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, w gospodarstwie zlokalizowanym w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w ciągu poprzednich 30 dni nie było przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarzę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;

- c) pochodzą z gospodarstwa, które nie było objęte jakimikolwiek urzędowymi zakazami ze względów zdrowotnych:

- przez ostatnie 42 dni w przypadku brucelozy,
- przez ostatnie 30 dni w przypadku wścieklizny,

- przez ostatnie 15 dni w przypadku węglika,

i nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstw, które nie spełniają tych warunków;

d) były zbadane przez urzędowego lekarza weterynarii z

.....
(nazwa kraju wywozu)

w ciągu 24 godzin przed załadunkiem i nie wykazały oznak klinicznych choroby;

e) nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach krajowego programu zwalczania chorób;

f) nie otrzymywały do celów tuczenia substancji tyrostatycznych, estrogenowych, androgenowych lub gestagenowych;

g) zostały pozyskane bezpośrednio z gospodarstwa lub gospodarstw bez przechodzenia przez rynek i zostały załadowane

.....
(nazwa punktu gromadzenia zwierząt)

oraz do chwili wysłania na terytorium Wspólnoty Europejskiej nie kontaktowały się z żadnymi innymi zwierzętami parzystokopytnymi, poza spełniającymi wymagania określone w niniejszym świadectwie i nie przebywały w żadnym innym miejscu niż miejsce położone w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, stosownie do urzędowych ustaleń właściwych władz weterynaryjnych

.....
(nazwa kraju wywozu)

w czasie poprzednich 30 dni nie stwierdzono przypadku zachorowania na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej.

4. Każdy pojazd transportowy lub kontener, do którego zwierzęta były załadowane, był wcześniej wyczyszczony i zdezynfekowany urzędowo zatwierdzonym środkiem dezynfekującym oraz tak skonstruowany, że odchody, mocz, ściółka lub pasza nie mogą wpływać lub wypadać z pojazdu w czasie transportu.

VI. Świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od daty załadunku zwierząt. W przypadku transportu statkiem okres ten jest przedłużony o czas rejsu.

Sporządzono w, dnia
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)³

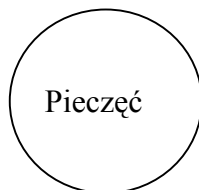
.....
(Nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje oraz
tytuł)

VII. Oświadczenie kapitana samolotu lub statku (należy wypełnić wtedy, gdy transport choćby w części odbywa się samolotem lub statkiem)

Ja, niżej podpisany, kapitan samolotu (lot nr) / kapitan statku (nazwa), oświadczam niniejszym, że zwierzęta, określone w ustępie IV pozostawały na pokładzie samolotu / statku w trakcie lotu / rejsu

Z
w (kraj wywozu) do we Wspólnocie Europejskiej oraz że samolot / statek w drodze do Wspólnoty Europejskiej nie lądował / zawijał do żadnego portu poza(porty lub lotniska na trasie).

Sporządzono w, w dniu.....
(Port lub lotnisko docelowe) (Data przybycia)

.....
(Podpis kapitana samolotu lub statku)³

.....
(Imię i nazwisko drukowanymi literami oraz
tytuł)

¹ Wydane przez centralny właściwy organ.

² Wypełnić tylko wtedy, jeśli zezwolenie na wywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych obszarów zainteresowanego państwa trzeciego.

³ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ 1a

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT

dla domowych owiec i kóz do tuczenia, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: Niniejsze świadectwo przewidziane jest jedynie do celów weterynaryjnych i jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce aż do punktu kontroli granicznej. Obejmuje ono tylko zwierzęta transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na tym samym statku, wysłane do tego samego miejsca przeznaczenia. Musi ono być wypełnione w dniu załadunku, a wszystkie przewidziane terminy, upływają tego dnia.

Kod nr¹

Kraj wywozu:

Ministerstwo:

Właściwy organ wystawiający świadectwo:

Kraj przeznaczenia:.....

I. **Liczba zwierząt:**
(słownie)

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Zwierzęta, które mają być wywiezione, muszą posiadać indywidualny numer, który pozwoli na określenie ich miejsc pochodzenia.

Liczba zwierząt	Urzędowy numer identyfikacyjny	Gatunki (owce / kozy)	Rasa	Wiek	Płeć

III. **Pochodzenie zwierząt**

Nazwa(y) i adres(y) miejsc pochodzenia:

.....

.....

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane z:
(miejsce załadunku)

do:
(państwo i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym / samochodem ciężarowym / samolotem / statkiem:

.....
(należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:

.....
.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii z:
.....
(kraj wywozu)

zaświadczam niniejszym, że:

1.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od pryszczycy przez dwa lata bezpośrednio przed wywozem zwierząt, nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających wywóz, nie zezwala na przywóz na swoje terytorium zwierząt szczepionych mniej niż rok wcześniej oraz że zwierzęta, które mają być wywiezione, nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od następujących chorób:

- pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, zarazy płucnej kóz, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej choroby krwotocznej, ospy owiec, ospy kóz, gorączki Doliny Rift, a także, że nie przeprowadzono szczepień przeciw żadnej z tych chorób, przez 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem;
- pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, przez sześć miesięcy bezpośrednio

przed wywozem.

3. Zwierzęta opisane w świadectwie:

- a) są oznakowane w taki sposób, że można łatwo ustalić, z jakiego gospodarstwa (gospodarstw) pochodzą;
- b) przeszły z wynikiem negatywnym następujące badanie (badania) i odpowiadają następującym gwarancjom wymaganym przez Państwo Członkowskie przy zastosowaniu art. 7 lub 8 dyrektywy 91/68/EWG³;

.....
(należy wypełnić lub skreślić w zależności od wymagań importującego Państwa Członkowskiego)

- c) pozostawały przez ostatnie 30 dni lub od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, w gospodarstwie zlokalizowanym w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w ciągu poprzednich 30 dni nie było przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;

- d) (i) urodziły się na terytorium²
(kraj wywozu) (region)

i pozostawały tam od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej trzech miesięcy³

lub

pozostawały nieprzerwanie na terytorium

.....²
(kraj wywozu) (region)

przez co najmniej sześć miesięcy przed załadunkiem³

lub

zostały przywiezione do:
(kraj wywozu)

.....²
(region)

nie mniej niż sześć miesięcy temu z Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej lub z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji 79/542/EWG zgodnie z warunkami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak wymagania określone w dyrektywie 72/462/EWG, łącznie z

określonymi we wszelkich decyzjach wykonawczych³;

- (ii) zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie wykazały oznak klinicznych choroby;
- (iii) nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach krajowego programu zwalczania chorób;
- (iv) nie pochodzą z gospodarstwa, które jest objęte zakazem ze względu na stan zdrowia zwierząt i nie miały kontaktu ze zwierzętami z takiego gospodarstwa, przez co rozumie się, że:

1. taki zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:

- brucelozy,
- wścieklizny,
- wąglika;

2. po zlikwidowaniu ostatniego zwierzęcia zapadłego lub podatnego na jedną z powyższych chorób, czas trwania zakazu musi wynosić przynajmniej:

- 42 w przypadku brucelozy,
- 30 w przypadku wścieklizny,
- 15 w przypadku wąglika;

ani nie pochodzą z gospodarstwa lub nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa na terenie obszaru podlegającego ograniczeniom ze względu na stan zdrowia zwierząt;

e) albo

- (i) pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania urzędowego uznania go za wolne od brucelozy, określone w załączniku II, część 1c, rozdział 1 do decyzji 93/198/EWG, w którym ostatnie badania wszystkich zwierząt, które się do nich kwalifikują, przeprowadzono w dniu⁴
(data)

z wynikiem negatywnym³;

lub

odpowiadają przepisom załącznika II, część 1c, rozdział 1, pkt. D do decyzji 93/198/EWG, ustanawiającej normy, jakie muszą spełniać

zwierzęta dodane do gospodarstwa z urzędowym statusem wolnego od brucelozy, łącznie z wynikami dwóch testów serologicznych wykonanych w dniach:

..... oraz⁴
(data pierwszego testu) (data drugiego testu)

z wynikiem negatywnym³;

lub

- (ii) pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania gospodarstw uznanych urzędowo za wolne od brucelozy, ustanowione w załączniku II, część 1c, rozdział 2 do decyzji 93/198/EWG, w których ostatnie badania wszystkich zwierząt, które się do nich kwalifikują, przeprowadzono w dniu⁴
(data)

z wynikiem negatywnym³

lub

odpowiadają przepisom załącznika II, część 1c, rozdział 1, pkt. D do decyzji 93/198/EWG ustanawiającej normy, jakie muszą spełniać zwierzęta dodane do gospodarstwa z urzędowym statusem wolnego od brucelozy, i gdy sytuacja tego wymaga, łącznie z wynikami dwóch testów serologicznych wykonanych w dniach:

.....⁴
(data pierwszego testu) (data drugiego testu)

z wynikiem negatywnym³

lub

- (iii) pochodzą z⁴
(państwo) (region)

uznanego za spełniające wymagania statusu urzędowo wolnych od brucelozy i ujętego w wykazie w Załączniku, część 5 do decyzji 97/232/WE³;

- f) zostały pozyskane bezpośrednio z gospodarstwa lub gospodarstw bez przechodzenia przez rynek i załadowane

.....⁵
(nazwa miejsca załadunku)

oraz do chwili wysłania na terytorium Wspólnoty Europejskiej nie miały kontaktu z żadnymi zwierzętami parzystokopytnymi poza spełniającymi wymagania określone w niniejszym świadectwie i nie przebywały w

żadnym innym miejscu niż miejsce położone w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, stosownie do urzędowych ustaleń właściwych władz weterynaryjnych w

.....
(nazwa miejsca załadunku)

w czasie poprzednich 30 dni nie stwierdzono przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarzę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej.

4. Każdy pojazd transportowy lub kontener, do jakiego zostały one załadowane, był wcześniej wyczyszczony i zdezynfekowany urzędowo zatwierdzonym środkiem dezynfekującym oraz tak skonstruowany, że odchody, mocz, ściółka lub pasza nie mogą wpływać lub wypadać z pojazdu w czasie transportu.

VI. Świadczenie zachowuje ważność przez 10 dni od daty załadunku zwierząt. W przypadku transportu statkiem ten okres jest przedłużony o czas rejsu.

Sporządzono w, dnia
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁶

.....
(Nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje oraz tytuł)

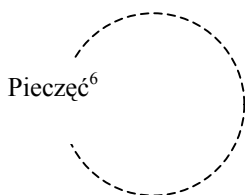
VII. **Oświadczenie kapitana samolotu lub statku** (należy wypełnić wtedy, gdy transport choćby w części odbywa się samolotem lub statkiem)

Ja, niżej podpisany, kapitan samolotu (lot nr) / kapitan statku (nazwa), oświadczam niniejszym, że zwierzęta, określone w ustępie IV pozostawały na pokładzie samolotu / statku w trakcie lotu / rejsu

Z
w(kraj wywozu) do
..... we Wspólnocie Europejskiej oraz że samolot / statek w drodze do Wspólnoty Europejskiej nie lądował / zawijał do żadnego portu poza(porty lub lotniska na trasie).

Sporządzono w, w dniu
(Port lub lotnisko docelowe) (Data przybycia)

Pieczęć⁶

.....
(Podpis kapitana samolotu lub statku)⁶
.....

(Nazwisko drukowanymi literami oraz tytuł)

¹ Wydane przez właściwy organ centralny.

² Wypełnić tylko wtedy, jeśli zezwolenie na wywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych obszarów danego państwa trzeciego.

³ Niepotrzebne skreślić.

⁴ Kiedy objętych jest więcej niż jedno gospodarstwo, to data najbardziej aktualnego badania w każdym gospodarstwie musi być wyraźnie określona.

⁵ Kiedy objętych jest więcej niż jedno gospodarstwo, to data najbardziej aktualnego badania w każdym gospodarstwie musi być wyraźnie określona.

⁶ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.

CZĘŚĆ 1b

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT

Dla domowych owiec i kóz do hodowli, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: Niniejsze świadectwo przewidziane jest jedynie do celów weterynaryjnych i jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce aż do punktu kontroli granicznej. Obejmuje ono tylko zwierzęta transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na tym samym statku, wysłane do tego samego miejsca przeznaczenia. Musi ono być wypełnione w dniu załadunku, a wszystkie przewidziane terminy upływają tego dnia.

Kod nr ¹

Kraj wywozu:

Ministerstwo:

Właściwy organ wystawiający świadectwo:

Kraj przeznaczenia:

I. **Liczba zwierząt:**
(słownie)

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Zwierzęta, które mają być wywiezione, muszą posiadać indywidualny numer, który pozwoli na określenie ich miejsc pochodzenia.

Liczba zwierząt	Urzędowy numer identyfikacyjny	Gatunki (owce / kozy)	Rasa	Wiek	Płeć

III. **Pochodzenie zwierząt**

Nazwa(y) i adres(y) miejsc pochodzenia:
.....
.....

IV. **Miejsce przeznaczenia zwierząt**

Zwierzęta zostaną wysłane z:
(miejsce załadunku)

do:
(państwo i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym/samochodem ciężarowym/samolotem/statkiem:
.....
(należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii z:
(kraj wywozu)

zaświadczam niniejszym, że:

1.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od pryszczycy przez dwa lata bezpośrednio przed wywozem, nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem, nie zezwala na wwiezienie na swoje terytorium zwierząt szczepionych mniej niż rok wcześniej oraz że zwierzęta, które mają być wywiezione, nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od następujących chorób:

- pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, zarazy płucnej kóz, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej choroby krwotocznej, ospy owiec, ospy kóz, gorączki doliny Rift, przez 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem, a także, że w tym czasie nie przeprowadzono szczepień przeciw żadnej z tych chorób,
- pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, przez sześć miesięcy bezpośrednio przed wywozem.

3. Zwierzęta opisane w świadectwie:

- a) są oznakowane w taki sposób, że można łatwo ustalić, z jakiego gospodarstwa (gospodarstw) pochodzą;

- b) przeszły z wynikiem negatywnym następujące badanie (badania) i odpowiadają następującym gwarancjom wymaganym przez Państwo Członkowskie przy zastosowaniu art. 7 lub 8 dyrektywy 91/68/EWG³;

.....
(należy wypełnić lub skreślić w zależności od wymagań importującego Państwa Członkowskiego)

- c) pozostawały przez ostatnie 30 dni lub od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, w gospodarstwie zlokalizowanym w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w ciągu poprzednich 30 dni nie było przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;
- d) (i) w przypadku do trzęsawki owiec, pochodzą z gospodarstwa (gospodarstw) spełniającego(ych) następujące warunki:
- podlega (podlegają) regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym,
 - zwierzęta w gospodarstwie (gospodarstwach) są oznakowane,
 - w ciągu ostatnich trzech lat nie potwierdzono przypadku zachorowania na trzęsawkę owiec,
 - wykonano kontrolę, pobierając próbki w badaniu pośmiertnym od starych macierek owczych z gospodarstwa (gospodarstw), z negatywnym wynikiem,
 - samice wprowadzone do gospodarstwa w ostatnich trzech latach pochodziły tylko z gospodarstw, które spełniają te same określone powyżej wymagania;
- (ii) znajdowały się w gospodarstwie (gospodarstwach), albo gospodarstwach spełniających te same wymagania, przez co najmniej trzy lata lub od urodzenia;
- e) zgodnie z wiedzą niżej podpisanego oraz pisemnym oświadczeniem złożonym przez właściciela, nie zostały pozyskane z gospodarstwa lub nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa, w którym wykryto klinicznie następujące choroby:
- (i) w ciągu ostatnich sześciu miesięcy zakaźną bezmleczność owiec (*mycoplasma agalactiae*) lub zakaźną bezmleczność kóz (*mycoplasma agalactiae*, *mycoplasma capricolum*, *mycoplasma mycoides* var. *mycoides* forma LC);

- h) nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach krajowego programu zwalczania chorób zakaźnych;
- i) nie pochodzą z gospodarstwa, które jest objęte zakazem ze względu na stan zdrowia zwierząt i nie miały kontaktu ze zwierzętami z takiego gospodarstwa, przez co rozumie się, że:
- (i) taki zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:
- brucelozy,
 - wścieklizny,
 - wąglika;
- (ii) po zlikwidowaniu ostatniego zwierzęcia zapadłego lub podatnego na jedną z powyższych chorób, okres trwania zakazu musi wynosić przynajmniej:
- 42 dni w przypadku brucelozy,
 - 30 dni w przypadku wścieklizny,
 - 15 dni w przypadku wąglika;
- ani nie pochodzą z gospodarstwa lub nie kontaktowały się ze zwierzętami z gospodarstwa na terenie obszaru objętego ograniczeniami ze względu na stan zdrowia zwierząt;
- j) w odniesieniu do tryków przeznaczonych do hodowli³:
- pochodzą z gospodarstwa, w którym w ciągu, co najmniej 12 miesięcy nie wykryto przypadku zachorowania na brucelozę (*B. ovis*),
 - były nieprzerwanie trzymane w tym gospodarstwie przez 60 dni przed załadunkiem do wywozu, w ciągu 30 dni przed wywozem były poddane, z wynikiem negatywnym (<50 j.m./ml), testowi odczynem wiązania dopełniacza w celu wykrycia brucelozy tryków, zgodnie z załącznikiem D do dyrektywy 91/68/EWG;
- k) (i) pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania urzędowego uznania za wolne od brucelozy, ustanowione w załączniku II, część 1c, rozdział 1 do decyzji 93/198/EWG, w którym ostatnie badanie wszystkich zwierząt, które się do niego kwalifikują przeprowadzono w dniu⁴ z wynikiem negatywnym³;
- (data)

lub

spełniają przepisy załącznika II, część 1c, rozdział 1, pkt. D do decyzji 93/198/EWG ustanawiające normy, jakim muszą odpowiadać zwierzęta wprowadzone do gospodarstwa posiadającego status urzędowo uznanego za wolne od brucelozy, i gdy sytuacja tego wymaga, łącznie z wynikami dwóch testów serologicznych wykonanych w dniach:

.....⁴
(data pierwszego testu)

.....
(data drugiego testu)

z wynikiem negatywnym³;

lub

- (ii) pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania urzędowego uznania za wolne od brucelozy, określone w załączniku II, część 1c, rozdział 2 do decyzji 93/198/EWG, w którym ostatnie badanie wszystkich zwierząt, które się do niego kwalifikują przeprowadzono w dniu⁴
(data)

z wynikiem negatywnym³;

lub

spełniają przepisy załącznika II, część 1c, rozdział 2, pkt. D do decyzji 93/198/EWG ustanawiające normy, jakim muszą odpowiadać zwierzęta wprowadzone do gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy, włącznie z wynikami dwóch testów serologicznych wykonanych w dniach:

.....
(data pierwszego testu)

.....⁴
(data drugiego testu)

z wynikiem negatywnym³;

lub

- (iii) pochodzą z

.....³,²
(państwo) (region)

uznanego za spełniające wymagania dla urzędowego uznania za wolne od brucelozy i wymienionego w wykazie Załącznika, część 5

do decyzji 97/232/WE³;

- l) zostały pozyskane bezpośrednio z gospodarstwa lub gospodarstw bez przechodzenia przez rynek i załadowane

3

.....
(nazwa miejsca załadunku)

oraz do chwili wysłania na terytorium Wspólnoty Europejskiej nie miały kontaktu z żadnymi zwierzętami parzystokopytnymi poza spełniającymi wymagania określone w niniejszym świadectwie i nie przebywały w żadnym innym miejscu niż miejsce położone w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, stosownie do urzędowych ustaleń właściwych władz weterynaryjnych w

(nazwa kraju wywozu)

w czasie poprzednich 30 dni nie stwierdzono przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej.

4. Każdy pojazd transportowy lub kontener, do którego zostały załadowane zwierzęta, był wcześniej wyczyszczony i zdezynfekowany urzędowo zatwierdzonym środkiem dezynfekującym oraz tak skonstruowany, że odchody, mocz, ściółka lub pasza nie mogą wypływać lub wypadać z pojazdu w czasie transportowania.

VI. Dodatkowe gwarancje zdrowotne

Zwierzęta opisane w niniejszym świadectwie odpowiadają gwarancjom, zgodnie z wymaganiami Państwa Członkowskiego w zastosowaniu art. 15, załącznika VIII pkt 3 (iii) i załącznika IX, rozdział E rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do programu kontroli trzęsawki owiec³.

- VII. Świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od daty załadunku zwierząt. W przypadku transportu statkiem ten okres jest przedłużony o czas rejsu.

Sporządzono w, dnia

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁵

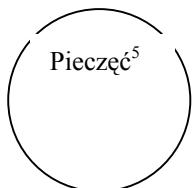
.....
(Nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje i tytuł)

- VII. **Oświadczenie kapitana samolotu lub statku** (należy wypełnić wtedy, gdy transport choćby w części odbywa się samolotem lub statkiem)

Ja, niżej podpisany, kapitan samolotu (lot nr) / kapitan statku (nazwa), oświadczam niniejszym, że zwierzęta, określone w pkt. IV powyżej

pozostawały na pokładzie samolotu / statku w trakcie lotu / rejsu z w(kraj wywozu) do we Wspólnocie Europejskiej oraz że samolot / statek w drodze do Wspólnoty Europejskiej nie lądował / zawijał do żadnego portu poza(porty lub lotniska na trasie).

Sporządzono w , w dniu.....
(Port lub lotnisko docelowe) (Data przybycia)

.....
(Podpis kapitana samolotu lub statku)⁵

.....
(Nazwisko drukowanymi literami i tytuł)

¹ Wydane przez właściwy organ centralny.

² Wypełnić tylko wtedy, jeśli zezwolenie na wywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych obszarów danego państwa trzeciego.

³ Niepotrzebne skreślić.

⁴ Kiedy objętych jest więcej niż jedno gospodarstwo pochodzenia, to data najbardziej aktualnego badania w każdym gospodarstwie musi być wyraźnie określona.

⁵ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK E

WZÓR III

Świadectwo zdrowia¹ dla handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty Europejskiej owcami i kozami przeznaczonymi do hodowli

Kod nr¹

Państwo Członkowskie wysyłki:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy organ:

I. **Liczba zwierząt:**

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Liczba zwierząt	Samiec /samica owca / koza	Rasa	Wiek	Urzędowy numer identyfikacyjny (należy podać numer i lokalizację)

III. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i były wychowywane od urodzenia na terytorium Wspólnoty¹,
lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG oraz spełniają²:
- warunki zdrowotne dla zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
- lub
- warunki ustanowione w art. 8 część A ust. 2) dyrektywy 91/496/EWG i spędziły, co najmniej 30 dni w Państwie Członkowskim wysyłki².

IV. Miejsca przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane z:

(miejsce)

do:

(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym / samochodem ciężarowym / samolotem / statkiem²
.....

.....³
(należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- A. zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 48 godzin przed załadunkiem) i nie wykazują klinicznych oznak choroby;
- B. nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach programu zwalczania choroby zakaźnej lub zaraźliwej;
- C. nie były pozyskane ani z gospodarstwa, które jest objęte zakazem ze względu na stan zdrowia zwierząt, ani nie miały kontaktu ze zwierzętami z takiego gospodarstwa, przez co rozumiem się, że:
 1. taki zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:
 - brucelozy,
 - wścieklizny
 - węglik;

2. po zlikwidowaniu ostatniego chorego lub podatnego na chorobę zwierzęcia, czas trwania zakazu musi wynosić przynajmniej:

- 42 w przypadku brucelozy,
- 30 w przypadku wścieklizny,
- 15 w przypadku węglik;

ani nie pochodzą z gospodarstwa lub nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa w strefie ochronnej, jaka została ustalona zgodnie z legislacją wspólnotową, i opuszczenie której przez zwierzęta jest zakazane;

D. nie są objęte żadnymi środkami dotyczącymi zdrowia zwierząt na podstawie legislacji wspólnotowej dotyczącej pryszczycy, ani nie były szczepione przeciw pryszczycy;

E. w odniesieniu do trzęsawki owiec:

(i) pochodzą z gospodarstwa spełniającego następujące warunki:

- podlega regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym,
- zwierzęta są oznakowane,
- w ciągu ostatnich trzech lat nie potwierdzono przypadku zachorowania na trzęsawkę owiec,
- wykonano kontrolę pobierając próbki od starych macierek owczych z gospodarstwa, przeznaczonych do uboju,
- samice są wprowadzane do gospodarstwa tylko, jeśli pochodzą z gospodarstwa spełniającego takie same wymagania,

(ii) przebywały nieprzerwanie w gospodarstwie lub gospodarstwach spełniających wymagania ustanowione w pkt. E (i) od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata;

(iii) jeśli są przeznaczone do Państwa Członkowskiego, które korzysta, dla całości lub części swojego terytorium, z przepisów ustanowionych w pkt. 3 lit. b) rozdziału A, część 1 w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, spełniają gwarancje przewidziane w programach, o których mowa w tym punkcie;

F. 1. Albo kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)², tzn.:

a) pochodzą z gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)²; lub

- b) pochodzą one z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*) oraz:
- są one indywidualnie zidentyfikowane,
 - nigdy nie były szczepione przeciw brucelozie lub, jeśli były szczepione, to zostały zaszczepione ponad dwa lata wcześniej. Jednakże samice w wieku powyżej dwóch lat, które zostały zaszczepione przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy, mogą również być wprowadzone do gospodarstwa, i
 - były izolowane pod nadzorem urzędowym w gospodarstwie pochodzenia i w czasie takiej izolacji poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom w kierunku brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, oddzieloną przerwą wynoszącą, co najmniej sześć tygodni²;
2. Albo kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucelozy², tzn.:
- a) pochodzą z gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)²; lub
 - b) pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*), lub
 - c) do dnia zakwalifikowania na podstawie planów zwalczania chorób, zatwierdzonych zgodnie z decyzją 90/242/EWG, pochodzą one z gospodarstwa innego niż określone w lit. a) i b) oraz spełniają następujące warunki:
 - (i) są indywidualnie zidentyfikowane; i
 - (ii) pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta gatunków podatnych na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych oznak choroby lub wszystkich innych objawów brucelozy, przez co najmniej 12 miesięcy; i
 - (iii) albo:
 - nie były szczepione przeciw brucelozie (*B. melitensis*) w ciągu ostatnich dwóch lat, i
 - były izolowane pod weterynaryjnym nadzorem w gospodarstwie pochodzenia i w czasie takiej izolacji poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom w kierunku brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG oddzielonych przerwą wynoszącą co najmniej sześć tygodni,
lub
 - były zaszczepione szczepionką rev 1, zanim

osiągnęły wiek siedmiu miesięcy, ale nie później niż 15 dni przed ich wprowadzeniem do gospodarstwa przeznaczenia²;

G. W odniesieniu do brucelozы tryków (*B. ovis*), w przypadku niekastrowanych tryków do hodowli, muszą one:

- pochodzić z gospodarstwa, w którym nie odnotowano żadnego przypadku brucelozы (*B. ovis*) w ostatnich 12 miesiącach,
- być nieprzerwanie trzymane w tym gospodarstwie przez 60 dni poprzedzających wysyłkę,
- być poddane w ciągu 30 dni przed wysyłką, z wynikiem negatywnym, testowi odczynem wiązania dopełniacza w celu wykrycia brucelozы (*B. ovis*);

H. Zgodnie z wiedzą niżej podpisanego oraz pisemnym oświadczeniem złożonym przez właściciela, nie zostały one pozyskane z gospodarstwa lub nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa, w którym wykryto klinicznie następujące choroby:

- w ciągu ostatnich sześciu miesięcy, zakaźną bezmleczność owiec (*mycoplasma agalactiae*) lub zakaźną bezmleczność kóz (*mycoplasma agalactiae*, *mycoplasma capricolum*, *mycoplasma mycoides* var. *mycoides* forma LC),
- w ciągu ostatnich 12 miesięcy, paratuberkulozę oraz serowacujące zapalenie węzłów chłonnych,
- w ciągu ostatnich trzech lat, gruźlicę płuc, chorobę Maedi/Visna lub wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz. Jednakże ten okres jest skrócony do 12 miesięcy, jeśli zwierzęta dotknięte chorobą Maedi/Visna lub wirusowym zapaleniem stawów i mózgu kóz zostały ubite, a pozostałe zwierzęta reagowały negatywnie na dwa testy;

I. Zostały pozyskane z:

- gospodarstwa² 4,
- zatwierdzonego rynku² 4,
- z państwa trzeciego² 4;

J. Były transportowane bezpośrednio, bez przechodzenia / z przechodzeniem przez² punkt skupu² / miejsce załadunku² / pomieszczenia pośrednika² / zatwierdzony posterunek graniczny²:

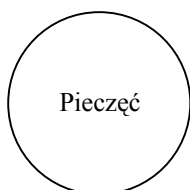
- z gospodarstwa²/ z gospodarstwa na rynek i stamtąd²,

- do faktycznego miejsca załadunku, przy użyciu środków transportu, pomieszczenia, które uprzednio były wyczyszczone i zdezynfekowane przy pomocy urzędowo zatwierdzonych środków dezynfekujących oraz w taki sposób, aby zapewnić skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt;

K. W czasie odbywania inspekcji były w odpowiednim stanie do transportu na przewidzianej trasie podróży, zgodnie z przepisami dyrektywy 91/628/EWG⁵.

VI. Niniejsze świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od daty inspekcji.

Sporządzono w , w dniu
(Data kontroli)

.....
(Podpis urzędowego weterynarza)

.....
(Nazwisko i tytuł drukowanymi literami)

¹ Świadectwo zdrowia może być sporządzone tylko dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na łodzi/statku, pochodzących z tego samego gospodarstwa i wysyłanych do tego samego odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

³ Należy podać numer rejestracyjny w przypadku wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych, numer lotu w przypadku samolotu oraz nazwę statku w przypadku łodzi i statków.

⁴ Należy wskazać nazwę, stosownie do przypadku.

⁵ Niniejsze stwierdzenie nie zwalnia przewoźników z ich zobowiązań zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi odpowiedniego stanu zwierząt, które mają być transportowane.

DYREKTYWA RADY 2003/50/WE

z dnia 11 czerwca 2003 r.

zmieniająca dyrektywę 91/68/EWG w zakresie wzmocnienia kontroli przemieszczania owiec i kóz

RADA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 91/68/EWG⁴ ustala warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami,
- (2) Dyrektywa Rady 64/432/EWG z 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁵ później została zmieniona i uaktualniona dyrektywą 97/12/WE⁶ w celu uwzględnienia rozwoju w sektorze zwierząt gospodarskich we Wspólnocie,
- (3) Owce i kozy łączy z bydłem i trzodą chlewną nie tylko podobny system hodowli, ale też podatność na wspólny zakres chorób,
- (4) Przemieszczanie owiec w dużej mierze przyczyniło się do rozprzestrzenienia pryszczycy w niektórych częściach Wspólnoty podczas wybuchu epidemii w 2001 r. i dlatego warunki zdrowotne zwierząt w wewnątrzspółnotowym handlu owcami i kozami zostały zaostrzone decyzją Komisji 2001/327/WE z dnia 24 kwietnia 2001 r., dotyczącą ograniczeń w odniesieniu do przemieszczania zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę i uchylającą decyzję 2001/263/WE⁷,
- (5) W momencie zakończenia kryzysu pryszczycy w 2001 r. została zorganizowana

¹ Dz.U. C 331 E z 31.12.2002, str. 287.

² Opinia z dnia 17 grudnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 85 z 8.4.2003, str. 36.

⁴ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/261/WE (Dz.U. L 91 z 6.4.2002, str. 31).

⁵ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1226/2002 (Dz.U. L 179 z 9.7.2002, str. 13).

⁶ Dz.U. L 109 z 25.4.1997, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/99/WE (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 107).

⁷ Dz.U. L 115 z 25.4.2001, str. 12. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/1004/WE (Dz.U. L 349 z 24.12.2002, str. 108).

wspólnie przez belgijską Prezydencję Rady i Komisję, Międzynarodowa Konferencja w sprawie Zapobiegania i Kontroli Pruszczycy w grudniu 2001 r., w celu sformułowania pierwszych wniosków z wybuchu epidemii choroby w 2001 r.; po konferencji poproszono Komisję o przedstawienie odpowiednich propozycji prawodawstwa wspólnotowego w celu zapobieżenia w przyszłości takim wybuchom a w przypadku ich wystąpienia - zminimalizowania ich niekorzystnych skutków gospodarczych. Między innymi, zażądano skuteczniejszych kontroli przemieszczania zwierząt podatnych, mając na uwadze udzielone gwarancje zdrowotne;

- (6) Dlatego niniejsza dyrektywa zamierza wzmocnić kontrole przemieszczania owiec i kóz w celu umocnienia gwarancji zdrowotnych udzielonych przez Państwa Członkowskie w handlu wewnątrzspółnotowym zwierzętami z tych gatunków, zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG;
- (7) Konieczne jest zapewnienie szybkiej procedury aktualizacji świadectw zdrowotnych,
- (8) Dlatego dyrektywa 91/68/EWG powinna zostać zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/68/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

- (a) Gdzie sytuacja tego wymaga, mają zastosowanie definicje określone w art. 2 dyrektywy 90/425/EWG i w art. 2 dyrektywy 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu oraz zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG i 91/496/EWG*.
- (b) Ponadto do celów niniejszej dyrektywy mają zastosowanie następujące definicje:
 1. „owce i kozy rzeźne” oznaczają zwierzęta z gatunków owiec i kóz przeznaczone do wprowadzenia do ubojni albo bezpośrednio albo poprzez zatwierdzone miejsce gromadzenia w celu ich ubicia;
 2. „owce i kozy hodowlane” oznaczają owce i kozy inne niż wymienione w pkt 1 i 3 przeznaczone do przetransportowania do miejsca przeznaczenia, albo bezpośrednio albo przez zatwierdzone miejsce gromadzenia w celach hodowli i produkcji;
 3. „owce i kozy przeznaczone do tuczu” oznaczają owce i kozy inne niż wspomniane w pkt. 1 i 2 przeznaczone do przetransportowania do miejsca przeznaczenia, albo bezpośrednio lub przez zatwierdzone miejsce gromadzenia, w celu utuczenia, a następnie uboju;
 4. „gospodarstwo owiec i kóz oficjalnie uznane za wolne od brucelozy”

oznacza gospodarstwo, które spełnia warunki ustanowione w sekcji I rozdział 1 załącznika A;

5. „gospodarstwo owiec i kóz wolne od brucelozy” oznacza gospodarstwo, które spełnia warunki ustanowione w rozdziale 2 załącznika A;
6. „choroba podlegająca obowiązkowi zgłaszania” oznacza chorobę wymienioną w sekcji I załącznika B;
7. „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ centralny Państwa Członkowskiego;
8. „gospodarstwo pochodzenia” oznacza każde gospodarstwo, w którym owce i kozy przebywają stale, zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy i w których prowadzone są rejestry poświadczające stałą obecność zwierząt, które to rejestry mogą być sprawdzane przez właściwe organy;
9. „miejsce gromadzenia” oznacza punkty skupu i rynki, w których grupowane są pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii owce i kozy pochodzące z różnych gospodarstw w celu utworzenia grup zwierząt przeznaczonych do przemieszczania w obrębie kraju;
10. „zatwierdzone miejsce gromadzenia” oznacza pomieszczenia, w których grupowane są owce i kozy pochodzące z różnych gospodarstw, w celu utworzenia grup zwierząt przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego;
11. „pośrednik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która kupuje i sprzedaje zwierzęta w obrocie handlowym, bezpośrednio albo pośrednio, prowadzi regularny obrót tymi zwierzętami i maksymalnie w ciągu 29 dni od nabycia zwierząt odsprzedaje je lub przemieszcza je z pierwszych pomieszczeń do innych pomieszczeń albo bezpośrednio do ubojni, która nie jest jego własnością;
12. „zatwierdzone pomieszczenia pośrednika” oznacza pomieszczenia zarządzane przez pośrednika stosownie do pkt 11 i zatwierdzone przez właściwe organy, w których grupowane są owce i kozy pochodzące z różnych gospodarstw, w celu utworzenia grup zwierząt przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego;
13. „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną określoną w art. 5 dyrektywy 91/628/EWG;
14. „region” oznacza część terytorium Państwa Członkowskiego o powierzchni co najmniej 2000 km², która podlega kontroli właściwych organów i obejmuje, co najmniej jeden z następujących regionów administracyjnych:
 - Belgia: province / provincie
 - Niemcy: Regierungsbezirk

- Dania:	amt lub island
- Francja:	département
- Włochy:	provincia
- Luksemburg	--
- Niderlandy:	RVV-kring
- Zjednoczone Królestwo:	
Anglia, Walia i Północna Irlandia	county
Szkocja	district or island area
- Irlandia	county
- Grecja:	νομός
- Hiszpania:	provincia
- Portugalia:	
kontynent:	distrito
inne części terytorium Portugalii:	região autónoma
- Austria:	Bezirk
- Szwecja:	län
- Finlandia:	lääni / län;

* Dz. U. L 340 z 11.12.1991., str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/29/WE (Dz. U. L 148 z 30.06.1995, str.52.)

2. Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

- 1) Owce i kozy rzeźne mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, jeśli spełniają warunki określone w art. 4, 4a, 4b i 4c.
- 2) Owce i kozy przeznaczone do tuczu mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, jeśli spełniają warunki określone w art. 4, 4a, 4b –i 5, bez uszczerbku dla wszelkich dodatkowych gwarancji, które mogą być wymagane na podstawie art. 7 i 8.
- 3) Owce i kozy hodowlane mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają warunki określone w art. 4, 4a, 4b, 5 i 6, bez uszczerbku dla gwarancji

dotatkowych, które mogą być wymagane stosownie do art. 7 i 8.

4) W drodze odstępstwa od przepisów ust. 2 i 3, właściwe organy Państw Członkowskich miejsca przeznaczenia mogą zgodzić się na ogólne lub ograniczone odstępstwa w zakresie przemieszczania owiec i kóz hodowlanych i z przeznaczeniem do tuczu, przeznaczonych wyłącznie do tymczasowego wypasu w pobliżu granic wewnętrznych Wspólnoty. Państwo Członkowskie korzystające z takiego odstępstwa informuje Komisję o treści przyznanych odstępstw.

5) Owce i kozy objęte niniejszą dyrektywą nie mogą w żadnym wypadku między opuszczeniem gospodarstwa pochodzenia i przyjazdem do miejsca przeznaczenia mieć styczności ze zwierzętami parzystokopytnymi innymi niż zwierzęta o tym samym stanie zdrowia.”

3. Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1) Państwa Członkowskie zapewniają, że owce i kozy:

- a) są zidentyfikowane i zarejestrowane zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym;
- b) są zbadane przez urzędowego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających załadunek zwierząt i nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby;
- c) nie pochodzą z gospodarstwa, ani miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstw, które są objęte zakazem z uwagi na zdrowie zwierząt; okres trwania takiego zakazu liczy od momentu uboju i/albo zbytu ostatniego zwierzęcia cierpiącego lub podatnego na jedną z chorób, określonych w (i), (ii) lub (iii), przez co najmniej:
 - (i) 42 dni w przypadku brucelozy,
 - (ii) 30 dni w przypadku wścieklizny,
 - (iii) 15 dni w przypadku węgliką;
- d) nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa, mieszczącego się na obszarze, który ze względów zdrowotnych objęty jest zakazem lub ograniczeniem wprowadzonym wobec gatunku, którego sprawa dotyczy, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym lub krajowym;
- e) nie są, z powodu zdrowia zwierząt, objęte ograniczeniami w zastosowaniu prawodawstwa wspólnotowego w odniesieniu do pryszczycy, ani nie były szczepione przeciwko pryszczycy.

2) Państwa Członkowskie zapewniają, że handlem nie są następujące zwierzęta:

- a) owce i kozy, które mają zostać poddane ubojowi w ramach krajowego programu zwalczania chorób, nie wymienionych w załączniku C do dyrektywy

90/425/EWG albo w rozdziale I załącznika B do niniejszej dyrektywy;

- b) owce i kozy, które nie mogą zostać wprowadzone do obrotu na ich własnym terytorium z powodu zdrowia publicznego albo zdrowia zwierząt uzasadnionych w art. 30 Traktatu.
- 3) Państwa Członkowskie zapewniają, że owce i kozy:
 - a) urodziły się i były hodowane od urodzenia we Wspólnocie; lub
 - b) zostały przywiezione z państwa trzeciego zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym.”

4. Dodaje się następujące artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

- 1) Państwa Członkowskie zapewniają, że owce i kozy rzeźne, hodowlane i z przeznaczeniem do tuczu nie są wysyłane do innego Państwa Członkowskiego chyba, że zwierzęta:
 - a) stale przebywały w gospodarstwie pochodzenia, przez co najmniej 30 dni, albo od urodzenia, jeśli zwierzęta mają mniej niż 30 dni,
 - b) nie pochodzą z gospodarstwa, do których owce i kozy zostały wprowadzone w ciągu 21 dni przed wysyłką,
 - c) nie pochodzą z gospodarstwa, do którego zwierzęta parzystokopytne przywożone z państwa trzeciego zostały wprowadzone w okresie 30 dni przed wysyłką.
- 2) W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b) i lit. c), Państwa Członkowskie mogą zezwalać na wysyłanie owiec i kóz do innego Państwa Członkowskiego, jeśli zwierzęta określone w ust. 1 lit. b) i lit. c) były całkowicie odizolowane od wszystkich innych zwierząt w gospodarstwie.

Artykuł 4b

- 1) Państwa Członkowskie zapewniają, że warunki wymienione w ust. 2-6 stosowane są do handlu wewnątrzspółnotowym wszystkimi owcami i kozami.
- 2) Zwierzęta nie przebywają poza swoim gospodarstwem pochodzenia przez więcej niż sześć dni przed ostatnią certyfikacją do handlu w miejscu przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim, jak określono w świadectwie zdrowia.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 9 ust. 1, w przypadku transportu morskiego, termin sześciu dni ulega przedłużeniu na czas trwania podróży drogą morską.

- 3) Po opuszczeniu gospodarstwa pochodzenia zwierzęta są przekazywane bezpośrednio do miejsca przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim.

4) w drodze odstępstwa od ust. 3, owce i kozy mogą, po opuszczeniu gospodarstwa pochodzenia i przed przybyciem do miejsca przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim, przejść przez tylko jedno zatwierdzone miejsce gromadzenia mieszczące się w Państwie Członkowskim pochodzenia.

W przypadku owiec i kóz rzeźnych, zatwierdzone miejsce gromadzenia może zostać zastąpiony zatwierdzonymi pomieszczeniami pośrednika mieszczącymi się w Państwie Członkowskim pochodzenia.

5) Zwierzęta rzeźne, które po przybyciu do Państwa Członkowskiego przeznaczenia zostały przyjęte do ubojni, muszą zostać ubite najszybciej jak to możliwe, najpóźniej w ciągu 72 godzin od przybycia.

6) Bez uszczerbku dla przepisów art. 3 ust. 5, Państwa Członkowskie zapewniają, że zwierzęta objęte niniejszą dyrektywą, w czasie między opuszczeniem gospodarstwa pochodzenia a ich przybyciem na miejsce przeznaczenia, w żadnym momencie zachowują stan zdrowia owiec i kóz nieprzeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego.

Artykuł 4c

1) W drodze odstępstwa od przepisów art. 4a ust. 1 lit. a) owce i kozy rzeźne mogą być przedmiotem handlu, jeżeli przebywały w gospodarstwie pochodzenia stale, przez co najmniej 21 dni.

2) W drodze odstępstwa od przepisów art. 4a ust. 1 lit. b) i bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 i przepisów art. 4b ust. 2, owce i kozy rzeźne mogą zostać przekazane z gospodarstwa pochodzenia, do gospodarstwa, do którego owce i kozy zostały wprowadzone w ciągu 21 dni przed wysyłką, jeśli są transportowane bezpośrednio do ubojni w innym Państwie Członkowskim w celu natychmiastowego uboju bez przechodzenia przez miejsce gromadzenia lub punkt etapowy ustanowiony zgodnie z dyrektywą 91/628/EWG.

3) W drodze odstępstwa od przepisów art. 4b ust. 3 i 4 i bez uszczerbku dla przepisów art. 4b ust. 2, owce i kozy rzeźne mogą, po opuszczeniu gospodarstwa pochodzenia, przejść przez jedno dodatkowe miejsce gromadzenia pod następującymi warunkami alternatywnymi:

(a) zwierzęta, zanim przejdą przez zatwierdzone miejsce gromadzenia określone w art. 4b ust. 4, które znajduje się w Państwie Członkowskim pochodzenia, spełniają następujące warunki:

(i) po opuszczeniu gospodarstwa pochodzenia zwierzęta przechodzą przez pojedyncze miejsce gromadzenia pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym, które dopuszcza tylko zwierzęta, o co najmniej tym samym stanie zdrowia,

(ii) bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego identyfikacji owiec i kóz, zwierzęta są identyfikowane indywidualnie, najpóźniej w miejscu gromadzenia, aby umożliwić w każdym przypadku

odnalezienie gospodarstwa pochodzenia oraz

- (iii) z miejsca gromadzenia zwierzęta są, wraz z urzędowym dokumentem weterynaryjnym, transportowane do zatwierdzonego miejsca gromadzenia, określonego w art. 4b ust. 4, w celu zatwierdzenia i przekazania bezpośrednio do ubojni w Państwie Członkowskim przeznaczenia;

lub

- b) zwierzęta mogą po wysłaniu z Państwa Członkowskiego pochodzenia przejść przez jedno zatwierdzone miejsce gromadzenia przed przekazaniem do ubojni w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia pod następującymi warunkami:
 - (i) zatwierdzone miejsce gromadzenia znajduje się w Państwie Członkowskim przeznaczenia, skąd zwierzęta muszą zostać przekazane bezpośrednio do ubojni, za co odpowiedzialny jest urzędowy lekarz weterynarii, w celu uboju w terminie pięciu dni od przybycia do zatwierdzonego miejsca gromadzenia, albo
 - (ii) zatwierdzone miejsce gromadzenia mieszczą się w jednym Państwie Członkowskim tranzytu, skąd zwierzęta są przekazywane bezpośrednio do ubojni w Państwie Członkowskim przeznaczenia wskazanej w świadectwie zdrowia zwierząt wystawionym zgodnie z przepisami art. 9 ust. 6.”

5. Art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8a

- 1) Państwa Członkowskie zapewniają, że w celu zatwierdzenia przez właściwy organ, miejsca gromadzenia muszą, co najmniej:
 - a) być pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, który zapewnia, w szczególności, zgodność z przepisami art. 3 ust. 5;
 - b) znajdować się na obszarze nie objętym zakazami lub ograniczeniami, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym i/lub ustawodawstwem krajowym;
 - c) podlegać oczyszczeniu i dezynfekcji przed użyciem, zgodnie z wymogami urzędowego lekarza weterynarii;
 - d) posiadać, przy uwzględnieniu możliwości przechowywania zwierząt przez miejsce gromadzenia:
 - budynek, przeznaczony wyłącznie do tego celu, gdy jest wykorzystywany jako miejsce gromadzenia,
 - odpowiednie obiekty i urządzenia do załadunku, wyładunku i odpowiednie pomieszczenia o właściwym standardzie dla zwierząt, do ich pojenia i karmienia, i do niezbędnego oporządzania; obiekty te muszą być łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,

- odpowiednie obiekty do prowadzenia kontroli,
 - odpowiednie obiekty do celów izolowania,
 - odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekowania pomieszczeń i ciężarówek,
 - odpowiednie obszary składowania paszy, ściółki i obornika,
 - odpowiedni system odprowadzania ścieków,
 - biuro dla urzędowego lekarza weterynarii;
- e) dopuszczać jedynie zwierzęta, które są zidentyfikowane zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym i spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustalone w niniejszej dyrektywie dla kategorii właściwych zwierząt. W tym celu, kiedy zwierzęta są przyjmowane, właściciel albo osoba odpowiedzialna w punkcie zapewniają, aby towarzyszyły im świadectwa zdrowia albo odpowiednie świadectwa dla gatunków i kategorii, objętych niniejszą dyrektywą;
- f) regularnie być badane przez właściwy organ w celu stwierdzenia, czy nadal spełniane są wymogi niezbędne do zatwierdzenia
- 2) Od właściciela albo osoby odpowiedzialnej w miejscu gromadzenia wymaga się, na podstawie dokumentów towarzyszących zwierzętom albo numerów identyfikacyjnych albo oznaczeń zwierząt, umieszczenia w rejestrze albo w bazie danych i zachowania przez okres, co najmniej trzech lat następujących informacji:
- nazwisko właściciela, pochodzenie, daty wprowadzenia i wyprowadzenia, liczby i identyfikacji owiec i kóz albo numer rejestracyjny gospodarstwa pochodzenia zwierząt wprowadzanych do punktu, tam gdzie stosuje się weterynaryjny numer identyfikacyjny lub zatwierdzenia miejsca gromadzenia, przez które zwierzęta przeszły przed wprowadzeniem do punktu oraz ich przewidziane miejsce przeznaczenia,
 - numer rejestracyjny przewoźnika i numer rejestracyjny samochodu ciężarowego dostarczającego zwierzęta do punktu lub odbierającego je z punktu.
- 3) Właściwy organ nadaje numer zatwierdzenia każdemu zatwierdzonemu miejscu gromadzenia. Takie zatwierdzenie może być ograniczone do jednego albo kilku gatunków objętych niniejszą dyrektywą, lub do zwierząt hodowlanych, przeznaczonych do tuczu lub rzeźnych. Właściwy organ przekazuje Komisji wykaz zatwierdzonych miejsc gromadzenia oraz jego kolejne aktualizacje. Komisja przedstawia ten wykaz Państwu Członkowskiemu w ramach Komitetu określonego w art. 15 ust. 1.
- 4) Właściwy organ może zawiesić lub wycofać zatwierdzenie w przypadku niezgodności z niniejszym artykułem lub innymi odpowiednimi przepisami niniejszej dyrektywy albo innych dyrektyw w odniesieniu do ograniczeń zdrowotnych. Zatwierdzenie może zostać wznowione, gdy właściwy organ uzna, że miejsce

gromadzenia całkowicie spełnia wszystkie stosowne przepisy niniejszej dyrektywy.

5) Właściwy organ zapewnia, aby w czasie działania, miejsca gromadzenia mają wystarczającą liczbę zatwierdzonych lekarzy weterynarii do wypełniania wszystkich obowiązków.

6) Wszelkie szczegółowe przepisy wymagane dla jednolitego stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.”

6. Dodaje się następujące artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 8b

1) Państwa Członkowskie zapewniają, że wszyscy pośrednicy są zarejestrowani oraz, do celów handlu wewnątrzspółnotowego, zatwierdzeni i wyposażeni w numer zatwierdzenia przez właściwy organ, oraz że zatwierdzeni pośrednicy spełniają przynajmniej następujące warunki:

a) muszą zajmować się wyłącznie zwierzętami, które są zidentyfikowane i pochodzą z gospodarstw, które spełniają warunki określone w art. 3. W tym celu pośrednik zapewnia, że zwierzęta są właściwie zidentyfikowane, i towarzyszą im stosowne dokumenty zdrowia zgodne z niniejszą dyrektywą;

b) od pośrednika wymaga się, aby prowadził rejestr albo bazę danych na podstawie dokumentu towarzyszącego zwierzętom, albo na podstawie numerów identyfikacji albo oznaczeń zwierząt oraz przechowywał następujące dane przez okres co najmniej trzech lat:

- nazwisko właściciela, pochodzenie, datę kupna, kategorię, liczbę i identyfikację owiec i kóz albo numer identyfikacyjny gospodarstwa pochodzenia nabytych zwierząt, oraz, tam gdzie stosuje się numer zatwierdzenia albo numer identyfikacyjny miejsca gromadzenia, przez które zwierzęta przeszły przed ich nabyciem oraz ich miejsce przeznaczenia,
- numer rejestracyjny przewoźnika i/lub numer rejestracyjny samochodu ciężarowego dostarczającego i odbierającego zwierzęta,
- nazwisko i adres nabywcy oraz miejsce przeznaczenia zwierząt,
- kopie planowanej trasy i/lub numery porządkowe świadectw zdrowia, w miarę potrzeby;

c) jeżeli pośrednik trzyma zwierzęta we własnych obiektach, gwarantuje on, że:

- personel zajmujący się zwierzętami jest odpowiednio przeszkolony w zakresie stosowania wymogów niniejszej dyrektywy oraz w zakresie właściwej opieki i pielęgnacji zwierząt,
- niezbędne kontrole i badania zwierząt były regularnie przeprowadzane przez urzędowego lekarza weterynarii oraz, aby były podejmowane wszystkie

niezbędne środki dla zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby.

2) Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie pomieszczenia używane przez pośrednika w związku z jego działalnością były rejestrowane i aby był im nadawany numer zatwierdzenia przez właściwy organ oraz aby spełniały, co najmniej następujące warunki:

- a) muszą pozostawać pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
- b) muszą znajdować się na obszarze, który nie podlega zakazowi albo ograniczeniom zgodnie prawodawstwem Wspólnoty lub ustawodawstwem krajowym;
- c) muszą posiadać:
 - odpowiednie pomieszczenia o dostatecznej pojemności, w szczególności, pomieszczenia do kontroli oraz pomieszczenia do izolowania tak, aby wszystkie zwierzęta mogły zostać odizolowane w przypadku wybuchu epidemii choroby zakaźnej,
 - odpowiednie obiekty i urządzenia do rozładunku oraz, w razie potrzeby, pomieszczenia o odpowiednim standardzie do trzymania zwierząt, ich pojenia i karmienia oraz oporządzania; obiekty te muszą być łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
 - odpowiedni obszar przeznaczony na ściółkę i obornik,
 - odpowiedni system odprowadzania ścieków;
- d) muszą zostać oczyszczone i zdezynfekowane przed użyciem, zgodnie z wymaganiami urzędowego lekarza weterynarii.

3) Właściwy organ może zawiesić lub wycofać zatwierdzenie w razie niezgodności z niniejszym artykułem lub innymi właściwymi przepisami niniejszej dyrektywy albo innych dyrektyw w zakresie ograniczeń zdrowotnych. Zatwierdzenie może zostać przywrócone, jeśli właściwy organ upewni się, że pośrednik działa w pełni zgodnie ze wszystkimi odpowiednimi przepisami niniejszej dyrektywy.

4) Właściwy organ musi przeprowadzać regularne inspekcje w celu stwierdzenia, że wymagania niniejszego artykułu są spełniane.

Artykuł 8c

1) Państwa Członkowskie zapewniają, że przewoźnicy określani w art. 5 dyrektywy 91/628/EWG spełniają następujące warunki dodatkowe:

- a) do przewozu zwierząt muszą używać środków transportu, które są:
 - skonstruowane w taki sposób, aby odchody zwierząt, ściółka i pasza nie mogły wyciec lub wypaść z pojazdu,

- oczyszczane i dezynfekowane niezwłocznie po każdym transporcie zwierząt albo produktów, które mogłyby wpływać na zdrowie zwierząt oraz, jeśli to konieczne, przed każdym nowym załadunkiem zwierząt, przy użyciu środków dezynfekujących urzędowo zatwierdzonych przez właściwy organ;
- b) muszą posiadać odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekcji, zatwierdzone przez właściwy organ, włącznie z obiektami i urządzeniami do przechowywania ściółki i odchodów, lub muszą przedstawić dokumentację dowodową, że czynności te wykonuje strona trzecia zatwierdzona przez właściwy organ.
- 2) przewoźnik musi zapewnić, aby dla każdego pojazdu używanego do transportu zwierząt był prowadzony rejestr, który musi być przechowywany przez okres minimum trzech lat zawierający, co najmniej następujące informacje:
- (i) miejsca i daty załadunku, nazwisko lub nazwę firmy i adres gospodarstwa albo miejsca gromadzenia, z którego zwierzęta są zabierane,
 - (ii) miejsca i daty dostawy, nazwisko lub nazwę firmy i adres odbiorcy(-ów),
 - (iii) gatunki i liczbę przewożonych zwierząt,
 - (iv) datę i miejsce dezynfekcji,
 - (v) szczegóły dokumentacji towarzyszącej, numer, itd.
- 3) Przewoźnicy zapewniają, że wysyłka lub zwierzęta, w żadnym wypadku w okresie między opuszczeniem gospodarstwa lub miejsca gromadzenia a dotarciem do miejsca przeznaczenia, nie miały kontaktu ze zwierzętami o gorszym stanie zdrowia.
- 4) Państwa Członkowskie zapewniają, że przewoźnicy złożą pisemne zobowiązanie stwierdzające w szczególności, że:
- zostaną podjęte wszystkie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, w szczególności przestrzegane będą przepisy niniejszego artykułu i przepisy odnoszące się do odpowiedniej dokumentacji towarzyszącej zwierzętom,
 - transport zwierząt jest powierzany pracownikom posiadającym niezbędne umiejętności, kwalifikacje zawodowe i wiedzę.
- 5) W przypadku naruszenia niniejszego artykułu, art. 18 dyrektywy 91/628/EWG stosuje się odpowiednio.”

7. Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

- 1) Owcom i kozom musi towarzyszyć podczas transportu do miejsca przeznaczenia świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem I, II lub III wymienionym w załączniku E, odpowiednio do przypadku. Świadectwo składa się z pojedynczego arkusza albo, tam

gdzie wymagana jest więcej niż jedna strona, ma mieć taką formę, że dwie strony lub więcej stanowią część zintegrowanej i niepodzielnej całości i posiadają numer seryjny. Świadczenie wystawia się w dniu przeprowadzania inspekcji sanitarnej, przynajmniej w jednym z języków urzędowych kraju przeznaczenia. Świadczenie jest ważne 10 dni od daty inspekcji sanitarnej.

2) Inspekcja sanitarna w celu wydania świadectwa zdrowia, zawierająca dodatkowe gwarancje, do celów wysyłki zwierząt, może być przeprowadzona albo w gospodarstwie pochodzenia albo w zatwierdzonym miejscu gromadzenia albo, w przypadku zwierząt rzeźnych, w zatwierdzonych pomieszczeniach pośrednika. W tym celu właściwy organ zapewnia, aby każde świadectwo było sporządzane przez urzędowego lekarza weterynarii po przeprowadzeniu inspekcji, wizytacji i kontroli, przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

3) Urzędowy lekarz weterynarii z miejsca gromadzenia przeprowadza wszelkie niezbędne kontrole zwierząt, które są tam wprowadzane.

4) W przypadku owiec i kóz przeznaczonych do tuczu i hodowlanych wysyłanych do innego Państwa Członkowskiego z zatwierzonego miejsca gromadzenia lub z zatwierdzonych pomieszczeń pośrednika znajdujących się w Państwie Członkowskim pochodzenia, świadectwo zdrowia, określone w ust. 1, zgodne z wzorem II lub III określonym w załączniku E, odpowiednio do przypadku, może zostać wydane jedynie na podstawie kontroli ustalonych w ust. 3 oraz urzędowego dokumentu zawierającego niezbędne informacje podane przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia.

5) Dla owiec i kóz rzeźnych, wysyłanych do innego Państwa Członkowskiego z zatwierzonego miejsca gromadzenia albo z zatwierdzonych pomieszczeń pośrednika znajdujących się w Państwie Członkowskim pochodzenia, świadectwo zdrowia, określone w ust. 1, zgodne ze wzorem I określonym w załączniku E, może zostać wydane tylko na podstawie kontroli określonych w ust. 3 oraz urzędowego dokumentu zawierającego niezbędne informacje, podane przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia albo miejsce gromadzenia, określone w art. 4c ust. 3 lit. a) (i).

6) Dla owiec i kóz rzeźnych, przechodzących przez zatwierdzone miejsce gromadzenia zgodnie z przepisami art. 4c ust. 3 lit. b) (ii), urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za zatwierdzone miejsce gromadzenia w Państwie Członkowskim tranzytu dostarcza zaświadczenie dla Państwa Członkowskiego przeznaczenia w drodze wystawienia drugiego świadectwa zdrowia, zgodne z wzorem I określonym w załączniku E, podając w nim dane zgodne z oryginalnym(-i) świadectwem(świadczeniami) zdrowia i załączając do niego urzędowo poświadczoną kopię oryginalnych świadectw. W tym przypadku łączny okres ważności świadectw nie może przekraczać okresu określonego w ust. 1.

7) Urzędowy lekarz weterynarii wystawiający świadectwo zdrowia dla handlu wewnątrzspółnotowego zgodne z wzorem I, II lub III określonym w załączniku E, odpowiednio do przypadku, zapewnia, aby przemieszczanie zostało zapisane w systemie ANIMO w dniu wystawienia świadectwa.”

8. Skreśla się art. 13.
9. Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

- 1) załącznik A zmienia Rada, na wniosek Komisji, kwalifikowaną większością głosów.
 - 2) załączniki B, C, D i E zmienia się zgodnie z procedurą, określoną w art. 15 ust. 2.
 - 3) Zasady wykonywania niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą, określoną w art. 15 ust. 2.”
10. Skreśla się art. 16
 11. Załącznik E zostaje zastąpiony załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 2004 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Gdy Państwa Członkowskie przyjmą te środki, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia ustanawiane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 11 czerwca 2003 r.

W imieniu Rady

G. DRYS

Przewodniczący

<p>6. Środek transportu³</p> <p>6.1 Typ</p> <p>6.2 Identyfikacja</p>	<p>7. Zakład(-y) pochodzenia</p> <p>7.1 Nazwa i adres gospodarstwa pochodzenia⁴</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>																		
<p>8. Miejsce przeznaczenia zwierząt</p> <p>8.1 Państwo Członkowskie UE:</p> <p>8.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny:</p> <p>8.2.1 Ubojni⁴</p> <p>8.2.2 Zatwierdzonego miejsca gromadzenia⁴</p> <p>8.2.3 Zatwierdzonego miejsca gromadzenia w Państwie Członkowskim tranzytu^{4 6}</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>7.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego miejsca gromadzenia⁴ albo pomieszczeń zatwierdzonego pośrednika^{4 5}</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>																		
<p>9. Liczba zwierząt</p>																			
<p>10. Identyfikacja zwierząt</p> <p>10.1 Gatunek(-i) zwierząt:..... rasa</p> <p>10.2 Indywidualna identyfikacja zwierząt objętych tą wysyłką</p>																			
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Urzędowa identyfikacja indywidualna⁷</th> <th>Wiek (miesiące) i płeć (♀♂ kastrat)</th> <th>Liczba zwierząt</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td></tr> </tbody> </table>	Urzędowa identyfikacja indywidualna ⁷	Wiek (miesiące) i płeć (♀♂ kastrat)	Liczba zwierząt																
Urzędowa identyfikacja indywidualna ⁷	Wiek (miesiące) i płeć (♀♂ kastrat)	Liczba zwierząt																	

<p>11. Pochodzenie zwierząt</p>
--

Zwierzęta:

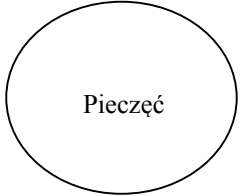
- a) urodziły się i były hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty⁴
lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego, spełniającego warunki zdrowotne zwierząt, ustanowione w decyzji Komisji 93/198/EWG zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG⁴

12. Informacja zdrowotna

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- 12.1 zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby;
- 12.2 nie muszą być poddane ubojowi z konieczności w ramach programu zwalczania choroby zakaźnej;
- 12.3 nie pochodzą z gospodarstwa, które jest objęte zakazem z powodu zdrowia zwierząt i nie weszły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, przy czym rozumie się, że:
 - 12.3.1 taki zakaz jest związany z wybuchem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:
 - bruceloza,
 - wścieklizna,
 - węglik;
 - 12.3.2 po uboju i/lub zniszczeniu ostatniego zwierzęcia cierpiącego lub podatnego na jedną z wyżej wymienionych chorób, okres trwania zakazu musi wynosić co najmniej:
 - 42 dni w przypadku brucelozy,
 - 30 dni w przypadku wścieklizny,
 - 15 dni w przypadku węglika;
 - 12.3.3 nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie weszły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa położonego w strefie ochronnej, która została ustanowiona zgodnie z przepisami Wspólnoty i której zwierzęta nie mogą opuszczać;

12.3.4	nie są objęte środkami zdrowia zwierząt wynikającymi z prawodawstwa Wspólnoty w odniesieniu do pryszczycy i nie były szczepione przeciwko pryszczycy;
12.4.1	pochodzą z gospodarstwa, w którym przebywały stale przez okres co najmniej 21 dni przed załadunkiem, albo od urodzenia, jeśli zwierzę ma mniej niż 21 dni, do którego żadne zwierzę parzystokopytne przywożone z państwa trzeciego nie zostało wprowadzone w ciągu ostatnich 30 dni przed wysyłką, chyba że te zwierzęta zostały wprowadzone zgodnie z przepisami art. 4a ust. 2 dyrektywy 91/68/EWG;
12.4.2	<p>bądź</p> <p>(i) pochodzą z gospodarstwa, do którego nie zostały wprowadzone żadne zwierzęta z gatunków owiec i kóz, chyba, że zwierzęta te zostały wprowadzone zgodnie z przepisami art. 4a ust. 2 dyrektywy 91/68/EWG, w okresie ostatnich 21 dni przed wysyłką z gospodarstwa⁴ lub</p> <p>(ii) zostały wysłane bezpośrednio z jednego gospodarstwa do ubojni docelowej;</p>
13.1	zwierzęta były transportowane przy użyciu środków transportu i przetrzymywane w miejscach, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy użyciu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w taki sposób, aby skutecznie chronić stan zdrowia zwierząt.
13.2	na podstawie urzędowej dokumentacji towarzyszącej zwierzętom, których dotyczy niniejsze świadectwo zdrowia, transport wysyłki rozpoczął się dnia..... (podać datę) ^{8,9} .
13.3	w momencie kontroli zwierzęta nadawały się do transportu w ramach zamierzonego przewozu zgodnie z przepisami dyrektywy 91/628/EWG ¹⁰ .
14.	<p>Niniejsze świadectwo</p> <p>(i) obowiązuje przez 10 dni od daty kontroli w gospodarstwie pochodzenia, albo w zatwierdzonym miejscu gromadzenia albo w zatwierdzonym pomieszczeniu pośrednika w Państwie Członkowskim pochodzenia⁴, albo</p> <p>(ii) wygasa zgodnie z przepisami art. 9 ust. 5 dyrektywy 91/68/EWG dnia.....(podać datę)^{2,4}.</p>

14.1. Pieczęć urzędowa i podpis 	14.2 Sporządzono w: (podać miejsce kontroli)
	14.3 Sporządzono dnia: (podać datę kontroli)
	14.4 Podpis urzędowego lekarza weterynarii (podać nazwisko i uprawnienia wielkimi literami)

Adnotacje

- ¹ Świadectwa zdrowia mogą być sporządzone tylko dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, statku powietrznym albo łodzi / statku, które pochodzą z tego samego gospodarstwa / miejsca gromadzenia i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.
- ² Wypełnić w przypadku wysyłki grupowej w zatwierdzonym miejscu gromadzenia mieszczącym się w Państwie Członkowskim tranzytu.
- ³ W przypadku wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych podać numer rejestracyjny, numer lotu w przypadku statków powietrznych, a w przypadku łodzi i statków nazwę.
- ⁴ Niepotrzebne skreślić.
- ⁵ Tylko dla miejsca przeznaczenia 8.2.1.
- ⁶ Tylko w związku z ppkt. 12.4.2 (i).
- ⁷ Podać numer i miejsce.
- ⁸ W przypadku, gdy wysyłka jest grupowana w miejscu gromadzenia i obejmuje zwierzęta, które zostały załadowane w różnych dniach, za datę rozpoczęcia transportu całej wysyłki uważa się najwcześniejszą datę opuszczenia przez część wysyłki gospodarstwa pochodzenia.
- ⁹ Wypełnić w przypadku wysyłki grupowanej w zatwierdzonym miejscu gromadzenia albo w pomieszczeniu zatwierzonego pośrednika.
- ¹⁰ Niniejsza deklaracja nie zwalnia przewoźników z obowiązków ciążących na nich zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty, w szczególności dotyczącymi zdolności zwierząt do poddania ich transportowi.

Wzór II

<p>1. Nadawca (nazwa i pełny adres)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ŚWIADECTWO ZDROWIA¹ W HANDLU WEWNĄTRZWPÓLNOTOWYM MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH OWCAMI I KOZAMI PRZEZNACZONYMI DO TUCZU</p>
	Nr
	Oryginał
<p>2. Odbiorca (nazwa i pełny adres)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>3. Państwo Członkowskie.....</p>
	<p>4. Właściwy organ</p> <p>4.1 Ministerstwo:</p> <p>.....</p> <p>4.2 Departament:</p> <p>.....</p>
<p>5. Miejsce załadunku:</p> <p>.....</p>	<p>7. Zakład(-y) pochodzenia</p> <p>7.1 Nazwa i adres gospodarstwa⁴:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>7.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego miejsca gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia⁴</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>6. Środki transportu³</p> <p>6.1 Typ</p> <p>6.2 Identyfikacja</p>	
<p>8. Przeznaczenie zwierząt</p> <p>8.1 Państwo Członkowskie UE:</p> <p>8.2.1 Nazwa, adres gospodarstwa⁴</p> <p>8.2.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego miejsca gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia⁴</p>	

.....	
---	--

9. **Liczba zwierząt**.....

10. **Identyfikacja zwierząt**

10.1 Gatunek(-ki) zwierząt:..... rasa

10.2 Indywidualna identyfikacja zwierząt objętych tą wysyłką

Urzędowa identyfikacja indywidualna³
Wiek (miesiące) i płeć (♀♂ kastrat)
Liczba zwierząt

11. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i były hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty⁴
albo
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego, spełniającego warunki zdrowotne zwierząt określonych w decyzji Komisji 93/198/EWG zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG⁴

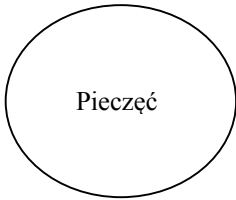
12. Informacja zdrowotna

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- 12.1 zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby;
- 12.2 nie są zwierzętami przeznaczonymi do zniszczenia w ramach programu zwalczania choroby zakaźnej;
- 12.3 nie pochodzą z gospodarstwa, które jest przedmiotem zakazu z powodu zdrowia zwierząt i nie weszły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, przez co rozumie się, że:
 - 12.3.1 taki zakaz jest związany z ogniskiem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:
 - bruceloza,
 - wścieklizna,
 - wąglik;
 - 12.3.2 po ubiciu i / albo zniszczeniu ostatniego zwierzęcia wykazującego objawy albo podatnego na jedną z powyższych chorób, okres trwania zakazu musi wynosić co najmniej:
 - 42 dni w przypadku brucelozy,
 - 30 dni w przypadku wścieklizny,
 - 15 dni w przypadku wągliku;
 - 12.3.3 nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie weszły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa położonego w strefie ochronnej, która została ustanowiona zgodnie z przepisami Wspólnoty i której zwierzęta nie mogą opuszczać;
 - 12.3.4 nie są przedmiotem środków zdrowia zwierząt w zastosowaniu prawodawstwa

	wspólnotowego dotyczącego pryszczycy i nie były szczepione przeciwko pryszczycy;
12.4	przebywały stale w jednym gospodarstwie pochodzenia przez okres co najmniej 30 dni przed załadunkiem, albo od urodzenia w gospodarstwie pochodzenia, jeśli zwierzę ma mniej niż 30 dni, i żadne zwierzę z gatunku owiec i kóz nie zostało wprowadzone do gospodarstwa pochodzenia w ciągu 21 dni przed załadunkiem i żadne zwierzę parzystokopytne przywiezione z państwa trzeciego nie zostało wprowadzone do gospodarstwa pochodzenia w ciągu ostatnich 30 dni przed wysyłką, chyba że zwierzęta te zostały wprowadzone zgodnie z przepisami art. 4a ust. 2 dyrektywy 91/68/EWG;
12.5	są zgodne z dodatkowymi gwarancjami przewidzianym w art. 7 lub 8 dyrektywy Rady 91/68/EWG i ustalonym dla Państwa Członkowskiego przeznaczenia lub części jego terytorium [podać nazwę Państwa Członkowskiego lub części jego terytorium] w decyzji.../.../WE ⁴ .
12.6	spełniają co najmniej jeden z następujących warunków wymienionych w 12.6.1, 12.6.2 albo 12.6.3 i dlatego kwalifikują się do wprowadzenia owiec i kóz do gospodarstwa, które urzędowo zostało uznane za wolne od brucelozy (<i>B. melitensis</i>) ⁴ :
12.6.1	gospodarstwo pochodzenia znajduje się w Państwie Członkowskim albo w części jego terytorium..... [podać nazwę Państwa Członkowskiego albo części jego terytorium, który jest urzędowo uznane za wolne od brucelozy zgodnie z decyzją Komisji.../.../WE ⁴ , albo
12.6.2	pochodzą z gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (<i>B. melitensis</i>) ⁴ ; albo
12.6.3	pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (<i>B. melitensis</i>) ⁴ i <ul style="list-style-type: none"> (i) są indywidualnie zidentyfikowane, (ii) nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie albo, jeśli były szczepione, to przed ponad dwoma laty albo są to samice w wieku ponad dwóch lat, które były szczepione przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy, (iii) były izolowane pod urzędowym nadzorem w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem ujemnym, dwóm badaniom na brucelozę zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, przeprowadzonym w odstępie, co najmniej sześciu tygodni⁴;
12.7	są zgodne z co najmniej jednym z następujących warunków w 12.7.1, 12.7.2 albo 12.7.3 i dlatego kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa owiec i kóz, które jest wolne od brucelozy (<i>B. melitensis</i>) ⁴ :

12.7.1	pochodzą z gospodarstwa oficjalnie wolnego od brucelozy (<i>B. melitensis</i>) ⁴ ; albo
12.7.2	pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (<i>B. melitensis</i>) ⁴ ; albo
12.7.3	przed upływem okresu ustalonego w ramach programów zwalczania, zatwierdzonych zgodnie z decyzją 90/242/EWG, pochodzą z gospodarstwa innego niż to, określone w 12.7.1 i 12.7.2 i spełniają następujące warunki:
	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="349 483 884 517">(i) są indywidualnie zidentyfikowane; <li data-bbox="349 562 1398 707">(ii) pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta z gatunków podatnych na brucelozę (<i>B. melitensis</i>) były wolne od klinicznych objawów albo innych objawów brucelozy w ciągu, co najmniej 12 miesięcy; <li data-bbox="349 741 1398 1323">(iii) bądź: <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="429 819 1398 887">- nie były szczepione przeciwko brucelozie (<i>B. melitensis</i>) w ciągu ostatnich dwóch lat i <li data-bbox="429 931 1398 1111">- były izolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem ujemnym, dwóm badaniom na brucelozę zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, przeprowadzonym w odstępie, co najmniej sześciu tygodni⁴, <p data-bbox="509 1144 564 1178">albo</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="429 1223 1398 1323">- były szczepione szczepionką Rev. 1 przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy, ale najpóźniej na 15 dni przed wprowadzeniem ich do gospodarstwa przeznaczenia⁴;
13.1	Zwierzęta były transportowane przy użyciu środków transportu i przetrzymywane w miejscach, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy użyciu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w taki sposób, aby skutecznie chronić zdrowie zwierząt.
13.2	Na podstawie urzędowej dokumentacji towarzyszącej zwierzętom, których dotyczy niniejsze świadectwo zdrowia, transport wysyłki rozpoczął się dnia.....(podać datę) ⁵ .
13.3	W momencie kontroli zwierzęta nadawały się do transportu w ramach zamierzonego przewozu zgodnie z przepisami dyrektywy 91/628/EWG ⁶ .
14.	Niniejsze świadectwo obowiązuje przez okres 10 dni od daty inspekcji.

14.1. Pieczęć urzędowa i podpis 	14.2 Sporządzono w: (podać miejsce kontroli)
	14.3 Sporządzono dnia: (podać datę kontroli)
	14.4 Podpis urzędowego lekarza weterynarii (podać nazwisko i uprawnienia wielkimi literami)

Adnotacje

- ¹ Świadectwa zdrowia mogą być sporządzone tylko dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, statku powietrznym albo łodzi / statku, które pochodzą z tego samego gospodarstwa / miejsca gromadzenia i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.
- ² W przypadku wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych podać numer rejestracyjny, numer lotu w przypadku samolotów, a w przypadku łodzi i statków nazwę.
- ³ Niepotrzebne skreślić.
- ⁴ Podać numer i miejsce.
- ⁵ W przypadku, gdy wysyłka jest grupowana w miejscu gromadzenia i obejmuje zwierzęta, które zostały załadowane w różnych dniach, za datę rozpoczęcia transportu całej wysyłki uważa się najwcześniejszą datę opuszczenia przez część wysyłki gospodarstwa pochodzenia.
- ⁶ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia transportujących z obowiązków ciążących na nich zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty, w szczególności dotyczącymi zdolności zwierząt do poddania ich transportowi.

Wzór III

1. Nadawca (nazwa i pełny adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA¹ W HANDLU MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH OWCAMI I KOZAMI HODOWLANymi
	Nr Oryginał
	3. Państwo Członkowskie:.....
2. Odbiorca (nazwa i pełny adres)	4. Właściwy organ 4.1 Ministerstwo: 4.2 Departament:
5. Miejsce załadunku	7. Zakład(-y) pochodzenia 7.1 Nazwa i adres gospodarstwa ⁴ :
6. Środek transportu² 6.1 Typ: 6.2 Identyfikacja:	
8. Przeznaczenie zwierząt 8.1 Państwo Członkowskie UE: 8.2.1 Nazwa, adres gospodarstwa ⁴	7.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego miejsca gromadzenia ⁴

8.2.2	Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego miejsca gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia ⁴	
-------	--	--

9.	Liczba zwierząt
----	------------------------------

10.	Identyfikacja zwierząt
10.1	Gatunek(-ki) zwierząt: rasa
10.2	Indywidualna identyfikacja zwierząt objętych tą wysyłką <div style="text-align: center;"> Urzędowa identyfikacja indywidualna³ Wiek (miesiące) i płeć (♀♂ kastrat) </div> <div style="text-align: center;"> Liczba zwierząt </div>

11 **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i były hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty⁴
albo
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego, spełniającego warunki zdrowotne zwierząt, określone w decyzji Komisji 93/198/EWG zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG⁴;

12. **Informacja zdrowotna**

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- 12.1 zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby;
- 12.2 nie są zwierzętami podlegającymi zniszczeniu w ramach programu zwalczania choroby zakaźnej;
- 12.3 nie pochodzą z gospodarstwa, które jest przedmiotem zakazu z powodu zdrowia zwierząt i nie weszły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, przez co rozumie się, że:
 - 12.3.1 taki zakaz jest związany z wybuchem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:
 - bruceloza,
 - wścieklizna,
 - wąglik;
 - 12.3.2 po ubiciu i / albo zniszczeniu ostatniego zwierzęcia cierpiącego lub podatnego na jedną z powyższych chorób, okres trwania zakazu musi wynosić co najmniej:
 - 42 dni w przypadku brucelozy,
 - 30 dni w przypadku wścieklizny,
 - 15 dni w przypadku wągliku;
 - 12.3.3 nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie weszły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa położonego w strefie ochronnej, która została ustanowiona zgodnie z przepisami Wspólnoty i której zwierzęta nie mogą opuszczać;

- 12.3.4 nie są objęte przepisami dotyczącymi zdrowia zwierząt wynikającymi z prawodawstwa Wspólnoty w odniesieniu do pryszczycy i nie były szczepione przeciwko pryszczycy;
- 12.4 przebywały stale w jednym gospodarstwie pochodzenia przez okres co najmniej 30 dni przed załadunkiem, albo od urodzenia w gospodarstwie pochodzenia, jeśli zwierzę ma mniej niż 30 dni, i żadne zwierzę z gatunku owiec i kóz nie zostało wprowadzone do gospodarstwa pochodzenia w ciągu 21 dni przed załadunkiem i żadne zwierzę parzystokopytne przywiezione z państwa trzeciego nie zostało wprowadzone do gospodarstwa pochodzenia w ciągu ostatnich 30 dni przed wysyłką, chyba, że te zwierzęta zostały wprowadzone zgodnie z przepisami art. 4a ust. 2 dyrektywy 91/68/EWG;
- 12.5 odpowiadają gwarancjom dodatkowym ustalonym w art. 7 lub 8 dyrektywy Rady 91/68/EWG i ustalonym dla Państwa Członkowskiego przeznaczenia albo części jego terytorium.....
[podać nazwę Państwa Członkowskiego albo części jego terytorium] w decyzji.../.../WE⁴.
- 12.6 spełniają co najmniej jeden z warunków wymienionych w 12.6.1, 12.6.2 albo 12.6.3 i dlatego kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa owiec i kóz, które jest urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)⁴:
- 12.6.1 gospodarstwo pochodzenia znajduje się w Państwie Członkowskim albo w części jego terytorium.....
[podać nazwę Państwa Członkowskiego albo części jego terytorium, który jest uznane za oficjalnie wolne od brucelozy zgodnie z decyzją Komisji.../.../WE⁴, albo
- 12.6.2 pochodzą z gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)⁴; albo
- 12.6.3 pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*) i
- (i) są indywidualnie zidentyfikowane,
 - (ii) nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie albo, jeśli były szczepione, to przed ponad dwoma laty albo są to samice w wieku ponad dwóch lat, które były szczepione przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy,
 - (iii) były izolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem ujemnym, dwóm badaniom na obecność brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, przeprowadzonym w odstępie, co najmniej sześciu tygodni⁴;

12.7 spełniają co najmniej jeden z następujących warunków w 12.7.1, 12.7.2 albo 12.7.3 i dlatego kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa owiec i kóz, które jest wolne od brucelozy (*B. melitensis*)⁴:

12.7.1 pochodzą z gospodarstwa oficjalnie wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)⁴, albo

12.7.2 pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)⁴; albo

12.7.3 przed upływem okresu ustalonego w ramach programów zwalczania, zatwierdzonych zgodnie z decyzją 90/242/EWG, pochodzą z gospodarstwa innego niż to, określone w 12.7.1 i 12.7.2 i spełniają następujące warunki:

(i) są indywidualnie zidentyfikowane;

(ii) pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta z gatunków podatnych na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych objawów albo innych objawów brucelozy w ciągu, co najmniej 12 miesięcy;

(iii) albo:

- nie były szczepione przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) w ciągu ostatnich dwóch lat i

- były izolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem ujemnym, dwóm badaniom na obecność brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, przeprowadzonym w odstępie, co najmniej sześciu tygodni⁴,

albo

- były szczepione szczepionką Rev 1 przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy, ale najpóźniej na 15 dni przed wprowadzeniem ich do gospodarstwa przeznaczenia⁴;

12.8 odnośnie zakaźnego zapalenia najądrza tryków (*B. ovis*), tam gdzie sprawa dotyczy nie kastrowanych tryków przeznaczonych do hodowli, muszą one:

(i) pochodzić z gospodarstwa, w którym żaden przypadek zakaźnego zapalenia najądrza tryków (*B. ovis*) nie został odnotowany w ciągu ostatnich 12 miesięcy,

oraz

(ii) przebywać ciągle w tym gospodarstwie przez okres 60 dni poprzedzających wysyłkę oraz

(iii) zostać poddane, w ciągu 30 dni przed wysyłką, z wynikiem ujemnym,

badaniu na obecność zakaźnego zapalenia najądrza tryków (*B. ovis*) zgodnie z załącznikiem D do dyrektywa 91/68/EWG;

12.9 zgodnie z najlepszą wiedzą niżej podpisanego i według pisemnego oświadczenia ze strony właściciela, nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie były w kontakcie ze zwierzętami z gospodarstwa, w którym zostały klinicznie stwierdzone następujące choroby:

- (i) w ciągu ostatnich sześciu miesięcy, zakaźna bezmleczność owiec (*Mycoplasma agalactiae*) i zakaźna bezmleczność kóz (*Mycoplasma agalactiae*, *M. capricolum*, *M. mycoides* subsp. *mycoides* large colony),
- (ii) w ciągu ostatnich 12 miesięcy, paratuberkuloza lub serowaciejące zapalenie węzłów chłonnych,
- (iii) w ciągu ostatnich trzech lat, adenomatoza płuc, choroba Maedi-Visna lub wirusowe zapalenie mózgu i stawów kóz. Jednakże, ten okres czasu zostaje zredukowany do 12 miesięcy, jeśli zwierzęta dotknięte przez chorobę Maedi-Visna albo wirusowe zapalenie mózgu i stawów kóz zostały poddane ubojowi, a pozostałe zwierzęta zareagowały ujemnie podczas dwóch badań;

12.10 co do trzęsawki owiec:

12.10.1 pochodzą z gospodarstwa spełniającego następujące wymagania:

- (i) gospodarstwo przechodzi okresowe urzędowe kontrole weterynaryjne,
- (ii) zwierzęta są identyfikowane,
- (iii) żaden przypadek trzęsawki owiec nie został stwierdzony, od co najmniej trzech lat,
- (iv) na dorosłych samicach przeznaczonych do uboju przeprowadzane są badania przez pobieranie próbek,
- (v) do gospodarstwa wprowadzane są tylko samice pochodzące z gospodarstw spełniających te same wymagania;

12.10.2 zwierzęta przebywały od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata, bez przerwy w gospodarstwie lub gospodarstwach spełniających wymagania ppkt. 12.10.1;

12.10.3 jeśli są przeznaczone do Państwa Członkowskiego, które stosuje, na całym terytorium lub na jego części, jeden z programów określony w pkt. 3 lit. b) rozdziału załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, spełniają wymagania ustalone przez programy określone w tym punkcie;

13.1	Zwierzęta były transportowane przy użyciu środków transportu i przetrzymywane w miejscach, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy użyciu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w taki sposób, aby skutecznie chronić zdrowie zwierząt.	
13.2	Na podstawie urzędowej dokumentacji towarzyszącej zwierzętom, których dotyczy niniejsze świadectwo zdrowia, transport wysyłki rozpoczął się dnia.....(podać datę) ⁵ .	
13.3	W momencie kontroli zwierzęta nadawały się do transportu w ramach zamierzonego przewozu zgodnie z przepisami dyrektywy 91/628/EWG ⁶ .	
14.	Niniejsze świadectwo obowiązuje przez 10 dni od daty inspekcji.	
14.1.	Pieczęć urzędowa i podpis	14.2 Sporządzono w: (podać miejsce kontroli)
		14.3 Sporządzono dnia: (podać datę kontroli)
		14.4 Podpis urzędowego lekarza weterynarii (podać imię i uprawnienia wielkimi literami)

Adnotacje

- ¹ Świadectwa zdrowia mogą być sporządzone tylko dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie albo łodzi / statku, które pochodzą z tego samego gospodarstwa / miejsce gromadzenia i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.
- ² Dla wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych podać numer rejestracyjny, numer lotu dla samolotów, a dla łodzi i statków nazwę.
- ³ Niepotrzebne skreślić.
- ⁴ Podać numer i miejsce.
- ⁵ W przypadku, gdy wysyłka jest grupowa w miejscu gromadzenia i obejmuje zwierzęta, które zostały załadowane w różnych dniach, za datę rozpoczęcia transportu całej wysyłki uważa się najwcześniejszą datę opuszczenia przez część wysyłki gospodarstwa pochodzenia.
- ⁶ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia transportujących z obowiązków ciążących na nich zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty, w szczególności dotyczącymi zdolności zwierząt do poddania ich transportowi.

DYREKTYWA RADY

z dnia 19 listopada 1991 r.

w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG
oraz 91/496/EWG

(91/628/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w rezolucji z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie polityki dotyczącej opieki nad zwierzętami⁴, Parlament Europejski wezwał Komisję do przedstawienia propozycji w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu;

aby wyeliminować bariery techniczne w handlu żywymi zwierzętami i sprawić aby organizacje rynkowe, o których mowa, działały bez przeszkód przy jednoczesnym zapewnieniu zadawalającego poziomu ochrony zwierzętom, których to dotyczy, Wspólnota przyjęła przepisy w tej dziedzinie;

wszystkie Państwa Członkowskie ratyfikowały Europejską Konwencję o ochronie zwierząt podczas transportu międzynarodowego oraz podpisały dodatkowy Protokół umożliwiający Wspólnocie jako takiej przystąpienie do wspomnianej Konwencji;

rozporządzenie Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie stosowania we Wspólnocie Konwencji o międzynarodowym handlu zagrożonymi gatunkami fauny i flory⁵, zwanej dalej „Cites”, reguluje warunki transportu określonych gatunków;

dyrektywa 77/489/EWG⁶ ustanowiła zasady dotyczące ochrony zwierząt podczas transportu międzynarodowego; dyrektywa 81/389/EWG⁷ ustaliła środki zmierzające do wykonania

¹ Dz.U. nr C 214, z 21.08.1989, str. 36. oraz Dz.U. nr C 154 z 23.06.1990, str. 7.

² Dz.U. nr C 113 z 7.05.1990, str. 206.

³ Dz.U. nr C 56 z 7.03.1990, str. 29.

⁴ Dz.U. nr C 76 z 7.03.1987, str. 185.

⁵ Dz.U. nr L 384 z 31.12.1982, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 197/90 (Dz.U. nr L 29 z 31.01.1990, str. 1).

⁶ Dz.U. nr L 200 z 8.08.1977, str. 10.

dyrektywy 77/489/EWG, w szczególności wprowadziła kontrole na wewnętrznych granicach Wspólnoty;

aby osiągnąć te same cele, a szczególnie ochronę zwierząt podczas transportu, w kontekście ustanawiania rynku wewnętrznego konieczna jest modyfikacja przepisów dyrektywy 90/425/EWG⁸, między innymi w celu harmonizacji uprzednich kontroli dotyczących opieki nad zwierzętami podczas transportu;

ramy te muszą obejmować transport zwierząt wewnątrz, do i ze Wspólnoty, a systematyczne kontrole na wewnętrznych granicach wspólnotowych muszą zostać zniesione;

ze względów związanych z opieką nad zwierzętami, transport zwierząt na duże odległości, w tym zwierząt rzeźnych należy w jak największym stopniu ograniczyć;

proponowane przepisy muszą zagwarantować skuteczną ochronę zwierząt podczas transportu;

dyrektywę 91/496/EWG⁹ należy zmienić w taki sposób, aby dostosować ją do niniejszej dyrektywy; ponadto należy uchylić dyrektywy 77/489/EWG oraz 81/389/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do transportu:
 - a) nieparzystokopytnych zwierząt gospodarskich oraz zwierząt gospodarskich z gatunku bydła, owiec, kóz i nierogacizny;
 - b) drobiu, ptactwa domowego i królików domowych;
 - c) kotów domowych i psów domowych;
 - d) innych ssaków i ptaków;
 - e) innych zwierząt kręgowych i zwierząt zimmokrwistych.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:
 - a) podróźnych przewoźących zwierzęta domowe w celach niekomercyjnych;

⁷ Dz.U. nr L 150 z 6.06.1981, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85 (Dz.U. nr L 362 z 31.12.1985, str. 8.).

⁸ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

⁹ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56.

- b) bez uszczerbku dla odnośnych przepisów prawa krajowego, w stosunku do transportu zwierząt odbywającego się:
- na maksymalną odległość do 50 km liczoną od wyruszenia transportu do miejsca przeznaczenia, lub
 - przy udziale hodowców bydła lub właścicieli tuczarni korzystających z pojazdów rolniczych, lub środków transportu należących do nich w przypadkach, kiedy warunki geograficzne zmuszają ich sezonowo do niezarobkowego okresowego wypasu pewnych gatunków zwierząt.

Artykuł 2

1. W razie potrzeby do celów niniejszej dyrektywy obowiązują definicje zawarte w art. 2 dyrektyw 89/662/EWG¹⁰, 90/425/EWG, 90/675/EWG¹¹ oraz dyrektywy 91/496/EWG.

2. Dodatkowo obowiązują następujące definicje:

- a) „środki transportu”, są to części pojazdów drogowych, pojazdów szynowych, statków i samolotów wykorzystywane do transportu zwierząt, jak również kontenery podczas transportu lądowego, morskiego lub powietrznego;
- b) „transport”, wszelkie przemieszczanie zwierząt odbywające się przy użyciu środka transportu, które obejmuje załadunek i wyładunek zwierząt;
- c) „miejsce postoju”, miejsce, w którym podróż zostaje przerwana w celu umożliwienia zwierzętom odpoczynku, nakarmienia ich oraz napojenia;
- d) „punkt przeładowania”, miejsce, w którym transport zostaje wstrzymany w celu przeładowania zwierząt z jednego środka transportu do innego środka transportu;
- e) „miejsce wyruszenia transportu”, miejsce, w którym, bez uszczerbku dla przepisów art. 1 ust. 2 lit. b), zwierzę zostało po raz pierwszy załadowane na środek transportu, lub każde inne miejsce, w którym zwierzęta zostały wyładowane i były przechowywane, przez co najmniej 10 godzin, pojone, karmione i gdzie miały w razie potrzeby zapewnioną opiekę, ale z wyłączeniem wszelkich miejsc postoju lub punktów przeładowania.

Targowiska oraz miejsca gromadzenia zwierząt, zatwierdzone zgodnie z ustawodawstwem Wspólnotowym, również mogą być uznane za miejsca wyruszenia transportu:

- jeśli, pierwsze miejsce załadunku zwierząt znajduje się bliżej niż 50 km od wspomnianych targowisk lub miejsc gromadzenia zwierząt,
- jeśli, chociaż odległość wymieniona w tiret pierwsze wynosi ponad 50 km, zwierzęta miały zapewniony okres odpoczynku w okresie ustalonym zgodnie z procedurą

¹⁰ Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

¹¹ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa z ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

określona w art. 17 i zostały napojone oraz nakarmione przed ponownym załadunkiem;

- f) „miejsce przeznaczenia”, miejsce, w którym zwierzę jest ostatecznie wyładowane ze środka transportu, ale z wyłączeniem miejsca postoju lub punktu przeładowania;
- g) „przewóz”, transport z miejsca wyruszenia do miejsca przeznaczenia.

ROZDZIAŁ II

Transport i kontrole na terenie Wspólnoty

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że:
 - a) transport zwierząt wewnątrz, do i z każdego Państwa Członkowskiego odbywa się zgodnie z niniejszą dyrektywą, a w stosunku do zwierząt wymienionych w:
 - art. 1 lit. a) zgodnie z przepisami zawartymi w rozdziale I Załącznika,
 - art. 1 lit. b) zgodnie z przepisami zawartymi w rozdziale II Załącznika,
 - art. 1 lit. c) zgodnie z przepisami zawartymi w rozdziale III Załącznika,
 - art. 1 lit. d) zgodnie z przepisami zawartymi w rozdziale IV Załącznika,
 - art. 1 lit. e) zgodnie z przepisami zawartymi w rozdziale V Załącznika;
 - b) żadne zwierzę nie może być przewożone jeśli jego stan na to nie pozwala i jeśli nie podjęto stosownych kroków w celu zagwarantowania mu opieki w trakcie przewozu i po dotarciu do miejsca przeznaczenia. Zwierzęta chore lub ranne uznaje się za niezdolne do przewozu. Jednakże niniejszy przepis nie obowiązuje w stosunku do:
 - (i) zwierząt lekko rannych lub chorych, u których transport nie wywoła niepotrzebnego cierpienia;
 - (ii) zwierząt przewożonych do celów badań naukowych zatwierdzonych przez właściwy organ;
 - c) zwierzętom, które zachorują, lub odniosą urazy podczas transportu udziela się jak najszybciej pierwszej pomocy; zapewnia się im odpowiednią opiekę weterynaryjną a jeśli to konieczne, dokonuje się uboju w sposób niepowodujący niepotrzebnego cierpienia.
2. Niezależnie od ust. 1 lit. b) Państwa Członkowskie mogą zezwolić na transport zwierząt w celu przeprowadzenia koniecznego leczenia weterynaryjnego, lub uboju z konieczności, w warunkach niespełniających wymogów niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie zagwarantują, że każdy transport tego rodzaju jest dozwolony jedynie wówczas, jeśli nie powoduje niepotrzebnego cierpienia, lub złego traktowania odnośnych zwierząt. W razie

konieczności przyjęte zostaną konkretne przepisy dotyczące obowiązywania niniejszego ustępu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

3. Bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych w pkt. 1 lit. a) i b) oraz w Załączniku do niniejszej dyrektywy Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, ustali na wniosek Komisji odpowiednie warunki dodatkowe transportu pewnych gatunków zwierząt, takich jak nieparzystokopytne, dzikie ptactwo i ssaki morskie celem opieki nad nimi.

Do chwili wprowadzenia w życie niniejszych przepisów Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z postanowieniami Traktatu, stosować dodatkowe przepisy odnośnego prawa krajowego.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie zagwarantują, że zwierzęta podlegają identyfikacji i rejestracji w trakcie przewożenia zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG, oraz że towarzyszy im dokumentacja wymagana zgodnie z prawem wspólnotowym, lub prawem wewnętrznym, umożliwiającą właściwemu organowi sprawdzenie:

- miejsca pochodzenia zwierząt oraz tożsamości ich właściciela,
- miejsca wyruszenia transportu zwierząt i miejsca przeznaczenia,
- daty i godziny wyruszenia transportu.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zagwarantują, że:

1. każda osoba fizyczna lub prawna, przewożąca zwierzęta w celach zarobkowych:
 - a) jest zarejestrowana w sposób umożliwiający właściwym organom sprawdzenie, że spełnia wymogi niniejszej dyrektywy;
 - b) przewozi zwierzęta objęte niniejszą dyrektywą przy użyciu środków transportu spełniających wymogi ustanowione w Załączniku do niniejszej dyrektywy;
 - c) nie przewozi żadnych zwierząt, lub nie doprowadza do transportu żadnych zwierząt w sposób mogący prowadzić do ich poranienia, lub spowodowania niepotrzebnego cierpienia;
2. osoba kierująca przedsiębiorstwem przewozu zwierząt:
 - a) powierza przewóz personelowi posiadającemu niezbędną wiedzę o sprawowaniu wszelkiej koniecznej opieki nad przewożonymi zwierzętami;
 - b) przy przewozach trwających ponad 24 godziny od miejsca wyruszenia transportu i uwzględnieniu miejsca przeznaczenia sporządza plan trasy łącznie ze wszystkimi miejscami postoju i punktami przeładunku dzięki któremu można zapewnić zwierzętom odpoczynek, karmienie i pojenie i, w razie konieczności, wyładunek i

przechowanie zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy dla gatunków przewożonych;

- c) jest w stanie, względem przewożonych gatunków i jeśli przewóz trwa dłużej niż 24 godziny, przedstawi kroki jakie zostały podjęte w celu spełnienia zapotrzebowania zwierząt na karmę i wodę w trakcie przewozu nawet wówczas, gdy plan trasy ulega zmianie, lub jeśli przewóz zostaje przerwany z powodów, na które nie ma ona wpływu;
 - d) gwarantuje, że zwierzęta są przewożone bez zwłoki do miejsca przeznaczenia niezależnie od normalnych okresów odpoczynku dla kierowców;
 - e) gwarantuje, że podczas przewozu przesyłce towarzyszą dokumenty zawierające oryginał planu trasy, wymienionego w lit. b), uzupełniony o datę, miejsce i czas wyruszenia transportu;
 - f) przechowuje drugą kopię wspomnianego planu trasy przez okres czasu ustalony przez właściwy organ, przedstawianą do wglądu w celu weryfikacji na żądanie właściwego organu;
 - g) jeśli zwierzęta podróżują bez opiekuna, gwarantuje, że wysyłający przygotował je do przewozu zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, oraz że odbiorca jest przygotowany na ich przyjęcie;
3. Miejsca postoju, uzgodnione zawczasu przez osobę kierującą, wymienioną w ust. 2 są regularnie kontrolowane przez właściwy organ.

Artykuł 6

1. W dyrektywie 90/425/EWG wprowadza się następujące zmiany:
- a) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza dyrektywa nie dotyczy kontroli przeprowadzanych jako część zadań wykonywanych w sposób niedyskryminacyjny przez organy odpowiedzialne za ogólne stosowanie ustaw w Państwach Członkowskich”.
 - b) w załączniku A do sekcja I dodaje się następujące odniesienie:

„Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG. (Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17.)”.
2. Świadczenia lub dokumenty wymienione w art. 3 dyrektywy 90/425/EWG uzupełnia się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, celem uwzględnienia wymogów niniejszej dyrektywy.
3. Wymiana informacji między organami zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy musi zostać zintegrowana ze skomputeryzowanym systemem, przewidzianym w art. 20 dyrektywy

90/425/EWG (Animo) i, jeśli chodzi o przywóz z państw trzecich, z projektem zmian, zgodnie z art. 12 ust. 4 dyrektywy 91/496/EWG.

Szczegółowe zasady obowiązywania niniejszego ustępu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie zagwarantują przyjęcie stosownych środków w celu zredukowania do minimum wszelkich opóźnień transportu, lub cierpienia zwierząt, jeśli strajki lub inne nieprzewidziane okoliczności stanowią przeszkodę w stosowaniu niniejszej dyrektywy. Należy podjąć specjalne kroki, w szczególności w portach, na lotniskach, dworcach kolejowych, stacjach rozrządowych, oraz w punktach kontroli granicznej, wymienionych w art. 6 dyrektywy 91/496/EWG, w celu przyspieszenia transportu zwierząt w warunkach zgodnych z wymogami niniejszej dyrektywy.

2. Bez uszczerbku dla wymogów wspólnotowych w zakresie zdrowia zwierząt ustanowionych innymi przepisami, żadna przesyłka ze zwierzętami nie zostanie zatrzymana w trakcie transportu, o ile nie jest to konieczne ze względów opieki nad zwierzętami. Jeżeli jakaś przesyłka zostanie zatrzymana podczas transportu na dłużej niż dwie godziny, podjęte zostaną stosowne kroki dla zapewnienia zwierzętom opieki oraz, jeśli to konieczne, wyładunku i przechowania.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zagwarantują, że zgodnie z zasadami i przepisami dotyczącymi kontroli, ustalonymi w dyrektywie 90/425/EWG, właściwy organ sprawdza, czy spełnione zostały wymogi niniejszej dyrektywy poprzez dokonywanie niedyskryminacyjnych inspekcji:

- a) środków transportu i zwierząt przybywających do miejsca przeznaczenia;
- b) środków transportu i zwierząt na targowiskach, w miejscach wyruszenia transportu, w miejscach postoju i w punktach przeładowania;
- c) szczegółowych danych w dokumentach towarzyszących.

Ponadto, jeśli właściwy organ Państwa Członkowskiego posiada informacje, na podstawie, których może podejrzewać, że doszło do uchybienia, może on przeprowadzać kontrole również podczas transportu zwierząt na jego terytorium.

Niniejszy artykuł nie dotyczy kontroli przeprowadzanych jako część zadań wykonywanych w sposób niedyskryminacyjny przez organa odpowiedzialne za ogólne stosowanie ustaw w Państwie Członkowskim.

Artykuł 9

1. Jeżeli w trakcie transportu zostanie stwierdzone, że przepisy niniejszej dyrektywy nie są lub nie były przestrzegane, organ właściwy w miejscu stwierdzenia takiego uchybienia zażąda od osoby odpowiadającej za ten środek transportu podjęcia wszelkich działań, jakie właściwy organ uzna za konieczne, dla opieki nad odnośnymi zwierzętami.

Zależnie od okoliczności działania takie mogą obejmować:

- a) zorganizowanie zakończenia przewozu lub dostarczenie zwierząt najkrótszą trasą z powrotem do miejsca wyruszenia transportu, pod warunkiem że takie postępowanie nie sprawi zwierzętom niepotrzebnego cierpienia;
- b) zorganizowanie zwierzętom odpowiedniego miejsca przechowania i zapewnienie im prawidłowej opieki do czasu rozwiązania problemu;
- c) zorganizowanie humanitarnego uboju odnośnych zwierząt. Przeznaczenie i wykorzystanie tusz takich zwierząt regulują przepisy ustalone w dyrektywie 64/433/EWG¹².

2. Jeżeli osoba odpowiadająca za ów środek transportu nie przestrzega instrukcji właściwego organu, ten ostatni niezwłocznie egzekwuje środki, o których mowa i w odpowiedni sposób uzyskuje rekompensatę kosztów wprowadzenia owych środków.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawo odwołania od decyzji właściwych organów, istniejące w ramach ustaw obowiązujących w Państwach Członkowskich.

Decyzje podejmowane przez właściwe organy w Państwach Członkowskich i powody tych decyzji są podawane do wiadomości wysyłającemu, lub jego przedstawicielowi, oraz właściwemu organowi w Państwie Członkowskim będącym krajem wysyłającym.

Na życzenie wysyłającego, lub jego przedstawiciela, wspomniane decyzje i powody są im przesyłane na piśmie wraz ze szczegółami dotyczącymi prawa odwołania, którym dysponują zgodnie z ustawami obowiązującymi w Państwie Członkowskim przeznaczenia oraz szczegółami dotyczącymi obowiązującej procedury i terminów.

Jednakże w razie zaistnienia sporu obie strony zainteresowane mogą, jeśli tak postanowią, w maksymalnym terminie jednego miesiąca, poddać spór ocenie biegłego, którego nazwisko znajduje się na liście biegłych wspólnotowych sporządzonej przez Komisję.

Biegli wydają opinię w terminie nie dłuższym niż 72 godziny. Strony podporządkowują się opinii biegłego z należyтым uwzględnieniem ustawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii.

Artykuł 10

1. Biegli Komisji mogą, w zakresie wymaganym dla jednolitego obowiązywania niniejszej dyrektywy, dokonywać kontroli na miejscu we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich. Państwa Członkowskie na terenie, których przeprowadzane są inspekcje, zapewnią biegłym wszelką pomoc konieczną do zrealizowania ich zadań. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wynikach takich kontroli.

2. Szczegółowe zasady obowiązywania niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą ustaloną w art. 17.

¹² Dyrektywa zmieniona i ujednolicona dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 68).

ROZDZIAŁ III

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 11

1. Obowiązują zasady określone w dyrektywie 91/496/EWG, w szczególności w stosunku do organizowania kontroli i postępowania kontrolnego.

2. Przywóz, tranzyt i transport do i na terenie Wspólnoty żywych zwierząt objętych niniejszą dyrektywą i pochodzących z państw trzecich jest dozwolony tylko wówczas, gdy eksporter i/lub importer zobowiązuje się pisemnie do przestrzegania wymogów niniejszej dyrektywy i podjął kroki w celu ich przestrzegania.

3. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 1993 r. akapit pierwszy art. 4 ust. 2 lit. d) dyrektywy 91/496/EWG otrzymuje brzmienie:

„d) weryfikacja zgodności z wymogami dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG*

* Dz.U.nr L 340, 11.12.1991, str.17.”

4. Świadcstwo lub dokumenty przewidziane w art. 4 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 91/496/EWG są uzupełniane zgodnie z procedurą określoną w art. 17, celem uwzględnienia wymogów niniejszej dyrektywy.

Do chwili przyjęcia niniejszych przepisów obowiązują stosowne przepisy prawa krajowego, zgodne z ogólnymi zasadami określonymi w Traktacie.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 12

Do celów niniejszej dyrektywy zasady i procedury dotyczące informacji, ustalone w dyrektywie 89/608/EWG¹³, obowiązują *mutatis mutandis* z uwzględnieniem istniejących różnic.

Artykuł 13

1. Najpóźniej do dnia 1 lipca 1992 r. Komisja przedstawi raport przygotowany na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, ewentualnie także wnioski, w sprawie:

- kwestii ustalenia maksymalnego czasu przewozu dla określonych gatunków zwierząt;
- przerw ustalonych w rozdziale I części A ust. 2 lit. d) Załącznika do niniejszej dyrektywy;
- długość okresu odpoczynku przewidzianego w art. 5 ust. 2 lit. b);

¹³ Dz.U. nr L 351 z 2.12.1989, str. 34.

- normy załadunkowe dotyczące zagęszczenia zwierząt obowiązujące podczas transportu określonych gatunków zwierząt;
- normy jakie musi spełniać środek transportu dotyczące transportu określonych gatunków zwierząt.

Rada podejmie działania w sprawie tych wniosków działając kwalifikowaną większością głosów.

2. Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 17 i po konsultacjach z Naukowym Komitetem Weterynaryjnym Komisja określa kryteria wspólnotowe, jakie spełniać muszą miejsca postojów odnośnie do karmienia, pojenia, załadunku, wyładunku i, jeśli to konieczne, przechowania określonych gatunków zwierząt.

3. Po trzech latach od wdrożenia przepisów niniejszej dyrektywy Komisja przedstawi Radzie raport w sprawie doświadczenia, uzyskanego przez Państwa Członkowskie, w szczególności dotyczącego przepisów wymienionych w ust. 1 i 2, ewentualnie dołączając wnioski w sprawie zmiany tych przepisów. Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, podejmie działania w sprawie takiego raportu.

4. Do czasu wprowadzenia w życie przepisów wymienionych w ust. 1 i 2 obowiązują stosowne przepisy prawa krajowego zgodne z ogólnymi zasadami określonymi w Traktacie.

Artykuł 14

Załączniki do niniejszej dyrektywy zmieniane są przez Radę, która działa kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, mając na względzie w szczególności ich dostosowywanie do postępu technicznego i naukowego.

Artykuł 15

Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 17 świadectwa lub dokumenty towarzyszące, przewidziane w rozporządzeniach wspólnotowych w sprawie transportu zwierząt, wymienionych w art. 1, mogą być uzupełniane przez zaświadczenia wydane przez właściwy organ w rozumieniu art. 2 ust. 6 dyrektywy 90/425/EWG poświadczające, że wymogi niniejszej dyrektywy zostały spełnione.

Artykuł 16

Przepisy dotyczące opieki nad zwierzętami podczas transportu obowiązujące wobec przemieszczania zwierząt w pewnych częściach terytoriów wymienionych w załączniku 1 do dyrektywy 90/675/EWG, w przypadku Królestwa Hiszpanii łącznie z Wyspami Kanaryjskimi, z uwzględnieniem naturalnych ograniczeń właściwych dla tych terytoriów, w szczególności ich oddalenia od kontynentalnej części terytorium Wspólnoty, przyjmowane są zgodnie z procedurą ustaloną w art. 17, na podstawie informacji określonych w ust. 2.

W tym celu najpóźniej do dnia 1 lipca 1992 r. zainteresowane Państwa Członkowskie przedstawią Komisji szczególne przepisy, których będą przestrzegać, dotyczące opieki nad

zwierzętami podczas transportu, jeśli zwierzęta przemieszczane są w odnośnych regionach, z uwzględnieniem ograniczeń właściwych tym terytoriom.

Artykuł 17

1. Jeśli wykorzystywana ma być procedura ustalona w niniejszym artykule, przewodniczący - z własnej inicjatywy lub na prośbę przedstawiciela Państwa Członkowskiego - niezwłocznie kieruje sprawę do Stałego Komitetu Weterynaryjnego (zwanego dalej „Komitetem”), ustanowionego decyzją 68/361/EWG¹⁴.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi propozycję środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię w sprawie propozycji w terminie, który może ustalić przewodniczący zależnie od pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością głosów określoną w art. 148 ustęp 2 Traktatu w przypadku decyzji wymagających przyjęcia przez Radę na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie wazone są w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki są niezgodne z opinią Komitetu lub, jeśli nie wydano żadnej opinii, Komisja niezwłocznie przestawia Radzie propozycję odnoszącą się do środków, jakie należy podjąć. Rada działa kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od dnia skierowania sprawy do Rady nie podjęła ona żadnych działań, proponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zagłosowała zwykłą większością przeciwko wspomnianym środkom.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie konkretne środki zmierzające do ukarania osób fizycznych, lub prawnych, za wszelkie naruszenia niniejszej dyrektywy.

2. W przypadku wielokrotnego naruszania niniejszej dyrektywy, lub naruszenia powodującego dotkliwie cierpienie u zwierząt, Państwo Członkowskie może, bez uszczerbku dla innych nałożonych sankcji, podjąć kroki konieczne dla naprawienia zauważonych niedociągnięć.

Artykuł 19

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z ustawodawstwa celnego.

Artykuł 20

Dyrektywy 77/489/EWG oraz 81/389/EWG tracą moc nie później niż w terminie wymienionym w art. 21.

Artykuł 21

¹⁴ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1993 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Wspomniane w ust. 1 środki, powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 listopada 1991 r.

W imieniu Rady

P. BUKMAN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ROZDZIAŁ I

ZWIERZĘTA DOMOWE NIEPARZYSTOKOPYTNE ORAZ ZWIERZĘTA DOMOWE Z GATUNKU BYDŁA, OWIEC, KÓZ ORAZ ŚWIŃ

A. Przepisy ogólne

1. Zwierzęta ciężarne, co, do których istnieje prawdopodobieństwo, że urodzą młode podczas transportu, lub zwierzęta, które urodziły w ciągu ostatnich 48 godzin, a także zwierzęta nowonarodzone, u których pępek nie uległ jeszcze całkowitemu zagojeniu, uznaje się za niezdolne do przewożenia.
2.
 - a) Zwierzętom należy zapewnić odpowiednią przestrzeń do stania w ich naturalnej pozycji i, w razie konieczności, przegrody ochraniające zwierzęta przed ruchem środka transportu. Jeśli specjalne warunki dotyczące ochrony zwierząt nie stanowią inaczej, zwierzętom należy zapewnić przestrzeń wystarczającą do leżenia.
 - b) Środki transportu i kontenery muszą być tak skonstruowane i obsługiwane, aby ochraniać zwierzęta przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i znacznymi różnicami w warunkach klimatycznych. Wentylacja i kubatura muszą być zgodne z warunkami transportu i odpowiednie dla przewożonych gatunków zwierząt.
 - c) Środki transportu i kontenery muszą być łatwe do czyszczenia, zabezpieczone przed wydostaniem się zwierząt i skonstruowane oraz obsługiwane w taki sposób, aby uniknąć poranienia i niepotrzebnego cierpienia i zagwarantować zwierzętom bezpieczeństwo podczas transportu. Kontenery, w których przewożone są zwierzęta, muszą być oznakowane symbolem wskazującym na obecność żywych zwierząt oraz znakiem wskazującym, że zwierzęta są ułożone w pozycji wyprostowanej; ponadto muszą umożliwić dokonywanie inspekcji oraz opiekę nad zwierzętami i być rozmieszczone w sposób niezakłócający wentylacji. Podczas transportu i ładowania kontenery muszą być trzymane w pozycji pionowej i nie mogą być narażone na gwałtowne wstrząsy i szarpnięcia.
 - d) Podczas transportu zwierzęta muszą otrzymywać wodę i odpowiednią karmę w stosownych odstępach czasu. Odstępy te nie mogą przekraczać 24 godzin, chyba, że konieczne jest przedłużenie tego okresu o nie więcej niż dwie godziny w konkretnych przypadkach i gdy leży to w interesie zwierząt, w szczególności z uwagi na przewożone gatunki, wykorzystywane środki transportu oraz bliskość miejsca wyładowania.
 - e) Podczas transportu zwierzęta nieparzystokopytne muszą nosić kantary. Przepis ten nie musi obowiązywać w stosunku do nieposkromionych źrebiąt lub do zwierząt przewożonych w oddzielnych pojemnikach.
 - f) Jeśli zwierzęta są przywiązane, powrozy lub inne tego rodzaju wiązania muszą być wystarczająco mocne, aby nie ulec zerwaniu podczas transportu w normalnych warunkach, oraz dostatecznie długie, aby umożliwić zwierzętom, w razie potrzeby, położenie się oraz jedzenie i napojenie się. Muszą też być ułożone w taki sposób, aby

wyeliminować niebezpieczeństwo zaduszenia lub powstania urazów. Zwierząt nie przywiązuje się za rogi ani za kółka w nosie.

- g) Zwierzęta nieparzystokopytne przewozi się w oddzielnych przegrodach lub pojemnikach, skonstruowanych w taki sposób, aby chroniły zwierzęta przed wstrząsami. Jednakże takie zwierzęta można też przewozić w grupach; w takim przypadku należy dopatrzeć, aby zwierzęta wrogie sobie nawzajem nie były przewożone razem i aby ich tylne kopyta zostały pozbawione podków.
 - h) Zwierzęta nieparzystokopytne nie mogą być przewożone w pojazdach posiadających więcej niż jedną skrzynię ładunkową.
3. a) Jeśli zwierzęta różnych gatunków są przewożone tym samym środkiem transportu to muszą one być rozdzielone według gatunków, z wyjątkiem zwierząt-towarzyszy, gdy ich rozdzielenie spowodowałoby cierpienie. Ponadto należy podjąć specjalne kroki w celu uniknięcia niekorzystnych reakcji mogących wynikać z przewożenia w tej samej przesyłce zwierząt, które są swoimi naturalnymi wrogami. Jeśli ten sam środek transportu przewozi zwierzęta w różnym wieku, zwierzęta dorosłe i młode należy rozdzielić; jednakże ograniczenie to nie obowiązuje w stosunku do samic podróżujących z młodymi, które są przez nie karmione. Niekastrowane dorosłe samce należy oddzielić od samic. Dorosłe knury zarodowe należy oddzielić od siebie nawzajem. Dotyczy to także ogierów. Przepisy te obowiązują jedynie w sytuacji, gdy zwierzęta nie były hodowane w zgodnych grupach lub, gdy nie są do siebie przyzwyczajone.
- b) Do przegród, w których przewożone są zwierzęta, nie można ładować towarów. Mogłoby to naruszyć warunki opieki nad zwierzętami.
4. Należy używać odpowiedniego sprzętu do załadowywania i wyładowywania zwierząt, takiego jak pomosty, rampy lub pochylnie ładunkowe. Materiał podłogowy tego sprzętu powinien posiadać właściwości przeciwpoślizgowe, a w razie potrzeby sprzęt powinien być zaopatrzony w osłonę boczną. Podczas przewozu nie wolno zawieszzać zwierząt przy użyciu środków mechanicznych, podnosić ani wlec za głowę, rogi, nogi, ogon, czy sierść. Dodatkowo należy w miarę możliwości unikać elektrycznych poganiaczy.
5. Podłoga środka transportu lub kontenera musi być wystarczająco mocna, aby wytrzymać ciężar przewożonych zwierząt: musi być przeciwpoślizgowa; jeżeli są w niej szczeliny lub otwory to muszą one być całkowicie gładkie, aby zapobiec poranieniu zwierząt. Podłoga musi być pokryta taką ilością ściółki, która wystarcza do pochłaniania odchodów, chyba, że kwestia ta rozwiązana została w inny sposób posiadający co najmniej takie same zalety, lub gdy odchody są regularnie usuwane.
6. Aby zapewnić zwierzętom konieczną opiekę podczas transportu, przesyłkom zwierząt gospodarskich musi towarzyszyć opiekun, z wyjątkiem następujących przypadków:
- a) jeśli zwierzęta przewożone są w kontenerach zabezpieczonych, odpowiednio wentylowanych i, jeśli to konieczne, zawierających dostateczną ilość karmy i wody w korytach i poidłach, zabezpieczonych przed wywróceniem się, na przewóz trwający dwukrotnie dłużej niż zaplanowano;

- b) jeśli przewoźnik pełni funkcję opiekuna;
 - c) jeśli wysyłający zatrudnił osobę opiekującą się zwierzętami we wskazanych miejscach postoju.
- 7.
- a) Dozorca lub osoba wynajęta przez wysyłającego sprawuje opiekę nad zwierzętami, karmi je i poi, w razie potrzeby doi.
 - b) Krowy dojne są dojne w odstępach około 12 godzin, nie dłuższych jednak niż 15 godzin.
 - c) Aby umożliwić opiekunowi sprawowanie opieki, wymaga się aby dysponował on, w razie potrzeby, odpowiednim oświetleniem.
8. Zwierzęta ładuje się do środków transportu, które zostały dokładnie wyczyszczone i, w razie potrzeby, odkażone. Zwierzęta padłe, ściółka i odchody są jak najszybciej usuwane.

B. Przepisy szczególne dotyczące przewozu koleją

9. Każdy towarowy wagon kolejowy wykorzystywany do transportu zwierząt jest oznakowany symbolem wskazującym na obecność żywych zwierząt, chyba, że zwierzęta przewożone są w kontenerach. Jeśli nie ma możliwości udostępnienia wagonów specjalnie przystosowanych do przewozu zwierząt, zwierzęta należy przewozić w wagonach zadaszonych, zdolnych do jazdy z dużą prędkością i zaopatrzonych w dostatecznie duże otwory wentylacyjne, lub system wentylacji, który działa skutecznie również przy niewielkich prędkościach. Wewnętrzne ściany wagonów muszą być wykonane z drewna lub innego stosownego materiału, całkowicie gładkiego, do których przymocowane są kółka lub pręty do wiązania zwierząt w razie potrzeby.
10. Jeśli nie są przewożone w osobnych pojemnikach, zwierzęta nieparzystokopytne przywiązuje się w taki sposób, aby wszystkie były ulokowane przodem do tej samej strony pojazdu lub przywiązane przodem do siebie. Jednakże nie przywiązuje się źrebiąt i zwierząt nieoswojonych.
11. Duże zwierzęta ładuje się w taki sposób, aby umożliwić opiekunowi poruszanie się między nimi.
12. Jeżeli, zgodnie z pkt. 3 lit. a), wymagane jest rozdzielenie zwierząt, można to uczynić poprzez przywiązanie je w oddzielnych częściach wagonu albo, jeśli miejsca jest wystarczająco dużo, poprzez ustawienie odpowiednich ścianek działowych.
13. Podczas przyłączania składów i w trakcie wszelkich innych ruchów wagonów należy podjąć wszelkie środki ostrożności celem uniknięcia wstrząsów wagonów zawierających zwierzęta.

C. Przepisy szczególne dotyczące transportu drogowego

14. Pojazdy muszą być tak skonstruowane, aby zapobiec wydostaniu się zwierząt a także zagwarantować im bezpieczeństwo. Powinny być wyposażone w dach, który zapewnia skuteczną ochronę przed warunkami atmosferycznymi.

15. Urządzenia do wiązania powinny znajdować się w pojazdach wykorzystywanych do transportu dużych zwierząt, zwykle wymagających uwiązania. Jeżeli pojazdy muszą być podzielone na mniejsze części, ścianki działowe muszą mieć sztywną konstrukcję.
16. Pojazdy wyposażone są w odpowiedni sprzęt spełniający wymogi zawarte w ust. 4.

D. Przepisy szczególne dotyczące transportu wodnego

17. Wyposażenie statku musi umożliwiać transport zwierząt bez zagrożenia urazami i bez niepotrzebnego cierpienia.
18. Zwierząt nie przewozi się na otwartych pokładach, chyba, że znajdują się w odpowiednio zabezpieczonych kontenerach lub innych konstrukcjach, zatwierdzonych przez właściwy organ i dających odpowiednią ochronę przed falami morskimi i warunkami atmosferycznymi.
19. Zwierzęta muszą być przywiązane, lub prawidłowo umieszczone w kojcach lub kontenerach.
20. Należy zapewnić dostateczne przejścia umożliwiające dostęp do wszystkich kojców, kontenerów i pojazdów, w których umieszczone są zwierzęta. Należy udostępnić sprzęt oświetleniowy.
21. Należy zapewnić wystarczającą liczbę opiekunów uwzględniającą liczbę przewożonych zwierząt i czasu trwania podróży.
22. Wszystkie części statku, w których ulokowane są zwierzęta muszą być zaopatrzone w system odwadniający utrzymywany w dobrym stanie sanitarnym.
23. Należy przewozić sprzęt, z rodzaju zatwierdzonego przez właściwy organ, służący do dokonania uboju gdyby okazało się to konieczne.
24. Statki wykorzystywane do transportu zwierząt będą, przed wypłynięciem, zaopatrywane w dostateczne ilości wody pitnej – jeśli nie są wyposażone w odpowiedni system do jej produkcji – oraz odpowiednie środki spożywcze, z uwzględnieniem gatunków i liczby zwierząt transportowanych, jak również czasu trwania podróży.
25. Należy przewidzieć oddzielenie w trakcie podróży zwierząt chorych lub rannych i udzielenie pierwszej pomocy, jeśli okaże się to konieczne.
26.
 - a) Jeśli zwierzęta transportowane są w wagonach kolejowych towarowych oraz na statkach pokładowych, należy dopilnować ze szczególną uwagą, aby zwierzęta miały zapewnioną odpowiednią wentylację na czas podróży. ust. 17-19 nie obowiązują w stosunku do transportu zwierząt załadowanych na wagony kolejowe towarowe, lub pojazdy drogowe na promach pokładowych, lub podobnych statkach.
 - b) Jeśli zwierzęta przewożone są w pojazdach drogowych na statkach pokładowych, obowiązują następujące środki:

- (i) przegrody ze zwierzętami muszą być odpowiednio przymocowane do pojazdu, pojazd i przedziały ze zwierzętami muszą być wyposażone w odpowiedni sprzęt do wiązania, umożliwiający bezpieczne przymocowanie ich do statku. Na zadaszonym pokładzie statku ro-ro, należy utrzymać odpowiednią wentylację dostosowaną do liczby przewożonych pojazdów. Jeśli to możliwe, pojazd służący do transportu zwierząt powinien być umieszczony w pobliżu otworu wlotowego świeżego powietrza;
- (ii) przegrody ze zwierzętami muszą mieć odpowiednią liczbę otworów wentylacyjnych, lub w inny sposób zapewnić odpowiednią wentylację, z uwzględnieniem faktu, że przepływ powietrza w zamkniętej przestrzeni ładowni pojazdów jest ograniczony. Musi być zapewniona wystarczająca ilość miejsca wewnątrz każdej przegrody ze zwierzętami i na każdym z poziomów przegrody, aby zapewnić odpowiednią wentylację ponad zwierzętami, jeśli znajdują się one w normalnej pozycji stojącej;
- (iii) Należy zapewnić odpowiedni dostęp do każdej części przegrody ze zwierzętami, tak żeby w razie potrzeby można było sprawować opiekę nad zwierzętami, karmić je i poić podczas podróży.

E. Przepisy szczególne dotyczące transportu powietrznego

- 27. Zwierzęta przewozi się w kontenerach, kojcach lub przegrodach odpowiednich dla danych gatunków, spełniających przynajmniej najnowsze przepisy IATA dotyczące żywych zwierząt.
- 28. Należy przedsięwziąć środki zapobiegawcze w celu uniknięcia zbyt wysokiej lub zbyt niskiej temperatury na pokładzie, mając na uwadze przewożone gatunki zwierząt. Dodatkowo należy unikać dużych wahań ciśnienia.
- 29. Na pokładzie samolotu frachtowego będzie znajdował się odpowiedni sprzęt, zatwierdzony przez właściwy organ, służący do przeprowadzania uboju zwierząt, jeśli okaże się to konieczne.

ROZDZIAŁ II

DRÓB, PTACTWO DOMOWE I KRÓLIKI DOMOWE

- 30. Następujące przepisy zawarte w rozdziale I obowiązują *mutatis mutandis*, z uwzględnieniem istniejących różnic, w stosunku do transportu drobiu, ptactwa domowego i królików domowych: ust. 2 lit. a), b) i c), ust. 3, 5, 6, 8, 9, 13, 17-22, 24 i 26-29.
- 31. Należy zapewnić odpowiednią karmę i wodę w dostatecznej ilości, z wyjątkiem:
 - (i) podróży trwającej krócej niż 12 godzin, niezależnie od czasu trwania załadowania i wyładowania;
 - (ii) podróży trwającej krócej niż 24 godziny dla piskląt wszystkich gatunków, pod warunkiem, że podróż zakończy się w ciągu 72 godzin od ich wyklucia się.

ROZDZIAŁ III

DOMOWE PSY I DOMOWE KOTY

32. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 2 lit. a) następujące przepisy zawarte w rozdziale I obowiązują, z uwzględnieniem istniejących różnic, w stosunku do transportu psów domowych i kotów domowych: ust. 1, ust. 2 lit. a), b) i c), ust. 3, 5, 6, ust. 7 lit. a) i c), ust. 8, 9, 12, 13, 15, i 17-29.
33. Przewożone zwierzęta karmi się w odstępach nie dłuższych niż 24 godziny i poi w odstępach nie dłuższych niż 12 godzin. Należy podać jasne instrukcje na piśmie dotyczące karmienia i pojenia. Samice w rui oddziela się od samców.

ROZDZIAŁ IV

INNE SSAKI I PTAKI

34. a) Przepisy zawarte w niniejszym rozdziale obowiązują w stosunku do transportu ssaków i ptaków nieobjętych przepisami zawartymi w poprzednich rozdziałach.
b) Następujące przepisy zawarte w rozdziale I obowiązują *mutatis mutandis*, z uwzględnieniem istniejących różnic, w stosunku do transportu gatunków podanych w niniejszym rozdziale: ust. 1, ust. 2 lit. a), b) i c), ust. 3 lit. b), ust. 4, 5, 6, ust. 7 lit. a) i c), ust. 3 lit. b), ust. 4, 5, 6, ust. 7 litery a) i c), ust. 8, 9 i 13-29.
35. Bez uszczerbku dla art. 3 ust. 1 lit. b), przewozi się jedynie zwierzęta nadające się do przewożenia i w dobrym stanie zdrowia. Zwierzęta w widocznym stanie zaawansowanej ciąży, lub zwierzęta, które ostatnio rodziły, jak również zwierzęta niedawno urodzone, które nie są w stanie samodzielnie przyjmować pokarmów, i którym nie towarzyszy matka, uznaje się za niezdolne do przewożenia. W wyjątkowych okolicznościach można zostać zwolnionym ze stosowania niniejszych przepisów, jeżeli jest to niezbędne i leży w interesie zwierząt, aby przewieźć je do miejsca, w którym można udzielić im odpowiedniej pomocy.
36. Nie podaje się środków uspokajających, chyba, że zaistniały wyjątkowe okoliczności, a i wówczas jedynie pod bezpośrednim nadzorem lekarza weterynarii. Szczegóły dotyczące podawanych im środków uspokajających będą towarzyszyły zwierzętom do miejsca przeznaczenia.
37. Zwierzęta przewozi się jedynie w odpowiednio skonstruowanych środkach transportu, na których znajduje się, w miarę potrzeby, informacja, czy znajdujące się w nich zwierzęta są dzikie, bojaźliwe lub niebezpieczne. Ponadto należy dołączyć jasne instrukcje na piśmie dotyczące karmienia, pojenia i specjalnej opieki, jaką należy tym zwierzętom zapewnić.

Zwierzęta objęte konwencją CITES przewozi się zgodnie z najnowszymi przepisami dotyczącymi „wytycznych konwencji CITES w sprawie transportu i przygotowania do wysyłki żywych dzikich zwierząt i żywych roślin”. W przypadku transportu powietrznego przewozi się je przestrzegając, co najmniej najnowszych przepisów IATA dotyczących transportu żywych zwierząt. Zwierzęta dostarcza się jak najszybciej do miejsca przeznaczenia.

38. Zwierzętom objętym niniejszym rozdziałem zapewnia się opiekę zgodnie z instrukcjami i wytycznymi wymienionymi w ust. 31.
39. Przed wysyłką należy przewidzieć stosowny okres czasu na ładowanie i przygotowanie zwierząt, podczas którego będą one, w razie potrzeby, umieszczane stopniowo w przeznaczonych dla nich kontenerach.
40. Zwierząt różnych gatunków nie umieszcza się w tym samym kontenerze. Ponadto zwierząt tego samego gatunku nie umieszcza się w tym samym kontenerze, jeżeli nie wiadomo, czy nie będą się traktowały z wrogością.
41. Jeleniowatych nie przewozi się, jeśli ich poroże znajduje się w okresie wzrostu.
42. Ptaki trzyma się w półmroku.
43. Bez uszczerbku dla specjalnych środków podjętych zgodnie z art. 3 ust. 3 nad ssakami morskimi musi bezustannie czuwać wykwalifikowany opiekun. Kontenery, w których znajdują się, nie mogą być układane jeden na drugim.
44. a) W kontenerach należy zapewnić dodatkową wentylację poprzez otwory o odpowiedniej wielkości, wykonane we wszystkich ścianach, tak żeby przez cały czas zapewnić dostateczny przepływ powietrza. Otwory te muszą mieć rozmiary zapobiegające kontaktowi zwierzęcia z osobami ładującymi kontenery, oraz zapobiegające przed powstaniem urazów.
b) Do wszystkich ścian, dachów, i podstaw kontenerów przytwierdza się pręty odległościowe odpowiednich rozmiarów, tak aby zapewnić zwierzętom swobodny przepływ powietrza na wypadek piętrowego lub ciasnego ułożenia ładunku.
45. Nie umieszcza się zwierząt w pobliżu środków spożywczych lub miejsc, do których mają dostęp osoby nieupoważnione.

ROZDZIAŁ V

INNE ZWIERZĘTA KRĘGOWE I ZWIERZĘTA ZIMNOKRWISTE

46. Inne zwierzęta kręgowie i zwierzęta zimnokrwiste należy przewozić w takich kontenerach, w takich warunkach, zwłaszcza w odniesieniu do przestrzeni, wentylacji, temperatury i bezpieczeństwa, i z takimi zapasami wody i tlenu, jakie są właściwe dla danych gatunków. Zwierzęta objęte konwencją CITES muszą być przewożone zgodnie z „wytycznymi konwencji CITES w sprawie transportu i przygotowania do wysyłki żywych dzikich zwierząt i żywych roślin”. W przypadku transportu powietrznego przewozi się je przestrzegając, co najmniej najnowszych przepisów IATA dotyczących transportu żywych zwierząt. Zwierzęta dostarcza się jak najszybciej do miejsca przeznaczenia.

DECYZJA RADY

z dnia 13 lipca 1992 r.

**w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT),
zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG, 91/628/EWG i decyzję 90/424/EWG,
oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG**

(92/438/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

od chwili przyjęcia decyzji Rady 88/192/EWG z dnia 28 marca 1988 r. w sprawie systemu kontroli sanitarnej w granicznych posterunkach kontroli przy przywozie z państw trzecich (Projekt SHIFT)², nastąpił znaczny postęp w zakresie harmonizacji w dziedzinie weterynarii;

w szczególności, Rada przyjęła dyrektywę 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. określającą zasady organizacji kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich³, dyrektywę 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁴ oraz dyrektywę 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu⁵;

w świetle tendencji sprzyjających harmonizacji w sektorze weterynaryjnym, stosowne jest ustanowienie nowych przepisów w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych i uchylenie, w związku z powyższym, decyzji 88/192/EWG;

te nowe przepisy mają służyć ochronie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt umożliwiając utworzenie rynku wewnętrznego zwierząt i produktów zwierzęcych;

te nowe przepisy są obecnie tym bardziej niezbędne, że zniesiona zostaje kontrola na granicach wewnętrznych;

¹ Opinia wydana dnia 10 lipca 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Dz.U. nr L 89 z 6.04.1988, str. 32.

³ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

⁴ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/628/EWG (Dz.U. nr L 340 z 12.12.1991, str. 17).

⁵ Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17.

komputeryzacja weterynaryjnych procedur przywozowych a także opracowanie baz danych wyszczególniających wymagania przywozowe oraz informacje dotyczące przywozu zwierząt i produktów zwierzęcych muszą zapewnić urzędowemu lekarzowi weterynarii odmawiającemu przyjęcia przesyłki w granicznym posterunku kontroli skuteczny sposób przekazywania istotnych informacji;

dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG oraz 91/628/EWG powinny być odpowiednio zmienione;

w decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁶ należy przewidzieć wsparcie finansowe Wspólnoty dla wprowadzenia w życie nowych środków odnoszących się do komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych;

Komisji należy powierzyć zadanie przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Komputeryzacja weterynaryjnych procedur przywozowych obejmuje:
 - procedurę przekazywania istotnych informacji w przypadku odesłania przesyłki w granicznym posterunku kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii;
 - organizację i obsługę baz danych zawierających wspólnotowe wymagania przywozowe dotyczące zwierząt i produktów;
 - organizację i obsługę baz danych obejmujących przywóz zwierząt i produktów do Wspólnoty.
2. Komputeryzacja określona w ust. 1 jest dostosowana do obowiązujących standardów międzynarodowych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji definicje podane w dyrektywach 90/675/EWG, 91/496/EWG oraz 91/628/EWG stosuje się zgodnie z potrzebą.

Artykuł 3

1. Procedura informacyjna określona w art. 1 ust. 1 tiret pierwsze obejmuje graniczne posterunki kontroli, organy centralne Państw Członkowskich i Komisję.
2. Procedura informacyjna określona w art. 1 ust. 1 tiret pierwsze jest stosowana zgodnie z opisem zawartym w załączniku I.

⁶ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3763/91 (Dz.U. nr L 356 z 24.12.1991, str. 1).

Artykuł 4

1. Bazy danych określone w art. 1 tiret drugie zawierają szczegółowy wykaz wymagań dotyczących przywozu zwierząt i produktów do Wspólnoty, w szczególności informacje na temat wykazów upoważnionych państw trzecich, zatwierdzonych przedsiębiorstw, przyjętych środków ochronnych i zatwierdzonych wzorów świadectw.
2. Organizacja i obsługa baz danych określonych w art. 1 ust. 1 tiret drugie ustalona jest w załączniku II.

Artykuł 5

1. Bazy danych określone w art. 1 ust. 1 tiret trzecie zawierają wyczerpujące informacje dotyczące każdej przesyłki zwierząt lub produktów wprowadzonych na terytorium Wspólnoty, obejmujące w szczególności warunki przewozu zwierząt zgodnie z przepisami rozdziału III dyrektywy 91/628/EWG i wyniki badań przeprowadzonych zgodnie z dyrektywą 90/675/EWG i 91/496/EWG.
2. Organizacja i obsługa baz danych określonych w art. 1 ust. 1 tiret drugie ustalona jest w załączniku III.

Artykuł 6

Sprzęt stosowany w granicznych posterunkach kontroli do celów niniejszej dyrektywy może być taki, jak sprzęt określony w art. 2 ust. 2 decyzji Komisji 91/398/EWG z dnia 19 lipca 1991 r. w sprawie skomputeryzowanego systemu wymiany informacji między władzami weterynaryjnymi (Animo)⁷.

Artykuł 7

Decyzja 88/192/EWG traci moc.

Artykuł 8

W dyrektywie 90/675/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 4 ust. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:
„- czy informacja dotycząca odmowy przesyłki nie jest podana w procedurze określonej w art. 1 tiret pierwsze decyzji Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT)*.

^{*} Dz.U. nr L 243 z 25.08.1992, str. 27.”

2. w art. 8 ust. 2 dodaje się co następuje:

⁷ Dz.U. nr L 221 z 9.08.1991, str. 30.

- „d) sprawdzać bazy danych określone w art. 1 tiret drugie decyzji 92/438/EWG.”
3. w art. 9 ust. 2 (iii) dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „Zapewnia on przeprowadzanie wszystkich aktualizacji baz danych wskazanych w art. 1 tiret trzecie decyzji 92/438/EWG.”
4. w art. 11 ust. 4 lit. b) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „- powiadomić, przy użyciu skomputeryzowanego systemu wymiany informacji między władzami weterynaryjnymi (Animo), urzędowego lekarza weterynarii w posterunku kontroli miejsca przeznaczenia, o przejściu produktów i ich prawdopodobnej dacie przybycia.”
5. w art. 11 ust. 4 lit. b) dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „W takich przypadkach właściwe władze są informowane za pośrednictwem skomputeryzowanego systemu wymiany informacji między władzami weterynaryjnymi (Animo).”
6. w art. 16 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „- zastosować procedurę informacyjną określoną w art. 1 tiret pierwsze decyzji 92/438/EWG.”
7. w art. 16 ust. 1 lit. a) skreśla się tiret trzecie.
8. art. 16 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Stosuje się przepisy decyzji 92/438/EWG.”

Artykuł 9

W dyrektywie 91/496/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 4 ust. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- że procedura opisana w art. 1 tiret pierwsze decyzji Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT) nie zawiera informacji odmówienia przesyłki^{*}
- ^{*} Dz.U. nr L 243 z 25.8.1992, str. 27.”
2. w art. 4 ust. 2 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:
- „Badanie musi być przeprowadzone po sprawdzeniu baz danych określonych w art. 1 tiret drugie decyzji 92/438/EWG.”
3. w art. 6 ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Urzędowy lekarz weterynarii zapewnia, że przeprowadzane są wszystkie aktualizacje baz danych wskazanych w art. 1 ust. 1 tiret trzecie decyzji 92/438/EWG.”

4. w art. 9 ust. 1 lit. d) wyrazy „określonego w art. 12 ust. 4 akapit drugi” zastępuje się wyrazami „określonego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG”.
5. w art. 12 ust. 1 lit. c) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- zastosować procedurę informacyjną przewidzianą w art. 1 tiret pierwsze decyzji 92/438/EWG.”.
6. w art. 12 ust. 1, lit c) skreśla się tiret trzecie.
7. w art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Stosuje się przepisy decyzji 92/438/EWG.”
8. w art. 30 ust. 2 akapit pierwszy skreśla się wyrazy „w akapicie drugim”.

Artykuł 10

W art. 11 dyrektywy 91/628/EWG dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Stosuje się przepisy decyzji Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT)*.

^{*} Dz.U. nr L 243 z 25.08.1992, str. 27.”

Artykuł 11

W decyzji 90/424/EWG dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 37a*

1. Możliwe jest przyznanie pomocy finansowej Wspólnoty na komputeryzację weterynaryjnych procedur przywozowych określonych w decyzji 92/438/EWG*.
2. Ustalenia organizacyjne dotyczące finansowania na mocy ust. 1 oraz poziom wkładu Wspólnoty określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 41.

^{*} Dz.U. nr L 243 z 25.08.1992, str. 27.”

Artykuł 12

Zasady niezbędne do stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 13

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet Weterynaryjny powołany na mocy

decyzji 68/361/EWG⁸, zwany dalej „Komitetem”.

2. W przypadku, gdy należy postępować zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszym artykule, przewodniczący przekazuje sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego, w zależności od stopnia pilności sprawy. Opinie przyjmowane są większością 54 głosów; liczba głosów Państw Członkowskich jest ważona zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

4. a) Komisja przyjmuje środki i niezwłocznie wprowadza je w życie, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.
- b) W przypadku, gdy nie są one zgodne z opinią Komitetu lub taka opinia nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie środki, które należy przyjąć. Rada przyjmuje środki stanowiąc większością kwalifikowaną.

Jeżeli Rada nie przyjęła żadnych środków w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym sprawa została jej przedstawiona, Komisja przyjmuje proponowane środki i stosuje je niezwłocznie.

Artykuł 14

Przepisy niniejszej decyzji zostają poddane rewizji w terminie do dnia 1 lipca 1995 r., w celu uwzględnienia postępu technologicznego i dokonania niezbędnych udoskonaleń, w szczególności w świetle postępu technologicznego, jaki może nastąpić w najbardziej zaawansowanych Państwach Członkowskich.

Artykuł 15

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

⁸ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

ZAŁĄCZNIK I

1. Podstawową zasadę systemu stanowi wolny dostęp każdego właściwego organu (granicznego posterunku kontroli, centralnego organu Państwa Członkowskiego, Komisji) do skomputeryzowanych katalogów dotyczących przesyłek zwierząt i produktów odsyłanych z posterunku kontroli na mocy art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/496/EWG lub art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/675/EWG.
2. Powyższe katalogi będą aktualizowane przez właściwe władze Państw Członkowskich. Informacja musi być przekazywana niezwłocznie przez publiczną sieć z komutacją pakietów.
3. Za sieć odpowiada Komisja. Wybrany zostanie operator sieci a całość specyfikacji technicznych sieci będzie określona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 niniejszej decyzji.
4. Do katalogu wprowadzane są informacje dotyczące powodów odesłania przesyłek. Przepisy dotyczące stosowania niniejszego punktu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 13.

ZAŁĄCZNIK II

1. Komisja tworzy bazę danych dotyczącą wymagań Wspólnoty w odniesieniu do przewozu zwierząt i produktów oraz udostępnia ją każdemu Państwu Członkowskiemu i każdemu granicznemu posterunkowi kontroli.
2. Każde Państwo Członkowskie tworzy bazę danych dotyczącą wymagań krajowych (nieuwzględnioną w ust. 1) w odniesieniu do przywozu żywych zwierząt i produktów na jego terytorium. Każde z nich udostępnia swoją bazę pozostałym Państwom Członkowskim, Komisji i wszystkim granicznym posterunkom kontroli.
3. Każde Państwo Członkowskie określa sposób dostępu każdego granicznego posterunku kontroli do baz danych określonych w ust. 1 i 2.
4. Komisja jest odpowiedzialna za aktualizowanie bazy danych określonej w ust 1. Każde Państwo Członkowskie jest indywidualnie odpowiedzialne za aktualizację baz danych określonych w ust. 2.
5. Wymagania techniczne w odniesieniu do harmonizacji baz danych oraz ich aktualizacji określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

ZAŁĄCZNIK III

1. Każde Państwo Członkowskie tworzy bazę danych obejmującą zwierzęta i produkty dostarczone na jego terytorium.
2. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji, w odstępach czasu wyznaczonych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, informacje pobrane z baz danych określonych w ust. 1.
3. Wymagania techniczne w odniesieniu do harmonizacji baz danych oraz przekazywania informacji do Komisji określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 lutego 1994 r.

na podstawie art. 16 dyrektywy Rady 91/628/EWG wprowadzającej szczególne przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt podczas transportu w niektórych częściach Grecji

(94/96/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG i 91/496/EWG¹, zmienioną decyzją 92/438/EWG², w szczególności jej art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 91/628/EWG określa wymagania mające zastosowanie w stosunku do każdego transportu zwierząt w ramach Państw Członkowskich, jak również do i z Państw Członkowskich;

w kilku częściach Grecji występują naturalne ograniczenia, w szczególności ich odległość od lądowej części Grecji;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przepisów ustanowionych w art. 5 ust. 1 lit. b), art. 5 ust. 2 lit. b), c) i f), oraz w pkt. 3, 4, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25 i 26 Załącznika do dyrektywy 91/628/EWG nie stosuje się do transportu zwierząt, określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy, na terenie obszarów ustanowionych w Załączniku do niniejszej decyzji i transportu między tymi obszarami a lądową częścią Grecji, pod warunkiem spełnienia przepisów art. 2.

Artykuł 2

Następujące przepisy stosuje się do obszarów, określonych w art. 1.

1. Każdy transport zwierząt musi zostać zgłoszony właściwym władzom weterynaryjnym. Osoba odpowiedzialna za operację transportową musi dostarczyć właściwym władzom weterynaryjnym pełne dane szczegółowe dotyczące:

¹ Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17.

² Dz.U. nr L 243 z 25.8.1992, str. 27.

- a) środków transportu;
 - b) rodzaju i liczby transportowanych zwierząt;
 - c) ich pochodzenia i własności;
 - d) miejsca wysyłki i miejsca przeznaczenia;
 - e) daty i godziny wysyłki; oraz
 - f) trasy, bez względu na czas trwania podróży.
2. Właściwe organy podejmą odpowiednie kroki w odniesieniu do załadunku i rozładunku zwierząt z i na wykorzystywany środek transportu i sprawdzą, czy:
- a) towarzyszące dokumenty spełniają ustanowione wymogi wspólnotowe i krajowe;
 - b) istnieją na miejscu urządzenia pozwalające na bezpieczny transport zwierząt; oraz
 - c) zwierzęta są w odpowiednim stanie zdrowia przed transportem.
3. Załadunek i rozładunek zwierząt musi zostać dokonany przy użyciu odpowiedniego sprzętu oraz w sposób niezagrażający ich zdrowiu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 lutego 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Obszary terytorium Grecji, do których można zastosować szczególne przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt podczas transportu:

1. Dodekanez
2. Zakynthos
3. Iraklia
4. Kerkira
5. Kefallinia
6. Cyklady
7. Lesbos
8. Lasithi
9. Levkada
10. Rethimno
11. Samos
12. Khios
13. Khandia
14. Wyspy, które należą do prefektur: Evros, Evvia, Kavala, Magnisia i Pireus.

DYREKTYWA RADY 95/29/WE

z dnia 29 lipca 1995 r.

zmieniająca dyrektywę 91/628/EWG dotyczącą ochrony zwierząt podczas transportu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 13 ust. 1 dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu⁴ wymaga, aby Komisja przedkładała sprawozdanie, któremu w miarę możliwości towarzyszą wnioski w sprawie maksymalnego czasu podróży, odstępów czasu między karmieniem, pojeniem, okresami odpoczynku, wymogami przestrzennymi jak również norm, które mają zostać spełnione przez środki transportu w odniesieniu do transportu niektórych rodzajów zwierząt;

Sprawozdanie Komisji oparte na opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego pokazuje, że można ustanawiać normy w sprawie wyżej wymienionych zagadnień, w stosunku do niektórych rodzajów zwierząt, na podstawie wiedzy naukowej oraz dobrze ugruntowanego doświadczenia;

w niektórych Państwach Członkowskich obowiązują reguły w sprawie czasu podróży, odstępów czasu między karmieniem i pojeniem, okresami odpoczynku i wymogami przestrzennymi; reguły te w niektórych wypadkach są nadzwyczaj szczegółowe i wykorzystywane są przez niektóre Państwa Członkowskie, w celu ograniczenia wewnątrzspółnotowego handlu żywymi zwierzętami; osoby zajmujące się transportem zwierząt potrzebują jasno określonych kryteriów, celem umożliwienia im działania w obrębie całej Wspólnoty, nie wchodząc w konflikt z odmiennymi przepisami krajowymi;

celem wyeliminowania przeszkód technicznych w handlu żywymi zwierzętami oraz umożliwienia danym organizacjom rynkowym płynnego działania, zapewniając jednocześnie wystarczający poziom bezpieczeństwa danym zwierzętom, niezbędne jest w kontekście rynku wewnętrznego wprowadzenie zmian do przepisów dyrektywy 91/628/EWG w celu zharmonizowania czasu podróżowania, okresów odpoczynku odstępów czasu między

¹ Dz.U. nr C 250 z 14.9.1993, str. 12.

² Dz.U. nr C 20 z 24.1.1994, str. 68.

³ Dz.U. nr C 127 z 7.5.1994, str. 32.

⁴ Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17. Dyrektywa zmieniona decyzją 92/438/EWG (Dz.U. nr L 243 z 25.8.1992, str. 27).

karmieniem i pojeniem, jak również wymogów przestrzennych dla niektórych rodzajów zwierząt;

Państwa Członkowskie powinny być dalej upoważnione do ustanowienia bardziej rygorystycznych warunków, w odniesieniu do czasu podróży, zwierząt przeznaczonych do uboju, w przypadku gdy zwierzęta mają być transportowane między miejscem wysyłki oraz miejscem przeznaczenia położonym na ich terytorium, o ile spełniają postanowienia ogólne Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/628/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „a) - transportu zwierząt o charakterze handlowym i transportu pojedynczych zwierząt będących pod opieką osoby fizycznej, która jest za nie odpowiedzialna podczas podróży,
- transportu zwierząt domowych, które towarzyszą swoim właścicielom w prywatnej podróży.”

2. W art. 2 ust. 2:

- a) w lit. e) wyrazy „i były przechowywane, przez co najmniej 10 godzin” zastępuje się wyrazami „i były przechowywane, przez 24 godziny”;
- b) dodaje się litery w brzmieniu:
 - „h) „okres odpoczynku”: nieprzerwany okres czasu w ciągu podróży, w trakcie którego zwierzęta nie są przemieszczane środkami transportu;
 - i) „przewoźnik”: każda osoba fizyczna lub prawna transportująca zwierzęta
 - na własny rachunek, lub
 - na rachunek osób trzecich, lub
 - przez dostarczanie stronie trzeciej środków transportu zwierząt,w przypadku gdy taki transport ma charakter handlowy, oraz jest przeprowadzany w celach zarobkowych;”

3. W art. 3 ust. 1 dodaje się, co następuje:

- „(aa) - wymogi przestrzenne, (gęstości załadunku) dla zwierząt, spełniające przynajmniej wymagania danych liczbowych ustanowionych w rozdziale VI Załącznika, w odniesieniu do zwierząt oraz środków transportu określonych

w tym rozdziale,

- czas podróży i okresy odpoczynku oraz odstępy czasu między karmieniem i pojeniem w odniesieniu do niektórych rodzajów zwierząt spełniające wymagania ustanowione w rozdziale VII Załącznika, w odniesieniu do zwierząt określonych w tym rozdziale, bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (EWG) nr 3820/85*;

*Dz.U. nr L 370 z 31.12.1985, str. 1.”

4. Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

A. Państwa Członkowskie zapewniają, że:

1. każdy przewoźnik

a) jest:

- (i) zarejestrowany w sposób umożliwiający właściwym organom szybkie wskazanie osoby, na wypadek niespełnienia wymogów niniejszej dyrektywy;
- (ii) objęty zezwoleniem, które jest ważne dla całokształtu transportu zwierząt kręgowych przeprowadzanego w obrębie jednego z terytoriów, określonych w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, przyznany przez właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności lub, jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo prowadzące działalność w państwie trzecim, przez właściwe organy Państwa Członkowskiego Unii, podlegającego pisemnemu zobowiązaniu osoby odpowiedzialnej za zobowiązanie do spełnienia wymogów obowiązującego wspólnotowego prawodawstwa weterynaryjnego.

Niniejsze pisemne zobowiązanie stanowi w szczególności, że:

- przewoźnik określony w pkt. 2 podjął wszelkie niezbędne środki celem spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy w zakresie miejsca przeznaczenia oraz bardziej szczegółowo, w przypadku, wywozu do państw trzecich, jeżeli miejsce przeznaczenia jest zdefiniowane przez prawodawstwo wspólnotowe,
- bez uszczerbku dla przepisów rozdziału 1A lit. b) pkt 6 Załącznika, pracownicy określani w lit. a) pkt. 2 otrzymali szkolenie specjalistyczne albo w ramach przedsiębiorstwa albo od organu szkoleniowego, albo dysponują równoważnym doświadczeniem praktycznym, kwalifikującym ich do zajmowania się transportem zwierząt kręgowych oraz zarządzaniem, w razie konieczności, właściwą opieką nad

transportowanym zwierzęciem;

- b) nie transportuje jakichkolwiek zwierząt, lub nie powoduje transportu zwierząt w sposób narażający na zranienia i niepotrzebne cierpienia tych zwierząt;
- c) wykorzystuje do transportu zwierząt, określone w niniejszej dyrektywie, środki transportu które zapewniają zgodność z wspólnotowymi wymogami dotyczącymi dobrostanu zwierząt w czasie transportu, w szczególności wymogom ustanowionym w Załączniku oraz tym, które mają zostać ustanowione zgodnie z art. 13 ust. 1;

2. przewoźnik:

- a) powierza transport żywych zwierząt pracownikom, którzy posiadają niezbędne umiejętności, kwalifikacje zawodowe oraz wiedzę określone w pkt 1 lit. a);
- b) w odniesieniu do zwierząt określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) które mają być przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi, lub wywiezione do państw trzecich, oraz w przypadkach gdy czas podróży przekracza osiem godzin, sporządza plan trasy zgodnie z wzorem określonym w rozdziale VIII Załącznika, który będzie dołączony do świadectwa zdrowia w czasie podróży, oraz wskazuje także wszelkie miejsca postojów i przeładunków.

Jeden plan trasy będzie musiał zostać sporządzony zgodnie z lit. c) celem objęcia całego okresu podróży.

- c) przedkłada plan trasy określony w lit. b) właściwym organom, aby mogły sporządzić świadectwo zdrowia; po czym liczba takich świadectw musi zostać zaznaczona w planie trasy oraz musi zostać ostemplowana przez lekarza weterynarii miejsca wysyłki; który powiadamia o istnieniu planu trasy za pośrednictwem systemu Animo;
- d) zapewnia:
 - (i) że oryginał planu trasy, określony w lit. b)
 - jest należycie sporządzony i uzupełniony przez właściwe osoby we właściwym czasie,
 - przez cały czas trwania podróży jest on dołączony do świadectwa zdrowia towarzyszącemu przesyłce;
 - (ii) że pracownicy, odpowiedzialni za transport
 - wskazują w planie trasy czas oraz miejsca w których transportowane zwierzęta były karmione i pojone podczas

podróży,

- że w przypadku wywozu zwierząt do państw trzecich, oraz gdy czas podróży przekracza osiem godzin na terytorium Wspólnoty, posiadają poświadczone plany trasy, po kontroli przez właściwe organy na przejściu granicznym lub punkcie wyjścia wyznaczonym przez Państwo Członkowskie (pieczęć i podpis), po przeprowadzeniu kontroli i oceny zwierząt przez lekarza weterynarii, aby były odpowiednie do kontynuowania podróży,

Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że koszty wyżej wspomnianej kontroli weterynaryjnej ponosi podmiot wywozący zwierzęta.

- że w razie powrotu, odsyłają plan trasy właściwym organom miejsca pochodzenia.

Jednakże, w przypadku gdy zwierzęta są wywożone do państw trzecich drogą morską a czas podróży przekracza osiem godzin, stosuje się takie same przepisy;

- e) że przechowuje na okres ustalony przez właściwe organy, kopię planu trasy określoną w lit. b), które mogą, jeżeli są wymagane, zostać przedłożone na wniosek właściwych organów celem dokonania weryfikacji;
 - f) że wskazuje, według gatunków transportowanych oraz w przypadku gdy czas trwania podróży wymaga zgodności z rozdziałem VII pkt 4, że kroki zostały podjęte celem zaspokojenia potrzeb żywności oraz wody dla zwierząt w czasie podróży, nawet w przypadku gdy plan trasy jest zmieniany lub w przypadku gdy podróż zakłócana jest z przyczyn od niego niezależnych;
 - g) że zapewnia, że zwierzęta są transportowane bezzwłocznie do ich miejsca przeznaczenia;
 - h) że bez uszczerbku dla przepisów rozdział III Załącznika, zapewnia że zwierzęta, należące do gatunków nie określonych w rozdział VII Załącznika są odpowiednio karmione i pojone w odpowiednich odstępach czasu podczas transportu;
3. że wcześniej ustalone miejsca postojów przez osobę odpowiedzialną określoną w pkt. 2, są regularnie sprawdzane przez właściwe organy, które muszą również upewnić się, że zwierzęta są w stanie kontynuować podróż.
 4. że koszty spełniania potrzeb związanych z pojeniem i karmieniem zwierząt oraz wymogi dotyczące odpoczynku ponoszone są przez podmioty gospodarcze określone w pkt. 1.

B. Wszelkie procedury wykonawcze wynikające z tego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

5. Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewniają, że zgodnie z zasadami i regułami dotyczącymi kontroli, ustalonymi w dyrektywie 90/425/EWG, właściwy organ sprawdza, czy spełnione zostały wymogi niniejszej dyrektywy poprzez dokonywanie niedyskryminacyjnych inspekcji:

- a) środków transportu i zwierząt podczas transportu drogowego;
- b) środków transportu i zwierząt przybywających do miejsca przeznaczenia;
- c) środków transportu i zwierząt na rynkach, w miejscach wysyłki, postojów i punktach przeładowania;
- d) szczegółowych danych w dokumentach towarzyszących.

Inspekcje takie muszą być przeprowadzane na odpowiedniej próbie zwierząt transportowanych, w każdym roku, w ramach każdego Państwa Członkowskiego, oraz mogą być przeprowadzane w tym samym czasie, co kontrole przeprowadzane w innych celach.

Właściwe organy w każdym Państwie Członkowskim przedkładają Komisji roczne sprawozdanie wskazujące ilość przeprowadzonych inspekcji w poprzednim roku kalendarzowym w odniesieniu do każdej z lit. a), b), c) oraz d) oraz zawierający informacje szczegółowe na temat zgłoszonych naruszeń oraz podjętych w ich następstwie działań przez właściwe organy.

Ponadto, w przypadku gdy właściwe organy Państwa Członkowskiego posiadają informacje na podstawie których można podejrzewać, że doszło do uchybienia, kontrole mogą być także przeprowadzane w czasie transportu zwierząt na ich terytorium.

Niniejszy artykuł nie dotyczy kontroli przeprowadzanych w sposób niedyskryminujący przez organy odpowiedzialne za ogólne stosowanie przepisów prawnych w Państwie Członkowskim.

6. W art. 9 ust. 1 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Wszelkie środki podjęte, na mocy akapitu drugiego notyfikuje się właściwym organom przez sieć Animo zgodnie z procedurami, łącznie z procedurami finansowymi, które mają zostać ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.”

7. Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Biegli Komisji mogą, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia stosowania niniejszej dyrektywy, dokonywać kontroli na miejscu we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich. W ramach tych kontroli, mogą przeprowadzić wyrównane, niedyskryminujące kontrole, w celu zapewnienia, że właściwy organ monitoruje zgodność z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wynikach tych kontroli.

2. Kontrole, określone w ust. 1 przeprowadzane są we współpracy z właściwym organem.

3. Państwo Członkowskie, na terenie, którego przeprowadzane są kontrole zapewniają biegłym wszelkie wsparcie, konieczne do wypełnienia przez niego zadań.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.”

8. Art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Zasady przewidziane w dyrektywie 91/496/EWG stosuje się, w szczególności w odniesieniu do organizowania kontroli i postępowania kontrolnego.

2. Przywóz, tranzyt i transport do i przez terytorium Wspólnoty żywych zwierząt objętych niniejszą dyrektywą, pochodzących z państw trzecich jest dozwolony tylko wówczas, gdy przewoźnik:

- przedstawia pisemne zobowiązanie do spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy, w szczególności te, określone w art. 5, oraz dokonał ustaleń celem ich spełnienia,
- przedkłada plan trasy sporządzony zgodnie z art. 5.

3. Dodatkowo, jeżeli sprawdzając czy wymogi ust. 2 zostały spełnione, urzędowy weterynarz punktu kontroli granicznej sprawdza zgodność z wymogami dotyczącymi dobrostanu zwierząt. Jeśli ustala, że wymagania dotyczące karmienia i pojenia zwierząt nie zostały spełnione, podejmuje na koszt operatora środki przewidziane w art. 9.

4. Świadectwa lub dokumenty przewidziane w art. 4 ust. 1 tiret trzecie, są uzupełniane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17, w celu uwzględnienia wymogów niniejszej dyrektywy.

Do czasu przyjęcia tych środków, stosuje się odpowiednie przepisy krajowe podlegające ogólnym zasadom przewidzianym w Traktacie”.

9. Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Przed dniem 31 grudnia 1995 r. Komisja przedkłada Radzie co roku propozycje

dotyczące ustalenia norm, których wymogi muszą spełniać środki transportu. Rada, w sprawie tych propozycji stanowi kwalifikowaną większością głosów.

2. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji, do dnia 30 czerwca 1996 r., ustanowi wspólnotowe kryteria, jakim muszą odpowiadać miejsca postojowe w odniesieniu do struktury odbierania, karmienia, pojenia, załadunku, rozładunku oraz w miarę potrzeb przetrzymywania niektórych rodzajów zwierząt.

3. Przed dniem 31 grudnia 1999 r. Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie w sprawie doświadczeń nabytych przez Państwa Członkowskie od momentu wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy, którym w miarę możliwości towarzyszą wnioski, w sprawie których Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

4. Do momentu wejścia w życie przepisów określonych w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednie przepisy krajowe podlegające ogólnym zasadom przewidzianym w Traktacie.”

10. Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie mogą wyłączyć z przepisów niniejszej dyrektywy przemieszczanie zwierząt w niektórych częściach terytorium Wspólnoty, określonych w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, celem uwzględnienia ich oddalenia od części kontynentalnej terytorium Wspólnoty.

2. Państwa Członkowskie, które wykorzystują tę możliwość powiadamiają inne Państwa Członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego o podjętych przez nie środkach.”

11. W art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2 W przypadku wielokrotnego naruszenia niniejszej dyrektywy, lub naruszenia powodującego dotkliwe cierpienie u zwierząt, Państwo Członkowskie może, bez uszczerbku dla innych nałożonych sankcji, podjąć środki konieczne dla naprawienia zauważonych niedociągnięć łącznie aż do zawieszenia lub nawet wycofania zezwolenia określonego w art. 5A ust. 1 lit. a) (ii).

Państwa Członkowskie dokonując transpozycji do ich ustawodawstwa krajowego, przewidują środki, które podejmą celem naprawienia zauważonych niedociągnięć”

12. W art. 18 dodaje się ust. 3, 4 i 5 w brzmieniu:

„3. W przypadku, gdy cel podróży ustalony jest w Państwie Członkowskim tranzytu lub miejsca przeznaczenia, przez właściwe organy jednego z tych Państw Członkowskich, przedsiębiorstwo transportowe nie stosuje przepisów niniejszej dyrektywy, bezzwłocznie kontaktują się z właściwym organem Państwa Członkowskiego, które przyznało zezwolenie. Państwo to podejmuje wszelkie niezbędne środki, w szczególności te ustanowione w ust. 2. Podjętą decyzję oraz jej uzasadnienie przekazuje właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym

miało miejsce naruszenie oraz Komisji.

Komisja regularnie powiadamia o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

4. Państwa Członkowskie, stanowiąc zgodnie z przepisami ustanowionymi w dyrektywie 89/608/EWG* dostarczają sobie wzajemnie pomocy w stosowaniu niniejszej dyrektywy w celu, w szczególności zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego artykułu.

W przypadku, gdy ustalono, że poważne oraz powtarzające się naruszenia miały miejsce, pod warunkiem że wszystkie możliwości uzyskane w ramach pomocy wzajemnej zostały wyczerpane oraz po skontaktowaniu się między stronami oraz Komisją, Państwo Członkowskie, na terenie którego naruszenie zostało ustalone, może tymczasowo zakazać przewoźnikowi, który jest w to zaangażowany, transportowania zwierząt na swoim terytorium.

5. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na krajowe zasady mające zastosowanie do sankcji karnych.

* Dz.U. nr L 351 z 2.12.1989, str. 34.”

13. W Załączniku rozdział I sekcja A ust. 2 lit. b) dodaje się, co następuje:

„Należy zapewnić wystarczającą przestrzeń wewnątrz przegród dla zwierząt oraz na każdym ich poziomie celem zapewnienia, że istnieje odpowiednia wentylacja nad zwierzętami, kiedy znajdują się one w naturalnej stojącej pozycji, bez krepowania, pod żadnym względem, ich naturalnych ruchów.”

14. W załączniku rozdział I sekcja A ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) podczas transportu zwierzęta muszą otrzymywać wodę i odpowiednią żywność w odstępach czasu, ustanowionych w tym celu w rozdziale VII”.

15. W Załączniku dodaje się rozdziały znajdujące się w Załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze oraz administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, do dnia 31 grudnia 1996 r., i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie posiadają jednak dodatkowy okres do dnia 31 grudnia 1997 r. w ramach którego stosują wymogi ustanowione w rozdziale VII pkt 3 do środków transportu określonych w pkt. 3, 6 oraz 7 tego rozdziału.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 1995 r.

W imieniu Rady

J. BARROT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Rozdziały, które mają zostać dodane do Załącznika do dyrektywy 91/629/EWG

„ROZDZIAŁ VI

47. GĘSTOŚĆ ZAŁADUNKU

A. DOMOWE ZWIERZĘTA NIEPARZYSTOKOPYTNE,

Transport kolejowy

Konie dorosłe	1,75 m ² (0,7 × 2,5 m)*
Młode Konie (6-24 miesięcy) (do podróży trwającej do 48 godzin)	1,2 m ² (0,6 × 2 m)
Młode konie (6-24 miesięcy) (do podróży trwającej ponad 48 godzin)	2,4 m ² (1,2 × 2 m)
Kucyki (poniżej 144 cm)	1 m ² (0,6 × 1,8 m)
Żrebięta (0-6 miesięcy)	1,4 m ² (1 × 1,4 m)

* Standardowa szerokość użyteczna wagonu wynosi: 2,6 do 2,7 m.

Uwaga: W trakcie długich podróży, żrebięta oraz młode konie muszą mieć możliwość przebywania w pozycji leżącej.

Te dane liczbowe mogą różnić się maksymalnie o 10% w odniesieniu do dorosłych koni i kucyków oraz o 20% w odniesieniu do młodych koni oraz żrebiąt, w zależności nie tylko od masy oraz rozmiarów ale także od warunków fizycznych, warunków meteorologicznych oraz przewidywanego czasu podróży.

Transport drogowy

Konie dorosłe	1,75 m ² (0,7 × 2,5 m)*
Młode Konie (6-24 miesięcy) (do podróży trwającej do 48 godzin)	1,2 m ² (0,6 × 2 m)
Młode konie (6-24 miesięcy) (do podróży trwającej ponad 48 godzin)	2,4 m ² (1,2 × 2 m)
Kucyki (poniżej 144 cm)	1 m ² (0,6 × 1,8 m)
Żrebięta (0-6 miesięcy)	1,4 m ² (1 × 1,4 m)

* Standardowa szerokość użyteczna wagonu wynosi: 2,6 do 2,7 m.

Uwaga: W trakcie długich podróży, żrebięta oraz młode konie muszą mieć możliwość przebywania w pozycji leżącej.

Te dane liczbowe mogą różnić się maksymalnie o 10% w odniesieniu do dorosłych koni i kucyków oraz o 20% w odniesieniu do młodych koni i żrebiąt, w zależności nie tylko od masy oraz rozmiarów ale także od warunków fizycznych, warunków meteorologicznych oraz przewidywanego czasu podróży.

Transport powietrzny

Gęstość załadunku koni w odniesieniu do obszaru powierzchni:

0-100 kg	0,42 m ²
100-200 kg	0,66 m ²
200-300 kg	0,87 m ²
300-400 kg	1,04 m ²
400-500 kg	1,19 m ²
500-600 kg	1,34 m ²
600-700 kg	1,51 m ²
700-800 kg	1,73 m ²

Transport morski

Żywa waga w kg	m ² /zwierzę
200/300	0,90/1,175
300/400	1,175/1,45
400/500	1,45/1,725
500/600	1,725/2
600/700	2/2,25

B. BYDŁO

Transport kolejowy

Kategorie	Przybliżona masa (w kg)	Obszar w m ² na zwierzę
Małe cielęta	55	0,30 do 0,40
Cielęta średnich rozmiarów	110	0,40 do 0,70
Ciężkie cielęta	200	0,70 do 0,95
Bydło średnich rozmiarów	325	0,95 do 1,30
Bydło ciężkie	550	1,30 do 1,60
Bardzo ciężkie bydło	>700	[> 1,60]

Te dane liczbowe mogą różnić się w zależności nie tylko od masy oraz rozmiarów zwierzęcia ale także od ich warunków fizycznych, warunków meteorologicznych oraz prawdopodobnego czasu trwania podróży.

Transport drogowy

Kategorie	Przybliżona masa (w kg)	Obszar w m ² na zwierzę
Małe cielęta	55	0,30 do 0,40
Cielęta średnich rozmiarów	110	0,40 do 0,70
Ciężkie cielęta	200	0,70 do 0,95
Bydło średnich rozmiarów	325	0,95 do 1,30
Bydło ciężkie	550	1,30 do 1,60
Bardzo ciężkie bydło	> 700	[> 1,60]

Te dane liczbowe mogą różnić się w zależności nie tylko od masy oraz rozmiarów zwierzęcia ale także od ich warunków fizycznych, warunków meteorologicznych oraz

prawdopodobnego czasu trwania podróży.

Transport powietrzny

Kategorie	Przybliżona masa (w kg)	Obszar w m ² na zwierzę
Cielęta	50	0,23
	70	0,28
Bydło	300	0,84
	500	1,27

Transport morski

Żywa waga w kg	m ² /zwierzę
200/300	0,81/1,0575
300/400	1,0575/1,305
400/500	1,305/1,5525
500/600	1,5525/1,8
600/700	1,8/2,025

Zwierzętom ciężarnym należy przyznać 10% przestrzeni więcej

C. OWCE / KOZY

Transport kolejowy

Kategorie	Masa w kg	Obszar w m ² na zwierzę
Owce strzyżone	< 55	0,20 do 0,30
	> 55	> 0,30
Owce niestrzyżone	< 55	0,30 do 0,40
	> 55	> 0,40
Owce maciorki w zaawansowanej ciąży	< 55	0,40 do 0,50
	> 55	> 0,50
Kozy	< 35	0,20 do 0,30
	35 do 55	0,30 do 0,40
	> 55	0,40 do 0,75
Kozy w zaawansowanej ciąży	< 55	0,40 do 0,50
	> 55	> 0,50

Obszary powierzchni wskazane powyżej mogą różnić się w zależności nie tylko od rasy, rozmiaru, warunków fizycznych, oraz długości strzyża zwierząt, ale również od warunków meteorologicznych oraz czasu trwania podróży

Transport drogowy

Kategorie	Masa w kg	Powierzchnia w m ² na zwierzę
Owce strzyżone oraz jagnięta o masie 26 kg i powyżej	<55	0,20 do 0,30
	>55	>0,30

Owce niestrzyżone	<55	0,30 do 0,40
	>55	>0,40
Owce maciorki w zaawansowanej ciąży	<55	0,40 do 0,50
	>55	>0,50
Kozy	<35	0,20 do 0,30
	35 do 55	0,30 do 0,40
	> 55	0,40 do 0,75
Kozy w zaawansowanej ciąży	< 55	0,40 do 0,50
	> 55	>0,50

Obszary powierzchni wskazane powyżej mogą różnić się w zależności nie tylko od rasy, rozmiaru, warunków fizycznych, oraz długości strzyża zwierząt, ale również od warunków meteorologicznych oraz czasu trwania podróży. Jako wskazanie: dla małych owiec: można przewidzieć obszar poniżej 0,2 m² na zwierzę

Transport powietrzny

Gęstość załadunku owiec i kóz w odniesieniu do obszaru powierzchni:

Średnia masa (w kg)	Obszar powierzchni na owcę / kozę (w m ²)
25	0,20
50	0,30
75	0,40

Transport morski

Żywa waga w kg	m ² /zwierzę
20/30	0,24/0,265
30/40	0,265/0,290
40/50	0,290/0,315
50/60	0,315/0,34
60/70	0,34/0,39

D. ŚWINIE

Transport kolejowy oraz drogowy

Wszystkie świnie muszą mieć możliwość przebywania co najmniej w naturalnej pozycji leżącej i stojącej.

Aby spełnić ten minimalne wymagania, gęstość załadunku podczas transportu w przypadku świń o masie około 100 kg nie powinna przekraczać 235 kg/m².

Rasa, wielkość oraz warunki fizyczne może oznaczać, że wymagane minimalne obszary powierzchni podane powyżej muszą zostać powiększone, maksymalny wzrost o 20% może także być wymagany w zależności od warunków meteorologicznych oraz czasu trwania podróży.

Transport powietrzny

Gęstość załadunku powinna być odpowiednio wysoka w celu wykluczenia zranienia podczas startu czy też lądowania, lub na wypadek turbulencji, chociaż wszystkie zwierzęta nadal muszą mieć możliwość przebywania w pozycji leżącej. Klimat, całkowity czas trwania podróży, oraz godzina przybycia powinny zostać uwzględnione podczas podejmowania decyzji w sprawie gęstości załadunku.

Średnia masa	Obszar powierzchni na świnie
15 kg	0,13 m ²
25 kg	0,15 m ²
50 kg	0,35 m ²
100 kg	0,51 m ²

Transport morski

Żywa waga w kg	m ² /zwierzę
10 lub mniej	0,20
20	0,28
45	0,37
70	0,60
100	0,85
140	0,95
180	1,10
270	1,50

E. DRÓB

Gęstości mające zastosowanie do transportu drobiu w pojemnikach:

Kategorie	Przestrzeń
Pisklęta jednodniowe	21-25 cm ² na pisklę
drób o masie mniejszej niż 1,6 kg	180 do 200 cm ² /kg
drób o masie 1,6 kg i powyżej ale mniejszej niż 3 kg	160 cm ² /kg
drób o masie 3 kg i powyżej ale mniejszej niż 5 kg	115 cm ² /kg
drób o masie 5 kg i powyżej	105 cm ² /kg

Te dane liczbowe mogą różnić się w zależności nie tylko od masy i wielkości ptaków ale także od ich warunków fizycznych, warunków meteorologicznych oraz prawdopodobnego czasu trwania podróży.

ROZDZIAŁ VII

48. Odstępy czasu między pojeniem i karmieniem, czas trwania podróży oraz okresy odpoczynku

1. Wymogi ustanowione w niniejszym rozdziale stosuje się do przemieszczania gatunków zwierząt wyszczególnionych z art. 1 ust. 1 lit. a) z wyjątkiem przypadków transportu powietrznego, w stosunku do którego wymogi są ustanowione w rozdziale I E pkt. 27-29.
2. Czasy podróży dla zwierząt należących do gatunków określonych w pkt. 1 nie przekraczają ośmiu godzin.
3. Maksymalny czas podróży w pkt. 2 może zostać przedłużony w przypadku gdy pojazd transportujący spełnia następujące dodatkowe wymogi:
 - istnieje odpowiednie wyścielenie podłogi pojazdu,
 - pojazd transportujący przewozi odpowiednią karmę dla gatunków zwierząt oraz dla czasu trwania podróży,
 - istnieje bezpośredni dostęp do zwierzęcia,
 - istnieje odpowiednia wentylacja, która może zostać dostosowana do temperatur (wewnątrz jak i na zewnątrz),
 - istnieją ruchome panele umożliwiające tworzenie oddzielnych przegród,
 - pojazdy są wyposażone w podłączenia do dostarczenia wody w czasie postoju,
 - w przypadku pojazdów do transportu świń, przewożona jest wystarczająca ilość wody do celów pojenia w trakcie podróży.
4. Odstępy czasu między pojeniem i karmieniem, czasy trwania podróży oraz okresy

odpoczynku w przypadku wykorzystywania pojazdów drogowych, które spełniają wymogi pkt. 3, są zdefiniowane w następujący sposób:

- a) Nieodstawionym cielętom, jagniętom, oraz źrebiętom, które są wciąż karmione mlekiem oraz nieodstawionym prosięta po ośmiu godzinach należy zapewnić okres odpoczynku trwający przynajmniej 1 godzinę wystarczający w szczególności na podanie płynów oraz w razie konieczności na karmienie. Po tym okresie odpoczynku, mogą być transportowane przez dalszy okres 9 godzin.
 - b) Świnie mogą być transportowane maksymalnie przez okres 24 godzin. W czasie podróży, muszą mieć ciągły, nieprzerwany dostęp do wody.
 - c) Zwierzęta domowe nieparzystokopytne (z wyjątkiem zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych w rozumieniu dyrektywy 90/426/EWG¹) mogą być transportowane maksymalnie przez okres 24 godzin. Podczas podróży muszą otrzymywać płyny oraz w razie konieczności być karmione co osiem godzin.
 - d) Wszystkim pozostałym zwierzętom należącym do gatunków określonych w pkt. 1 należy zapewnić po 14 godzinach podróży, okres odpoczynku trwający przynajmniej jedną godzinę, wystarczający dla nich w szczególności na podanie płynów oraz jeżeli jest to konieczne na karmienie. Po tym okresie, mogą być transportowane przez dalsze 14 godzin.
5. Po ustanowionym czasie podróży, zwierzęta muszą zostać, rozładowane, nakarmione i napojone oraz odpoczywać przez przynajmniej 24 godziny.
 6. Zwierząt nie wolno transportować kolejną jeżeli maksymalny czas trwania podróży przekracza ten ustanowiony w pkt. 2. jednakże, czasy trwania podróży ustanowione w pkt. 4 stosuje się w przypadku gdy warunki ustanowione w pkt. 3 i 4 z wyjątkiem okresów odpoczynku, są spełnione.
 7. a) Zwierząt nie wolno transportować środkami transportu morskiego jeżeli maksymalne czasy trwania podróży przekraczają okresy ustanowione w pkt. 2, chyba że warunki ustanowione w pkt. 3 i 4, z wyjątkiem czasów trwania podróży oraz okresami odpoczynku są spełnione.
b) W przypadku transportu morskiego stałym i bezpośrednim połączeniem między dwoma punktami geograficznymi Wspólnoty, przy użyciu pojazdów załadowanych na pokład statków bez wyładowania zwierząt, należy zapewnić zwierzętom 12-godzinny okres odpoczynku w porcie przeznaczenia lub jego najbliższym otoczeniu chyba że czas trwania podróży na morzu jest taki, że podróż może zostać objęta ogólnym programem w ramach pkt. 2-4.
 8. Dla dobra zwierząt, czasy trwania podróży w pkt. 3, 4 i pkt. 7 lit. b) mogą zostać przedłużone o 2 godziny, biorąc pod uwagę w szczególności bliskość miejsca przeznaczenia.
 9. Bez uszczerbku dla przepisów pkt. 3-8, Państwa Członkowskie są upoważnione do

¹ Dz.U. nr L 224 z 18.8.1990, str. 29.

określania maksymalnego 8-godzinnego nieprzedłużalnego czasu trwania podróży dla transportu zwierząt przeznaczonych do uboju, w przypadku gdy transport odbywa się w wyjątkowo z do miejsca przeznaczenia, które oba położone są na ich terytorium.

ROZDZIAŁ VIII

PLAN TRASY

<u>PRZEWOŹNIK</u> (NAZWISKO, ADRES, FIRMA) <u>PODPIS PRZEWOŹNIKA</u>		<u>ŚRODKI TRANSPORTU</u>	
1		<u>NR TABLICZY REJESTRACYJNEJ LUB</u> <u>IDENTYFIKACJI</u> 1	
<u>GATUNKI ZWIERZĄT:</u> <u>ILOŚĆ:</u> <u>MIEJSCE WYSYŁKI:</u>		<u>TRASA PODRÓŻY:</u> <u>SZACUNKOWY CZAS TRWANIA</u> <u>PODRÓŻY:</u>	
MIEJSCE I KRAJ PRZEZNACZENIA: 1		1	
NUMER(-Y) ŚWIADECTW ZDROWIA LUB DOKUMENT TOWARZYSZĄCY 2		PIECZĄTKA	
		LEKARZA WETERYNARII MIEJSCE WYSYŁKI 2	WŁAŚCIWYCH ORGANÓW MIEJSCE WYJAZDU LUB UPRAWNIONEGO PRZEJŚCIA GRANICZNEGO 4
DATA I GODZINA (WYSYŁKI): MIEJSCE POSTOJU I PRZEŁADUNKU:		NAZWISKO OSOBY ODPOWIEDZIALNEJ ZA TRANSPORT W TRAKCIE PODRÓŻY 3	
MIEJSCE I ADRES	DATA I GODZINA	DŁUGOŚĆ POSTOJU	POWÓD
a)			
b)			
c)			
d)			
e)			
f)			
1 Wypełnia przewoźnik przed dokonaniem wysyłki 2 Wypełnia odpowiedni lekarz weterynarii 3 Wypełnia przewoźnik w trakcie podróży 4 Wypełniają właściwe organy miejsca wyjazdu lub uprawnionego przejścia granicznego		Data i godzina przybycia Podpis osoby odpowiedzialnej za transport w trakcie podróży	

DYREKTYWA RADY 92/35/EWG

z dnia 29 kwietnia 1992 r.

ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Parlamentu²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich⁴ zmierza do liberalizacji przemieszczania zwierząt z rodziny koniowatych na terytorium Wspólnoty; zgodnie z art. 5 ust. 4 powyższej dyrektywy należy wprowadzić środki wspólnotowe w celu harmonizacji zasad kontroli i środków zwalczania afrykańskiego pomoru koni;

takie środki pozwolą na racjonalny rozwój sektora rolnego oraz przyczynią się do ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie;

wybuch tej choroby może w krótkim czasie przybrać rozmiar epidemii powodując śmiertelność zwierząt oraz zakłócenia, które mogą znacznie ograniczyć rentowności produkcji zwierzęcej;

środki zwalczania muszą być podjęte natychmiast po podejrzeniu wystąpienia choroby; aby zagwarantować ochronę zdrowia zwierząt we Wspólnocie, musi być podjęta szybka i skuteczna akcja natychmiast po potwierdzeniu występowania choroby;

celem podjętych środków musi być zapobieżenie rozprzestrzenieniu się afrykańskiego pomoru koni; przemieszczanie zwierząt, które może spowodować przeniesienie choroby, musi odbywać się pod ścisłą kontrolą a wszystkie owady w zakażonych gospodarstwach muszą być wyteplone;

warunki w jakich mają się odbywać szczepienia przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni

¹ Dz.U. nr C 312 z 3.12.1991, str. 12.

² Opinia wydana dnia 10 kwietnia 1992 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana dnia 29 kwietnia 1992 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 92/130/EWG (Dz.U. nr L 47 z 22.02.1992, str. 26).

oraz zasady zarządzające tymi szczepieniami muszą być ściśle określone;

aby zapewnić bardziej skuteczną kontrolę występowania tej choroby, należy podjąć działania w celu ustanowienia obszarów zakażonych i obszarów zagrożonych z uwzględnieniem czynników geograficznych, administracyjnych, ekologicznych oraz epizootiologicznych;

dokładne dochodzenie epizootiologiczne jest istotnym czynnikiem przy zapobieganiu rozprzestrzenianiu się choroby;

art. 3 decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁵ stosuje się w przypadku wybuchu afrykańskiego pomoru koni,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy, definicje przedstawione w art. 2 dyrektywy 90/426/EWG stosuje się jeśli i gdzie niezbędne.

Jednakże, *gospodarstwo* oznacza gospodarstwo w znaczeniu podanym w dyrektywie 90/426/EWG oraz rezerwy przyrodnicze, w których zwierzęta z rodziny koniowatych żyją na wolności.

Ponadto:

- a) *właściciel lub opiekun* oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną posiadającą tytuł własności zwierząt, lub której została powierzona opieka nad zwierzętami za wynagrodzeniem lub nie;
- b) *wektor* oznacza owada z gatunku *Culicoides imicola* lub innego owada z rodzaju *Culicoides* mogącego przenosić wirusa afrykańskiego pomoru koni, możliwego do zidentyfikowania zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 19 po zapoznaniu się z opinią Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;
- c) *potwierdzenie* oznacza oświadczenie złożone przez właściwy organ o wystąpieniu przypadków zachorowań na afrykański pomór koni, które jest oparte na wynikach laboratoryjnych; jednakże, w przypadku epidemii, właściwy organ może potwierdzić wystąpienie choroby opierając się na badaniach klinicznych i/lub epidemiologicznych;
- d) *właściwy organ* oznacza organ centralny Państwa Członkowskiego odpowiedzialny za przeprowadzanie kontroli weterynaryjnych lub jakiegokolwiek władze weterynaryjne, którym odpowiedzialność ta została powierzona;

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzji ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3763/91 (Dz.U. nr L 356 z 24.12.1991, str. 1).

- e) *urzędowy lekarz weterynarii* oznacza lekarza weterynarii powołanego przez właściwy organ.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że pojawienie się lub podejrzenie wystąpienia afrykańskiego pomoru koni będzie niezwłocznie i obowiązkowo zgłaszane do właściwego organu.

Artykuł 4

1. Jeżeli w gospodarstwie znajduje się jedno lub więcej zwierząt z rodziny koniowatych podejrzanych o zakażenie wirusem afrykańskiego pomoru koni, Państwa Członkowskie zapewniają niezwłoczne rozpoczęcie przez *urzędowego lekarza weterynarii* urzędowego dochodzenia w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności tej choroby.

2. Od chwili zgłoszenia podejrzenia zakażenia, *urzędowy lekarz weterynarii* podejmuje następujące kroki:

- a) obejmuje *urzędowym nadzorem* gospodarstwo lub gospodarstwa, w których nastąpiło podejrzenie zakażenia,
- b) inicjuje:
 - (i) przeprowadzenie *urzędowego spisu* wszystkich gatunków zwierząt z rodziny koniowatych, podając przy każdym gatunku liczbę zwierząt z rodziny koniowatych już padłych, zakażonych lub podejrzanych o zakażenie, oraz zleca nanoszenie na sporządzonym spisie najnowszych informacji, w których zostaje wzięta pod uwagę liczba zwierząt narodzonych oraz liczba zwierząt padłych w okresie podejrzenia o zakażenie; informacje w spisie muszą być dostarczone na żądanie, a także mogą być sprawdzane przy każdej kontroli;
 - (ii) przeprowadzenie spisu miejsc, które mogą ułatwić wektorom przetrwanie oraz określenie odpowiednich środków, które zwalczą owady przebywające w tych miejscach;
 - (iii) przeprowadzenie zgodnie z art. 7 dochodzenie epizootologicznego;
- c) odbywa regularne wizytacje gospodarstw, w czasie których:
 - (i) bada każde zwierzę koniowate trzymane w tym gospodarstwie;
 - (ii) przeprowadza szczegółowe badania kliniczne lub sekcję zwłok padłych zwierząt oraz pobierze próbki konieczne do przeprowadzenia badań laboratoryjnych;
- d) zapewnia że:
 - (i) wszystkie zwierzęta z rodziny koniowatych w gospodarstwie(-ach) są trzymane w ich pomieszczeniach lub innych miejscach chroniących je przed wektorami;

- (ii) zakazane jest wszelkie przemieszczanie zwierząt z rodziny koniowatych z i do gospodarstwa / gospodarstw;
- (iii) wprowadzenie właściwych środków służących do zwalczania owadów w pomieszczeniach zwierząt oraz wokół tych pomieszczeń;
- (iv) zwłoki zwierząt z rodziny koniowatych padłych w gospodarstwie będą niszczone, usuwane, palone lub grzebane zgodnie z dyrektywą Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiającą przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich na rynek oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniającą dyrektywę 90/425/EWG⁶.

3. Do czasu wprowadzania środków urzędowych określonych w ust. 2, właściciel lub opiekun zwierząt podejrzanych o zakażenie podejmie niezbędne działania zapobiegawcze, w celu zapewnienia zgodności z ust. 2 lit. d).

4. Właściwy organ może zastosować wszystkie środki przewidziane w ust. 2 w innych gospodarstwach, jeżeli na możliwość zakażenia będzie wskazywało ich położenie geograficzne lub kontakty z gospodarstwem, w którym podejrzewa się występowanie choroby;

5. Poza przepisami ust. 2, przepisy szczególne dotyczące rezerwatów przyrody, w których zwierzęta z rodziny koniowatych żyją na wolności mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 19;

6. Środki objęte niniejszym artykułem będą urzędowo zaniechane tylko w wypadku, gdy właściwy organ nie podejrzewa dalszego występowania afrykańskiego pomoru koni.

Artykuł 5

Szczepienia przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni mogą prowadzone wyłącznie zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 6

1. Tam, gdzie zostanie urzędowo potwierdzone występowanie afrykańskiego pomoru koni, urzędowy lekarz weterynarii:

- a) natychmiast przystępuje do urzędowo nadzorowanego zabicia wszelkich zwierząt z rodziny koniowatych znajdujących się na terenie zakażonego gospodarstwa, zakażonych lub przedstawiających kliniczne objawy afrykańskiego pomoru koni;
- b) przystępuje do niszczenia, usuwania, palenia lub grzebania zwłok wymienionych zwierząt z rodziny koniowatych zgodnie z dyrektywą 90/667/EWG i/lub;
- c) rozszerza środki ustanowione w art. 4 na wszystkie gospodarstwa położone w promieniu 20 kilometrów (włącznie do obszaru zakażonego) wokół zakażonego

⁶ Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51.

gospodarstwa;

- d) przeprowadza w obszarze ustanowionym w lit. c) systematyczne szczepienia wszystkich zwierząt z rodziny koniowatych używając szczepionki zatwierdzonej przez właściwy organ, oznacza je wyraźnie i trwale w sposób zgodny z procedurami przewidzianymi w art. 19. Jednakże, w związku z warunkami epizootologicznymi, meteorologicznymi, geograficznymi lub klimatycznymi, wymagane szczepienia mogą zostać zaniechane przez właściwy organ. Właściwy organ powiadamia Komisję o każdym takim przypadku;
- e) przeprowadza dochodzenie epizootologiczne zgodnie z art. 7.

2. Właściwy organ może rozszerzyć środki przewidziane w ust. 1 poza obszar określony w lit. c), jeżeli w związku z sytuacją geograficzną, ekologiczną i metrologiczną lub też w związku z przemieszczaniem zwierząt z rodziny koniowatych z gospodarstwa lub na obszar gospodarstwa, na terenie którego potwierdzone zostało występowanie choroby, w związku z czym istnieją podstawy do podejrzeń rozprzestrzenienia się choroby. Organ powiadamia o tym Komisję.

3. Tam, gdzie obszar określony w ust. 1 jest usytuowany na terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego właściwe organy zainteresowanych Państw Członkowskich współpracują przy określaniu tego obszaru. Jeżeli niezbędne, obszar zostanie określony przy pomocy procedury przewidzianej w art. 19.

Artykuł 7

1. Dochodzenie epizootologiczne obejmuje:

- okres, w którym afrykański pomór koni może występować w gospodarstwie,
- prawdopodobne pochodzenie afrykańskiego pomoru koni występującego w gospodarstwie oraz identyfikację innych gospodarstw, gdzie znajdują się zwierzęta mogące zostać zakażone z tego samego źródła;
- obecność i rozprzestrzenianie się wektorów choroby,
- przemieszczanie zwierząt z rodziny koniowatych z gospodarstw lub do gospodarstw, o których mowa lub przenoszenie zwłok padłych zwierząt usuniętych z tych gospodarstw.

2. W celu stworzenia pełnej koordynacji wszystkich środków niezbędnych do zapewnienia zwalczania afrykańskiego pomoru koni tak szybko, jak tylko to możliwe, a także w celu przeprowadzenia dochodzenia epizootologicznego, tworzy się centrum kryzysowe.

Ogólne zasady dotyczące krajowego i wspólnotowego centrum kryzysowego są przyjmowane przez Radę stanowiącą na wniosek Komisji.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie zapewniają że, oprócz środków określonych w art. 6 właściwy organ ustanowi obszar zakażony i obszar zagrożony. W tworzeniu takich obszarów zostaną

wzięte pod uwagę czynniki administracyjne, ekologiczne, epizootiologiczne oraz geograficzne związane z chorobą i możliwościami zwalczania.

2. a) Obszar zakażony obejmuje część terytorium Wspólnoty o promieniu co najmniej 100 km wokół całej powierzchni zakażonego gospodarstwa.
 - b) Obszar zagrożony obejmuje część terytorium Wspólnoty i sięga co najmniej 50 km poza granice obszaru zakażonego, w którym systematyczne szczepienia nie były przeprowadzane w ciągu ostatnich 12 miesięcy.
 - c) Tam, gdzie takie obszary będą usytuowane na terenie kilku Państw Członkowskich właściwe organy zainteresowanych Państw Członkowskich będą współpracowały ze sobą w celu wyznaczenia obszarów określonych w lit. a) i b). Jednakże, jeśli niezbędne, obszar zakażony i obszar zagrożony zostaną określone zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 19.
3. Na właściwie umotywowany wniosek Państwa Członkowskiego decyzja dotycząca zmiany granic obszarów określonych w ust. 2 może być podjęta zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 19, przy uwzględnieniu:

- położenia geograficznego oraz czynników ekologicznych,
- warunków meteorologicznych,
- obecności i rozprzestrzeniania się wektorów choroby,
- wyników badań epizootiologicznych prowadzonych zgodnie z art. 7,
- wyników badań laboratoryjnych,
- zastosowania środków zwalczania, w szczególności środków związanych z wyłapaniem owadów.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że następujące środki zostaną zastosowane w obszarze zakażonym:

- a) zostaną zidentyfikowane wszystkie gospodarstwa w obszarach, w których trzymane są zwierzęta z rodziny koniowatych;
- b) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza:
 - okresowe wizytacje wszystkich gospodarstw, w których trzymane są zwierzęta z rodziny koniowatych,
 - badania kliniczne wymienionych zwierząt, włącznie z pobieraniem próbek do badań laboratoryjnych jeśli okaże się to niezbędne; należy przechowywać zapis takich wizytacji z opisem ich wyników;

- c) zwierzęta z rodziny koniowatych opuszczają gospodarstwo, w którym do tej pory były trzymane tylko w celu ich bezpośredniego przewozu pod urzędowym nadzorem do rzeźni w razie nagłej konieczności uboju sanitarnego, znajdującej się w tym samym obszarze, lub jeżeli na terenie danego obszaru nie ma rzeźni, do rzeźni położonej na terenie obszaru zagrożonego wyznaczonego przez właściwy organ.

2. Dodatkowo do środków określonych w ust. 1, decyzja przeprowadzania systematycznych szczepień zwierząt z rodziny koniowatych przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni oraz znakowania ich w obszarze zakazanym może być podjęta na podstawie procedur określonych w art. 19.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie zapewnią, że:

1. środki określone w art. 9 ust. 1 dotyczą obszaru zagrożonego. Jednakże, jeżeli na terenie obszaru zagrożonego nie ma rzeźni, zwierzęta mogą zostać ubite w rzeźni wyznaczonej przez właściwy organ znajdującej się na terenie obszaru zakazanego;
2. przeprowadzanie jakichkolwiek szczepień przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni jest zakazane w obszarze zagrożonym.

Artykuł 11

Okres stosowania i utrzymania środków przewidzianych w art. 6, 8, 9 i 10 ustala się na podstawie procedury ustanowionej w art. 19. Tam, gdzie zostały przeprowadzone szczepienia zgodnie z art. 6 ust. 1 oraz art. 9 ust. 2 okres ten w żadnym wypadku nie może być krótszy niż 12 miesięcy.

Jednakże, bez względu na art. 9 ust. 1 lit. c) i art. 10 ust. 1:

- a) zwierzęta z rodziny koniowatych z obszaru zakazanego oraz z obszaru zagrożonego mogą być przewożone pod urzędowym nadzorem i na warunkach określonych w art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 90/426/EWG do stacji kwarantanny określonej w art. 5 ust. 3 lit. d) niniejszej dyrektywy;
- b) przemieszczanie zwierząt z rodziny koniowatych w obrębie obszarów o tym samym statusie wymaga zgody właściwych organów udzielonej na podstawie następujących zasad:
 - (i) zwierzęta z rodziny koniowatych:
 - uprzednio przebadane urzędowo,
 - oznakowane,
 - ich przemieszczaniu towarzyszą urzędowe dokumenty.
 - (ii) Państwa Członkowskie zapewniają, że zwierzęta z rodziny koniowatych nie opuszczają w żadnym wypadku gospodarstwa, na którym przebywały w okresie

szczepienia w ciągu 60 dni od daty szczepienia;

- (iii) Państwa Członkowskie w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego powiadomią Komisję o środkach podjętych w tej dziedzinie.

Artykuł 12

Tam, gdzie epizootia afrykańskiego pomoru koni ma wyjątkowo groźny przebieg wszelkie dodatkowe środki, które mogą zostać podjęte przez zainteresowane Państwa Członkowskie przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwy organ podejmuje wszystkie niezbędne środki, w celu poinformowania wszystkich osób przebywających w obrębie obszarów zakazanych i zagrożonych o wprowadzonych restrykcjach oraz podejmą odpowiednie kroki związane z wprowadzeniem w życie tych restrykcji.

Artykuł 14

1. W każdym Państwie Członkowskim wyznacza się krajowe laboratorium, które prowadzi badania laboratoryjne wymienione w niniejszej dyrektywie. Wykaz tych laboratoriów oraz ich uprawnienia i obowiązki są wymienione w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

2. Laboratoria krajowe wymienione w załączniku I współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty określonym w art. 15.

Artykuł 15

Adres i nazwa laboratorium referencyjnego Wspólnoty zajmującego się afrykańskim pomorem koni są podane w załączniku II. Z zastrzeżeniem przepisów decyzji 90/424/EWG, w szczególności jej art. 28, funkcje oraz obowiązki laboratorium są określone w załączniku III.

Artykuł 16

Biegli z Komisji mogą, jeśli to będzie konieczne dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, przeprowadzić we współpracy z właściwymi organami kontrole na miejscu. Mogą one być prowadzone przez kontrolę reprezentatywnego procentu gospodarstw, w celu sprawdzania czy właściwe organy monitorują stosowanie zaleceń niniejszej dyrektywy. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wynikach tych kontroli.

Państwa Członkowskie, na których obszarze przeprowadzane są kontrole udzielają wszelkiej pomocy biegłym w wykonywaniu ich obowiązków.

Ogólne zasady wykonania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurami określonymi w art. 19.

Artykuł 17

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje plan interwencyjny określający sposoby wdrażania środków ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

Plan ten powinien zapewnić dostęp do odpowiednich urządzeń, sprzętu, personelu oraz innych materiałów niezbędnych do podjęcia szybkiej i skutecznej walki z chorobą.

2. Kryteria, które powinny być stosowane przy sporządzaniu planów określonych w ust. 1 są ustanowione w załączniku IV.

Plany opracowane zgodnie z tymi kryteriami zostaną przedstawione Komisji nie później niż w okresie trzech miesięcy od dnia, w którym niniejsza dyrektywa staje się skuteczna.

Komisja bada plany w celu określenia, czy umożliwiają one osiągnięcie zamierzonego celu, oraz sugeruje Państwu Członkowskiemu niezbędne poprawki, których celem jest zapewnienie zgodności z planami opracowanymi przez inne Państwa Członkowskie.

Komisja zatwierdza plany, jeśli niezbędne zmienione, zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 19.

W zależności od rozwoju sytuacji, plany mogą zostać następnie zmienione lub uzupełniane, zgodnie z tą samą procedurą

Artykuł 18

Stanowiąc na wniosek Komisji Rada zmienia załączniki.

Artykuł 19

1. W przypadkach gdy ma być stosowana procedura określona w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, ustanowionemu decyzją 68/361/EWG⁷; zwanemu dalej „komitetem”, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię na temat projektu w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego w zależności od pilności sprawy. W wypadku decyzji, które Rada przyjmuje na wniosek Komisji, opinia zostaje wydana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu.
- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków jakie powinny zostać przyjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli Rada nie podejmie decyzji w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym

⁷ Dz.U. nr L 225 z 18.10.1968, str. 23.

sprawa została jej przedstawiona proponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, jeśli Rada nie głosowała przeciwko tym środkom zwykłą większością głosów.

Artykuł 20

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 21

Komisja przedkłada Radzie przed dniem 1 października 1993 r. sprawozdanie oparte na zebranych doświadczeniach dotyczące zastosowania niniejszej dyrektywy wraz ze stosownymi wnioskami.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 kwietnia 1992 r.

W imieniu Rady

Arlindo MARQUES CUNHA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

A. WYKAZ KRAJOWYCH LABORATORIÓW ZAJMUJĄCYCH SIĘ
AFRYKAŃSKIM POMOREM KONI

Belgia	Institut National de Recherche Veterinaire (INRV), Groeselenberg 99, 1180 Bruxelles Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek (NIDO), Groeselenbergstraat 99, 1180 Brussel
Dania	Statens Veterinaere Institut for Virusforskning, Lindholm, 4771 Kalvehave
Niemcy	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Paul – Ehrlich - Straße, 7400 Tübingen
Francja	Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires, 22 rue Pierre Curie, BP 67, 94703 Maisons Alfors Cedex
Grecja	Institut de fièvre aphteuse et des maladies exotiques du Centre des Instituts Vétérinaires d'Athènes Rue Neapoleos 25, KA 15 310 Aghia Paraskevi, Athens
Irlandia	Central Veterinary Research Laboratory, Department of Agriculture and Food, Abbotstown, Castleknock, Dublin
Włochy	Instituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise, Via Campo Boario, Teramo
Luksemburg	Laboratoire de Médecine Vétérinaire de l'État, 54, Avenue Gaston Diderich, L - Luxembourg

Niderlandy	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad
Portugalia	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, Estrada de Benfica no 102, Lisboa
Hiszpania	Laboratorio de sanidad y producción animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid
Zjednoczone Królestwo	Institute of Animal Health, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU 24 ONF

B. FUNKCJE I OBOWIĄZKI KRAJOWYCH LABORATORIÓW ZAJMUJĄCYCH SIĘ AFRYKAŃSKIM POMOREM KONI

Krajowe laboratoria zajmujące się afrykańskim pomorem koni są odpowiedzialne za koordynację, normy oraz metody diagnostyczne wprowadzane w każdym laboratorium diagnostycznym danego Państwa Członkowskiego, za użycie odczynników oraz testy szczepionek. W tym celu:

- a) dostarczają diagnostyczne odczynniki do laboratoriów diagnostycznych, jeśli takie laboratoria zgłoszą zapotrzebowanie na odczynniki;
- b) kontrolują jakość wszystkich odczynników diagnostycznych używanych w tym Państwie Członkowskim;
- c) organizują okresowo testy porównawcze;
- d) przechowują izolaty wirusów afrykańskiego pomoru koni z potwierdzonych przypadków w danym Państwie Członkowskim;
- e) potwierdzają dodatnie wyniki testów otrzymane w regionalnych laboratoriach diagnostycznych.

ZAŁĄCZNIK II

REFERENCYJNE LABORATORIUM WSPÓLNOTOWE

Laboratorio de sanidad y producción animal,

Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación

28110 Algete, Madrid - España

ZAŁĄCZNIK III

FUNKCJE I OBOWIĄZKI REFERENCYJNEGO LABORATORIUM WSPÓLNOTOWEGO ZAJMUJĄCEGO SIĘ W AFRYKAŃSKIM POMOREM KONI

Referencyjne laboratorium Wspólnoty pełni następujące funkcje i obowiązki:

1. koordynacja, w porozumieniu z Komisją, metod używanych przez Państwa Członkowskie Wspólnoty w diagnostyce afrykańskiego pomoru koni, w szczególności:
 - a) typowanie, przechowywanie oraz dostarczanie szczepów wirusa afrykańskiego pomoru koni do testów serologicznych oraz produkcji surowicy odpornościowej;
 - b) dostarczanie standardowych surowic oraz innych odczynników wzorcowych do krajowych laboratoriów referencyjnych w celu normalizacji testów oraz odczynników używanych w każdym Państwie Członkowskim;
 - c) stworzenie i utrzymywanie zbioru szczepów i izolatów wirusa afrykańskiego pomoru koni;
 - d) organizowanie na poziomie wspólnotowym okresowych testów porównawczych procedur diagnostycznych;
 - e) zbieranie informacji i tworzenie bazy danych na temat używanych metod diagnostycznych oraz wyników testów przeprowadzanych na terenie Wspólnoty;
 - f) sporządzanie charakterystyki izolatów afrykańskiego pomoru koni przy zastosowaniu najnowszych dostępnych metod, co pozwoli na lepsze zrozumienie epizootiologii afrykańskiego pomoru koni;
 - g) monitorowanie na całym świecie rozwoju kontrolowania afrykańskiego pomoru koni, epizootiologii oraz zapobiegania zachorowaniom.
2. udzielanie aktywnej pomocy w diagnostyce afrykańskiego pomoru koni w Państwach Członkowskich przez otrzymywanie izolatów wirusa do potwierdzenia diagnozy, ich charakterystyki oraz prowadzenia badań epizootiologicznych;
3. umożliwienie szkoleń lub przekwalifikowania biegłych w diagnostyce laboratoryjnej w celu harmonizacji technik diagnostycznych we Wspólnocie;
4. prowadzenia wymiany informacji na temat afrykańskiego pomoru koni z laboratoriami na całym świecie wskazanymi przez Międzynarodowe Biuro ds. epizootii (IOE), w szczególności tej dotyczącej rozwoju sytuacji na całym świecie związanej z walką z afrykańskim pomorem koni.

ZAŁĄCZNIK IV

KRYTERIA PLANÓW GOTOWOŚCI

Plan gotowości powinien spełniać przynajmniej następujące kryteria:

1. powinno zostać stworzone centrum kryzysowe na poziomie krajowym, koordynujące wszystkie środki kontroli w zainteresowanym Państwie Członkowskim;
2. sporządza się wykaz lokalnych centrów kryzysowych, które wyposażone są w odpowiednie urządzenia i pomieszczenia, co pozwoli na lepszą koordynację środków kontroli na poziomie lokalnym;
3. dostarcza się szczegółowych informacji o personelu zaangażowanym w prace związane ze środkami kontroli dotycząca jego kwalifikacji oraz obowiązków;
4. każde lokalne centrum kryzysowe musi mieć możliwość szybkiego kontaktu z osobą / organizacją, które pośrednio lub bezpośrednio są zaangażowane w problemy związane z wybuchem choroby;
5. odpowiedni sprzęt oraz materiały muszą być dostępne w każdej chwili, tak aby można było natychmiast przedsięwziąć właściwe środki kontroli;
6. sporządza się szczegółowe instrukcje dotyczące działań, które należy podjąć, w tym środki w zakresie usuwania zwłok w razie podejrzenia lub potwierdzenia zakażenia;
7. opracowuje się program szkoleniowy dotyczący podniesienia kwalifikacji praktycznych oraz procedur administracyjnych;
8. laboratoria diagnostyczne muszą być wyposażone w urządzenia do badań poubojowych zwierząt, oraz mieć odpowiednie warunki do badań serologicznych, histologicznych, itd., muszą także zachować umiejętność natychmiastowej diagnostyki (w tym celu należy dokonać ustaleń w zakresie szybkiego przewożenia próbek);
9. należy szczegółowo ustalić ilość szczepionki przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni konieczną w wypadku konieczności ponownego przeprowadzenia szczepień interwencyjnych;
10. należy wprowadzić przepisy niezbędne do nadania mocy prawnej wdrażanym planom gotowości.

DYREKTYWA RADY 92/40/EWG

z dnia 19 maja 1992 r.

wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze co następuje:

wykaz grypy drobiu znajduje się w załączniku II do Traktatu; obrót drobiem stanowi ważne źródło dochodu ludności rolniczej;

istnieje potrzeba przyjęcia na poziomie wspólnotowym środków zwalczania podejmowanych w przypadku ogniska grypy drobiu o wysokiej patogenności, wywołanej przez posiadającego specyficzne właściwości wirusa grypy określanego poniżej jako grypa drobiu, w celu zapewnienia rozwoju krajowego sektora drobiu przyczynienia się do ochrony zdrowia zwierząt w krajach Wspólnoty;

ognisko grypy drobiu może szybko przyjąć proporcje epizootii, powodującej wysoką śmiertelność i w rezultacie doprowadzić do nagłego obniżenia rentowności gospodarki rolnej lub drobiowej jako całości;

należy podjąć działania jak tylko pojawi się podejrzenie wystąpienia choroby, aby umożliwić podjęcie natychmiastowych i skutecznych środków zwalczania kiedy obecność choroby zostanie potwierdzona;

konieczne jest jak najszybsze zapobieganie rozszerzaniu się choroby, jak tylko powstanie jej ognisko, poprzez ściśle monitorowanie przepływu zwierząt oraz stosowania produktów, które mogą być skażone, a gdzie właściwe poprzez szczepienia;

rozpoznanie choroby musi być przeprowadzone pod nadzorem wyznaczonych laboratoriów diagnostycznych, których praca koordynowana jest przez laboratorium referencyjne Wspólnoty;

wspólne środki mające na celu zwalczanie grypy drobiu tworzą podstawę utrzymywania

¹ Dz.U. nr C 231 z 5.09.1991, str. 4.

² Dz.U. nr C 326 z 16.12.1991, str. 242.

³ Dz.U. nr C 79 z 30.03.1992, str. 8.

jednolitego standardu zdrowia zwierząt;

art. 3 decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁴ stosuje się w przypadku pojawienia się ognisk grypy drobiu;

właściwe jest aby zadanie podjęcia koniecznych środków powierzyć Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa wspólnotowe środki zwalczania, które mają być stosowane w razie ogniska grypy drobiu bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych regulujących handel wewnątrzspółnotowy.

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania w przypadku wystąpienia grypy drobiu u innych ptaków, w takim przypadku, zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o wszystkich podjętych środkach.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy, definicje podane w art. 2 dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁵ stosuje się odpowiednio.

Stosuje się również następujące definicje:

- a) *drób zakażony* oznacza wszelki drób:
 - u którego obecność grypy drobiu zostało w rozumieniu załącznika 1 oficjalnie potwierdzone badaniem wykonanym przez zatwierdzone laboratorium diagnostyczne, lub
 - w przypadku drugiego lub kolejnych ognisk, w których wystąpiły objawy kliniczne lub zmiany pośmiertelne zgodne z grypą drobiu;
- b) *drób podejrzany o zakażenie* oznacza drób wykazujący takie objawy kliniczne lub zmiany pośmiertelne które słusznie nasuwają podejrzenie grypy drobiu lub wszelki drób u którego wykazano obecność podtypów H 5 i H 7 wirusa grypy A.
- c) *drób podejrzany o zarażenie* oznacza drób który mógł mieć pośredni lub bezpośredni kontakt z wirusem grypy drobiu lub podtypami H 5 i H 7 wirusa grypy A;
- d) *właściwy organ* oznacza właściwy organ w rozumieniu art. 2 ust. 6 dyrektywy

⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 91/133/EWG (Dz.U. nr L 66 z 13.03.1991, str. 81).

⁵ Dz.U. nr L 303 z 31.10.1990, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

90/425/EWG⁶;

- e) *urzędowy lekarz weterynarii* oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają obowiązkowe i natychmiastowe powiadomienie właściwego organu o podejrzeniu obecności grypy drobiu.

Artykuł 4

1. Jeżeli istnieje podejrzenie, że drób w gospodarstwie jest zakażony lub zarażony grypą drobiu, Państwa Członkowskie zapewnią niezwłocznie wszczęcie przez urzędowego lekarza weterynarii dochodzenia z urzędu w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności danej choroby, w szczególności pobrania przez niego próbek niezbędnych do badania laboratoryjnego.

2. Jak tylko podejrzenie zakażenia zostaje zgłoszone, właściwy organ ustanawia urzędowy nadzór nad danym gospodarstwem i nakazuje w szczególności, aby:

- a) stworzyć rejestr dla wszystkich kategorii drobiu w gospodarstwie pokazujący w odniesieniu do wszystkich kategorii drobiu liczbę drobiu, który padł, który wykazywał objawy kliniczne lub nie wykazywał objawów w ogóle. Rejestr powinien obejmować drób padły lub narodzony w przeciągu całego okresu podejrzenia o chorobę. Zarejestrowane dane powinny być na bieżąco uzupełniane i przekazywane na żądanie lub kontrolowane w czasie każdej wizyty;
- b) cały drób w gospodarstwie trzymany był w swoich pomieszczeniach mieszkalnych, lub ograniczony w innym miejscu, gdzie może być oddzielony i bez kontaktu z innym drobiem;
- c) żaden drób nie przybywał do ani nie opuszczał gospodarstwa;
- d) wszelkie przemieszczanie
 - osób, innych zwierząt oraz pojazdów do i z gospodarstwa,
 - mięsa drobiowego lub tuszek drobiowych, paszy dla zwierząt, narzędzi, odpadów, łajna, obornika ściółki lub wszystkich innych rzeczy mogących przenosić grypę drobiu powinno podlegać zatwierdzeniu właściwego organu
- e) jaja opuszczają gospodarstwo, z wyjątkiem jaj które są wysyłane bezpośrednio do zakładu zatwierdzonego do produkcji i/lub przetwarzania produktów jajczarskich na mocy art. 6 ust. 1 dyrektywy 89/437/EWG⁷, oraz są przewożone za zezwoleniem przyznanym przez właściwy organ. Zezwolenie takie powinno spełniać wymogi

⁶ Dyrektywa Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29); ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

⁷ Dz.U. nr L 212 z 22.07.1989, str. 87. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 89/662/EWG (Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13).

określone w załączniku I;

- f) zastosować właściwe środki dezynfekujące przed wejściami i wyjściami z kurników jak również na terenie samego gospodarstwa;
- g) przeprowadzić badania epizootologiczne zgodnie z art. 7.

3. Do czasu wprowadzenia w życie środków urzędowych ustanowionych w ust. 5, właściciel lub opiekun drobiu podejrzanego o chorobę podejmie wszelkie właściwe działania w celu zapewnienia zgodności z ust. 2, z wyjątkiem jego lit. g).

4. Właściwy organ może zastosować każdy ze środków przewidzianych w ust. 2 wobec innych gospodarstw, jeżeli ich położenie, ukształtowanie lub kontakty z gospodarstwem, w którym podejrzewa się obecność choroby uzasadniają podejrzenie, co do możliwości zarażenia.

5. Środki określone w ust. 1 i 2 nie zostaną wycofane, dopóki podejrzenie występowania choroby nie zostanie wykluczone przez urzędowego lekarza weterynarii.

Artykuł 5

1. W momencie oficjalnego potwierdzenia przypadku grypy drobiu w gospodarstwie, Państwa Członkowskie zapewnią, że właściwy organ wymaga oprócz środków wymienionych w art. 4 ust. 2, podjęcie następujących środków:

- a) cały drób na fermie należy bezzwłocznie ubić na miejscu. Wszystkie sztuki padłe i ubite jak również wszystkie jaja należy zniszczyć. Działania te należy wykonać w taki sposób aby ograniczyć niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się choroby;
- b) wszelkie substancje lub odpady, takie jak pasza dla zwierząt, ściółka lub obornik, które mogły ulec zarażeniu należy zniszczyć lub w odpowiednio zagospodarować. Te zagospodarowanie należy przeprowadzić zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii, aby zniszczenie zabicie wirusa grypy drobiu;
- c) w przypadku drobiu pochodzącego z gospodarstwa w którym dokonano uboju w przypuszczalnym okresie inkubacji choroby mięso pochodzące z tego drobiu podlega zniszczeniu bez względu na to gdzie się znajduje;
- d) jaj wylęgowe zniesione w przypuszczalnym okresie inkubacji, które zostały przeniesione z gospodarstwa należy wyszukać i zniszczyć; natomiast drób, który się dopiero wylęg z jaj podlega urzędowemu nadzorowi; jaja spożywcze zniesione w przypuszczalnym okresie inkubacji przeniesione z gospodarstwa należy wyszukać i zniszczyć bez względu na to gdzie się znajdują, jeżeli nie były uprzednio właściwie zdezynfekowane;
- e) po przeprowadzeniu działań wymienionych w lit. a i b, budynki, w których mieścił się drób, ich otoczenie, pojazdy używane do przewozu i cały sprzęt, który mógł ulec zarażeniu należy wyczyścić i zdezynfekować zgodnie z przepisami art. 11;
- f) przez okres co najmniej 21 dni po przeprowadzeniu działań wymienionych w lit. e) nie

wolno ponownie wprowadzać drobiu do gospodarstwa;

g) zgodnie z przepisami art. 7 należy przeprowadzić badanie epizootologiczne.

2. Właściwe władze mogą rozszerzyć stosowanie środków przewidzianych w ust. 1 na inne sąsiednie gospodarstwa, jeżeli ich położenie, ukształtowanie lub kontakty z gospodarstwem, w którym potwierdzone zostało występowanie choroby, uzasadniają podejrzenie co do możliwości zarażenia.

Artykuł 6

W przypadku gospodarstw składających się z dwóch lub większej liczby oddzielnych stad właściwy organ może, zgodnie z kryteriami ustanowionymi przez Komisję na podstawie procedury przewidzianej w art. 21, przyznać uchylenie od wymogów art. 5 ust. 1 w stosunku do zdrowych stad w zakażonym gospodarstwie, pod warunkiem, że urzędowy lekarz weterynarii, który potwierdzi, że działania przeprowadzane są tak, że stada są całkowicie odizolowane tak w zakresie pomieszczeń jak również opieki i karmienia, a więc w tak, aby wirus nie mógł szerzyć się z jednego stada do drugiego.

Artykuł 7

1. Przedmiotem badania epidemiologicznego jest:

- czas trwania grypy drobiu w gospodarstwie,
- możliwe źródło grypy drobiu w danym gospodarstwie oraz identyfikacja innych gospodarstw na których jest drób zakażony lub zarażony z tego źródła,
- przepływ osób, drobiu i innych zwierząt, pojazdów, jaj, mięsa i tuszek drobiu oraz narzędzi i substancji za pośrednictwem, których wirus grypy drobiu mógłby być przeniesiony z danego gospodarstwa.

2. Należy powołać jednostkę kryzysową w celu zapewnienia pełnej koordynacji wszystkich środków niezbędnych do zapewnienia w miarę możliwości najszybszego zwalczania grypy drobiu oraz dla przeprowadzenia badania epizootologicznego.

Przepisy ogólne dotyczące krajowych i wspólnotowych jednostek kryzysowych zostaną ustanowione przez Radę, stanowiącą kwalifikowaną większość na wniosek Komisji.

Artykuł 8

1. W przypadku gdy urzędowy lekarz weterynarii ma powód, aby podejrzewać, że w jakimś gospodarstwie drób może być zarażony w wyniku przepływu ludzi, zwierząt, pojazdów lub w inny sposób, wówczas takie gospodarstwo zostanie objęte urzędową kontrolą zgodnie z ust. 2.

2. Celem urzędowej kontroli jest niezwłoczne wykrycie jakiegokolwiek podejrzenia grypy drobiu, policzenia drobiu oraz monitorowania jego przepływu a w uzasadnionych przypadkach podjęcia działań przewidzianych w ust. 3.

3. Kiedy gospodarstwo jest poddane urzędowej kontroli zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy organ wprowadzą całkowity zakaz usuwania drobiu z gospodarstwa z wyjątkiem transportu bezpośrednio do rzeźni, gdzie pod urzędowym nadzorem dokonywany jest niezwłoczny ubój. Przed wydaniem takiego zezwolenia, urzędowy lekarz weterynarii musi przeprowadzić badanie kliniczne wszystkich sztuk drobiu celem wykluczenia przypadków grypy drobiu w gospodarstwie. Ograniczenia przepływu określone w niniejszym artykule nałożone na okres 21 dni licząc od daty ostatniego potencjalnego zarażenia; jednakże takie ograniczenia muszą być stosowane przez okres, co najmniej 7 dni

4. Wówczas, gdy warunki na to pozwolą, właściwe władze mogą ograniczyć środki przewidziane w niniejszym artykule, jedynie do tej części gospodarstwa i znajdującego się w nim drobiu, pod warunkiem że drób był przetrzymywany, traktowany i karmiony w całkowicie oddzielonym pomieszczeniu przez osobny personel.

Artykuł 9

1. Po oficjalnym potwierdzeniu rozpoznania grypy drobiu, Państwa Członkowskie zapewnią, że właściwe władze ustanowią wokół zakażonego gospodarstwa strefę ochronną, o minimalnym promieniu trzech kilometrów, która zawrze się w strefie nadzorowanej o minimalnym promieniu 10 kilometrów. Ustanowienie stref musi uwzględniać czynniki geograficzne, administracyjne, ekologiczne i epizootologiczne odnoszące się do grypy drobiu, oraz monitorowanych obiektów.

2. Środki stosowane w strefie ochronnej obejmują:

- a) określenie wszystkich gospodarstw posiadających drób w obrębie tej strefy;
- b) okresowe wizyty we wszystkich gospodarstwach posiadających drób, badanie kliniczne tego drobiu oraz jeżeli jest to konieczne, zbieranie próbek do badań laboratoryjnych; rejestr wizyt oraz wyników badań;
- c) przetrzymywanie wszystkich sztuk drobiu w ich pomieszczeniach mieszkalnych lub w innych miejscach umożliwiających odizolowanie;
- d) zastosowanie właściwych środków dezynfekujących przy wejściach i wyjściach z gospodarstwa;
- e) kontrola przepływu osób zajmujących się drobiem, tuszek drobiowych, jaja oraz pojazdów przewożących drób, tuszek i jaj w obrębie strefy; w zasadzie wszelki transport drobiu jest zakazany z wyjątkiem przewozu tranzytowego drogami głównymi lub koleją;
- f) zakaz usuwania drobiu i jaj wylęgowych z gospodarstwa na którym się znajdują, chyba że właściwe władze zatwierdziły transport;
 - (i) drobiu do natychmiastowego uboju w rzeźni najlepiej, jeżeli ulokowanej na terenie zakażonym, a w przypadku jeżeli nie jest to możliwe to w rzeźni znajdującej się poza terenem zakażonym ale wyznaczonej przez właściwe władze. Specjalny znak jakości zdrowotnej przewidziany w art. 5 ust. 1 dyrektywy

91/494/EWG⁸ należy stosować do tego mięsa drobiowego;

- (ii) jednodniowych piskląt lub młodych niosek w gospodarstwie znajdującym w obrębie strefy nadzorowanej gdzie nie ma żadnego innego drobiu. Gospodarstwo to musi być objęte urzędową kontrolą przewidzianą w art. 8 ust. 2;
 - (iii) jaj wylęgowych do wylęgarni wyznaczonych przez właściwy organ. Jaja przed wysyłką muszą być zdezynfekowane. Przepływy jakie są dozwolone w (i), (ii) oraz muszą zostać wykonane bezpośrednio i pod urzędową kontrolą. Takie przepływy mogą być zatwierdzone tylko po tym jak urzędowy lekarz weterynarii przeprowadzi inspekcję zdrowotną gospodarstwa. Używane środki transportu muszą zostać oczyszczone i zdezynfekowane tak przed jak i po transporcie.
- g) zakaz usuwania i rozprzestrzeniania ściółki oraz obornika drobiowego bez zezwolenia;
- h) zakaz organizowania targów jarmarków, wystaw oraz innych imprez gromadzących drób lub inne gatunki ptaków.
3. Środki stosowane w obrębie strefy ochronnej są utrzymywane przez okres, co najmniej 21 dni licząc od daty przeprowadzenia czyszczenia i dezynfekcji zakażonego gospodarstwa zgodnie z art. 11. Strefa ochronna wówczas stanie się częścią strefy nadzorowanej.
4. Środki stosowane w obrębie strefy nadzorowanej obejmują:
- a) identyfikację wszystkich gospodarstw zajmujących się drobiem w obrębie tej strefy;
 - b) kontrolę przepływu drobiu i jaj wylęgowych;
 - c) zakaz przepływu drobiu poza strefę przez okres pierwszych 15 dni, z wyjątkiem przepływów bezpośrednich do rzeźni znajdującej się poza strefą nadzorowaną wyznaczoną przez właściwy organ. Specjalny znak jakości zdrowotnej przewidziany w art. 3 dyrektywy 91/494/EWG należy stosować do tego mięsa drobiowego;
 - d) zakaz przepływu jaj wylęgowych poza strefę nadzorowania, chyba że do wylęgarni wyznaczonej przez właściwy organ. Przed wysyłką jaja jak również ich opakowania muszą zostać zdezynfekowane;
 - e) zakaz przepływów poza strefę, zużytej ściółki i obornika drobiowego;
 - f) zakaz organizowania targów, jarmarków i wystaw lub innych imprez gromadzących drób i inne gatunki ptaków;
 - g) bez uszczerbku dla przepisów w lit. a) i b), zakaz transportu drobiu z wyjątkiem przewozu tranzytowego drogami głównymi lub koleją.

5. Środki stosowane w obrębie strefy nadzorowania utrzymywane są przez okres, co najmniej 30 dni po przeprowadzeniu czynności wstępnego czyszczenia i dezynfekcji na terenie zakażonego gospodarstwa zgodnie z art. 11.

⁸ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 35.

6. Jeżeli strefy znajdują się na terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich będą współpracować w ustanawianiu stref wymienionych w ust 1. Jednak w przypadku, gdy jest to konieczne strefa ochronna i strefa nadzorowania zostaną ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą i w art. 21.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie zapewniają, że:

- a) właściwe władze określą ustalenia pozwalające im przedstawić przebieg przepływu jaj i drobiu;
- b) właściciel lub posiadacz drobiu zobowiązany jest dostarczać na każde wezwanie właściwych władz informacje dotyczące drobiu i jaj wwożonych i wywożonych z gospodarstwa;
- c) wszystkie osoby trudniące się zarobkowym transportem lub wprowadzaniem do obrotu drobiu i jaju zobowiązane są do dostarczania właściwym władzom informacji dotyczących przepływuów drobiu i jaj które zostały przez nich przetransportowane lub wprowadzone do obrotu oraz podania wszystkich szczegółów dotyczących takiej informacji.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie zapewnią, że:

- a) środki dezynfekujące i ich koncentraty są urzędowo zatwierdzone przez właściwe władze;
- b) czynności czyszczenia i dezynfekowania zostaną przeprowadzone pod urzędowym nadzorem i zgodnie z:
 - (i) poleceniami przekazanymi przez urzędowego lekarza weterynarii,
 - (ii) procedurami czyszczenia i dezynfekowania zakażonego gospodarstwa, jak ustanowiono w załączniku II.

Artykuł 12

Pobieranie próbek do badań laboratoryjnych oraz analiza laboratoryjna mające na celu wykrycie wirusa grypy drobiu zostanie przeprowadzone zgodnie z załącznikiem III.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie zapewnią, aby właściwe władze zastosowały wszelkie niezbędne środki w celu poinformowania wszystkich osób przebywających w obrębie strefy ochronnej i strefy nadzorowanej o wprowadzonych ograniczeniach oraz podejmą właściwe uzgodnienia celem odpowiedniego wprowadzenia w życie tych środków.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że w każdym Państwie Członkowskim zostanie wyznaczone:

- a) laboratorium krajowe w którym sprzęt i wykwalifikowany personel będzie w stanie określić patogenność wydzielonych szczepów wirusa grypy, zgodnie z załącznikiem III rozdział 7, oraz identyfikację podtypów H5 i H7 wirusów grypy A;
- b) laboratorium krajowe w którym będą testowane odczynniki przeznaczone do stosowania w laboratoriach regionalnych;
- c) krajowy instytut lub laboratorium w którym kontrolowane będą dopuszczone do stosowania szczepionki w celu stwierdzenia zgodności z warunkami ustanowionymi w zezwoleniu na handel.

2. Krajowe laboratoria wymienione w załączniku IV będą odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnozy, wykorzystania odczynników i testowania szczepionek.

3. Krajowe laboratoria wymienione w załączniku IV będą odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych ustanowionych przez każde laboratorium diagnostyczne grypy drobiu na w obrębie danego Państwa Członkowskiego. W tym celu:

- a) mogą one dostarczać odczynniki diagnostyczne laboratoriom krajowym;
- b) kontrolują jakość wszystkich odczynników diagnostycznych stosowanych w Państwie Członkowskim;
- c) będą okresowo prowadziły testy porównawcze;
- d) będą przechowywały wydzielone szczepy wirusów grypy drobiu z potwierdzonych przypadków chorobowych na terenie Państwa Członkowskiego;
- e) zapewnią potwierdzenie wyników pozytywnych uzyskanych w regionalnych laboratoriach diagnostycznych.

4. Krajowe laboratoria, wymienione w załączniku IV będą w kontakcie ze laboratorium referencyjnym Wspólnoty określonym w art. 15.

Artykuł 15

O laboratorium referencyjnym Wspólnoty do grypy drobiu jest mowa w załączniku V. Bez uszczerbku dla przepisów decyzji 90/424/EWG, w szczególności jej art. 28 uprawnienia oraz obowiązki są takie, jakie zostały określone w wyżej wymienionym załączniku.

Artykuł 16

Prowadzenie szczepień przeciwko grypie drobiu szczepionkami zatwierdzonymi przez właściwy organ, może stanowić jedynie uzupełnienie do środków zwalczania podejmowanych, kiedy wystąpi choroba, oraz zgodnie z następującymi przepisami:

a) decyzję o wprowadzeniu szczepień w celu uzupełnienia środków zwalczania podejmie Komisja we współpracy z zainteresowanym Państwem Członkowskim, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21. Decyzja ta musi przede wszystkim uwzględniać:

- koncentrację drobiu w obszarze zagrożonym,
- właściwości i skład każdej ze stosowanych szczepionek,
- procedury nadzoru dystrybucji, składowania i stosowania szczepionek,
- gatunki i kategorie drobiu, które jest objęty szczepieniem,
- obszary, na których prowadzone będą szczepienia.

Jednakże, na zasadzie odstępstwa od pierwszego akapitu, decyzja o wprowadzeniu szczepień interwencyjnych na wokół ogniska choroby może zostać podjęta przez zainteresowane Państwo Członkowskie po uprzednim powiadomieniu Komisji, pod warunkiem, że nie zostaną naruszone podstawowe interesy Wspólnoty. Decyzja taka natychmiast zostanie ponownie przeanalizowana przez Stały Komitet Weterynaryjny zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21;

b) w przypadku gdy Państwo Członkowskie jest upoważnione, zgodnie z lit. a) do przeprowadzenia szczepień interwencyjnych na ograniczonej części swojego terytorium, to status pozostałej części tego terytorium nie zostanie zmieniony, i zapewnia, że przepisy dotyczące zakazu przepływu zwierząt zaszczepionych zostaną utrzymane w mocy przez okres ustalony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 17

1. Każde Państwo Członkowskie sporządza plan interwencyjny, określający specyficzne środki krajowe, jakie zostaną wprowadzone w przypadku wybuchu ogniska grypy drobiu.

Plan ten powinien zezwalać na dostęp do pomieszczeń, sprzętu, personelu i innych odpowiednich materiałów niezbędnych do szybkiego i sprawnego zwalczania ogniska choroby.

2. Kryteria jakie należy zastosować przy sporządzaniu takiego planu zostały ustanowione w załączniku VI.

3. Plan opracowany zgodnie z kryteriami wymienionymi w załączniku VI powinien być przedłożony Komisji najpóźniej sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

4. Komisja zbada plany w celu ustalenia, czy umożliwiają one osiągnięcie pożądanego celu i przedstawią zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu propozycje wymaganych poprawek, w szczególności, aby zapewnić ich zgodność z planami innych Państw Członkowskich.

Komisja zatwierdzi plany, w razie konieczności z poprawkami, zgodnie z procedurą

ustanowioną w art. 21.

W zależności od rozwoju sytuacji, plany w dalszym ciągu mogą być zmieniane lub uzupełniane, zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 18

Eksperti Komisji mogą, we współpracy z właściwymi władzami, w zakresie niezbędnym do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, dokonywać kontroli na miejscu. W tym celu mogą oni sprawdzić reprezentatywny procent zakładów, aby stwierdzić, czy właściwe władze sprawdzają, czy zakłady te spełniają wymagania niniejszej dyrektywy. Komisja poinformuje Państwa Członkowskie o wyniku przeprowadzonych kontroli.

Państwo Członkowskie, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola, udziela ekspertom wszelkiej niezbędnej pomocy w wypełnianiu ich obowiązków.

Przepisy ogólne wprowadzenia niniejszego artykułu zostaną określone zgodnie z procedurą określoną w art. 21.

Artykuł 19

Szczegółowe warunki regulujące finansowy udział Wspólnoty w środkach związanych ze stosowaniem niniejszej dyrektywy zostały ustanowione w decyzji 90/424/EWG.

Artykuł 20

Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji wniesie, w razie potrzeby, poprawki do załączników, w szczególności w celu uwzględnienia zmian w badaniach naukowych i metodach diagnostycznych.

Artykuł 21

1. W przypadku gdy procedura określona w niniejszym artykule ma być zastosowana, przewodniczący Stałego Komitetu Weterynaryjnego, powołanego na mocy decyzji 68/361/EWG⁹ zwanego dalej „Komitetem”, przekazuje niezwłocznie sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela danego Państwa Członkowskiego.

2. Komitet wydaje opinię na temat projektu w terminie, który przewodniczący ustala w zależności od pilności sprawy. Opinię wydaje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach Komitetu są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu

3. a) Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.
- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

⁹ Dz.U. nr L 265 z 18.10.1968, str. 23.

Jeżeli, po upływie trzech miesięcy od dnia odwołania się do Rady, Rada nie podjęła żadnych działań, proponowane środki są przyjęte przez Komisję z wyjątkiem przypadku, gdy Rada przyjęła decyzję przeciwną wspomnianym środkom zwykłą większością

Artykuł 22

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 1993 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie

Artykuł 23

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 1992 r.

W imieniu Rady

Arlindo MARQUES CUNHA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

POZWOLENIE NA WYCOFANIE JAJ Z GOSPODARSTWA Z ZASTRZEŻENIEM WARUNKÓW Z ART. 4 UST. 2 LIT. e) NINIEJSZEJ DYREKTYWY

Pozwolenie wydane przez właściwe władze dotyczące na transport jaj z zagrożonego gospodarstwa z zastrzeżeniem przepisów art. 4 ust. 2 lit. e) do zakładu zatwierdzonego do produkcji i przetwarzania produktów jajczarskich zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 dyrektywy 89/437/EWG, zwanego dalej zakładem wyznaczonym, musi spełniać następujące warunki:

1. w celu usunięcia jaj z zagrożonego zakładu muszą one:
 - a) spełniać wymogi ustanowione w Załączniku do dyrektywy 89/437/EWG rozdział IV;
 - b) zostać przesłane z zagrożonego zakładu to zakładu wyznaczonego; każda przesyłka przed wysyłką musi zostać opieczetowana przez urzędowego lekarza weterynarii z zagrożonego gospodarstwa i musi pozostać opieczetowana podczas transportu do zakładu wyznaczonego.
2. urzędowy lekarz weterynarii zagrożonego gospodarstwa informuje właściwe władze o wyznaczonym zakładzie, do którego ma zamiar wysłać jaja;
3. właściwe władze odpowiedzialne za wyznaczony zakład zapewnią, że:
 - a) jaja określone w pkt. 1 lit. b) będą trzymane oddzielnie od innych jaj od czasu przybycia do czasu ich przetworzenia;
 - b) skorupki jaj są uznane za substancje wysokiego ryzyka zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG¹⁰ i zostaną potraktowane zgodnie z wymogami rozdziału II tej dyrektywy;
 - c) materiał opakowania, pojazdy używane do transportu jaj określone w pkt 1 lit. b) oraz wszystkie zabudowania, z którymi jaja wchodziły w kontakt są oczyszczone i zdezynfekowane w taki sposób aby zniszczyć wszystkie wirusy grypy drobiu;
 - d) urzędowy lekarz weterynarii zagrożonego gospodarstwa jest informowany o wszystkich przesyłkach przetworzonych jaj.

¹⁰ Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51.

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA CZYSZCZENIA I DEZYNFEKOWANIA ZAKAŻONEGO GOSPODARSTWA

I. Wstępne czyszczenie i dezynfekowanie

- a) Możliwie jak najszybciej po usunięciu w celu zniszczenia tuszek drobiu, wszystkie części zabudowań, w których przebywał drób jak również części innych budynków, podwórza itp. które zostały zarażone w czasie uboju lub badań pośmiertelnych należy spryskać środkami odkażającymi zatwierdzonymi do stosowania zgodnie z przepisami art. 11 niniejszej dyrektywy.
- b) Jakiegokolwiek tkanki drobiu lub jaj które mogłyby zarazić budynki, podwórza, narzędzia itp. należy dokładnie pozbierać i usunąć razem z tuszkami drobiu.
- c) Użyty środek dezynfekcyjny powinien pozostawać na powierzchni co najmniej 24 godziny.

II. Końcowe czyszczenie i dezynfekowanie

- a) Tłuszcz i brud znajdujący się na powierzchni należy usunąć stosując środki odtłuszczające i obmyć wodą.
- b) Po obmyciu wodą jak zostało to opisane w lit. a) należy zastosować spryskiwanie środkiem odkażającym.
- c) Po upływie siedmiu dni we wszystkich budynkach należy zastosować środki odtłuszczające, następnie spłukać zimną wodą i spryskać środkiem odkażającym i jeszcze raz spłukać wodą.
- d) Zużyta ściółkę i obornik poddać odkażeniu taką metodą która zapewni zabicie wirusa. Taka metoda musi polegać na zastosowaniu jednej z poniżej podanych czynności:
 - (i) spalanie lub poddanie działaniu pary o temperaturze 70 °C;
 - (ii) zakopanie na taką głębokość, aby robactwo i dzikie ptaki nie miały dostępu;
 - (iii) układanie w stosy zwilżanie (jeśli jest to wskazane w celu ułatwienia fermentacji), przykrycie w celu zapewnienia utrzymywania się wewnątrz temperatury 20 °C przez okres 42 dni jak również zabezpieczeniu przed dostępem robactwa i dzikich ptaków.

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURY DIAGNOSTYCZNE MAJĄCE NA CELU POTWIERDZENIE CHOROBY ORAZ DIAGNOSTYKA RÓŻNICOWA INFLUENZY DROBIU

Poniżej podane metody izolacji i określania właściwości wirusów grypy drobiu należy uznać za główne wytyczne i minimum jakie należy uwzględnić w diagnostyce tej choroby

Do celów procedury diagnostycznej mającej na celu potwierdzenie jak i diagnostyki różnicowej grypy drobiu została przyjęta następująca definicja choroby:

„Grypa drobiu” oznacza zakażenie drobiu wywołane wirusem grypy A charakteryzującym się u 6-cio tygodniowych kurcząt wskaźnikiem dożyłnej zjadliwości wirusa powyżej 1,2 lub jakimkolwiek zakażeniem podtypami H5 i H7 wirusów grypy drobiu A, dla których sekwencjonowanie nukleotydów wykazuje obecność licznych aminokwasów zasadowych w miejscu rozczepienia hemaglutyniny.

ROZDZIAŁ 1

Pobieranie próbek oraz ich przygotowanie

1. *Próbki*

Wymazy z kloaki (lub fekalia) oraz wymazy z tchawicy chorych ptaków; fekalia lub zawartość jelit, tkanka mózgowa, tchawica, płuca, wątroba, śledziona, lub inne oczywiste narażone organy świeżo padłych ptaków.

2. *Przygotowanie próbek*

Organy i tkanki wymienione w ust. 1 mogą być gromadzone, ale istotne jest osobne przygotowanie fekalii. Wymazy należy umieścić w pełnym zanurzeniu w roztworze antybiotyku. Przygotowanie pobranego materiału do badań. Próbki kału i organy powinny być homogenizowane (w zamkniętym mieszadle lub używając tłuczka i moździerza z dodatkiem wyjałowionego piasku) w roztworze antybiotyku tworząc 10-20% części wagowych / objętość, zawiesinę w tym roztworze. Zawiesinę taką należy pozostawić w temperaturze pokojowej przez okres 2 godzin (lub w temperaturze 4 °C przez dłuższy okres czasu) a następnie wyklarować przez odwirowanie (np. 800-1000 x g przez 10 minut).

3. *Roztwór antybiotyku*

Różne laboratoria stosują z powodzeniem rozmaite receptury przyrządzania roztworów antybiotyku, a laboratoria krajowe będą mogły udzielać rad w poszczególnych krajach. Do obróbki materiału fekalii wymagane jest przyrządzenie roztworów zawierających duże stężenie antybiotyków a typowa mieszanina powinna mieć następujący skład: 10 000 j.m/ml penicyliny, 10 mg/ml streptomycyny, 0,25 mg gentamycyny i 5000 j.m/ml mycostatyny w PBS. Poziom antybiotyków może zostać pięciokrotnie obniżony w przypadku przygotowania roztworów przeznaczonych do traktowania tkanek i wymazów z tchawicy. W celu wyeliminowania chlamydii należy do roztworu dodać oksytetracykliny w dawce 50 mg/ml. W trakcie przygotowywania roztworu należy

kontrolować pH po dodaniu antybiotyków i ustabilizować je na poziomie 7,0-7,4.

ROZDZIAŁ 2

Wydzielenie wirusa

Wydzielenie wirusa na zarodkach kurzych

Sklarowany supernatant w dawce 0,1–0,2 ml należy wprowadzić do worka omocznego czterech zarodków kurzych, które były inkubowane przez okres 8 do 10 dni. Byłoby idealnie gdyby zarodki kurze pochodziły ze stad wolnych od patogenu ale gdy jest to niemożliwe można zastosować jaja pochodzące ze stad których kury nie mają przeciwciał dla grypy drobiu. Inokulowane jaja są trzymane w temperaturze 37 °C i codziennie oglądane są pod specjalną lampą. Jaja z obumarłymi lub obumierającymi zarodkami oraz pozostałe jaja w 6 dni po inokulacji należy schłodzić do temperatury 4 °C a płyn omocniowo-owodniowy zbadać testem hemaglutynacji. W przypadku nie stwierdzenia hemaglutynacji wówczas powyższe postępowanie powtarzamy stosując jako inoculum nierozcieńczony płyn omocniowo-owodniowy.

W przypadku wykazania hemaglutynacji należy wówczas wykluczyć obecność bakterii zakażając podłoża bakteriologiczne. Kiedy stwierdzimy obecność bakterii wówczas taki płyn trzeba przefiltrować przez filtr o porach 450 nm, dodać antybiotyki a następnie jak to zostało powyżej opisane inokulować.

ROZDZIAŁ 3

Diagnostyka różnicowa

1. *Różnicowanie wstępne*

Z uwagi na fakt, że środki zwalczania mające na celu ograniczaniu rozprzestrzeniania się wirusa zostały jak najszybciej wprowadzone w życie, każde laboratorium regionalne powinno być w stanie wydzielić jakiegokolwiek wirusy hemaglutynizujące takie jak podtypy H5 i H7 wirusa grypy oraz wirus choroby rzekomego pomoru drobiu. Płyny hemaglutynujące powinny zostać użyte do wykonania testu zahamowania hemaglutynacji (HI) w sposób jaki został opisany w rozdziałach 5 i 6. Hamowanie dodatnie tzn. 2⁴ lub wyższe uzyskane przy zastosowaniu swoistych antysurowic poliklonalnych w stosunku do podtypów H5 i H7 wirusa grypy A, oraz o mianie przynajmniej 2⁹ które może stanowić wstępną identyfikację dającą podstawę do wprowadzenia tymczasowych środków zwalczania.

2. *Potwierdzenie identyfikacji wirusa*

Ponieważ istnieje 13 podtypów hemaglutynujących, 9 podtypów zawierających neuraminidazę oraz liczne odmiany wirusów grypy, nie jest więc możliwe ani z punktu widzenia praktycznego ani finansowego aby każde krajowe laboratorium przechowywało antysurowice pozwalające na pełne antygenowe różnicowanie wydzielonych szczepów. Jednak każde krajowe laboratorium powinno:

- (i) potwierdzić, że dany wydzielony szczep badany testem podwójnej hemaglutynacji

pozwalającej określić antygeny grupowe jest wirusem grypy A, jak zostało to opisane w rozdziale 9 (immunofluorescencja lub test ELISA mogą zostać zastosowane przez krajowe laboratorium);

- (ii) ustalić czy mamy do czynienia z podtypem H5 czy H7;
- (iii) wykonać test określający wskaźnik dożyłnej zjadliwości wirusa na 6-cio tygodniowych kurczętach jak jest to opisane w rozdziale 7. Wskaźnik dożyłnej zjadliwości wirusa, którego wartość przekracza 1,2 świadczy o obecności wirusa i pociąga za sobą wprowadzenie wszystkich środków zwalczania (jest wskazane aby laboratoria krajowe przeprowadziły również badania określające czy wydzielony szczep jest zdolny tworzyć zarazę w hodowlach komórkowych, jak jest to omówione w rozdziale 8).

Laboratoria krajowe zobowiązane są niezwłocznie przesłać wydzielone podtypy H5 i H7 wirusa grypy drobiu do laboratorium referencyjnego Wspólnoty celem określenia całkowitej ich charakterystyki.

3. *Dalsze opisanie i scharakteryzowanie wydzielonych szczepów*

Laboratorium referencyjne Wspólnoty powinno otrzymać z krajowych laboratoriów wszystkie hemaglutynujące szczepy wirusa w celu dokonania dalszych badań antygenowych i genetycznych co umożliwi lepsze zrozumienie zjawisk epizootologicznych schorzenia / schorzeń) na terenie państw Wspólnoty Europejskiej wypełniając w ten sposób zadania i obowiązki laboratorium referencyjnego.

Oprócz tych obowiązków laboratorium referencyjne Wspólnoty w pełni określi typy antygenowe wszystkich otrzymanych wywyszczepionych szczepów wirusa. W przypadku wirusów H5 i H7 których wskaźnik dożyłnej zjadliwości wirusa jest niższy niż 1.2 należy przeprowadzić badanie sekwencjonowania nukleotydów genu hemaglutyninowego w celu określenia czy występują lub nie liczne podstawowe aminokwasy zasadowe w miejscu rozszczepienia białka hemaglutyninowego.

ROZDZIAŁ 4

Test serologiczny na przeciwciała grypy drobiu

1. Podczas programów zwalczania choroby, kiedy podtyp H wirusa został już określony bądź to używając jako antygeny wirusa homologicznego, bądź też testu serologicznego pozwalającego na stwierdzenie zakażenia używając odczynu zahamowania hemaglutynacji opisanego w rozdziałach 5 i 6.

Jeżeli nie wykazano podtypu hemaglutynującego wirusów grypy A to możemy wówczas stwierdzić ich obecność na podstawie wykrywania obecności przeciwciał stanowiących reakcję na swoiste antygeny grupowe.

W tym celu można wykonać test podwójnej immunodyszki (opisany w rozdziale 9 lub test ELISA (jednak z testem ELISA może być problem gdyż istnieje swoistość reakcji gospodarza i jest uzależniona od wykazania immunoglobulin gospodarza). Ptactwo wodne badane testem podwójnej immunodyszki rzadko daje pozytywne wyniki,

chyba, że znany jest podtyp wirusa i dlatego prawdopodobnie jedynym praktycznie wykonalnym jest określenie obecności przeciwciał podtypów H5 i H7.

2. a) *Próbki*

Od wszystkich ptaków należy pobrać próbki krwi jeżeli wielkość stada nie przekracza 20 sztuk, a od 20 sztuk ptaków gdy jego liczebność jest większa (daje to prawdopodobieństwo rzędu 99% wykrycia przynajmniej jednej dodatniej surowicy kiedy 25% lub więcej jest pozytywna, bez względu na wielkość stada).

b) *Badanie na obecność przeciwciał*

Pojedyncze próbki surowicy krwi należy przebadać na możliwość hamowania hemaglutynacji wirusa grypy w trakcie wykonywania standardowych testów hamowania hemaglutynacji jak zostało to określone w rozdziale 6.

Pozostaje rzeczą dyskusyjną czy do wykonania testu HI należy użyć 4 czy 8 jednostek hemaglutyniny. Ponieważ w obu przypadkach test jest ważny, to ustalenie dawki hemaglutyniny należy pozostawić do rozważenia laboratorium krajowym.

Jednakże w przypadku antygenu sytuacja jest inna i ma on wpływ na poziom na jakim dana surowica uznawana jest za dodatnią; - przy zastosowaniu 4 jednostek hemaglutyniny za surowicę dodatnią uznajemy każdą która osiągnie miano 24 lub wyższe a w stosunku do 8 jednostek hemaglutyniny za surowicę dodatnią uznajemy każdą która osiąga miano 2^3 lub wyższe.

ROZDZIAŁ 5

Test hemaglutynacji (HA)

Odczynniki

1. Izotoniczny roztwór zbuforowany przy użyciu fosforanu (0,05 M) o pH 7,0-7,4.
2. Krwinki czerwone pochodzące od trzech kurcząt ze stada wolnego od patogenu (jeżeli jest to niemożliwe to można zastosować krew od ptaków u których regularnie badana jest ona na obecność przeciwciał grypy drobiu) i zmieszane z równą objętością płynu Alsevera, jako roztworu. Przed użyciem, krwinki należy trzykrotnie przepłukać w PBS. Do innego testu polecane jest zastosowanie 1% zawiesiny (krwinki opłaszczony v/v) w PBS.
3. Laboratorium referencyjne Wspólnoty dostarczy lub zaleci wirusy H5 i H7 charakteryzujące się niską zjadliwością stosowane jako antygeny standardowe.

Procedura

1. Dawkować po 0.025 ml PBS do każdego otworu w plastikowej płytce do mikrometody (należy używać płytki, których otwory mają w przekroju kształt litery V).

- Umieścić po 0.025 ml zawiesiny wirusa (np. płynu omocznioowego) do pierwszego otworu.
- Używać mikropipety do wykonania dwukrotnych rozcieńczeń (od 1:2, do 1: 1: 4096) w poprzek płytki.
- Dawkować następnie 0.025 ml PBS do każdego otworu.
- Dodać po 0.025 ml 1% rozcieńczenia czerwonych krwinek do każdego otworu.
- Wymieszać delikatnie wstrząsając a następnie umieścić w temperaturze + 4 °C.
- Odczytu dokonujemy po upływie 30-40 minut po opadnięciu krwinek czerwonych w kontrolach. Odczytywanie polega na obserwacji przechylonej płytki i stwierdzeniu lub nie czerwonych krwinek w kształcie kropli. Otworki niewykazujące hemaglutynacji (HA) powinny być płynne takie same jak w otworkach kontroli komórek niezawierających wirusa.
- Miano HA jest to takie najwyższe rozcieńczenie, które wywołuje aglutynację czerwonych krwinek. Takie rozcieńczenie można uznać jako zawierające jedną jednostkę HA (HAU). W celu dokładniejszego określenia miana HA należy test zahamowania hemaglutynacji wykonać używając wirusa o dokładniejszych początkowych rozcieńczeniach np. 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 itd. Ta metoda zalecana jest do dokładnego przygotowania antygeny stosowanego do testu zahamowania hemaglutynacji (rozdział 6).

ROZDZIAŁ 6

Test zahamowania hemaglutynacji (HI)

Odczynniki:

- Roztwór buforu fosforanowego (PBS)
- Wirus zawierający płyn omocznioowy rozcieńczony w PBS tak aby zawierał 4 lub 8 jednostek hemaglutynujących (HAU) w 0,025 ml.
- 1% zawiesina kurczących krwinek czerwonych.
- Negatywna surowica kontrolna kurczęcia.
- Pozytywna surowica kontrolna

Procedura

- Dawkować po 0,025 ml PBS do każdego otworu na plastikowej płytce do mikrometody (przechrój otworków w kształcie litery V).
- Umieścić po 0,025 ml surowicy do pierwszego rzędu otworków na płytce.

3. Używając mikropipety wykonać dwukrotne rozcieńczenia surowicy w poprzek płytki.
4. Dodać 0,025 ml rozcieńczonego płynu omocniowego zawierającego 4 lub 8 jednostek hemaglutynujących (HAU).
5. Wymieszać potrząsając płytką i umieścić ją w temperaturze 4 °C na okres minimum 60 minut lub na 30 minut w temperaturze pokojowej.
6. Dodać do wszystkich otworków po 0,025 ml 1% krwinek czerwonych.
7. Wymieszać delikatnie wstrząsając i umieścić w temperaturze 4 °C.
8. Odczytu dokonujemy po upływie 30-40 minut kiedy w otworkach kontrolnych opadną krwinki czerwone. Odczytywanie polega na obserwacji pochylonej płytki i stwierdzeniu lub nie czerwonych krwinek w kształcie kropli w takim samym nasileniu jak w otworkach kontrolnych zawierających wyłącznie krwinki czerwone (0,025 ml) i PBS (0,05 ml).
9. Miano zahamowania hemaglutynacji HI jest to najwyższe rozcieńczenie antysurowicy wywołujące całkowite zahamowanie 4 lub 8 jednostek wirusa (do każdego testu HI należy wykonać miareczkowanie HA w celu potwierdzenia obecności wymaganej liczby jednostek hemaglutynujących).
10. Ważność wyników jest uzależniona od uzyskania miana poniżej 2^3 w przypadku 4 jednostek HAU i 2^2 w przypadku 8 jednostek HAU w kontrolnej surowicy negatywnej i miano jednego rozcieńczenia o znanym mianie kontrolnej surowicy pozytywnej.

ROZDZIAŁ 7

Wskaźnik dożylny zjadliwości wirusa (IVPI)

1. Zakażony płyn omocniowy pochodzący z możliwie najniższego pasażu, najlepiej z początkowej izolacji bez uprzedniej selekcji należy rozcieńczyć 10^1 w jałowym izotonicznym roztworze soli.
2. 0,1 ml rozcieńczonego wirusa należy podać drogą dożylną 10 sześciotygodniowym kurczętom (należy wziąć kurczęta SPF).
3. Kurczęta poddawane są codziennemu badaniu klinicznemu przez okres 10 dni.
4. W trakcie każdego badania kurczęta mogą być uznane za: zdrowe (0), chore (1), bardzo chore (2), lub padłe (3).
5. Zanotować wyniki i obliczyć indeks tak jak zostało to pokazane na poniższym przykładzie.

Objawy kliniczne	Dni po zakażeniu										Razem	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Zdrowe	10	2	0	0	0	0	0	0	0	0	12 x 0 =	0
Chore	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	6 x 1 =	6
Bardzo chore*	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	6 x 2 =	12
Padłe	0	2	6	8	10	10	10	10	10	10	76 x 3 =	228
											Razem =	246

$$\text{Indeks} = \text{średni wynik na badanego ptaka} = \frac{246}{100} = 2,46$$

* Badanie kliniczne jest subiektywne ale najczęściej dotyczy będzie ptaków wykazujących więcej niż jeden z poniżej wymienionych objawów: objawy ze strony układu oddechowego, osłabienie, biegunka, sinienie widocznych partii skóry lub dzwonków, obrzęk głowy, objawy nerwowe.

ROZDZIAŁ 8

Ocena zdolności tworzenia łąsinek

1. Najlepiej jest użyć szeregu rozcieńczeń wirusa, aby w ten sposób zapewnić optymalną liczbę łąsinek na płytce. W zupełności wystarczą dziesięciokrotne rozcieńczenia do 10⁻⁷ w PBS.
2. Zlewająca się jednowarstwowa hodowla komórek zarodków kurzych lub odpowiednia stała linia komórkowa (np. komórki z nerek bydła) powinna zostać przygotowana na płytkach Petri'ego.
3. 0,2 ml każdego rozcieńczenia wirusa należy dodać do każdej z dwóch płytek Petri'ego a następnie adsorbować przez okres 30 minut.
4. Po trzykrotnym przepłukaniu PBS'em zakażoną hodowlę komórkową zalewamy odpowiednim, zawierającym 1% agaru i 0.01 mg/ml trypsyny lub bez trypsyny. Nie należy w żadnym przypadku dodawać surowicy do roztworu.
5. Po 72 godzinnej inkubacji w temperaturze 37 °C powinny osiągnąć odpowiednią wielkość. Będą one jeszcze lepiej widoczne wówczas gdy zdejmujemy agar i zabarwimy jednowarstwową hodowlę komórek przy użyciu fioletu krystalicznego (0,5%) w 25% v/v roztworze alkoholu etylowego.
6. Wszystkie wirusy powinny tworzyć jasne łąsinki po inkubacji w płynie zawierającym trypsynę. Kiedy nie ma trypsyny to nie ma wówczas łąsinki tworzone są przez wirusy zjadliwe dla kurcząt.

ROZDZIAŁ 9

Podwójna immunodyfuzja

Najlepszą metodą wykazania obecności wirusa grypy A jest stwierdzenie nukleokapsydu lub antygenów macierzystych które posiadają wszystkie wirusy grypy A. Można je

najczęściej wykazać odczynem podwójnej immunodyszfuzji z użyciem skoncentrowanego wirusa lub wyciągów z zakażonych błon kosmówkowo-omoczniovych.

Przygotowanie odpowiednio skoncentrowanego wirusa można wykonać poprzez ultrawirowanie płynów kosmówkowo-omoczniovych oraz rozbicie wirusa celem uwolnienia wewnętrzneho nukleokapsydu oraz antygenów macierzystych używając detergentu sarkozyny sodowo lauriolowej. Można również przeprowadzić precypitację kwasem dodając do 1 N HCl do zakażonego płynu omoczniovego w ten sposób aby uzyskać końcowe pH 3,5-4,0, następnie schłodzić do temperatury 0 °C przez jedną godzinę a w końcu odwirować przy 1000 g przez 10 minut.

Supernatant można wyrzucić a precypitat, w którym jest wirus należy zawiesić w minimalnej objętości buforu glicynowo-sarkozynowego (1% sarkozyny sodowo lauriolowej zbuforowanej do pH 9,0 przy użyciu 0,5 M glicyny. Tak przygotowany materiał zawiera nukleokapsyd jak również antygeny macierzyste.

Beard (1970) opisał metodę przygotowania antygeny zawierającego dużą koncentrację nukleokapsydu z błon kosmówkowo-omoczniovych pobranych z zakażonych jaj. Metoda ta polega na: pobraniu błon kosmówkowo-omoczniovych zakażonych heamglutynino-pozytywnych jaj, roztarciu lub zhomogenizowaniu błon, trzykrotnym zamrożeniu oraz rozmrożeniu oraz wirowaniu przy 1000 g przez 10 minut. Osad należy wyrzucić a supernatant poddać działaniu 0,1% formaliny uzyskując w ten sposób antygen.

Którykolwiek z tych dwóch antygenów może być użyty do wykonania odczynu podwójnej immunodyszfuzji używając 1% agarozy lub agaru, żeli zawierających 8,0% chlorku sodu i zbuforowanych 0,1 M buforem fosforanowym do pH 7,2. Obecność wirusa Influenzy A wykazujemy wystąpieniem linii precypitacyjnych wytworzonych przez antygen i znaną surowicę pozytywną w stosunku do znanej pozytywniej antysurowicy zlewających się tworząc linię identyczności.

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ KRAJOWYCH LABORATORIÓW ZAJMUJĄCYCH SIĘ INFLUENZĄ
DROBIU

Belgia	Institut National de Recherches Veterinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Brussels
Dania	National Veterinary Laboratory, Poultry Diseases Division, Hangovej 2, DK-8200 Aarhus N
Niemcy	Institut für Kleintierzucht der Bundesforschungsanstalt für Landwirtschaft, Braunschweig-Volkenrode, Postfach 280, D-3100 Celle
Francja	Centre National d'Etudes Veterinaires et Alimentaires - Laboratoire Central de Recherches Avicoles et Porcines, BP 53, F-22440 Ploufragan
Grecja	Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων 66, 26ης Οκτωβρίου, GR-54627 Θεσσαλονίκη Institute of Infections and Parasitological Diseases, 66, 26th October Street, 546 27 Thessaloniki
Irlandia	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, Dublin 15
Włochy	Instituto Patologie Aviaire, Facolta di Medicina Veterinaria Univesita di Napoli, via Aniezzo, Falcone 394, I-80127 Napoli F Delpino 1
Luksemburg	Institut National de Recherches Veterinaires, Groeseleneberg 99, B-1180 Brussels
Niderlandy	Centraal Diergeneeskundig Insgtituut, Vestiging Virologie, Houtribweg 39 NL-8221 RA Lelystad
Portugalia	Laboratorio Nacional de Investigacao Veterinaria (LNIV), Estrada de Benfica 701, P-1500 Lisbon
Hiszpania	Centro Nacional de Referencia para la Peste Aviar es el Laboratorio Nacional de Sanidad y Produccion Animal de Barcelona, Zona Franca Circunvalacion - Tramo 6, Esquina Calle 3, Barcelona
Zjednoczone Królestwo	Central Veterinary Laboratory, New Haw, UK-Weybridge, Surrey KT15 3NB

ZAŁĄCZNIK V

LABORATORIUM REFERENCYJNE WSPÓLNOTY ZAJMUJĄCE SIĘ INFLUENZĄ DROBIU

Nazwa laboratorium

Central Veterinary Laboratory
New Haw,
UK Weybridge,
Surrey KT 15 3NB,
United Kingdom

Laboratorium referencyjne WE ma następujące zadania i obowiązki:

1. koordynowanie w porozumieniu z Komisją Unii Europejskiej zastosowanych metod diagnostyki grypy drobiu w Państwach Członkowskich, w szczególności poprzez:
 - a) określanie rodzajów, przechowywania i dostarczania szczepów wirusa grypy drobiu do prowadzenia badań serologicznych oraz przygotowywania antybiotyków;
 - b) dostarczenie standardowych surowic i innych odczynników wzorcowych krajowym laboratoriom referencyjnym w celu dokonania normalizacji badań i odczynników jakie będą stosowane w Państwach Członkowskich;
 - c) tworzenie i gromadzenie banku szczepów i izolatów wirusów grypy drobiu;
 - d) okresowe organizowanie porównawczych badań diagnostycznych dla na poziomie wspólnotowym;
 - e) gromadzenie i zestawienie danych i informacji o stosowanych metodach diagnostycznych oraz wyników testów przeprowadzanych we Wspólnocie;
 - f) określanie właściwości wydzielonych szczepów wirusów grypy drobiu przy użyciu najnowszych dostępnych metod w celu lepszego zrozumienia epizootologii grypy drobiu jak również mieć wgląd w epizootologię wirusa a głównie w bardzo patogenne i potencjalnie patogenne jego szczepy;
 - g) bieżące nadzorowanie rozwoju związanego ze zwalczaniem, zapobieganiem i epidemiologią grypy drobiu na całym świecie;
 - h) posiadanie odpowiedniego doświadczenia w dziedzinie wirusa grypy drobiu jak i innych pokrewnych wirusów w celu przeprowadzenia szybkiej diagnostyki różnicowej;
 - i) posiadanie odpowiedniego poziomu wiedzy w zakresie przygotowywania i stosowania immunopreparatów weterynaryjnych w zapobieganiu i zwalczaniu grypy drobiu;
2. czynny udział w rozpoznawaniu ognisk grypy ptaków na terenie Państw Członkowskich

poprzez otrzymywanie wydzielonych szczepów wirusa do potwierdzenia diagnostyki, charakterystyki i badań epizootiologicznych. Laboratorium powinno w szczególności umieć wykonać analizę sekwencji nukleotydów w celu określenia sekwencji wyprowadzonych aminokwasów zasadowych w miejsce rozszczepienia cząsteczki hemaglutyniny podtypów H5 lub H7 wirusów grypy drobiu.

3. ułatwianie szkolenia i doształcania specjalistów w zakresie diagnostyki laboratoryjnej w celu jej harmonizacji na terenie Wspólnoty.

KRYTERIA JAKIE POWINIEN SPEŁNIAĆ PLAN INTERWENCYJNY

Plany interwencyjne spełniają co najmniej następujące kryteria:

1. utworzenie centrum kryzysowego na szczeblu krajowym który koordynował będzie wszystkie działania mające na celu zwalczenie choroby w danym Państwie Członkowskim;
2. należy sporządzić wykaz lokalnych centrów kontroli zapewniając im odpowiednie środki do koordynowania zwalczania choroby na szczeblu lokalnym;
3. należy przygotować szczegółową informację dotyczącą personelu zajmującego się stosowaniem środków zwalczania choroby, jego umiejętności i zakresu obowiązków;
4. każde lokalne centrum zwalczania choroby musi mieć zapewnioną możliwość szybkiego skontaktowania się z osobami/organizacjami które są bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane w działania związane z ogniskiem choroby;
5. należy zapewnić odpowiednie materiały i sprzęt tak aby można było w odpowiedni sposób przeprowadzić działania zwalczania choroby;
6. należy opracować szczegółowe instrukcje dotyczące przeprowadzenia działań w przypadkach podejrzenia lub potwierdzenia zakażenia lub zarażenia zapewniając jednocześnie odpowiednie środki usuwania zwłok;
7. należy opracować programy szkoleń w celu rozwijania umiejętności personelu w zakresie zwalczania chorób i procedur administracyjnych;
8. laboratoria diagnostyczne muszą dysponować wyposażeniem do przeprowadzenia badań pośmiertnych, konieczną zdolnością dokonywania badań serologicznych, histologicznych, itd., jak również być w ciągłej gotowości do postawienia szybkiej diagnozy. Należy również zapewnić możliwość szybkiego przesyłania materiałów do badań;
9. należy dokładnie określić zapotrzebowanie na szczepionki przeciwko influencji drobiu jakie będzie wymagane w przypadku podjęcia szczepień interwencyjnych;
10. należy zapewnić niezbędne zabezpieczenia prawne w celu wprowadzenia w życie planów interwencyjnych.